Prezes
Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-39-25
UC11

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji.
Ma on na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.
Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem
Donald Tusk
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

tel. +48 (22) 694 75 00
dkpl@kprm.gov.pl
gov.pl/premier

Al. Ujazdowskie 1/3; 00-583
Warszawa

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji[1), 2)]

Art. 1. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 284) w art. 15:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

---

1) Niniejsza ustawa:
   1) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90177 z 12.03.2024);
   2) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2631 z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie europejskich zielonych obligacji oraz opcjonalnego ujawniania informacji na temat obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo i obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem (Dz. Urz. UE L 2023/2631 z 30.11.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023);
   3) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2022/2556 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE, 2014/65/UE, (UE) 2015/2366 oraz (UE) 2016/2341 w odniesieniu do operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 153);
   4) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296, Dz. Urz. UE L 203 z 01.08.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 29, Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 153, Dz. Urz. UE L 2023/2864 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/1174 z 22.04.2024 oraz Dz. Urz. L UE 2025/1 z 08.01.2025).

2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa, ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawę z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, ustawę z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, ustawę z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń oraz ustawę z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa.

„1. Z wyłączeniem ust. 1a nadzór nad działalnością Korporacji sprawuje minister właściwy do spraw gospodarki na zasadach określonych w niniejszej ustawie.”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nadzór nad działalnością Korporacji w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1, z późn. zm.[3)]) sprawuje Komisja Nadzoru Finansowego na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 oraz z 2025 r. poz. 146 i …).”.

Art. 2. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1113) art. 26d otrzymuje brzmienie:

„Art. 26d. 1. Pracownicze towarzystwo jest obowiązane do opracowania i wprowadzenia planów awaryjnych, aby zapewnić ciągłość i regularność prowadzenia swojej działalności. W przypadku zarządzania pracowniczym funduszem pracownicze towarzystwo stosuje odpowiednie i współmierne systemy, zasoby i procedury, w szczególności ustanawia sieci i systemy informatyczne oraz zarządza nimi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1, z późn. zm.[4)]).

2. Przepisu ust. 1 zdanie drugie nie stosuje się, jeżeli pracowniczy fundusz obsługuje pracownicze programy emerytalne liczące łącznie nie więcej niż 15 uczestników.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 222 i 525) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 po pkt 40b dodaje się pkt 40c i 40d w brzmieniu:

„40c) rozporządzenie 2022/2554 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1060/2009,

---

3) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/90177 z 12.03.2024.

4) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/90177 z 12.03.2024.

(UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1, z późn. zm.[5)]);

40d) ICT – technologie informacyjno-komunikacyjne, o których mowa w rozporządzeniu 2022/2554;";

2) w art. 9b w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) posiada sieci i systemy informatyczne, ustanowione i zarządzane zgodnie z rozporządzeniem 2022/2554.";

3) w art. 133 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. W toku kontroli Komisja Nadzoru Finansowego może wezwać osoby fizyczne lub prawne, którym bank zlecił funkcje lub działalność, w tym zewnętrznych dostawców usług ICT, o których mowa w rozdziale V rozporządzenia 2022/2554, do udzielenia wszelkich niezbędnych informacji, koniecznych do realizacji celów nadzoru, o których mowa w ust. 1.".

Art. 4. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 503 i 525) po art. 3b dodaje się art. 3c w brzmieniu:

„Art. 3c. Do BGK stosuje się przepisy:

1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1, z późn. zm.[6)]), z tym że nie stosuje się przepisu art. 16 tego rozporządzenia;

2) ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 oraz z 2025 r. poz. 146 i …) dotyczące nadzoru nad przestrzeganiem przepisów w zakresie określonym w pkt 1.".

Art. 5. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1034 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po pkt 2l dodaje się pkt 2m w brzmieniu:

---

5) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/90177 z 12.03.2024.
6) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/90177 z 12.03.2024.

„2m) rozporządzeniu 2022/2554 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1, z późn. zm.[7)]);”;

2) w art. 48 w ust. 2b po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) stosować racjonalne rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające bezpieczeństwo i kontrolę środowiska informatycznego i przetwarzania w nim danych, w tym w odniesieniu do sieci i systemów informatycznych ustanowionych i zarządzanych zgodnie z rozporządzeniem 2022/2554;”;

3) w art. 70l w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) stosować racjonalne rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające bezpieczeństwo i kontrolę środowiska informatycznego i przetwarzania w nim danych, w tym w odniesieniu do sieci i systemów informatycznych ustanowionych i zarządzanych zgodnie z rozporządzeniem 2022/2554;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1161 i 1222 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po pkt 5m dodaje się pkt 5n w brzmieniu:

„5n) rozporządzeniu 2023/2631 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2631 z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie europejskich zielonych obligacji oraz opcjonalnego ujawniania informacji na temat obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo i obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem (Dz. Urz. UE L 2023/2631 z 30.11.2023, z późn. zm.[8)]);”;

2) w art. 3 w ust. 2 wyrazy „oraz rozporządzenia 2022/858” zastępuje się wyrazami „ , rozporządzenia 2022/858 oraz rozporządzenia 2023/2631”;

3) w art. 20 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „oraz rozporządzeniem 2020/1503” zastępuje się wyrazami „ , rozporządzeniem 2020/1503 oraz rozporządzeniem 2023/2631”.

Art. 7. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany:

---

7) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/90177 z 12.03.2024.

8) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023.

1) w art. 3 po pkt 4zf dodaje się pkt 4zg i 4zh w brzmieniu:

„4zg) rozporządzeniu 2022/2554 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1, z późn. zm.[9)]);

4zh) ICT – rozumie się przez to technologie informacyjno-komunikacyjne, o których mowa w rozporządzeniu 2022/2554;”;

2) w art. 74e:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zapewnienie zgodnie z rozdziałem II rozporządzenia 2022/2554 odporności i wydajności sieci i systemów informatycznych w stopniu odpowiadającym skali prowadzonej działalności, w szczególności limitom i progom transakcyjnym;”,

– w pkt 2 i 3 wyrazy „urządzeń i systemów teleinformatycznych” zastępuje się wyrazami „sieci i systemów informatycznych”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zapewnienie ciągłości obsługi oraz pracy sieci i systemów informatycznych wykorzystywanych w prowadzonej działalności, w tym posiadanie strategii i planów na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT oraz planów reagowania i przywracania sprawności ICT ustanowionych zgodnie z art. 11 rozporządzenia 2022/2554.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Firma inwestycyjna monitoruje działanie sieci i systemów informatycznych i przeprowadza testy operacyjnej odporności cyfrowej w zakresie oceny prawidłowości ich działania w celu identyfikowania i eliminacji potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń wymogów, o których mowa w ust. 1, oraz wymogów, o których mowa w rozdziałach II i IV rozporządzenia 2022/2554.”;

3) w art. 83a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

---

9) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/90177 z 12.03.2024.

„1. Firma inwestycyjna jest obowiązana stosować w prowadzonej działalności rozwiązania techniczne i organizacyjne, w tym systemy oparte na ICT ustanowione i zarządzane zgodnie z art. 7 rozporządzenia 2022/2554, zapewniające bezpieczeństwo i ciągłość świadczonych usług maklerskich oraz ochronę interesów klientów i informacji poufnych lub stanowiących tajemnicę zawodową.”;

4) w art. 110zj w ust. 3 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości działania domu maklerskiego, w tym sieci i systemów informatycznych ustanowionych i zarządzanych zgodnie z rozporządzeniem 2022/2554;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 i 17 w brzmieniu:

„16) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1, z późn. zm.[10)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2554”;

17) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2631 z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie europejskich zielonych obligacji oraz opcjonalnego ujawniania informacji na temat obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo i obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem (Dz. Urz. UE L 2023/2631 z 30.11.2023, z późn. zm.[11)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/2631”, z wyłączeniem emitentów europejskich zielonych obligacji będących emitentami papierów wartościowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b oraz d rozporządzenia 2017/1129.”;

2) po art. 3v dodaje się art. 3w i art. 3x w brzmieniu:

[10)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/90177 z 12.03.2024.
[11)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023.

„Art. 3w. Podmioty finansowe, o których mowa w art. 18za ust. 1, przekazują Komisji informacje i sprawozdania, określone w rozporządzeniu 2022/2554, w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego na stronie internetowej Urzędu Komisji.

Art. 3x. 1. W ramach nadzoru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 16, Komisji przysługują uprawnienia nadzorcze określone w rozdziale 2c.

2. W ramach nadzoru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 17, Komisji przysługują uprawnienia nadzorcze określone w rozdziale 2d.”;

3) w art. 4 w ust. 1 pkt 3b otrzymuje brzmienie:

„3b) podejmowanie działań mających na celu przeciwdziałanie zagrożeniom w zakresie bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne lub przeciwdziałanie cyberzagrożeniom w zakresie bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych w rozumieniu art. 3 pkt 4 rozporządzenia 2022/2554, wykorzystywanych przez podmioty podlegające nadzorowi Komisji, w tym przez wykonywanie zadań organu właściwego do spraw cyberbezpieczeństwa w zakresie określonym przepisami ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1077 i 1222 oraz z 2025 r. poz. …);”;

4) w art. 4a po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Dane osobowe, o których mowa w art. 56 ust. 1 rozporządzenia 2022/2554, Komisja przetwarza przez okres 15 lat, w celu sprawowania nadzoru w zakresie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 16, chyba że toczy się postępowanie sądowe wymagające dalszego przetwarzania tych danych.

3b. Realizowanie przez Komisję obowiązków wynikających z art. 15, art. 16, art. 18 ust. 1 lit. a i d oraz art. 19 zdanie drugie rozporządzenia 2016/679, w zakresie danych pozyskanych w związku ze zgłoszeniem poważnego incydentu związanego z ICT w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia 2022/2554 lub znaczącego cyberzagrożenia w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia 2022/2554, jest możliwe dopiero po zakończeniu obsługi incydentu, w związku z którym dane zostały pozyskane, lub po zakończeniu obsługi incydentu, do której te dane są niezbędne. ”;

5) art. 17cc otrzymuje brzmienie:

„Art. 17cc. 1. W zakresie niezbędnym do wykonywania zadania, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3b, Komisja może przekazywać podmiotowi podlegającemu jej nadzorowi informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, jeżeli ich przekazanie jest niezbędne do podjęcia przez ten podmiot działań polegających na przeciwdziałaniu cyberzagrożeniom w zakresie bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych w rozumieniu art. 3 pkt 4 rozporządzenia 2022/2554 lub zagrożeniom systemów teleinformatycznych w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, wykorzystywanych przez ten podmiot, lub jeżeli wymaga tego ochrona interesów jego klientów.

2. W zakresie niezbędnym do wykonywania zadania, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3b, Komisja może żądać od podmiotu podlegającego jej nadzorowi informacji, dokumentów lub wyjaśnień na zasadach określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2.”;

6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu:

„Rozdział 2c

Nadzór i obowiązki w zakresie zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego

Art. 18za. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o podmiocie finansowym, należy przez to rozumieć podmioty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2022/2554, z wyłączeniem podmiotów finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 3 rozporządzenia 2022/2554.

Art. 18zb. W ramach wykonywania nadzoru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 16, Komisja może żądać od podmiotu finansowego informacji, dokumentów lub wyjaśnień w zakresie określonym w przepisach rozporządzenia 2022/2554.

Art. 18zc. 1. Komisja może przeprowadzać kontrolę zgodności działalności z przepisami rozporządzenia 2022/2554 w zakresie zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego podmiotów finansowych.

2. Pracownicy Urzędu Komisji wykonują czynności kontrolne po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do kontroli wydanego przez Przewodniczącego Komisji lub upoważnioną przez niego osobę.

3. Upoważnienie do kontroli, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) wskazanie podstawy prawnej do przeprowadzenia kontroli;
2) oznaczenie organu kontroli;
3) datę i miejsce jego wystawienia;
4) imię i nazwisko, stanowisko oraz numer legitymacji służbowej pracownika Urzędu Komisji prowadzącego czynności kontrolne;
5) oznaczenie kontrolowanego podmiotu finansowego;
6) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
7) zakres przedmiotowy kontroli.

4. W toku kontroli pracownicy, o których mowa w ust. 2, mają prawo:

1) wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń kontrolowanego podmiotu finansowego;
2) żądania od kontrolowanego podmiotu finansowego lub osoby przez niego upoważnionej udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień związanych z przedmiotem kontroli;
3) uzyskania wyjaśnień od osób innych niż wymienione w pkt 2, pod warunkiem że wyrażą na to zgodę;
4) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności dokumentów finansowych, księgowych, handlowych, akt postępowań prowadzonych na podstawie właściwych przepisów prawa, ksiąg, ewidencji, dokumentów wewnętrznych, w tym regulaminów oraz instrukcji, dotyczących działalności kontrolowanego podmiotu finansowego, oraz żądania sporządzenia na koszt tego podmiotu kopii tych dokumentów lub wyciągów z nich, w tym w postaci dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia i zakończenia kontroli;
5) żądania od kontrolowanego podmiotu finansowego lub osoby przez niego upoważnionej poświadczenia za zgodność z oryginałem pozyskiwanych od tego podmiotu dokumentów, o których mowa w pkt 4;
6) wglądu do danych zawartych w systemach informatycznych, związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności dokumentów wewnętrznych potwierdzających spełnianie obowiązków w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z technologiami informacyjno-komunikacyjnymi, zwanymi dalej „ICT”, lub danych dotyczących poważnych incydentów związanych z ICT w rozumieniu

art. 3 pkt 10 rozporządzenia 2022/2554 oraz znaczących cyberzagrożeń w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia 2022/2554, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia i zakończenia kontroli.

5. Dokumenty i informacje związane z kontrolą, w tym upoważnienie do kontroli, protokół kontroli i zalecenia pokontrolne, są sporządzane na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo elektronicznej. Upoważnienie do kontroli, o którym mowa w ust. 2, udzielone na piśmie utrwalonym w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym. Upoważnienie do kontroli udzielone na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną Komisji ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo tą pieczęcią.

6. Dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 5, sporządzone na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej doręcza się na adres do doręczeń elektronicznych.

Art. 18zd. 1. Ustalenia kontroli zamieszcza się w protokole kontroli.

2. Protokół kontroli sporządza się w terminie 30 dni roboczych od dnia zakończenia czynności kontrolnych.

3. Protokół kontroli zawiera:

1) wskazanie nazwy albo imienia i nazwiska oraz adresu kontrolowanego podmiotu finansowego;
2) imię i nazwisko osoby reprezentującej kontrolowany podmiot finansowy lub nazwę organu reprezentującego ten podmiot;
3) imię i nazwisko, stanowisko oraz numer legitymacji służbowej pracownika Urzędu Komisji prowadzącego czynności kontrolne;
4) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych;
5) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
6) opis stanu faktycznego ustalonego w toku kontroli oraz inne informacje mające istotne znaczenie dla przeprowadzonej kontroli;
7) pouczenie kontrolowanego podmiotu finansowego o prawie wniesienia zastrzeżeń do protokołu;
8) wyszczególnienie załączników.

4. Protokół kontroli podpisują co najmniej pracownik Urzędu Komisji wykonujący czynności kontrolne oraz jedna osoba reprezentująca kontrolowany podmiot finansowy.

5. Protokół kontroli doręcza się kontrolowanemu podmiotowi finansowemu. Przed podpisaniem protokołu kontroli kontrolowany podmiot finansowy może w terminie 14 dni roboczych od dnia przedstawienia mu go do podpisu złożyć do niego pisemne zastrzeżenia.

6. W razie złożenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 5, pracownik Urzędu Komisji wykonujący czynności kontrolne dokonuje ich analizy w terminie 30 dni od złożenia zastrzeżeń i w razie potrzeby podejmuje dodatkowe czynności kontrolne, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienia lub uzupełnia odpowiednią część protokołu kontroli w formie aneksu do protokołu kontroli.

7. Odmowa podpisania protokołu kontroli przez kontrolowany podmiot finansowy lub zwłoka w jego podpisaniu nie wpływa na prowadzenie przez Komisję dalszych czynności kontrolnych, w szczególności na wydanie przez Komisję zaleceń pokontrolnych.

Art. 18ze. 1. Jeżeli na podstawie informacji zgromadzonych w toku kontroli Komisja uzna, że mogło dojść do naruszenia przez kontrolowany podmiot finansowy przepisów rozporządzenia 2022/2554 lub przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 15, art. 16 ust. 3, art. 18 ust. 3, art. 20 lit. a, art. 26 ust. 11, art. 28 ust. 10, art. 30 ust. 5 oraz art. 41 ust. 1 lit. d, lub przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 lit. b oraz art. 28 ust. 9 rozporządzenia 2022/2554, lub zidentyfikuje inne nieprawidłowości dotyczące zarządzania przez kontrolowany podmiot finansowy ryzykiem związanym z ICT, przekazuje temu podmiotowi zalecenia pokontrolne dotyczące usunięcia nieprawidłowości.

2. Kontrolowany podmiot finansowy w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 21 dni, informuje Komisję o sposobie wykonania zaleceń pokontrolnych.

Art. 18zf. W postępowaniu wyjaśniającym, o którym mowa w art. 18a, prowadzonym w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów art. 5–10, art. 11 ust. 1–10, art. 12–14, art. 16 ust. 1 i 2, art. 17, art. 18 ust. 1 i 2, art. 19 ust. 1–5, art. 23–25, art. 26 ust. 1–8, art. 27, art. 28 ust. 1–8, art. 29, art. 30 ust. 1–3, art. 31 ust. 12, art. 42 oraz art. 45 ust. 3 rozporządzenia 2022/2554 lub przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 15, art. 16 ust. 3, art. 18 ust. 3, art. 20 lit. a, art. 26 ust. 11, art. 28 ust. 10, art. 30 ust. 5 oraz art. 41 ust. 1 lit. d, lub przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 lit. b oraz art. 28 ust. 9 rozporządzenia 2022/2554, Przewodniczący

Komisji może zażądać od dostawcy usług telekomunikacyjnych udostępnienia informacji stanowiących tajemnicę komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 386 ust. 1 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221), przechowywanych przez dostawcę usług telekomunikacyjnych, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami, w tym danych abonenta pozwalających na jego identyfikację, czasu ich dokonania i innych informacji związanych z połączeniem lub przekazem, niestanowiących treści komunikatu elektronicznego.

Art. 18zg. 1. Podmiot finansowy zgłasza Komisji poważny incydent związany z ICT w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia 2022/2554, o którym mowa w art. 19 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2554, przekazując wstępne powiadomienie, i przekazuje sprawozdania, o których mowa w art. 19 ust. 4 rozporządzenia 2022/2554.

2. Komisja przekazuje niezwłocznie właściwemu Zespołowi Reagowania na Incydenty Bezpieczeństwa Komputerowego działającemu na poziomie krajowym, prowadzonemu przez Ministra Obrony Narodowej, zwanemu dalej „CSIRT MON", Zespołowi Reagowania na Incydenty Bezpieczeństwa Komputerowego działającemu na poziomie krajowym, prowadzonemu przez Naukową i Akademicką Sieć Komputerową – Państwowy Instytut Badawczy, zwanemu dalej „CSIRT NASK", albo Zespołowi Reagowania na Incydenty Bezpieczeństwa Komputerowego działającemu na poziomie krajowym, prowadzonemu przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwanemu dalej „CSIRT GOV", o których mowa w przepisach ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, wstępne powiadomienie i sprawozdania, o których mowa w art. 19 ust. 4 rozporządzenia 2022/2554, pochodzące od:

1) podmiotu finansowego będącego podmiotem kluczowym, o którym mowa w ust. 4;
2) podmiotu finansowego będącego podmiotem ważnym, o którym mowa w ust. 5.

3. W uzasadnionych przypadkach Komisja może przekazać niezwłocznie właściwemu CSIRT MON, CSIRT NASK lub CSIRT GOV wstępne powiadomienia i sprawozdania, o których mowa w art. 19 ust. 4 rozporządzenia 2022/2554, pochodzące od podmiotu finansowego niebędącego podmiotem, o którym mowa w ust. 4 i 5.

4. Podmiotami finansowymi będącymi podmiotami kluczowymi są:

1) instytucja kredytowa, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe,

2) bank krajowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe,
3) oddział banku zagranicznego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe,
4) oddział instytucji kredytowej, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe,
5) spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe w rozumieniu ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych,
6) podmiot prowadzący rynek regulowany, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
7) podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 49 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
8) podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 21a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
9) podmiot, o którym mowa w art. 48 ust. 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
10) podmiot prowadzący ASO w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
11) podmiot prowadzący OTF w rozumieniu art. 3 pkt 10b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
12) administratorzy kluczowych wskaźników referencyjnych,
13) Krajowa Izba Rozliczeniowa S.A.

– które przekraczają pułapy dla średniego przedsiębiorstwa określone w art. 2 ust. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.[12)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 651/2014/UE”, według stanu na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego.

[12)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2025, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 26 z 31.01.2018, str. 53, Dz. Urz. UE L 215 z 07.07.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 89 z 16.03.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 270 z 29.07.2021, str. 39, Dz. Urz. UE L 119 z 05.05.2023, str. 159 oraz Dz. Urz. UE L 167 z 30.06.2023, str. 1.

5. Podmiotami finansowymi będącymi podmiotami ważnymi są podmioty, o których mowa w ust. 4 pkt 1–12, które spełniają pułapy dla średniego przedsiębiorstwa określone w art. 2 ust. 1 załącznika I do rozporządzenia 651/2014/UE według stanu na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego oraz które nie są podmiotami kluczowymi.

6. Komisja przekazuje organom wskazanym w art. 19 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554, w sposób określony w tym przepisie, szczegółowe informacje na temat poważnego incydentu związanego z ICT w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia 2022/2554, zawierające taki sam zakres jak informacje zawarte we wstępnych powiadomieniach i sprawozdaniach, o których mowa w art. 19 ust. 4 tego rozporządzenia.

7. Wstępne powiadomienia i sprawozdania, o których mowa w art. 19 ust. 4 rozporządzenia 2022/2554, są przekazywane w postaci elektronicznej, a w przypadku braku możliwości przekazania ich w postaci elektronicznej – przy użyciu innych dostępnych środków komunikacji, w terminach i z wykorzystaniem wzorów określonych we wspólnych regulacyjnych standardach technicznych i wspólnych wykonawczych standardach technicznych, o których mowa w art. 20 rozporządzenia 2022/2554.

Art. 18zh. 1. Podmiot finansowy może przekazać Komisji powiadomienie o znaczącym cyberzagrożeniu w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia 2022/2554, o którym mowa w art. 19 ust. 2 akapit pierwszy tego rozporządzenia.

2. Komisja przekazuje niezwłocznie właściwemu CSIRT MON, CSIRT NASK lub CSIRT GOV powiadomienie o znaczącym cyberzagrożeniu w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia 2022/2554, o którym mowa w art. 19 ust. 2 akapit pierwszy tego rozporządzenia, pochodzące od podmiotu finansowego będącego podmiotem kluczowym, o którym mowa w art. 18zg ust. 4, lub będącego podmiotem ważnym, o którym mowa w art. 18zg ust. 5.

3. W uzasadnionych przypadkach Komisja może przekazać niezwłocznie właściwemu CSIRT MON, CSIRT NASK lub CSIRT GOV powiadomienie o znaczącym cyberzagrożeniu w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia 2022/2554, o którym mowa w art. 19 ust. 2 akapit pierwszy tego rozporządzenia, pochodzące od podmiotu finansowego niebędącego podmiotem, o którym mowa w art. 18zg ust. 4 i 5.

4. Powiadomienie o znaczącym cyberzagrożeniu w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia 2022/2554, o którym mowa w art. 19 ust. 2 akapit pierwszy tego rozporządzenia, jest przekazywane w terminach i z wykorzystaniem wzorów określonych we wspólnych regulacyjnych standardach technicznych i wspólnych wykonawczych

standardach technicznych, o których mowa w art. 20 rozporządzenia 2022/2554, w postaci elektronicznej, a w przypadku braku możliwości przekazania go w postaci elektronicznej – przy użyciu innych dostępnych środków komunikacji.

Art. 18zi. 1. Podmioty finansowe przekazują Komisji informacje, o których mowa w:

1) art. 28 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia 2022/2554, w terminie określonym w decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych i Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych;
2) art. 28 ust. 3 akapit piąty rozporządzenia 2022/2554, niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni przed dniem związania się postanowieniami umownymi albo od dnia, w którym dana funkcja stała się krytyczna lub istotna.

2. Centralne depozyty papierów wartościowych w rozumieniu art. 3 pkt 21a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi przekazują Komisji kopie wyników testów ciągłości działania w zakresie ICT, lub podobnych testów, zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia 2022/2554.

Art. 18zj. Podmioty finansowe powiadamiają Komisję o swoim przystąpieniu do ustaleń dotyczących wymiany informacji, o których mowa w art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2022/2554, bądź o ustaniu ich członkostwa, zgodnie z art. 45 ust. 3 tego rozporządzenia.

Art. 18zk. 1. Spośród podmiotów finansowych wymienionych w art. 26 ust. 1 rozporządzenia 2022/2554 Komisja w oparciu o ocenę elementów wskazanych w art. 26 ust. 8 akapit trzeci rozporządzenia 2022/2554 określa, w drodze decyzji, podmiot finansowy obowiązany do przeprowadzenia zaawansowanych testów, o których mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia 2022/2554, z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia 2022/2554.

2. Podmiot finansowy określony zgodnie z ust. 1 przekazuje Komisji, w celu zatwierdzenia, wynik oceny dokonanej zgodnie z art. 26 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia 2022/2554, wskazującej, które krytyczne lub istotne funkcje należy objąć zaawansowanymi testami, o których mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia 2022/2554.

3. Podmiot finansowy określony zgodnie z ust. 1 przekazuje Komisji informacje, o których mowa w art. 26 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554.

4. Komisja przekazuje podmiotowi finansowemu określonemu zgodnie z ust. 1 poświadczenie, o którym mowa w art. 26 ust. 7 rozporządzenia 2022/2554, że

zaawansowane testy, o których mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia 2022/2554, zostały przeprowadzone zgodnie z wymogami potwierdzonymi w dokumentacji, o której mowa w art. 26 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554.

5. Komisja w oparciu o ocenę elementów wskazanych w art. 26 ust. 1 rozporządzenia 2022/2554 może zalecić podmiotowi finansowemu określonemu zgodnie z ust. 1 zmniejszenie lub zwiększenie częstotliwości przeprowadzania zaawansowanych testów, o których mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia 2022/2554.

6. W przypadku gdy podmiot finansowy określony zgodnie z ust. 1 zamierza korzystać z usług testerów wewnętrznych zgodnie z art. 26 ust. 8 rozporządzenia 2022/2554, przekazuje do zatwierdzenia Komisji informacje o zamiarze korzystania z ich usług. Komisja zatwierdza zamiar korzystania z usług testerów wewnętrznych.

7. Komisja przed zatwierdzeniem korzystania z usług testerów wewnętrznych, o którym mowa w ust. 6, ocenia, czy testerzy wewnętrzni spełniają wymogi określone w art. 27 ust. 1 i ust. 2 lit. b oraz c rozporządzenia 2022/2554.

Art. 18zl. 1. Komisja informuje podmiot finansowy o ryzyku zidentyfikowanym w zaleceniach, o których mowa w art. 35 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2022/2554, w odniesieniu do kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT w rozumieniu art. 3 pkt 23 rozporządzenia 2022/2554, zwanego dalej „kluczowym zewnętrznym dostawcą usług ICT”, z którym ten podmiot finansowy zawarł umowę.

2. Podmiot finansowy informuje Komisję o sposobie uwzględnienia ryzyka zidentyfikowanego w zaleceniach, o których mowa w art. 35 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2022/2554, w szczególności o zmianach postanowień umowy zawartej z kluczowym zewnętrznym dostawcą usług ICT.

3. W przypadku gdy Komisja uzna, że podmiot finansowy nie uwzględnił ryzyka zidentyfikowanego w zaleceniach, o których mowa w art. 35 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2022/2554, lub uwzględnił je w sposób niewystarczający, informuje podmiot finansowy o możliwości podjęcia decyzji, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554.

4. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554, Komisja może skonsultować się z organami, o których mowa w art. 42 ust. 5 rozporządzenia 2022/2554. Przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

5. W terminie 60 dni od dnia otrzymania przez podmiot finansowy informacji, o której mowa w ust. 3, Komisja może wydać decyzję, o której mowa w art. 42 ust. 6

rozporządzenia 2022/2554, nakazującą podmiotowi finansowemu tymczasowe zawieszenie, w części albo w całości, korzystania z usługi świadczonej przez kluczowego zewnętrznego dostawcę usług ICT lub jej wdrażania albo nakazującą podmiotowi finansowemu wypowiedzenie, w części albo w całości, postanowień umowy z kluczowym zewnętrznym dostawcą usług ICT.

6. Wydając decyzję, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554, nakazującą podmiotowi finansowemu tymczasowe zawieszenie, w części albo w całości, korzystania z usługi świadczonej przez kluczowego zewnętrznego dostawcę usług ICT lub jej wdrażania, Komisja określa termin obowiązywania tej decyzji.

7. W przypadku gdy ryzyko zidentyfikowane w zaleceniach, o których mowa w art. 35 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2022/2554, zostało wyeliminowane przed upływem terminu obowiązywania decyzji, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554, nakazującej podmiotowi finansowemu tymczasowe zawieszenie, w części albo w całości, Komisja stwierdza wygaśnięcie tej decyzji.

8. W przypadku gdy podmiot finansowy nie uwzględnił ryzyka zidentyfikowanego w zaleceniach, o których mowa w art. 35 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2022/2554, lub uwzględnił je w sposób niewystarczający, Komisja może jednorazowo przedłużyć, w drodze decyzji, termin obowiązywania decyzji, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554, nakazującej podmiotowi finansowemu tymczasowe zawieszenie, w części albo w całości, i określić nowy termin jej obowiązywania.

9. W przypadku gdy podmiot finansowy nie uwzględnił ryzyka zidentyfikowanego w zaleceniach, o których mowa w art. 35 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2022/2554, lub uwzględnił je w sposób niewystarczający w terminie przedłużonym zgodnie z ust. 8, Komisja wydaje decyzję, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554, nakazującą podmiotowi finansowemu wypowiedzenie, w części albo w całości, postanowień umowy z kluczowym zewnętrznym dostawcą usług ICT.

10. Komisja, podejmując decyzję, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554, oraz w ust. 8, uwzględnia okoliczności określone w art. 42 ust. 8 rozporządzenia 2022/2554.

11. Decyzja, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554, oraz decyzja wydana na podstawie ust. 8, są natychmiast wykonalne.

12. Komisja zgodnie z art. 42 ust. 9 rozporządzenia 2022/2554 informuje członków forum nadzoru, o których mowa w art. 32 ust. 4 lit. a–c rozporządzenia 2022/2554, oraz

wspólną sieć nadzoru ustanowioną zgodnie z art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2022/2554 o wydaniu decyzji, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554, oraz o decyzji, wydanej na podstawie ust. 8.

13. W celu stosowania spójnych i zbieżnych środków następczych w zakresie nadzoru Komisja może uwzględnić wydane przez wiodący organ nadzorczy, wyznaczony zgodnie z art. 31 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2022/2554, niewiążące i niejawne opinie na potrzeby właściwych organów, o których mowa w art. 46 rozporządzenia 2022/2554, zgodnie z art. 42 ust. 7 rozporządzenia 2022/2554.

Art. 18zm. 1. W przypadku naruszenia obowiązku, o którym mowa w przepisach art. 5–10, art. 11 ust. 1–10, art. 12–14, art. 16 ust. 1 i 2, art. 17, art. 18 ust. 1 i 2, art. 19 ust. 1–5, art. 23–25, at. 26 ust. 1–8, art. 27, art. 28 ust. 1–8, art. 29, art. 30 ust. 1–3, art. 31 ust.12, art. 42 oraz art. 45 ust. 3 rozporządzenia 2022/2554 lub przepisach aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 15, art. 16 ust. 3, art. 18 ust. 3, art. 20 lit. a, art. 26 ust. 11, art. 28 ust. 10, art. 30 ust. 5 oraz art. 41 ust. 1 lit. d, lub przepisach aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 lit. b oraz art. 28 ust. 9 rozporządzenia 2022/2554, Komisja może, w drodze decyzji:

1) nakazać osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej zaprzestanie danego zachowania oraz powstrzymanie się od takiego zachowania w przyszłości;
2) zakazać osobie odpowiedzialnej za to naruszenie pełnienia funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej albo innej funkcji kierowniczej podmiotu finansowego przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok;
3) nałożyć karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:
   a) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
      – kwoty 20 869 500 zł lub 10% całkowitego rocznego przychodu, a w przypadku zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji – 10% składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, albo
      – dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku tego naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie,

b) w przypadku osoby fizycznej, odpowiedzialnej za to naruszenie, która w tym okresie pełniła obowiązki członka zarządu albo innego organu zarządzającego tego podmiotu finansowego – kwoty 3 042 410 zł,

c) w przypadku innej osoby fizycznej, odpowiedzialnej za to naruszenie – kwoty sześciokrotności otrzymywanego przez ukaranego wynagrodzenia, obliczanego według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop.

2. W przypadku gdy osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a, jest jednostką dominującą albo jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a, ustala się na podstawie całkowitych rocznych przychodów, a w przypadku zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji – składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym jednostki dominującej za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający jednostki dominującej.

3. Komisja, wydając decyzje, o których mowa w ust. 1, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia 2022/2554.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, są natychmiast wykonalne.

5. Komisja udostępnia zgodnie z art. 54 rozporządzenia 2022/2554 na swojej stronie internetowej komunikaty o decyzjach, o których mowa w ust. 1, maksymalnie przez okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia, z tym że informacje dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, dostępne są na tej stronie maksymalnie przez rok.

Art. 18zn. Komisja w zakresie nadzoru przewidzianego przepisami rozporządzenia 2022/2554 współpracuje oraz wymienia informacje i dokumenty z:

1) właściwymi organami w rozumieniu art. 46 rozporządzenia 2022/2554 państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i bankami

centralnymi Europejskiego Systemu Banków Centralnych w zakresie niezbędnym do wykonywania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2554;

2) odpowiednim wiodącym organem nadzorczym wyznaczonym zgodnie z art. 31 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2022/2554 oraz Komisją Europejską;

3) organami właściwymi do spraw cyberbezpieczeństwa, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, CSIRT MON, CSIRT NASK oraz CSIRT GOV oraz Pojedynczym Punktem Kontaktowym do spraw cyberbezpieczeństwa, o którym mowa w art. 4 pkt 18 tej ustawy;

4) organami, o których mowa w art. 17 oraz art. 17b–17g.

Art. 18zo. Do kontroli, o której mowa w art. 18zc ust. 1, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Rozdział 2d

Nadzór nad emitentami europejskich zielonych obligacji

Art. 18zp. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:

1) emitentów europejskich zielonych obligacji będących papierami wartościowymi, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b oraz d rozporządzenia 2017/1129;

2) jednostek inicjujących w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2017/2402, korzystających ze środków pochodzących z emisji obligacji sekurytyzacyjnych, o których mowa w art. 2 pkt 22 rozporządzenia 2023/2631, mających oznakowanie „europejska zielona obligacja” lub „EuGB”, będących papierami wartościowymi, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia 2017/1129, wyłącznie w zakresie tych papierów wartościowych.

Art. 18zq. 1. Komisja może przeprowadzać kontrolę:

1) emitenta europejskich zielonych obligacji w zakresie wypełniania obowiązków wynikających z przepisów tytułu II rozdziału 2 rozporządzenia 2023/2631;

2) jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia 2017/2402, która emituje obligacje sekurytyzacyjne w rozumieniu art. 2 pkt 22 rozporządzenia 2023/2631 mające oznakowanie „europejska zielona obligacja” lub „EuGB”, w zakresie wypełniania obowiązków wynikających z art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 i art. 19 rozporządzenia 2023/2631;

3) jednostki inicjującej w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2017/2402 w zakresie wypełniania obowiązków wynikających z przepisów tytułu II rozdziału 2, art. 18 i art. 19 rozporządzenia 2023/2631 – w przypadku gdy korzysta ona ze środków pochodzących z emisji obligacji sekurytyzacyjnych, o których mowa w art. 2 pkt 22 rozporządzenia 2023/2631 mających oznakowanie „europejska zielona obligacja" lub „EuGB";
4) emitenta obligacji, w tym jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia 2017/2402, który korzysta ze wspólnych wzorów formularzy, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2023/2631, w zakresie zgodności ujawnianych informacji z tymi wzorami formularzy.

2. Pracownicy Urzędu Komisji wykonują czynności kontrolne po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do kontroli wydanego przez Przewodniczącego Komisji lub upoważnioną przez niego osobę.

3. Upoważnienie do kontroli, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
1) wskazanie podstawy prawnej do przeprowadzenia kontroli;
2) oznaczenie organu kontroli;
3) datę i miejsce jego wystawienia;
4) imię i nazwisko, stanowisko oraz numer legitymacji służbowej pracownika Urzędu Komisji prowadzącego czynności kontrolne;
5) oznaczenie kontrolowanego podmiotu;
6) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
7) zakres przedmiotowy kontroli.

4. W toku kontroli pracownicy, o których mowa w ust. 2, mają prawo:
1) wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń kontrolowanego podmiotu;
2) żądania od kontrolowanego podmiotu lub od osoby przez niego upoważnionej udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień związanych z przedmiotem kontroli;
3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności dokumentów finansowych, księgowych, handlowych, akt postępowań prowadzonych na podstawie właściwych przepisów prawa, ksiąg, ewidencji, dokumentów wewnętrznych, w tym regulaminów oraz instrukcji, dotyczących działalności kontrolowanego podmiotu, oraz żądania sporządzenia na koszt tego

kontrolowanego podmiotu kopii tych dokumentów lub wyciągów z nich, w tym w postaci dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia i zakończenia kontroli;

4) żądania od kontrolowanego podmiotu lub osoby przez niego upoważnionej poświadczenia za zgodność z oryginałem pozyskiwanych od tego podmiotu dokumentów, o których mowa w pkt 3;

5) wglądu do danych zawartych w systemie teleinformatycznym związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności dokumentów finansowych, księgowych, handlowych, akt postępowań prowadzonych na podstawie właściwych przepisów prawa, ksiąg, ewidencji, dokumentów wewnętrznych, w tym regulaminów oraz instrukcji, dotyczących działalności kontrolowanego podmiotu, oraz żądania sporządzenia na koszt kontrolowanego podmiotu kopii tych danych lub wyciągów z nich, w tym w postaci dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia i zakończenia kontroli.

5. Dokumenty i informacje związane z kontrolą, w tym upoważnienie do kontroli, protokół kontroli i zalecenia pokontrolne, są sporządzane na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo elektronicznej. Upoważnienie do kontroli, o którym mowa w ust. 3, udzielone na piśmie utrwalonym w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym. Upoważnienie do kontroli udzielone na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną Komisji ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo tą pieczęcią.

6. Dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 5, sporządzone na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej doręcza się na adres do doręczeń elektronicznych.

7. Przekazanie Komisji informacji na podstawie rozporządzenia 2023/2631 nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, a także innych obowiązków zachowania poufności informacji, wynikających z obowiązujących przepisów prawa lub umowy. Przekazanie Komisji informacji na podstawie rozporządzenia 2023/2631 nie może stanowić przyczyny rozwiązania z osobą przekazującą informacje stosunku pracy albo umowy zlecenia, umowy o dzieło lub innej umowy o podobnym charakterze.

Art. 18zr. Do kontroli, o której mowa w art. 18zq ust. 1, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Art. 18zs. 1. Na żądanie Komisji lub osoby przez nią upoważnionej osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w art. 18zq ust. 1, lub wchodzące w skład jego organów zarządzających i nadzorczych albo pozostające z tym podmiotem w stosunku pracy albo umowy zlecenia, umowy o dzieło lub innej umowy o podobnym charakterze są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania na koszt podmiotu, o którym mowa w art. 18zq ust. 1, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień związanych z wypełnianiem obowiązków, o których mowa w art. 18zq ust. 1.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa również na biegłym rewidencie oraz osobach uprawnionych do reprezentowania firmy audytorskiej lub pozostających z tą firmą w stosunku pracy albo umowy zlecenia, umowy o dzieło lub innej umowy o podobnym charakterze, w zakresie dotyczącym czynności podejmowanych przez te osoby lub firmę w związku z wykonywaniem na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 18zq ust. 1, czynności rewizji finansowej, o których mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, lub świadczeniem na jego rzecz innych usług wymienionych w art. 47 ust. 2 tej ustawy. Nie narusza to obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.

Art. 18zt. 1. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1–3, nie udostępnia na swojej stronie internetowej:

1) arkusza informacyjnego europejskiej zielonej obligacji, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/2631, albo w przypadku gdy udostępniony arkusz nie zawiera informacji, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2023/2631,
2) wyników kontroli przedemisyjnej, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/2631, wyników kontroli poemisyjnej, o których mowa w art. 11 ust. 8 rozporządzenia 2023/2631, lub wyników kontroli sprawozdania dotyczącego wpływu, o których mowa w art. 12 ust. 3 rozporządzenia 2023/2631, wraz z zawartymi w nich ocenami,

3) sprawozdania z alokacji, o którym mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2023/2631, albo w przypadku gdy udostępnione sprawozdanie nie zawiera informacji, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia 2023/2631,

4) sprawozdania dotyczącego wpływu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2023/2631, albo w przypadku udostępnione sprawozdanie nie zawiera informacji, o których mowa w załączniku III do rozporządzenia 2023/2631

– Komisja może, w drodze decyzji, nakazać podmiotowi udostępnienie tych dokumentów albo zawarcie w tych dokumentach wymaganych informacji.

2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja może zalecić podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1–3, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo elektronicznej udostępnienie dokumentów, o których mowa w ust. 1, albo zawarcie w tych dokumentach wymaganych informacji.

3. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1–3, narusza obowiązek, o którym mowa w art. 15 ust. 4 rozporządzenia 2023/2631, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać temu podmiotowi przekazanie Komisji informacji zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia 2023/2631.

4. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 3, Komisja może zalecić podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1–3, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo elektronicznej przekazanie Komisji informacji zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia 2023/2631.

Art. 18zu. 1. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 4, narusza obowiązki, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2023/2631, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać podmiotowi zawarcie we wspólnych wzorach formularzy, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2023/2631, wymaganych informacji w ramach okresowego ujawniania informacji po emisji.

2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja może zalecić podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 4, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo elektronicznej zawarcie we wspólnych wzorach formularzy, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2023/2631, wymaganych informacji w ramach okresowego ujawniania informacji po emisji.

Art. 18zv. 1. W przypadku naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1, obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 rozporządzenia 2023/2631, podmiot, o którym mowa

w art. 18zq ust. 1 pkt 2, obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, lub naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 3, obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 lub art. 18, lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, Komisja może, w drodze decyzji:

1) nakazać podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, oferującemu, podmiotowi, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, lub innemu podmiotowi działającemu w ich imieniu lub na ich zlecenie wstrzymanie rozpoczęcia prowadzenia reklamy europejskich zielonych obligacji lub przerwanie jej prowadzenia na okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych, wskazując nieprawidłowości, które należy usunąć w tym okresie, lub
2) zakazać podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, oferującemu, podmiotowi, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, lub innemu podmiotowi działającemu w ich imieniu lub na ich zlecenie rozpoczęcia prowadzenia reklamy europejskich zielonych obligacji lub nakazać przerwanie jej prowadzenia, lub
3) nakazać podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, oferującemu lub innemu podmiotowi uczestniczącemu w ofercie, subskrypcji lub sprzedaży w imieniu lub na zlecenie podmiotu, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, lub oferującego wstrzymanie rozpoczęcia oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży europejskich zielonych obligacji albo przerwanie ich przebiegu na okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych, wskazując nieprawidłowości, które należy usunąć w tym okresie, lub
4) zakazać podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, oferującemu lub innemu podmiotowi uczestniczącemu w ofercie, subskrypcji lub sprzedaży w imieniu lub na zlecenie podmiotu, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, lub oferującego rozpoczęcia oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży europejskich zielonych obligacji albo dalszego ich prowadzenia, lub

5) nakazać podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, podmiotowi, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, lub podmiotowi występującemu w ich imieniu lub na ich zlecenie wstrzymanie ubiegania się o dopuszczenie lub wprowadzenie europejskich zielonych obligacji do obrotu na rynku regulowanym na okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych, wskazując nieprawidłowości, które należy usunąć w tym okresie, lub
6) zakazać podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, podmiotowi, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, lub podmiotowi występującemu w ich imieniu lub na ich zlecenie ubiegania się o dopuszczenie lub wprowadzenie europejskich zielonych obligacji do obrotu na rynku regulowanym.

2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja może zalecić na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo elektronicznej zaprzestanie naruszania obowiązków wynikających z przepisów tytułu II rozdziału 2 oraz art. 18 i art. 19 rozporządzenia 2023/2631.

3. Po otrzymaniu zalecenia, o którym mowa w ust. 2:

1) podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, oferujący lub podmiot, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, powstrzymują się od rozpoczęcia prowadzenia reklamy europejskich zielonych obligacji albo przerywają jej prowadzenie,
2) podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, lub oferujący powstrzymują się od rozpoczęcia oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży europejskich zielonych obligacji albo przerywają ich przebieg,
3) podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, lub podmiot, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, powstrzymują się od ubiegania się

o dopuszczenie lub wprowadzenie europejskich zielonych obligacji do obrotu na rynku regulowanym

– do czasu usunięcia wskazanych w zaleceniu naruszeń, jeżeli jest to konieczne do usunięcia tych naruszeń.

4. W związku z daną emisją europejskich zielonych obligacji Komisja może wielokrotnie zastosować środki przewidziane w ust. 1 i 2.

Art. 18zw. 1. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1, nie przestrzega przepisów rozporządzenia 2023/2631, Komisja może w drodze decyzji:

1) zdecydować o podaniu do publicznej wiadomości na koszt tego podmiotu informacji o nieprzestrzeganiu przez ten podmiot przepisów rozporządzenia 2023/2631, wskazując naruszenia prawa oraz
2) zobowiązać ten podmiot do udostępnienia tej informacji na jego stronie internetowej.

2. Jeżeli w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania decyzji, o której mowa w ust. 1, podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1, nie zaprzestał naruszania przepisów rozporządzenia 2023/2631, Komisja może w drodze decyzji:

1) zdecydować o podaniu do publicznej wiadomości na koszt tego podmiotu informacji o zaprzestaniu spełniania przez ten podmiot wymogów rozporządzenia 2023/2631, które pozwalają na podstawie art. 3 tego rozporządzenia na stosowanie w odniesieniu do wyemitowanych przez ten podmiot obligacji oznakowania „europejska zielona obligacja” lub „EuGB” oraz
2) zobowiązać ten podmiot do udostępnienia tej informacji na jego stronie internetowej.

Art. 18zx. 1. Decyzja o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 18zv ust. 1 oraz art. 18zw, podlega natychmiastowemu wykonaniu. Uzasadnienie decyzji doręcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Termin na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy biegnie od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji.

2. W przypadku gdy oferta publiczna, subskrypcja lub sprzedaż europejskich zielonych obligacji dokonywane na podstawie tej oferty są przeprowadzane za pośrednictwem firmy inwestycyjnej, postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 18zv ust. 1 i art. 18zw, i decyzję o ich zastosowaniu doręcza się tej firmie inwestycyjnej, a w przypadku pośrednictwa więcej

niż jednej firmy inwestycyjnej jednej z tych firm. Doręczenie firmie inwestycyjnej uważa się za doręczenie stronie.

3. W przypadku braku pośrednictwa firmy inwestycyjnej doręczenie postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 18zv ust. 1 i art. 18zw, i decyzji o ich zastosowaniu następuje także przez ich udostępnienie na stronie internetowej Komisji i jest skuteczne z dniem udostępnienia.

4. Niezwłocznie po wydaniu postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 18zv ust. 1 i art. 18zw, komunikat o wszczęciu tego postępowania jest udostępniany na stronie internetowej Komisji.

5. Niezwłocznie po wydaniu decyzji o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 18zv ust. 1 i art. 18zw, komunikat o zastosowaniu tych środków jest udostępniany na stronie internetowej Komisji.

Art. 18zy. W przypadku ustania przyczyn wydania decyzji o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 18zv ust. 1 lub art. 18zw, Komisja uchyla tę decyzję:

1) z urzędu albo
2) na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 18zq ust. 1, oferującego lub podmiotu, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.

Art. 18zz. 1. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 rozporządzenia 2023/2631, podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 2, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 3, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 lub art. 18, lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, albo wykonuje je nienależycie albo podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 4, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2023/2631, albo wykonuje je nienależycie, Komisja może, w drodze decyzji:

1) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości lub

2) nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 2 170 650 zł lub kwoty stanowiącej równowartość 0,5% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, lub

3) nałożyć karę pieniężną do wysokości 217 065 zł na osoby fizyczne odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia.

2. W przypadku gdy:

1) podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1–3, nie wykonuje nakazu, o którym mowa w art. 18zt ust. 1 lub 3, albo wykonuje go nienależycie,

2) podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 4, nie wykonuje nakazu, o którym mowa w art. 18zu ust. 1, albo wykonuje go nienależycie,

3) podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, oferujący, podmiot, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, inny podmiot działający w ich imieniu lub na ich zlecenie nie wykonują nakazu, o którym mowa w art. 18zv ust. 1 pkt 1, albo wykonują go nienależycie, albo naruszają zakaz, o którym mowa w art. 18zv ust. 1 pkt 2,

4) podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, oferujący lub inny podmiot uczestniczący w ofercie, subskrypcji lub sprzedaży w imieniu lub na zlecenie podmiotu, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, lub oferującego nie wykonują nakazu, o którym mowa w art. 18zv ust. 1 pkt 3, albo wykonują go nienależycie, albo naruszają zakaz, o którym mowa w art. 18zv ust. 1 pkt 4,

5) podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, podmiot, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, lub podmiot występujący w ich imieniu lub na ich zlecenie nie wykonują nakazu, o którym mowa w art. 18zv ust. 1 pkt 5, albo wykonują go nienależycie, albo naruszają zakaz, o którym mowa w art. 18zv ust. 1 pkt 6

– Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 5 000 000 zł.

3. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty osiągniętej korzyści lub uniknięte straty w wyniku naruszenia przepisów wymienionych w ust. 1, kara pieniężna, o której

mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści lub uniknięt ej straty.

4. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1, jest jednostką dominującą albo jednostką zależną jednostki dominującej, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu jednostki dominującej najwyższego szczebla wykazana w ostatnim skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym jednostki dominującej za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający.

5. Komisja, ustalając rodzaj i wysokość kary, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 50 ust. 1 rozporządzenia 2023/2631.

6. W przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 18zq ust. 1, będącego funduszem inwestycyjnym zamkniętym kara pieniężna jest nakładana na towarzystwo funduszy inwestycyjnych będące organem tego funduszu.

7. W przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 18zq ust. 1, będącego alternatywną spółką inwestycyjną zarządzaną przez zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych kara pieniężna nakładana jest odpowiednio na tych zarządzających.

8. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów tytułu II rozdziału 2, art. 18, art. 19 lub art. 21 rozporządzenia 2023/2631 przez osobę fizyczną Komisja może, w decyzji o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 1, zakazać tej osobie fizycznej udziału w procesie emisji europejskich zielonych obligacji na czas określony, nieprzekraczający roku.

9. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1, poważnie i wielokrotnie naruszył obowiązki, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 rozporządzenia 2023/2631, podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 2, poważnie i wielokrotnie naruszył obowiązki, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, albo podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 3, poważnie i wielokrotnie naruszył obowiązki, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 lub art. 18, lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, Komisja może dodatkowo zakazać temu podmiotowi emitowania europejskich zielonych obligacji przez okres nie dłuższy niż rok.

Art. 18zza. 1. W przypadku gdy:

1) podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 rozporządzenia 2023/2631, albo wykonuje te obowiązki nienależycie,
2) podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 2, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, albo wykonuje te obowiązki nienależycie albo jego jednostka inicjująca w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2017/2402, która korzysta ze środków pochodzących z emisji obligacji sekurytyzacyjnych, o których mowa w art. 2 pkt 22 rozporządzenia 2023/2631, mających oznakowanie „europejska zielona obligacja" lub „EuGB" wyemitowanych przez ten podmiot, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 lub art. 18 lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, albo wykonuje te obowiązki nienależycie

– Komisja przekazuje informację o tym zdarzeniu właściwemu organowi państwa macierzystego tego podmiotu oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

2. W przypadku gdy mimo poinformowania przez Komisję właściwy organ państwa macierzystego podmiotu nie podejmuje działań mających zapobiec dalszemu naruszaniu przepisów prawa lub gdy te działania są nieskuteczne, Komisja może, w celu ochrony interesu inwestorów, po uprzednim poinformowaniu tego organu zastosować sankcje, o których mowa w art. 18zz ust. 1. Komisja niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informację o zastosowaniu tych sankcji.

Art. 18zzb. 1. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości, przez udostępnienie na swojej stronie internetowej:

1) informację o treści rozstrzygnięcia oraz rodzaju i charakterze naruszenia, zawierającą imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) innego podmiotu, wobec którego zastosowano środek, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9;
2) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego w odniesieniu do decyzji o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9 – informację o ich złożeniu, jeżeli

Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek lub ta skarga dotyczą;

3) informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9, a w przypadku gdy w odniesieniu do decyzji o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9, została wniesiona skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego – informację o treści prawomocnego wyroku sądu administracyjnego;

4) informację o uchyleniu, zmianie albo stwierdzeniu nieważności przez Komisję ostatecznej decyzji o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9.

2. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, następuje niezwłocznie po doręczeniu decyzji stronie postępowania.

3. Komisja może, w drodze uchwały, opóźnić przekazanie do publicznej wiadomości informacji, o której mowa w ust. 1, lub przekazać taką informację bez wskazywania osoby fizycznej lub firmy (nazwy) innego podmiotu, wobec którego zastosowano środek, w przypadku stwierdzenia, że podanie takiej informacji do publicznej wiadomości:

1) wyrządziłoby niewspółmierną i znaczącą szkodę uczestnikom rynku finansowego;

2) jest nieproporcjonalne do wagi stwierdzonego naruszenia – w przypadku danych osobowych lub firmy (nazwy) podmiotu;

3) stanowiłoby poważne zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub będącego w toku postępowania administracyjnego, wyjaśniającego lub karnego.

4. Komisja może nie przekazywać do publicznej wiadomości informacji o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9, w przypadku stwierdzenia, że podanie takiej informacji do publicznej wiadomości mogłoby:

1) naruszyć stabilność systemu finansowego lub

2) wyrządzić niewspółmierną i znaczącą szkodę podmiotom, które dopuściły się naruszenia.

5. W przypadku gdy Komisja nie przekazała do publicznej wiadomości informacji o imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) innego podmiotu, może upublicznić te dane, jeżeli ustały przesłanki, o których mowa w ust. 3, nie później jednak niż w terminie 5 lat, licząc od dnia wydania decyzji o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9, wobec tej osoby lub tego podmiotu.

6. Informacje, o których mowa w ust. 1, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez co najmniej 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia, z tym że informacje dotyczące imienia i nazwiska osoby fizycznej, wobec której został zastosowany środek, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9, są dostępne na tej stronie przez rok.

Art. 18zzc. 1. Komisja równocześnie z przekazaniem do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 18zzb ust. 1, przekazuje te informacje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

2. Po zastosowaniu środków, o których mowa w art. 18zzb ust. 3 i 4, Komisja niezwłocznie informuje o tym Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

3. Komisja przekazuje corocznie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informację o przypadkach zastosowania w poprzednim roku kalendarzowym środków, o których mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9.”;

7) w art. 19a dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. W przypadku otrzymania zwrotu, o którym mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2022/2554, różnicę, o której mowa w ust. 7 zdanie drugie, pomniejsza się o kwotę tego zwrotu.”;

8) w art. 19e ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wpływy z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję na podstawie art. 3c ust. 1 pkt 5, art. 3g ust. 1 pkt 7, art. 3h ust. 2 pkt 2, art. 3ha ust. 1 pkt 2, art. 3s ust. 1, art. 11c ust. 7, art. 18u, art. 18zm ust. 1 pkt 3 i art. 18zz ust. 1 pkt 2, pkt 3 i ust. 2 oraz na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią przychód Funduszu Edukacji Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109 oraz z 2025 r. poz. 146 i …).

2. Do należności z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję na podstawie art. 3c ust. 1 pkt 5, art. 3g ust. 1 pkt 7, art. 3h ust. 2 pkt 2, art. 3ha ust. 1 pkt 2, art. 3s ust. 1, art. 11c ust. 7, art. 18u, art. 18zm ust. 1 pkt 3 oraz art. 18zz ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 oraz na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

9) w art. 20b w ust. 1 po wyrazach „art. 3d ust. 2,” dodaje się wyrazy „i kontroli, o której mowa w art. 18zc ust. 1 oraz art. 18zq ust. 1,”.

Art. 9. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 379) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Do kasy i Kasy Krajowej stosuje się przepisy:

1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1, z późn. zm.[13)]);

2) ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 oraz z 2025 r. poz. 146 i …) dotyczące nadzoru nad przestrzeganiem przepisów w zakresie określonym w pkt 1.

2. Do kasy i Kasy Krajowej przekraczającej pułapy dla średniego przedsiębiorstwa określone w art. 2 ust. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.[14)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 651/2014/UE”, według stanu na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego lub która spełnia pułapy dla średniego przedsiębiorstwa określone w art. 2 ust. 1 załącznika I do rozporządzenia 651/2014/UE według stanu na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego, nie stosuje się przepisu art. 16 rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 30, 731 i 1222 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po pkt 9aa dodaje się pkt 9ab w brzmieniu:

„9ab) ICT – technologie informacyjno-komunikacyjne, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE)

---

13) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/90177 z 12.03.2024.

14) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2025, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 26 z 31.01.2018, str. 53, Dz. Urz. UE L 215 z 07.07.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 89 z 16.03.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 270 z 29.07.2021, str. 39, Dz. Urz. UE L 119 z 05.05.2023, str. 159 oraz Dz. Urz. UE L 167 z 30.06.2023, str. 1.

nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1, z późn. zm.[15)]), zwanym dalej „rozporządzeniem 2022/2554”;”;

2) w art. 6 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) usług świadczonych przez dostawców usług technicznych, wspierających świadczenie usług płatniczych, jeżeli nie wchodzą oni w posiadanie środków pieniężnych będących przedmiotem transakcji płatniczej, w szczególności usług przetwarzania i przechowywania danych, usług powierniczych i ochrony prywatności, uwierzytelniania danych i podmiotów, ICT, dostarczania technologii informatycznych i sieci komunikacyjnych, dostarczania i utrzymania terminali i urządzeń wykorzystywanych do świadczenia usług płatniczych, z wyjątkiem usług inicjowania transakcji płatniczej i usług dostępu do informacji o rachunku;”;

3) po art. 32g dodaje się art. 32ga w brzmieniu:

„Art. 32ga. Przepisów art. 32g nie stosuje się do dostawców usług płatniczych, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–4, 6 i 9–12.”;

4) w art. 61 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) opis systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3, w tym zatwierdzonych regulacji wewnętrznych w tym zakresie, jak również ustaleń dotyczących korzystania z usług ICT zgodnie z rozporządzeniem 2022/2554, wykazujący, że te zasady zarządzania ryzykiem i mechanizmy kontroli wewnętrznej są proporcjonalne, właściwe, rzetelne i adekwatne.”;

5) w art. 64a:

a) w ust. 1 w pkt 4:

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) procedur monitorowania incydentów związanych z bezpieczeństwem oraz monitorowania i rozpatrywania skarg użytkowników, w tym skarg związanych z bezpieczeństwem, a także działań następczych w przypadku wystąpienia takich incydentów i skarg, wraz z mechanizmem zgłaszania incydentów uwzględniającym obowiązki instytucji płatniczej w zakresie zgłaszania, o których mowa w przepisach rozdziału III rozporządzenia 2022/2554,”,

– lit. e otrzymuje brzmienie:

[15)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/90177 z 12.03.2024.

„e) rozwiązań zapewniających ciągłość działania, w tym wyczerpujące i dokładne określenie krytycznych operacji oraz określenie skutecznych planów awaryjnych i procedury na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT oraz planów reagowania i przywracania sprawności ICT, a także procedury na potrzeby regularnego weryfikowania i przeglądu adekwatności i skuteczności takich planów zgodnie z przepisami rozporządzenia 2022/2554,”,

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Środki kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lit. g, wskazują sposób zapewnienia wysokiego poziomu operacyjnej odporności cyfrowej zgodnie z przepisami rozdziału II rozporządzenia 2022/2554, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa technicznego i ochrony danych, w tym w odniesieniu do oprogramowania i systemów ICT stosowanych przez wnioskodawcę lub podmiot, któremu wnioskodawca powierzył wykonywanie całości albo części czynności operacyjnych. Środki obejmują również środki bezpieczeństwa, o których mowa w przepisach działu IIa.”;

6) w art. 86 w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Krajowa instytucja płatnicza może powierzyć innemu przedsiębiorcy wykonywanie istotnych czynności operacyjnych, w tym związanych z systemami ICT, jeżeli nie wpłynie to niekorzystnie na prowadzenie przez krajową instytucję płatniczą działalności zgodnie z przepisami prawa i wydanym jej zezwoleniem oraz na ostrożne i stabilne zarządzanie krajową instytucją płatniczą oraz jeżeli:”.

Art. 11. W ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2024 r. poz. 708) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) określony został cel emisji – wskazanie tego celu, a w przypadku europejskich zielonych obligacji, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2631 z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie europejskich zielonych obligacji oraz opcjonalnego ujawniania informacji na temat obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo i obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem (Dz. Urz. UE L 2023/2631

z 30.11.2023, z późn. zm.[16]), ogólne wskazanie tego celu wraz z informacją, że planowana alokacja przychodów z obligacji jest określona w arkuszu informacyjnym europejskiej zielonej obligacji, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. a tego rozporządzenia;";

2) uchyla się art. 27p–27r.

Art. 12. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109 oraz z 2025 r. poz. 146) w art. 43g pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz.135 oraz z 2025 r. poz. 146 i …), oraz art. 3c ust. 1 pkt 5, art. 3g ust. 1 pkt 7, art. 3h ust. 2 pkt 2, art. 3ha ust. 1 pkt 2, art. 3s ust. 1, art. 11c ust. 7, art. 18u, art. 18zm ust. 1 pkt 3 oraz art. 18zz ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 tej ustawy, z wyjątkiem kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 138 ust. 3 pkt 3a i art. 141 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz art. 72 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;".

Art. 13. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 838, 1565 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) dotychczasową treść art. 47 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji stosują odpowiednie i współmierne systemy, zasoby i procedury, w szczególności ustanawiają sieci i systemy informatyczne oraz zarządzają nimi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1, z późn. zm.[17]).

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do zakładów ubezpieczeń, które spełniają warunki, o których mowa w art. 101 ust. 1 i art. 109 ust. 1. Przepisy art. 101 ust. 2 i 4 oraz art. 109 ust. 3 stosuje się odpowiednio.".

---

[16] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023.
[17] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/90177 z 12.03.2024.

Art. 14. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 487 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po pkt 55c dodaje się pkt 55d w brzmieniu:

„55d) rozporządzenie 2022/2554 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1, z późn. zm.[18)]);”;

2) w art. 80 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a.Fundusz, dokonując oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, stosuje kryteria obejmujące:

1) prawne i proceduralne działanie podmiotu lub podmiotu należącego do grupy, jego strukturę i funkcjonowanie linii biznesowych;
2) specyfikę świadczonych usług;
3) obsługę systemów informacji zarządczej;
4) stosowanie gwarancji wewnątrzgrupowych, transakcji zabezpieczających oraz możliwości wsparcia organów unijnych i państw trzecich;
5) operacyjną odporność cyfrowej sieci i systemów informatycznych;
6) wpływ, jaki przymusowa restrukturyzacja miałaby na podmioty powiązane, w tym wierzycieli, kontrahentów, pracowników, a także funkcjonowanie systemów płatniczych, rozliczeniowych oraz całego systemu finansowego i gospodarki.”;

3) w art. 81 w ust. 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sposób wydzielenia, w niezbędnym zakresie, funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych podmiotu z innych funkcji, w tym w celu zapewnienia ich ciągłości i operacyjnej odporności cyfrowej, o której mowa w art. 3 pkt 1 rozporządzenia 2022/2554;”,

b) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

[18)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/90177 z 12.03.2024.

„16) opis podstawowych operacji i systemów zapewniających ciągłość funkcjonowania procesów operacyjnych podmiotu, w tym sieci i systemów informatycznych, o których mowa w art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2022/2554;”;

4) art. 87 otrzymuje brzmienie:

„Art. 87. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres, sposób, tryb i terminy przekazywania Funduszowi przez podmioty informacji niezbędnych do opracowania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając rozmiar podmiotu, jego profil ryzyka, formę prawną oraz udział w systemie ochrony instytucjonalnej;

2) szczegółowe kryteria dokonywanej przez Fundusz oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 80 ust. 2a, uwzględniając potrzebę zapewnienia realizacji celów przymusowej restrukturyzacji.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń (Dz. U. z 2024 r. poz. 1214) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 62 w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „art. 80 pkt 2” zastępuje się wyrazami „art. 80 ust. 1 pkt 2”;

2) w art. 83:

a) w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „w art. 80 pkt 1” zastępuje się wyrazami „w art. 80 ust. 1 pkt 1”,

b) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „w art. 80 pkt 2” zastępuje się wyrazami „w art. 80 ust. 1 pkt 2”,

c) w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „w art. 80 pkt 3” zastępuje się wyrazami „w art. 80 ust. 1 pkt 3”.

Art. 16. W ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1077 i 1222) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. Operatorzy usług kluczowych działający w sektorze bankowym i infrastruktury rynków finansowych w zakresie, w jakim mają obowiązek stosować rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia

2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1, z późn. zm.[19)]), nie stosują przepisów art. 8, art. 9 ust. 1 pkt 2, art. 10–12 i art. 15.”;

2) w art. 65 w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) współdziałania zespołów CSIRT MON, CSIRT GOV i CSIRT NASK oraz Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie działalności operatorów usług kluczowych działających w sektorze bankowym i infrastruktury rynków finansowych.”;

3) w art. 66 w ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego.”.

Art. 17. Przepis art. 3c pkt 1 ustawy zmienianej w art. 4 w zakresie wyłączenia stosowania przepisu art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1, z późn. zm.[20)]) oraz przepis art. 4a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 9 ma zastosowanie po upływie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 10 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 10, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 87 ustawy zmienianej w art. 14 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 87 ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

---

19) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/90177 z 12.03.2024.
20) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/90177 z 12.03.2024.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania ustawy

1. Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji ma na celu:

– wdrożenie do polskiego systemu prawnego oraz zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011, zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2554”,

– wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2022/2556 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE, 2014/65/UE, (UE) 2015/2366 oraz (UE) 2016/2341 w odniesieniu do operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego, zwanej dalej „dyrektywą 2022/2556”,

– wdrożenie do polskiego systemu prawnego oraz zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2631 z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie europejskich zielonych obligacji oraz opcjonalnego ujawniania informacji na temat obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo i obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem (Dz. Urz. UE L 2023/2631 z 30.11.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/2631”.

Przyjęcie rozporządzenia 2022/2554 jest konsekwencją postanowień zawartych w komunikacie Komisji Europejskiej z dnia 8 marca 2018 r. pt. „Plan działania w zakresie technologii finansowej: w kierunku bardziej konkurencyjnego i innowacyjnego europejskiego sektora finansowego” oraz służy realizacji wspólnych zaleceń technicznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, opublikowanych w kwietniu 2019 r., w których ww. instytucje wezwały do przyjęcia spójnego podejścia do ryzyka związanego z ICT (technologie informacyjno-komunikacyjne) w sektorze finansów oraz zaleciły wzmocnienie, w sposób proporcjonalny, operacyjnej odporności cyfrowej sektora usług finansowych za pomocą unijnej inicjatywy sektorowej.

Dynamiczny rozwój gospodarki cyfrowej zwiększa wykorzystanie ICT także w sektorze usług finansowych, co powoduje jednak zwiększenie ryzyka związanego z cyberzagrożeniami. Obecnie cyfryzacja ma krytyczne znaczenie dla wykonywania typowych funkcji wszystkich podmiotów finansowych i obejmuje m.in. płatności, w przypadku których coraz bardziej odchodzi się od płatności gotówkowych, a także rozliczanie i rozrachunek papierów wartościowych, operacje udzielania pożyczek i finansowania etc.

W związku z powyższym rozporządzenie 2022/2554 dokonuje harmonizacji przepisów dotyczących operacyjnej odporności cyfrowej i bezpieczeństwa ICT w obszarze usług finansowych. Z uwagi na dynamiczny rozwój gospodarki cyfrowej, przepisy te mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia stabilności finansowej i integralności rynku finansowego. Harmonizacja w tym zakresie ma istotne znaczenie dla obniżenia poziomu ryzyka systemowego, które w zakresie rynku finansowego ma wysoki poziom, z uwagi na wysoki poziom wzajemnych powiązań między podmiotami finansowymi, rynkami finansowymi i infrastrukturami rynku finansowego, w szczególności współzależności między ich systemami ICT, która może powodować rozprzestrzenianie się cyberincydentów.

Rozporządzenie 2022/2554 nakłada obowiązki na podmioty finansowe, wymienione w art. 2 ust. 1 lit. a–t. Jednocześnie art. 2 ust. 3 rozporządzenia 2022/2554 wskazuje podmioty finansowe wyłączone z zakresu jego stosowania.

Dodatkowo rozporządzenie 2022/2554 obejmuje także, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. u, zewnętrznych dostawców usług ICT, na których oddziałuje pośrednio, z uwagi m.in. na możliwość wydania decyzji, o której mowa w art. 42 ust. 6 tego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 1 rozporządzenia 2022/2554, w zakresie obowiązków nakładanych na podmioty finansowe, reguluje ono:

a) wymogi mające zastosowanie do podmiotów finansowych objętych zakresem regulacji rozporządzenia, w odniesieniu do:

   (i) zarządzania ryzykiem związanym z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT);

   (ii) zgłaszania poważnych incydentów związanych z ICT właściwym organom oraz dobrowolnego informowania ich o znaczących cyberzagrożeniach;

(iii) zgłaszania właściwym organom przez podmioty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a–d, poważnych incydentów operacyjnych lub poważnych incydentów bezpieczeństwa związanych z płatnościami;

(iv) testowania operacyjnej odporności cyfrowej;

(v) wymiany informacji i analiz w związku z cyberzagrożeniami i podatnościami w tym obszarze;

(vi) środków na rzecz należytego zarządzania ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT;

b) wymogi w odniesieniu do ustaleń umownych zawartych między zewnętrznymi dostawcami usług ICT a podmiotami finansowymi.

Należy podkreślić, że obowiązki określone w rozporządzeniu 2022/2554, co do zasady, będą stosowane przez podmioty finansowe bezpośrednio.

Niektóre przepisy rozporządzenia 2022/2554, w celu zapewnienia ich stosowania, wymagają wdrożenia do prawa krajowego. Przede wszystkim dotyczy to przepisów wyposażających krajowe organy właściwe w rozumieniu art. 46 rozporządzenia 2022/2554 w kompetencje zapewniające skuteczny nadzór nad spełnianiem wymogów i obowiązków nakładanych na podmioty finansowe, w szczególności dotyczy to minimalnych uprawnień, o których mowa w art. 50 tego rozporządzenia. W krajowym porządku prawnym ww. kompetencje zostaną nadane Komisji Nadzoru Finansowego, zwanej dalej „KNF”, w drodze zmian ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, zwanej dalej „ustawą o nadzorze nad rynkiem finansowym”.

Zmiany wprowadzone dyrektywą 2022/2556, która dokonuje zmian w dyrektywach: 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE, 2014/65/UE, (UE) 2015/2366 oraz (UE) 2016/2341, mają na celu zapewnienie spójności z rozwiązaniami wprowadzanymi rozporządzeniem 2022/2554. Zmiany ww. dyrektyw, odnoszące się do operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego, wprowadzają odesłania do rozporządzenia 2022/2554, co zapewnia spójność regulacji na poziomie Unii Europejskiej (UE). Z uwagi na konieczność implementacji postanowień ww. dyrektyw, konieczne jest wprowadzenie odpowiednich zmian, w tym zmian o charakterze wynikowym, w następujących ustawach:

1) ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa;

2) ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;
3) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
4) ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;
5) ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
6) ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;
7) ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej;
8) ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;
9) ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

Ponadto projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji służy zapewnieniu stosowania rozporządzenia 2023/2631.

Rozporządzenie 2023/2631 jest częścią szerszego planu działań Komisji Europejskiej na rzecz zrównoważonego finansowania. Ustanowiono w nim podstawy wspólnych zasad dotyczących stosowania oznakowania „europejska zielona obligacja" lub „EuGB" w odniesieniu do obligacji służących realizacji celów zrównoważonych środowiskowo. Celem jest lepsze wykorzystanie potencjału jednolitego rynku oraz unii rynków kapitałowych, a także osiągnięcie unijnych założeń klimatycznych i środowiskowych.

Rozporządzenie 2023/2631 zakłada realizację trzech celów:

a) poprawę zdolności inwestorów do identyfikowania wysokiej jakości i wiarygodnych obligacji EuGB,
b) ułatwienie emisji wysokiej jakości EuGB przez wyjaśnienie podstawowych terminów oraz ograniczanie ryzyka utraty reputacji przez emitentów działających w tzw. sektorach przejściowych,
c) ujednolicenie praktyki kontroli zewnętrznej i poprawę zaufania do kontrolerów zewnętrznych przez wprowadzenie dobrowolnego reżimu rejestracji i nadzoru.

Ponadto rozporządzenie 2023/2631 zakłada stworzenie podstaw oznakowania „europejskich zielonych obligacji" (European Green Bond, EuGB), tj. obligacji przyjaznych dla środowiska w świetle rozporządzenia (UE) 2020/825 (unijnej taksonomii), w tym najlepszych praktyk rynkowych, oraz stworzenie systemu rejestracji i nadzoru w stosowaniu „EuGB" przez

kontrolerów zewnętrznych. Rozporządzenie to ma ułatwić dalszy rozwój rynku zielonych obligacji w UE i zminimalizować potencjalne zakłócenia rynkowe, zwiększyć przepływ środków pieniężnych na finansowanie zielonych i zrównoważonych inwestycji (zgodnych z zapisami unijnej taksonomii) oraz zmniejszyć ryzyko „greenwashingu". Stosowanie oznakowania „EuGB" ma być dostępne dla wszystkich emitentów obligacji EuGB, również tych emitentów spoza UE, jeżeli będą oni spełniać wymagania wskazane w rozporządzeniu (UE) 2020/825.

W celu zapewnienia stosowania rozporządzenia 2023/2631 projektowana regulacja wprowadzi zmiany w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach, przy czym zasadnicze wdrożenie nastąpi poprzez zmianę przepisów ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (dodanie rozdziału 2d Nadzór nad emitentami europejskich zielonych obligacji). W kontekście umiejscowienia przepisów mających na celu zapewnienie stosowania rozporządzenia 2023/2631 należy zauważyć, że rozporządzenie to nie reguluje zasad emisji samych obligacji, a jedynie określa jednolite wymogi dla emitentów obligacji, którzy chcą stosować oznakowanie europejska zielona obligacja. Obligacje będą zatem emitowane na podstawie przepisów krajowych (w Polsce, co do zasady, na podstawie ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach), natomiast w sytuacji gdy emitent będzie chciał oznakować swoje obligacje jako EuGB, będzie dodatkowo obowiązany spełniać wymagania przewidziane rozporządzeniem 2023/2631. Mając na uwadze, że sama emisja obligacji nie podlega nadzorowi KNF, natomiast nadzór tego organu w przypadku obligacji oznakowanych jako EuGB sprowadza się wyłącznie do kontroli spełniania przez emitenta takich obligacji wymogów informacyjnych wynikających wprost z rozporządzenia 2023/2631, odstąpiono od wprowadzania projektowanych regulacji w ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach i zdecydowano się na ich wdrożenie w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym. Tym bardziej, że wdrażane przepisy nie generują żadnych obowiązków względem emitenta, a jedynie uprawnienia nadzorcze dla organu nadzoru względem tych podmiotów.

2. Dotychczasowy stan prawny w zakresie rozporządzenia 2022/2554

Unijny sektor finansowy charakteryzuje się wysokim poziomem harmonizacji regulacji za pomocą jednolitego zbioru przepisów i podlega Europejskiemu Systemowi Nadzoru Finansowego. Jednak przepisy dotyczące operacyjnej odporności cyfrowej i bezpieczeństwa ICT w sektorze finansowym nie zostały jeszcze w pełni zharmonizowane. W niektórych obszarach, takich jak testowanie operacyjnej odporności cyfrowej, harmonizacja jest

ograniczona, w innych obszarach, np. w zakresie monitorowania ryzyka ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT, brak jest odpowiednich regulacji. Z uwagi na powyższe zdecydowano o przyjęciu jednej, czytelnej regulacji UE, która ma na celu uporządkowanie przepisów odnoszących się do operacyjnej odporności cyfrowej i ich uzupełnienie.

W obowiązującym porządku prawnym fragmentaryczne regulacje dotyczące operacyjnej odporności cyfrowej znajdują się w aktach prawnych regulujących poszczególne rodzaje usług finansowych, takich jak usługi bankowe, usługi płatnicze, sektor funduszy emerytalnych, sektor funduszy inwestycyjnych czy działalność ubezpieczeniowa i reasekuracyjna.

Kluczowym i pierwszym kompleksowym aktem prawnym na poziomie UE, regulującym kwestie związane z cyberbezpieczeństwem była dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii, zwana dalej „dyrektywą 2016/1148", która stanowiła pierwsze horyzontalne ramy w zakresie cyberbezpieczeństwa, mające też zastosowanie do trzech rodzajów podmiotów finansowych, a mianowicie instytucji kredytowych, systemów obrotu i kontrahentów centralnych. Jednak biorąc pod uwagę, że w dyrektywie 2016/1148 określono mechanizm identyfikacji na szczeblu krajowym operatorów usług kluczowych, jedynie niektóre podmioty finansowe zostały objęte jej zakresem stosowania i obowiązkiem spełniania określonych w niej wymogów w zakresie bezpieczeństwa ICT i zgłaszania incydentów. Nowa dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylająca dyrektywę (UE) 2016/1148, zwana dalej „dyrektywą 2022/2555", regulująca zagadnienia z zakresu cyberbezpieczeństwa, ustanawia jednolite kryterium określania podmiotów objętych jej zakresem stosowania (zasada limitu wielkości), przy czym obejmuje nim też wspomniane trzy rodzaje podmiotów finansowych.

Regulacja dyrektywy 2016/1148 została implementowana do polskiego systemu prawnego ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, zwaną dalej „ustawą o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa", która jest ustawą horyzontalną, wprowadzającą rozwiązania o charakterze systemowym, w tym dotyczące organizacji krajowego systemu cyberbezpieczeństwa, tj. zadania i obowiązki podmiotów wchodzących w skład tego systemu, określa także sposób sprawowania nadzoru i kontroli w zakresie stosowania przepisów ustawy.

W zakresie sektora finansowego regulacja ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, zgodnie z przepisami dyrektywy 2016/1148 i załącznikiem do ustawy, obejmuje instytucje kredytowe objęte rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych. W polskim systemie prawa regulacje dotyczące instytucji kredytowych znajdują się w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe", i ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. Załącznik do ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa odwołuje się tutaj do art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy – Prawo bankowe. Dodatkowo załącznik do ustawy odwołuje się do definicji banku krajowego (art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe), oddziału banku zagranicznego (art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy – Prawo bankowe), oddziału instytucji kredytowej (art. 4 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo bankowe). Zakresem ww. załącznika został też objęty sektor spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, objęty ustawą z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. W zakresie infrastruktury rynków finansowych załącznik do ustawy, zgodnie z dyrektywą 2016/1148, odwołuje się do operatorów systemu obrotu i kontrahentów centralnych. Przedmiotowy sektor jest regulowany w polskim systemie prawa przez ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. obrocie instrumentami finansowymi, zwaną dalej „ustawą o obrocie instrumentami finansowymi". Załącznik do ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa odwołuje się tutaj do podmiotu prowadzącego rynek regulowany, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Należy przy tym zauważyć, że w skład systemów obrotu wchodzą również alternatywny system obrotu (ASO) oraz zorganizowana platforma obrotu (OTF), dlatego też w projekcie ustawy za podmioty finansowe będące podmiotami kluczowymi uznano również podmiot prowadzący ASO w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz podmiot prowadzący OTF w rozumieniu art. 3 pkt 10b tej ustawy. Załącznik do ustawy o krajowym systemie bezpieczeństwa wśród podmiotów wymienionych w części bankowość i infrastruktura rynków finansowych wymienia również podmiot, o którym mowa w art. 48 ust. 7 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Podmiotem takim jest spółka akcyjna będąca podmiotem zależnym od Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A. (KDPW), której KDPW przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań przypisanych ustawą o obrocie instrumentami finansowymi KDPW. Właściwym zatem jest, aby za podmiot finansowy będący podmiotem kluczowym uznać również KDPW, a nie tylko podmiot, któremu KDPW przekazał wykonywanie swoich zadań. Z kolei KDPW jest centralnym depozytem papierów

wartościowych, o którym mowa w art. 3 pkt 21a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Wzorem ustawy o krajowym systemie bezpieczeństwa za podmiot finansowy będący podmiotem kluczowym w projekcie ustawy uznano również centralnego kontrahenta (CCP), w rozumieniu art. 3 pkt 49 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Rozporządzenie 2022/2554, wdrażane projektowaną ustawą, w porównaniu do dyrektyw 2016/1148 i 2022/2555, zwiększa poziom harmonizacji różnych elementów odporności cyfrowej przez wprowadzenie wymogów w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z ICT i zgłaszania incydentów związanych z ICT, które to wymogi są bardziej rygorystyczne w porównaniu z wymogami określonymi w obecnych unijnych przepisach dotyczących usług finansowych. Rozporządzenie 2022/2554 stanowi *lex specialis* względem dyrektywy 2022/2555. Ponadto, w porównaniu do regulacji dyrektyw 2016/1148 i 2022/2555, został rozszerzony katalog podmiotów finansowych objętych zakresem regulacji rozporządzenia 2022/2554, wskazany w art. 2 ust. 1 lit. a–t.

Warto jednak podkreślić, że przepisy rozporządzenia 2022/2554 zakładają utrzymanie silnego związku między regulacjami dotyczącymi sektora finansowego a unijnymi horyzontalnymi ramami w zakresie cyberbezpieczeństwa, określonymi obecnie w dyrektywie 2022/2555 (termin na dokonanie transpozycji: 17.10.2024 r.), co ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia spójności z przyjętymi przez państwa członkowskie strategiami w zakresie cyberbezpieczeństwa oraz umożliwienia organom nadzoru finansowego uzyskanie informacji na temat cyberincydentów wpływających na inne sektory objęte tą dyrektywą.

Z uwagi na korelację między przepisami rozporządzenia 2022/2554 a przepisami zarówno dyrektywy 2016/1148, jak i dyrektywy 2022/2555, konieczne jest także wprowadzenie odpowiednich zmian do ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, należy jednak podkreślić, że większość zmian wynikających z wdrażanego rozporządzenia 2022/2554, w szczególności regulacje art. 19 w związku z art. 20, dotyczące obowiązku zgłaszania poważnych incydentów związanych z ICT i możliwości zgłaszania znaczących zagrożeń przez podmiot finansowy, zostaną wprowadzone w projektowanym rozdziale 2c ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, pt. „Nadzór i obowiązki w zakresie zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego”, w celu zapewnienia czytelności regulacji oraz spójności systemowej w zakresie nadzoru nad podmiotami finansowymi w odniesieniu do obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2554.

3. Dotychczasowy stan prawny w zakresie rozporządzenia 2023/2631

Obligacje zrównoważone środowiskowo to stosunkowo nowa forma instrumentu dłużnego. Są one jedną z głównych form finansowania technologii przyjaznych środowisku, a także zrównoważonej środowiskowo infrastruktury transportowej i badawczej. Mogą być one emitowane zarówno przez przedsiębiorstwa finansowe, niefinansowe, jak i podmioty publiczne, takie jak emitenci długu państwowego.

Współczesny rynek zielonych obligacji napotyka wiele problemów, głównie z powodu braku spójnych definicji działalności zrównoważonej środowiskowo oraz braku skutecznego nadzoru nad kontrolerami zewnętrznymi. Inicjatywy dotyczące zielonych obligacji nie zawierają jednolitych zasad, co utrudnia inwestorom jednoznaczną identyfikację instrumentów, których dochody są zgodne z celami ekologicznymi. W rezultacie rynek ten opiera się na standardach określonych przez samych emitentów i ich kontrolerów, co wprowadza niepewność co do wiarygodności zielonych obligacji.

Brak precyzyjnych definicji sprawia, że inwestorzy nie są w stanie jednoznacznie określić, które obligacje faktycznie przyczyniają się do realizacji celów środowiskowych. Utrudnia to także emitentom pełne wykorzystanie potencjału zielonych obligacji do wspierania transformacji ich modeli biznesowych w kierunku bardziej zrównoważonych środowiskowo.

Ponadto standardy oparte na praktykach rynkowych nie zapewniają wystarczającej przejrzystości ani odpowiedzialności kontrolerów zewnętrznych, co dodatkowo utrudnia ocenę wiarygodności tych instrumentów. Różne praktyki w UE prowadzą do sytuacji, w której identyfikacja zielonych obligacji rzeczywiście jest skomplikowana i kosztowna, co w konsekwencji ogranicza rozwój rynku tych obligacji.

4. Różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym w zakresie rozporządzenia 2022/2554

Rozporządzenie 2022/2554 wprowadza jednolity zbiór przepisów i system nadzoru, dotyczący operacyjnej odporności cyfrowej. Dotychczasowe, częściowe tylko uwzględnienie przepisów dotyczących ryzyka związanego z ICT na szczeblu UE powoduje braki, niespójności lub nakładanie się przepisów w istotnych obszarach, takich jak zgłaszanie incydentów związanych z ICT i testowanie operacyjnej odporności cyfrowej. Wprowadzenie zharmonizowanych przepisów w tym obszarze sprzyjać będzie wyeliminowaniu przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego usług finansowych, które utrudniają korzystanie ze swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług podmiotom finansowym prowadzącym

działalność transgraniczną. Wzmocni także ochronę konsumenta korzystającego z usług finansowych.

Ponadto, w celu zapewnienia spójności systemu w zakresie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego, dyrektywa 2022/2556 wprowadza zmiany do dyrektyw regulujących poszczególne usługi finansowe, które są konsekwencją zmian wprowadzanych tym rozporządzeniem.

W celu umożliwienia stosowania rozporządzenia 2022/2554 wskazane jest przyjęcie w krajowym porządku prawnym aktu służącego jego stosowaniu. Przyjęto zatem rozwiązanie polegające na opracowaniu projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji.

Kluczowe zmiany związane z koniecznością wdrożenia przepisów rozporządzenia 2022/2554 wprowadzone zostaną do ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (art. 8 projektu). Są to zmiany związane z nadaniem kompetencji zapewniających skuteczny nadzór nad spełnianiem wymogów i obowiązków nakładanych na podmioty finansowe, w szczególności dotyczy to minimalnych uprawnień, o których mowa w art. 50 rozporządzenia 2022/2554.

Organem odpowiedzialnym za nadzór nad przestrzeganiem niniejszego rozporządzenia, jako organ nadzoru nad rynkiem finansowym w Polsce, będzie KNF, która:

- zostanie uprawniona do przeprowadzania kontroli działalności podmiotów finansowych objętych zakresem stosowania rozporządzenia 2022/2554. Do ww. kontroli znajdą zastosowanie przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców,
- w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie naruszenia obowiązków określonych w rozporządzeniu 2022/2554, będzie mogła zażądać od dostawcy usług telekomunikacyjnych udostępnienia informacji stanowiących tajemnicę komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 386 ust. 1 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, przechowywanych przez dostawcę usług telekomunikacyjnych, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami, w tym danych abonenta pozwalających na jego identyfikację, czasu ich dokonania i innych informacji związanych z połączeniem lub przekazem, niestanowiących treści przekazu. (art. 50 ust. 4 lit. d rozporządzenia 2022/2554),

- w przypadku gdy działalność podmiotu finansowego objętego zakresem regulacji rozporządzenia 2022/2554 jest wykonywana z naruszeniem obowiązków określonych w tym rozporządzeniu lub aktach delegowanych i wykonawczych wydawanych na podstawie ww. rozporządzenia, będzie mogła w drodze decyzji:

  1) nakazać osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej zaprzestanie danego zachowania oraz powstrzymanie się od takiego zachowania w przyszłości (art. 50 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2022/2554);

  2) zakazać osobie odpowiedzialnej za to naruszenie pełnienia funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej albo innej funkcji kierowniczej podmiotu finansowego przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok (art. 50 ust. 5 rozporządzenia 2022/2554);

  3) nałożyć karę pieniężną (art. 50 ust. 4 lit. c rozporządzenia 2022/2554).

  Projektowane przepisy określają sposób określenia wysokości ww. kar pieniężnych nakładanych w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2554 lub przepisów aktów delegowanych i wykonawczych wydanych na jego podstawie, w tym przesłanki wpływające na określenie wysokości kary oraz maksymalną wysokość kary pieniężnej, a także zasady udostępnienia informacji o nałożonych karach;

- zostanie uprawniona do wydawania decyzji, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554, nakazującej podmiotom finansowym tymczasowe zawieszenie, w części albo w całości, korzystania z usługi świadczonej przez kluczowego zewnętrznego dostawcę usług ICT lub jej wdrażania do czasu wyeliminowania ryzyka zidentyfikowanego w zaleceniach skierowanych do kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT, a także, w razie potrzeby, nakazania podmiotom finansowym wypowiedzenia, w części albo w całości, stosownych ustaleń umownych zawartych z kluczowymi zewnętrznymi dostawcami usług ICT.

Ponadto określone zostaną zadania KNF dotyczące realizacji przez podmioty finansowe zaawansowanych testów, o których mowa w art. 26 rozporządzenia 2022/2554, oraz sposób realizacji obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 28, art. 45 ust. 1 i ust. 3 oraz art. 11 ust. 9 rozporządzenia 2022/2554 przez podmioty finansowe wskazane w tych przepisach.

Wprowadzona również zostanie podstawa prawna zapewniająca możliwość współpracy oraz wymiany informacji i dokumentów z właściwymi organami w rozumieniu art. 46 rozporządzenia 2022/2554 z państw członkowskich UE lub państw członkowskich

Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych i Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, w zakresie niezbędnym do wykonywania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2554. Ponadto KNF będzie mogła współpracować oraz wymieniać informacje i dokumenty z odpowiednimi wiodącymi organami nadzorczymi, wyznaczonymi zgodnie z art. 31 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2022/2554 oraz Komisją Europejską, a także organami właściwymi do spraw cyberbezpieczeństwa, o których mowa w art. 41 ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa: Pojedynczym Punktem Kontaktowym do spraw cyberbezpieczeństwa oraz Zespołem Reagowania na Incydenty Bezpieczeństwa Komputerowego działającym na poziomie krajowym, prowadzonym przez Ministra Obrony Narodowej, zwanym dalej „CSIRT MON", Zespołem Reagowania na Incydenty Bezpieczeństwa Komputerowego działającym na poziomie krajowym, prowadzonym przez Naukową i Akademicką Sieć Komputerową – Państwowy Instytut Badawczy, zwanym dalej „CSIRT NASK", albo Zespołem Reagowania na Incydenty Bezpieczeństwa Komputerowego działającym na poziomie krajowym, prowadzonym przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwanym dalej „CSIRT GOV", o których mowa w art. 4 ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa.

Z uwagi na wskazaną korelację między przepisami rozporządzenia 2022/2554 a przepisami zarówno dyrektywy 2016/1148, jak i dyrektywy 2022/2555, konieczne jest także wprowadzenie odpowiednich zmian do ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa w celu zapewnienia spójności rozwiązań oraz efektywnego działania całego systemu nadzoru. Zmiany tej ustawy określą przede wszystkim wzajemną relację między projektowaną regulacją ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji a regulacją ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa.

Istotną zmianą będzie także zapewnienie możliwości uczestnictwa Przewodniczącego KNF w posiedzeniach Kolegium przy Radzie Ministrów, działającego jako organ opiniodawczo-doradczy w sprawach cyberbezpieczeństwa oraz działalności w tym zakresie CSIRT MON, CSIRT NASK, CSIRT GOV, sektorowych zespołów cyberbezpieczeństwa i organów właściwych do spraw cyberbezpieczeństwa.

Dodatkowo projektowane zmiany ustawy wprowadzą obowiązek współdziałania zespołów CSIRT MON, CSIRT GOV i CSIRT NASK oraz KNF w zakresie działalności operatorów usług kluczowych działających w sektorze bankowym i infrastruktury rynków finansowych.

Jednocześnie należy wyjaśnić, że projektodawca nie zdecydował się na regulację zagadnień związanych z powierzaniem czynności podmiotom trzecim (outsourcing). Należy podkreślić, że wdrażane rozporządzenie 2022/2554 nie odnosi się kompleksowo do kwestii powierzania czynności podmiotom trzecim, w szczególności nie zawiera regulacji wskazujących na obowiązek stosowania regulacji rozporządzenia 2022/2554 przez podmioty trzecie w przypadku wykonywania przez nie czynności z zakresu działalności gospodarczej danego podmiotu finansowego, są to np. czynności pozostające w zakresie czynności bankowych, powierzane na podstawie art. 6a ustawy – Prawo bankowe.

Rozporządzenie 2022/2554 reguluje natomiast zagadnienia związane z powierzaniem usług z zakresu ICT zewnętrznym dostawcom usług ICT oraz zarządzanie ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT. W przypadku ww. kwestii należy uznać, że regulacje rozporządzenia 2022/2554 mają bezpośrednie zastosowanie.

Możliwość powierzania usług z zakresu ICT zewnętrznym dostawcom usług ICT wynika przede wszystkim z regulacji:

– art. 3 pkt 1 zawierającego definicję operacyjnej odporności cyfrowej, który wskazuje, że podmiot finansowy może budować odporność bezpośrednio albo pośrednio – korzystając z usług zewnętrznych dostawców usług ICT,

– art. 3 pkt 18 zawierającego definicję ryzyka ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT, wskazującą, że chodzi o ryzyko związane z ICT, które może wystąpić w przypadku podmiotu finansowego w związku z korzystaniem przez niego z usług ICT świadczonych przez zewnętrznych dostawców usług ICT lub ich podwykonawców, w tym w drodze uzgodnień dotyczących outsourcingu,

– art. 28 regulującego zasady ogólne dotyczące zarządzania ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT i zakres odpowiedzialności podmiotu finansowego oraz art. 30 określającego obowiązkowe postawienia zawieranych z nimi umów.

Analiza powyższych regulacji, w szczególności art. 28 i art. 30, wskazuje na możliwość zlecenia usług z zakresu ICT, co obejmuje także usługi ICT wspierające krytyczne lub istotne funkcje.

Jednocześnie należy podkreślić, że ryzyko ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT powinno być postrzegane jako jedno z ryzyk objęte pojęciem ryzyka związanego z ICT, o którym mowa w art. 3 pkt 5 (*vide* art. 28 ust. 1 rozporządzenia 2022/2554).

Zgodnie z art. 3 pkt 5 ryzyko związane z ICT oznacza każdą dającą się racjonalnie określić okoliczność związaną z użytkowaniem sieci i systemów informatycznych, która – jeżeli dojdzie do jej urzeczywistnienia – może naruszyć bezpieczeństwo sieci i systemów informatycznych, dowolnego narzędzia lub procesu zależnego od technologii, bezpieczeństwo operacji i procesów lub świadczenie usług przez wywoływanie negatywnych skutków w środowisku cyfrowym lub fizycznym. Regulacja rozdziału II rozporządzenia 2022/2554 określa obowiązki podmiotów finansowych w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z ICT, m.in. obowiązek posiadania wewnętrznych ram zarządzania i kontroli, które zapewniają skuteczne i ostrożne zarządzanie wszystkimi rodzajami ryzyka związanego z ICT (art. 5 ust. 1), zakres odpowiedzialności i obowiązki organu zarządzającego podmiotem finansowym w odniesieniu do zarządzania ryzykiem związanym z ICT (art. 5 ust. 6), ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT (art. 6).

Ponadto rozporządzenie 2022/2554, w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z ICT, określa obowiązki podmiotów finansowych, dotyczące zarządzania ryzykiem związanym z outsourcingiem usług ICT, w szczególności:

– obowiązek zatwierdzania przez organ zarządzający polityki podmiotu finansowego w zakresie ustaleń dot. korzystania z usług ICT świadczonych przez zewnętrznych dostawców usług ICT oraz okresowego jej przeglądu (art. 5 ust. 2 pkt h),
– obowiązek testowania planów ciągłości działania w zakresie ICT, w szczególności krytycznych lub istotnych funkcji zlecanych w drodze outsourcingu (art. 11 ust. 4).

W zakresie zarządzania ryzykiem związanym z ICT (art. 5–16), rozporządzenie dopuszcza jedynie outsourcing zadań związanych ze sprawdzaniem zgodności z wymogami dotyczącymi zarządzania ryzykiem związanym z ICT przedsiębiorstwom wewnątrz grupy lub zewnętrznym, zgodnie z prawem sektorowym, na co wskazuje art. 6 ust. 10, przy czym podmiot finansowy pozostaje w pełni odpowiedzialny za sprawdzenie zgodności z wymogami dotyczącymi zarządzania ryzykiem związanym z ICT.

Ponadto rozporządzenie 2022/2554, w zakresie obowiązków związanych z zarządzaniem incydentami związanymi z ICT, wskazuje również na możliwość outosurcingu obowiązków

sprawozdawczych w zakresie zgłoszeń poważnych incydentów lub znaczących cyberzagrożeń (art. 19 ust. 5), zgodnie z prawem sektorowym.

Należy podkreślić, że regulacje rozporządzenia 2022/2554 dotyczące zarządzania ryzykiem związanym z ICT, mają na celu zapewnienie ciągłości działania podmiotu finansowego i ochronę danych. Z uwagi na powyższe podmioty finansowe są zobligowane do wprowadzenia rozwiązań zabezpieczających ryzyko ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT, z których usług korzystają, w szczególności usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje, co uwzględniają także regulacje art. 28 dotyczące obowiązków podmiotu finansowego przed zawarciem umowy z zewnętrznym dostawcą usług ICT (art. 28 ust. 4) oraz przepisy dotyczące obligatoryjnych postanowień umownych (art. 30), stanowiące uzupełnienie regulacji art. 6 w zakresie ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT.

5. Różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym w zakresie rozporządzenia 2023/2631

Odpowiedzią na wyzwania związane z rynkiem europejskich zielonych obligacji jest wejście w życie rozporządzenia 2023/2631, które ma na celu wzmocnienie rynku kapitałowego przez wprowadzenie jasnych i spójnych zasad dotyczących zielonych inwestycji, ujednolicenie standardów oraz zapewnienie odpowiedniego nadzoru nad kontrolerami, co w efekcie zwiększy przejrzystość i zaufanie do zielonych obligacji w UE. Rozporządzenie 2023/2631 przewiduje wprowadzenie dobrowolnego standardu europejskich zielonych obligacji. Standard ten zakłada wykorzystanie dochodów z obligacji zgodnie z zasadami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/2088. Emitenci będą obowiązani korzystać z usług kontrolerów zewnętrznych zarejestrowanych i nadzorowanych zgodnie z przepisami tego rozporządzenia. Wyjątek stanowić będą emitenci długu państwowego, którzy są podmiotami ustawowymi i nadzorują wydatki publiczne w sposób niezależny.

Rozporządzenie to ma także na celu ustanowienie jednolitego zbioru wymogów dla wszystkich emitentów, którzy chcą korzystać z oznakowania „europejskiej zielonej obligacji" (EuGB). Wprowadzenie takich samych zasad w całej UE ma na celu zmniejszenie rozbieżności na rynku, co przyczyni się do zwiększenia jego efektywności oraz obniżenia kosztów ponoszonych przez inwestorów. Z kolei, aby zaradzić problemowi pseudoekologicznego marketingu (tzw. greenwashingu), zostaną wprowadzone wzory formularzy ujawniających informacje o zrównoważonym charakterze obligacji.

Wprowadzenie standardu europejskich zielonych obligacji pozwoli:

1) zwiększyć zdolność inwestorów do identyfikacji obligacji, które faktycznie przyczyniają się do celów środowiskowych;
2) ułatwić emitentom emisję obligacji wysokiej jakości poprzez wyjaśnienie definicji zielonych projektów i zmniejszenie ryzyka utraty reputacji;
3) ujednolicić zasady nadzoru nad kontrolerami zewnętrznymi oraz wzmocnić ich wiarygodność poprzez dobrowolny system rejestracji i nadzoru.

W celu umożliwienia stosowania rozporządzenia 2023/2631 wskazane jest przyjęcie w krajowym porządku prawnym aktu służącego jego stosowaniu. Przyjęto zatem rozwiązanie polegające na opracowaniu projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji.

Kluczowe zmiany związane z koniecznością wdrożenia przepisów rozporządzenia 2023/2631 wprowadzone zostaną do ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (art. 7 projektu). Są to zmiany związane z nadaniem kompetencji zapewniających skuteczny nadzór nad podmiotami finansowymi będącymi emitentami obligacji EuGB, w zakresie spełniania przez te podmioty obowiązków wynikających z rozporządzenia 2023/2631.

Organem odpowiedzialnym za nadzór nad przestrzeganiem rozporządzenia 2023/2631, jako organ nadzoru nad rynkiem finansowym w Polsce, będzie KNF, która:

1) może przeprowadzać kontrolę działalności podmiotów, o których mowa w art. 44 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2023/2631, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 44 ust. 3 tego rozporządzenia. Do ww. kontroli znajdą zastosowanie przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;
2) w przypadku naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia obowiązków określonych w rozporządzeniu 2023/2631 może, w drodze decyzji:
    - nakazać wstrzymanie rozpoczęcia prowadzenia reklamy europejskich zielonych obligacji lub przerwanie jej prowadzenia,
    - zakazać rozpoczęcia prowadzenia reklamy europejskich zielonych obligacji lub nakazać przerwanie jej prowadzenia,
    - nakazać wstrzymanie rozpoczęcia oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży europejskich zielonych obligacji albo przerwanie jej przebiegu,

- zakazać rozpoczęcia oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży europejskich zielonych obligacji albo dalszego jej prowadzenia,
- nakazać wstrzymanie ubiegania się o dopuszczenie lub wprowadzenie europejskich zielonych obligacji do obrotu na rynku regulowanym,
- zakazać ubiegania się o dopuszczenie lub wprowadzenie europejskich zielonych obligacji do obrotu na rynku regulowanym;

3) może podać do publicznej wiadomości informację o nieprzestrzeganiu przez dany podmiot przepisów rozporządzenia 2023/2631 oraz zobowiązać podmiot do udostępnienia tej informacji na jego stronie internetowej;
4) może opublikować informację o zaprzestaniu spełniania przez dany podmiot wymogów rozporządzenia 2023/2631 oraz zobowiązać podmiot do udostępnienia tej informacji na jego stronie internetowej;
5) może nałożyć karę pieniężną.

Projektowane przepisy określą wysokości ww. kar pieniężnych nakładanych w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia 2023/2631, w tym przesłanki wpływające na wysokość kary. Jednocześnie określą maksymalną wysokość kary pieniężnej, a także zasady udostępnienia informacji o nałożonych karach.

Ponadto projektowane przepisy określą środki, jakie mogą być stosowane przez KNF w przypadku naruszeń przepisów przez emitentów europejskich zielonych obligacji, szczególnie w sytuacjach, gdy Polska jest państwem przyjmującym. Przepisy te mają na celu zapewnienie skutecznego nadzoru i współpracy na poziomie krajowym oraz unijnym.

II. Szczegółowe omówienie przepisów ustawy

1. Zmiany w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa (art. 1)

Art. 1 wprowadza zmiany w art. 15 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa, mające na celu powierzenie Komisji Nadzoru Finansowego nadzoru nad spełnianiem przez Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (dalej zwanej „Korporacją") wymagań, które na zakłady ubezpieczeń nakłada rozporządzenie 2022/2554. Nie ulega bowiem wątpliwości, że Korporacja jako podmiot udzielający ubezpieczeń jest zobowiązana spełniać wymagania rozporządzenia 2022/2554 zarówno w odniesieniu do ubezpieczeń komercyjnych, jak i gwarantowanych przez Skarb Państwa, a organem właściwym w tej materii jest KNF.

2. Zmiany w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (art. 2)

Art. 2 wprowadza zmiany do ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, mające na celu transpozycję przepisów dyrektywy 2022/2556, która zmienia w art. 8 dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami, zwanej dalej „dyrektywą IORP". Z uwagi na powyższe proponuje się zmianę brzmienia art. 26d ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych w związku z art. 8 dyrektywy 2022/2556 wprowadzającym zmiany w art. 21 ust. 5 dyrektywy IORP, który nakłada obowiązek na pracownicze fundusze emerytalne opracowania i wprowadzenia planów awaryjnych, w celu zapewnienia ciągłości działania, stosując w tym celu, w stosownych przypadkach, odpowiednie i współmierne systemy, zasoby i procedury oraz w szczególności ustanawiając sieci i systemy informatyczne i zarządzając nimi zgodnie z rozporządzeniem 2022/2554.

Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia 2022/2554 ww. obowiązki nie znajdują zastosowania do instytucji pracowniczych programów emerytalnych, które obsługują programy emerytalne liczące nie więcej niż 15 uczestników, z uwagi na powyższe w projektowanym art. 26d ust.2 zawarto wyłączenie odnoszące się do pracowniczych funduszy obsługujących pracownicze programy emerytalne liczące łącznie nie więcej niż 15 uczestników.

3. Zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (art. 3)

Art. 3 wprowadza zmiany do ustawy – Prawo bankowe, mające na celu przede wszystkim transpozycję przepisów dyrektywy 2022/2556 w zakresie art. 4, który zmienia dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, zwaną dalej „dyrektywą 2013/36/UE".

Wprowadzane do ustawy – Prawo bankowe zmiany obejmują:

1) w art. 4 ust. 1 ustawy:

   – w dodawanym pkt 40c przywołana została pełna nazwa rozporządzenia 2022/2554 z podaniem jego skróconej nazwy, w celu posługiwania się tym skrótem na potrzeby odesłań do rozporządzenia w dalszych przepisach ustawy,

– w dodawanym pkt 40d wprowadzane jest wyjaśnienie skrótu ICT – technologie informacyjno-komunikacyjne, o których mowa w rozporządzeniu 2022/2554, w celu posługiwania się tym skrótem w dalszych przepisach ustawy;

2) w art. 9b w ust. 2 po pkt 5 dodano pkt 6, w celu zapewnienia transpozycji art. 4 pkt 2 dyrektywy 2022/2556, który zmienia art. 74 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2013/36/UE, uwzględniając w zasadach zarządzania ryzykiem operacyjnym obowiązek posiadania systemów i sieci informatycznych ustanowionych i zarządzanych zgodnie z rozporządzeniem 2022/2554;

3) implementacja przepisów dyrektywy 2022/2556 zostanie zapewniona również poprzez zmianę regulacji dotyczącej systemu zarządzania ryzykiem i dostosowanie jej do zmian przepisów dyrektywy 2013/36/UE, w tym zakresie, wprowadzona zostanie zmiana art. 133, która ma na celu implementację do polskiego porządku prawnego zmian wynikających z art. 4 pkt 1 dyrektywy 2022/2556, który wprowadza zmiany w art. 65 ust. 3 lit. a) pkt (vi) dyrektywy 2013/36/UE, przez uzupełnienie kompetencji KNF o możliwość wezwania, w toku kontroli osób fizycznych lub prawnych, którym bank zlecił funkcje lub działalność, w tym zewnętrznych dostawców usług ICT, o których mowa w rozdziale V rozporządzenia 2022/2554, do udzielenia wszelkich niezbędnych informacji, koniecznych do realizacji celów nadzoru.

4. Zmiany w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (art. 4)

Ustawodawca krajowy nie zdecydował się na wdrożenie do polskiego porządku prawnego wyłączenia, o którym mowa w art. 2 ust. 4 rozporządzenia 2022/2554, tj. wyłączenia podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy 2013/36/UE, mających siedzibę na ich odpowiednich terytoriach. W polskim systemie prawnym ww. podmiotom odpowiadają spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe w rozumieniu ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz banki państwowe, tj. Bank Gospodarstwa Krajowego (BGK). Z uwagi na zakres działalności ww. podmiotów wskazana jest rezygnacja z zastosowania opcji narodowej, o której mowa w art. 2 ust. 4.

Ponadto w przypadku ww. podmiotów finansowych, w tym BGK, z uwagi na zakres i wielkość prowadzonej działalności, projektodawca podjął decyzję o rozszerzeniu zakresu obowiązków dotyczących zarządzania ryzykiem związanym z ICT, w stosunku do obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2554. W przypadku podmiotów objętych fakultatywnym

wyłączeniem, o którym mowa w art. 2 ust. 4, w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z ICT, znajduje zastosowanie art. 16 tego rozporządzenia, określający uproszczone ramy zarządzania ryzykiem. Należy podkreślić, że podmioty objęte zakresem art. 16 ust. 1 to małe podmioty, np. małe instytucje pracowniczych programów emerytalnych czy małe instytucje płatnicze, w stosunku do których zakres obowiązków wskazanych w tym przepisie jest adekwatny. Jednak w przypadku podmiotów takich jak BGK zakres obowiązków wskazanych w tym przepisie nie wydaje się wystarczający dla zapewnienia skutecznego zarządzania ryzykiem związanym z ICT. BKG należy do podmiotów, które prawdopodobnie spełniają kryteria zakwalifikowania jako podmioty kluczowe w rozumieniu art. 3 dyrektywy 2022/2555, jako przekraczające pułapy dla średnich przedsiębiorstw, określone w art. 2 ust. 1 załącznika do zalecenia 2003/361/WE, nie wydaje się zatem zasadne, aby obowiązki w zakresie zarządzania ryzkiem związanym z ICT ograniczały się do spełnienia wymogów, o których mowa w art. 16.

Z uwagi na powyższe w dodawanym art. 3c wprowadzono obowiązek stosowania rozporządzenia 2022/2554 z wyłączeniem art. 16 tego rozporządzenia oraz wskazano, że do nadzoru w tym zakresie stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym dotyczące nadzoru nad spełnianiem wymagań określonych w rozporządzeniu 2022/2554.

5. Zmiany w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (art. 5)

Art. 5 wprowadza zmiany do ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, mające na celu przede wszystkim transpozycję przepisów dyrektywy 2022/2556 w zakresie art. 1 i art. 3, które zmieniają odpowiednio dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), zwaną dalej „dyrektywą 2009/65/WE”, oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010, zwaną dalej „dyrektywą 2011/61/UE”. Wdrożenie wymienionych dyrektyw w prawie krajowym zostało dokonane w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, a zatem zmiany tych dyrektyw również powinny znaleźć swoje

odzwierciedlenie na poziomie nowelizowanej ustawy. Wprowadzane do ustawy zmiany obejmują:

1) dodanie w art. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi pkt 2m, który ma na celu uzupełnienie słowniczka nowelizowanej ustawy o skróconą nazwę rozporządzenia 2022/2554, w celu posługiwania się tym skrótem na potrzeby odesłań do niego w dalszych przepisach ustawy;

2) dodanie w art. 48 w ust. 2b ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi pkt 1a, który służy implementacji art. 1 pkt 1 dyrektywy 2022/2556. Artykuł ten zmienia art. 12 ust. 1 akapit drugi lit. a dyrektywy 2009/65/WE, zobowiązując właściwe organy spółki zarządzającej do stosowania racjonalnych rozwiązań w zakresie kontroli i bezpieczeństwa na potrzeby elektronicznego przetwarzania danych również w odniesieniu do sieci i systemów informatycznych ustanowionych i zarządzanych zgodnie z rozporządzeniem 2022/2554. Zmieniany art. 12 dyrektywy 2009/65/WE określa w szczególności warunki działalności spółek zarządzających, które w prawie krajowym zostały między innymi wdrożone w art. 48 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi. Dodawane przepisy znajdą zastosowanie do towarzystwa funduszy inwestycyjnych, które jest odpowiednikiem krajowym spółki zarządzającej, o której mowa w art. 12 dyrektywy 2009/65/WE. Wyjaśnienia również wymaga, że szczątkowe wymagania w odniesieniu do systemów informatycznych wykorzystywanych przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych zawarte są w rozporządzeniu Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 18 listopada 2020 r. w sprawie sposobu, trybu oraz warunków prowadzenia działalności przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 2), niemniej kwestia ta, z uwagi na jej istotę, wymaga również uregulowania na poziomie ustawy;

3) dodanie w art. 70l w ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi pkt 1a ma na celu wdrożenie art. 3 dyrektywy 2022/2556, który nowelizuje art. 18 dyrektywy 2011/61/UE. Pomimo że art. 18 dyrektywy 2011/61/UE nadawane jest nowe brzmienie, to faktyczne zmiany w ust. 1 tego przepisu ograniczają się do dodania wymagania, aby zarządzający alternatywnym funduszem inwestycyjnym stosował racjonalne rozwiązania w zakresie kontroli i bezpieczeństwa na potrzeby elektronicznego przetwarzania danych, które

powinny mieć również zastosowanie w odniesieniu do sieci i systemów informatycznych ustanowionych i zarządzanych zgodnie z rozporządzeniem 2022/2554.

Odpowiednikami w prawie krajowym zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI) są zarządzający ASI. Wymogi organizacyjne w odniesieniu do tych podmiotów zostały określone w art. 70l ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi. Podobnie jak w przypadku towarzystw funduszy inwestycyjnych w projekcie przewidziano ustanowienie na poziomie ustawy wymagania, aby zarządzający ASI wdrożył rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające bezpieczeństwo i kontrolę środowiska informatycznego i przetwarzania w nim danych, w tym w odniesieniu do sieci i systemów informatycznych ustanowionych i zarządzanych zgodnie z rozporządzeniem 2022/2554.

6. Zmiany w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (art. 6)

Art. 6 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym mające na celu zapewnienie stosowania rozporządzenia 2023/2631.

Dodanie w art. 2 pkt 5n ma na celu uzupełnienie słowniczka nowelizowanej ustawy o skróconą nazwę rozporządzenia 2023/2631. Rozporządzenie to przywołane jest bowiem kilkukrotnie w dodawanych projektem przepisach nowelizowanej ustawy.

Zmiana przewidziana w art. 3 ust. 2 ma na celu wskazanie, jak ma to miejsce również w przypadku innych unijnych rozporządzeń z zakresu rynku kapitałowego, że KNF jest właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia 2023/2631. Zaznaczyć przy tym należy, że z uwagi na ograniczony zakres spraw uregulowanych tą ustawą kompleksowe uregulowanie uprawnień nadzorczych wynikających z tego rozporządzenia zostanie dokonane w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Zmiana przewidziana w art. 20 ust. 1 pkt 1 ma na celu zapewnienie stosowania art. 46 rozporządzenia 2023/2631. Przepis ten reguluje współpracę między właściwymi organami państw członkowskich w kontekście przestrzegania przepisów tego rozporządzenia. Wymaga to szybkiej wymiany informacji i współpracy przy dochodzeniach, nadzorze oraz egzekwowaniu przepisów. Ponadto umożliwia wzajemną pomoc w zakresie kontroli i dochodzeń, a także przewiduje udział ESMA, w przypadkach gdy współpraca jest niewystarczająca. W związku z tym w art. 20 ust. 1 pkt 1 zastąpiono wyrazy „oraz rozporządzenia 2020/1503” wyrazami: „rozporządzenia 2020/1503 oraz rozporządzenia

2023/2631”. Tym samym KNF lub jej upoważniony przedstawiciel mają prawo do przekazywania organowi z innego państwa członkowskiego oraz otrzymywania od tego organu informacji niezbędnych w celu prawidłowego wykonywania zadań w zakresie nadzoru określonych rozporządzeniem 2023/2631.

7. Zmiany w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (art. 7)

Art. 7 wprowadza zmiany do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, mające na celu transpozycję przepisów dyrektywy 2022/2556 w zakresie implementacji art. 5 i art. 6 tej dyrektywy. Przepis art. 5 zmienia dyrektywę 2014/59/UE Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, zwaną dalej „dyrektywą 2014/59/UE”. Przepis art. 6 zmienia dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE, zwaną dalej ,,dyrektywą 2014/65/UE”. Wdrożenie wymienionych dyrektyw w prawie krajowym zostało dokonane, co do zasady, w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, a zatem zmiany powinny znaleźć swoje odzwierciedlenie na poziomie nowelizowanej ustawy. Wprowadzane do ustawy zmiany obejmują:

1) dodanie w art. 3:
   - pkt 4zg – ma na celu uzupełnienie słowniczka nowelizowanej ustawy o skróconą nazwę rozporządzenia 2022/2554 w celu posługiwania się tym skrótem na potrzeby odesłań do rozporządzenia w dalszych przepisach ustawy,
   - pkt 4zh – ma na celu wprowadzenie wyjaśnienia skrótu ICT – technologie informacyjno-komunikacyjne, o których mowa w rozporządzeniu 2022/255, którym posługują się dalsze przepisy zmieniające;
2) zmiany przewidziane w art. 74e ust. 1 pkt 1 i 4 oraz ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi służą wdrożeniu art. 6 pkt 2 dyrektywy 2022/2556, który zmienia art. 17 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE. Zmiana art. 17 ust. 7 lit. a dyrektywy 2014/65/UE nie

podlega implementacji, gdyż jest skierowana do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. Nowelizowany art. 17 dyrektywy 2014/65/UE reguluje kwestie związane z zasadami dokonywania przez firmy inwestycyjne handlu algorytmicznego. Przepisy te zostały transponowane w prawie krajowym w art. 74e nowelizowanej ustawy. W art. 74e ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dodano wymaganie, aby zapewnienie odporności i wydajności sieci i systemów informatycznych, wykorzystywanych przez firmy inwestycyjne na potrzeby handlu algorytmicznego było zgodne z rozdziałem II rozporządzenia 2022/2554, co odpowiada zmianie dokonanej w art. 17 ust. 1 wierszu pierwszym dyrektywy 2014/65/UE.

W art. 74e ust. 1 pkt 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dodano wymaganie, aby firma inwestycyjna prowadząca handel algorytmiczny posiadała strategię i plany na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT oraz plany reagowania i przywracania sprawności tej technologii, o których mowa w art. 11 rozporządzenia 2022/2554, co wynika z art. 17 ust. 1 akapitu 3 wierszy dwa i trzy dyrektywy 2014/65/UE.

Zmiany w art. 74e ust. 1 pkt 2 i 3 są zmianami wynikowymi podyktowanymi zastąpieniem w nowelizowanym pkt 1 i 4 tego przepisu pojęcia „urządzeń i systemów teleinformatycznych" właściwszym pojęciem „sieci i systemów informatycznych".

Z kolei w art. 74e ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nakłada na takie firmy inwestycyjne obowiązek, aby monitorowały one działanie sieci i systemów informatycznych oraz przeprowadzały testy w zakresie oceny prawidłowości ich działania również w celu identyfikowania i eliminacji potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń wymogów, o których mowa w rozdziałach II i IV rozporządzenia 2022/2554;

3) zmiana przewidziana w art. 83a ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi ma na celu implementację art. 6 pkt 1 lit. a dyrektywy 2022/2556, który zmienia art. 16 ust. 4 dyrektywy 2014/65/UE. W nowelizowanym art. 83a ust. 1, zgodnie z implementowaną dyrektywą, dodano wymóg, aby również stosowane przez firmę inwestycyjną systemy oparte na technologii informacyjno-komunikacyjnej (ITC) ustanowione i zarządzane zgodnie z art. 7 rozporządzenia 2022/2554 zapewniały bezpieczeństwo i ciągłość świadczonych przez firmę inwestycyjną usług maklerskich oraz ochronę interesów klientów i informacji poufnych lub stanowiących tajemnicę zawodową. Zauważenia przy tym wymaga, że projektowane brzmienie art. 83a ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi odbiega od siatki pojęciowej używanej w art. 7 rozporządzenia 2022/2554, do którego odsyła ten przepis. Wskazany przepis rozporządzenia 2022/2554 nie odnosi się

bowiem do zasad ustanowienia systemu ICT i zarządzania nim, tylko do systemów, protokołów i narzędzi ICT. Działanie to ma na celu zapewnienie pełnej zgodności art. 83a ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi z implementowanym w tym przepisie art. 16 ust. 4 dyrektywy 2014/65/UE, który stwierdza, że „firma inwestycyjna wprowadza odpowiednie i proporcjonalne systemy, w tym systemy oparte na technologiach informacyjno-komunikacyjnych (ICT) ustanowione i zarządzane zgodnie z art. 7 rozporządzenia 2022/2554.”. Próby ewentualnego dostosowania brzmienia art. 83a ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi do art. 7 rozporządzenia 2022/2554 mogłyby stanowić tzw. gold plating, którego unikanie zostało zalecone w przyjętej przez Radę Ministrów 1 października 2019 r. Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego.

Implementacja art. 6 pkt 1 lit b dyrektywy 2022/2556 zostanie dokonana na poziomie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 września 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych (Dz. U. poz. 1423).

Zmiany przewidziane w art. 6 pkt 3 i pkt 4 lit. a oraz b dyrektywy 2022/2556 zostaną zaimplementowane w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 kwietnia 2019 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek regulowany oraz platforma aukcyjna (Dz. U. poz. 726). Natomiast zmiany przewidziane w art. 6 pkt 4 lit. c skierowane są do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i nie podlegają implementacji do prawa krajowego;

4) art. 110zj ust. 3 ustawy określa elementy planu naprawy domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110zj ust. 1 i 2 ustawy. Zmiana w art. 110zj ust. 3 pkt 16 ustawy ma na celu implementację art. 5 pkt 2 lit. a dyrektywy 2022/2556, przewidującego zmianę w pkt 16 sekcji A załącznika do dyrektywy 2014/59/UE oraz doprecyzowuje jeden z elementów planu naprawy, uwzględniając odniesienie do sieci i systemów informatycznych ustanowionych i zarządzanych zgodnie z rozporządzeniem 2022/2554.

8. Zmiany w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (art. 8)

Art. 8 wprowadza zmiany w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym mające na celu zapewnienie stosowania przepisów:

I. rozporządzenia 2022/2554,

II. rozporządzenia 2023/2631

określających zadania i uprawienia organów odpowiedzialnych za nadzór nad przestrzeganiem tych rozporządzeń.

Ad I. Zmiany mające na celu zapewnienie stosowania rozporządzenia 2022/2554

- **regulacje o charakterze ogólnym** (art. 8 pkt 1–5)

Art. 8 pkt 1 wprowadza zmiany w art. 1 w ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, wskazując, w dodawanym pkt 16, że nadzór nad rynkiem finansowym obejmuje również nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia 2022/2554.

Art. 8 pkt 2 wprowadza do ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym art. 3w, który określa sposób przekazywania KNF informacji i sprawozdań, określonych w rozporządzeniu 2022/2554 przez podmioty finansowe objęte zakresem regulacji niniejszego rozporządzenia. Ww. informacje i sprawozdania będą przekazywane w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego przez KNF. Ponadto w art. 8 pkt 2 wprowadzany jest art. 3x ust. 1 wskazujący, że w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 16, Komisji przysługują uprawnienia nadzorcze określone w rozdziale 2c.

Ponadto w art. 8 pkt 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym proponuje się uzupełnić katalog zadań KNF (zmieniany art. 4 w ust. 1 pkt 3b) o zadanie polegające na przeciwdziałaniu cyberzagrożeniom w zakresie bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych w rozumieniu art. 3 pkt 4 rozporządzenia 2022/2554, wykorzystywanych przez podmioty podlegające nadzorowi KNF, w tym przez wykonywanie zadań organu właściwego do spraw cyberbezpieczeństwa w zakresie określonym przepisami ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa. Zmiana ma na celu wskazanie zakresu zadań dotyczących odporności cyfrowej sektora finansowego, w tym zadań o charakterze prewencyjnym. Stanowi uzupełnienie dotychczasowej regulacji, zgodnie z którą KNF podejmuje działania mające na celu przeciwdziałanie zagrożeniom w zakresie bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 8 pkt 4 projektu ustawy dostosowuje art. 4a ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, określający maksymalny termin przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1 tego przepisu, do art. 56 ust. 2 rozporządzenia 2022/2554, wskazując w dodawanym ust. 3a, że dane osobowe, o których mowa w art. 56 ust. 1 rozporządzenia 2022/2554, przetwarza przez okres 15 lat, w celu sprawowania nadzoru w zakresie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 16,

chyba że toczy się postępowanie sądowe wymagające dalszego przetwarzania tych danych. Projektowana regulacja stanowi wdrożenie art. 56 rozporządzenia 2022/2554.

Projekt zakłada także dodanie w art. 4a ust. 3b, w którym zostaną wyłączone niektóre obowiązki KNF jako administratora danych. Realizacja tych obowiązków będzie możliwa dopiero po zakończeniu obsługi incydentu, w związku z którym dane zostały pozyskane, lub po zakończeniu obsługi incydentu, do której te dane są niezbędne. Przepis ten ma na celu dostosowanie zasad przetwarzania danych osobowych w omawianym zakresie z do przepisów ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (art. 39 ust. 8 tej ustawy), w odniesieniu do danych osobowych przetwarzanych w związku z poważnymi incydentami związanymi z ICT w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia 2022/2554 i znaczącymi cyberzagrożeniami w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia 2022/2554, które przetwarzane będą także w ramach przepisów ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (*vide* art. 19 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554).

Art. 8 pkt 5 wprowadza zmiany w art. 17cc ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, który w obowiązującym stanie prawnym wskazuje, że w zakresie niezbędnym do wykonywania zadania, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3b, KNF może przekazywać informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, podmiotowi podlegającemu nadzorowi KNF, jeżeli ich przekazanie jest niezbędne do podjęcia przez ten podmiot działań polegających na przeciwdziałaniu zagrożeniom w zakresie bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Należy podkreślić, że dotychczasowe zadania i uprawnienia KNF w zakresie bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w zakresie publicznych systemów teleinformatycznych, w tym służących do wymiany danych z podmiotami niebędącymi organami administracji rządowej, pozostają bez zmian.

Proponuje się uzupełnienie art. 17cc ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym w celu zapewnienia możliwości przekazywania przez KNF informacji, w tym chronionych na podstawie odrębnych ustaw, podmiotowi podlegającemu nadzorowi KNF, jeżeli ich przekazanie jest niezbędne do podjęcia przez ten podmiot działań polegających na przeciwdziałaniu cyberzagrożeniom w zakresie bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych w rozumieniu art. 3 pkt 4 rozporządzenia 2022/2554.

Dodatkowo zmiany wprowadzane w art. 17cc ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym mają na celu rozszerzenie możliwości pozyskiwania przez KNF informacji, dokumentów lub wyjaśnień w zakresie niezbędnym do wykonywania zadania, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3b, co uwzględnia wdrożenie przepisów rozporządzenia 2022/2554, upoważniających właściwe organy do pozyskiwania stosownych informacji w celu zapewnienia przestrzegania postanowień tego rozporządzenia. Wskazanie podstawy prawnej do żądania od podmiotu podlegającego nadzorowi KNF informacji, dokumentów lub wyjaśnień, w zakresie określonym w przepisach rozporządzenia 2022/2554, jest konieczne dla zapewnienia stosowania przepisów rozporządzenia wskazujących, że podmioty finansowe przedstawiają określone informacje, dokumenty etc. na żądanie organu właściwego w rozumieniu art. 46 rozporządzenia 2022/2554, dotyczy to np. art. 6 ust. 3 i 5, art. 11 ust. 10, art. 13 ust. 2 akapit 2 rozporządzenia 2022/2554.

- **szczegółowe regulacje dotyczące nadzoru nad podmiotami finansowymi w zakresie zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego (art. 8 pkt 6: projektowane art. 18za–18zo)**

Art. 8 pkt 6 projektu wprowadza do ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym rozdział 2c pt. „Nadzór i obowiązki w zakresie zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego” (projektowane art. 18za–18zo), w którym zostaną umieszczone przepisy szczegółowo regulujące kompetencje i zadania KNF wynikające z rozporządzenia 2022/2554, w szczególności zapewniające wdrożenie art. 26, art. 42 oraz art. 50 i art. 51.

a) kontrola działalności podmiotów finansowych, w zakresie zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego

W celu zapewnienia przejrzystości regulacji definicja podmiotu finansowego, odsyłająca do art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2022/2554, została umieszczona w projektowanym art. 18za. Przepis ten określa także zakres wyłączeń ze stosowania rozporządzenia 2022/2554, wskazując na podmioty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 3 rozporządzenia 2022/2554.

W tym miejscu należy również wskazać, że ustawodawca krajowy nie zdecydował się na wdrożenie do polskiego porządku prawnego wyłączenia, o którym mowa w art. 2 ust. 4 rozporządzenia 2022/2554, tj. wyłączenia podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy 2013/36/UE, mających siedzibę na ich odpowiednich terytoriach. W polskim systemie prawnym ww. podmiotom odpowiadają spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe w rozumieniu ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych

kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz banki państwowe, tj. BGK. Z uwagi na zakres działalności ww. podmiotów wskazana jest rezygnacja z zastosowania opcji narodowej, o której mowa w art. 2 ust. 4.

W przypadku działalności spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych (SKOK) należy podkreślić, że określony art. 3 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych zakres czynności, który obejmuje gromadzenie środków pieniężnych wyłącznie swoich członków, udzielanie im pożyczek i kredytów, przeprowadzanie na ich zlecenie rozliczeń finansowych oraz wykonywanie dystrybucji ubezpieczeń na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń, wyłączenie tych podmiotów z zakresu stosowania wdrażanego rozporządzenia 2022/2554, a co za tym idzie, kontroli, nie wydaje się zasadne, ponieważ zakres czynności SKOK jest zbliżony do zakresu czynności innych podmiotów finansowych, np. banków, które zostały objęte zakresem regulacji rozporządzenia i obarczone są podobnym ryzykiem. Należy wskazać, że w dotychczasowym stanie prawnym SKOK-i są wymienione w załączniku 1 do ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa jako podmioty objęte regulacją tej ustawy. W przypadku nowej regulacji dyrektywy 2022/2555, część SKOK-ów spełni kryteria kwalifikacji art. 3 tej dyrektywy, jako podmioty kluczowe, tj. objęte zakresem regulacji ww. dyrektywy.

Z uwagi na powyższe, kierując się także, jako wskazówką interpretacyjną, zasadą równoważności wymogów, wyrażoną w art. 4 dyrektywy 2022/2555, zgodnie z którą w przypadku braku równoważności co do skutku, wymogów w zakresie zarządzania ryzykiem lub zgłaszania poważnych incydentów, określonych w sektorowych aktach prawnych UE, w odniesieniu do podmiotów kluczowych i ważnych w rozumieniu art. 3 tej dyrektywy, powinna znaleźć, w tym zakresie, zastosowanie regulacja dyrektywy 2022/2555. Projektodawca zdecydował się zatem wprowadzić projektowany art. 4a do ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, który rozszerzy zakres obowiązków niektórych SKOK, w stosunku do obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2554. SKOK-i, jako podmioty objęte opcjonalnym wyłączeniem art. 2 ust. 4, w zakresie zarządzania ryzykiem, stosują jedynie art. 16 rozporządzenia 2022/2554, stanowiący obowiązki o podstawowym charakterze, co nie wydaje się adekwatne w przypadku podmiotów spełniających kryteria dla podmiotów kluczowych w rozumieniu art. 3 dyrektywy 2022/2555, regulujących zagadnienia z zakresu cyberbezpieczeństwa. Analogiczne zmiany wprowadzane są w art. 9 w zakresie BGK.

Dodatkowo projektowany art. 18zb wprowadza regulację umożliwiającą, w ramach wykonywania nadzoru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 16, żądanie przez KNF informacji, dokumentów lub wyjaśnień w zakresie określonym w przepisach rozporządzenia 2022/2554.

Projektowany art. 18zc stanowi podstawę do wszczęcia przez KNF kontroli zgodności działalności z przepisami rozporządzenia 2022/2554, w zakresie zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego w odniesieniu do podmiotów finansowych, o których mowa w projektowanym art. 18za.

Ponadto przepis art. 18zc ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym określi osoby uprawnione do kontroli (art. 18zc ust. 2), elementy upoważnienia do kontroli (art. 18zc ust. 3), uprawnienia w toku kontroli (art. 18zc ust. 4), formy sporządzania dokumentów i informacji przekazywanych w toku kontroli oraz sposobu ich przekazywania (art. 18zc ust. 5 i 6).

Projektowany art. 18zd wprowadza regulację dotyczącą protokołu kontroli, określającą termin i sposób sporządzenia i doręczenia protokołu, zawartość protokołu oraz możliwość i sposób zgłoszenia zastrzeżeń do protokołu.

Projektowany art. 18ze stanowi regulację dotyczącą wydawania zaleceń pokontrolnych, w szczególności określającą przesłanki wydania zaleceń oraz sposób komunikacji między KNF a kontrolowanym podmiotem finansowym, którego te zalecenia dotyczą.

Projektowany art. 18zo ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym wskazuje, że do kontroli, o której mowa w art. 18zc ust. 1 tej ustawy, w zakresie nieuregulowanym, stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Wynikiem zmian wprowadzających nowy rodzaj kontroli, określony w projektowanym art. 18zc ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, jest wprowadzenie zmian w art. 20b tej ustawy (art. 8 pkt. 9), polegających na dodaniu art. 18zc ust. 1, w celu uzupełnienia przepisu określającego odpowiedzialność karną za utrudnianie lub udaremnianie przeprowadzenia kontroli.

b) uprawnienie do żądania udostępnienia rejestrów przesyłu danych

Na mocy projektowanego art. 18zf ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, Przewodniczący KNF będzie uprawniony, w postępowaniu wyjaśniającym, o którym mowa w art. 18a ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, prowadzonym w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszeń przepisów rozporządzenia 2022/2554 lub aktów wykonawczych i delegowanych wydanych na

jego podstawie, zażądać od dostawcy usług telekomunikacyjnych udostępnienia informacji stanowiących tajemnicę komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 386 ust. 1 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, przechowywanych przez dostawcę usług telekomunikacyjnych, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami, w tym danych abonenta pozwalających na jego identyfikację, czasu ich dokonania i innych informacji związanych z połączeniem lub przekazem, niestanowiących treści komunikatu elektronicznego.

Przepis art. 18zf był wzorowany na obowiązującym art. 38 ust. 5 pkt 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, w celu zapewnienia spójności systemowej w zakresie wprowadzania analogicznych rozwiązań.

Wskazane uprawnienie stanowi transpozycję art. 50 ust. 4 lit. d rozporządzenia 2022/2554. Udostępnienie informacji stanowiących tajemnicę komunikacji elektronicznej może mieć kluczowe znaczenie dla: wykrywania cyberataku i zapobiegania jego wystąpieniu, identyfikacji wektora ataku, czyli np. ustalenia, czy atak został przeprowadzony z użyciem malwere, DDOs czy phishing, ustalenia podmiotu odpowiedzialnego lub skali naruszenia, zabezpieczenia sieci i systemów informatycznych przed atakiem i zablokowania rozprzestrzenienia się zagrożenia, a także pozyskania dowodów koniecznych do skutecznego prowadzenia postępowania dotyczącego naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2554.

Udostępnienie danych, określonych w projektowanym art. 18zf jest konieczne w celu zapewnienia skutecznego działania w zakresie obsługi poważnych incydentów związanych z ICT w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia 2022/2554 lub znaczących cyberzagrożeń w rozumieniu art. 3 pkt 13 tego rozporządzenia. Nadrzędnym interesem publicznym wymagającym pozyskania przez organ nadzoru danych stanowiących tajemnicę komunikacji elektronicznej jest ochrona bezpieczeństwa systemu finansowego, środków finansowych oraz konsumentów korzystających z usług podmiotów finansowych.

Należy podkreślić, że zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Ministerstwo Cyfryzacji w projekcie dokumentu „Strategia cyfryzacji państwa", znaczenie ochrony cyberbezpieczeństwa będzie wzrastać w kolejnych latach, co przekłada się na konieczność zwrócenia większej uwagi na problem cyberbezpieczeństwa, zwłaszcza w sektorach krytycznych. Zgodnie z ww. dokumentem rokrocznie rośnie liczba cyberincydentów, co związane jest z rozwojem AI, ale także atakami hybrydowymi innych państw. Należy podkreślić szczególne znaczenie cybrebezpieczeństwa sektora finansowego, również z uwagi na jego transgraniczny charakter, co podkreśla pkt 3 preambuły rozporządzenia 2022/2554:

„W sprawozdaniu z 2020 r. dotyczącym systemowego ryzyka w cyberprzestrzeni Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) potwierdziła, że istniejący wysoki poziom wzajemnych powiązań między podmiotami finansowymi, rynkami finansowymi i infrastrukturami rynku finansowego, a w szczególności współzależności między ich systemami ICT mogą stanowić podatność o charakterze systemowym, ponieważ lokalne cyberincydenty mogłyby szybko rozprzestrzenić się z każdego z około 22 000 unijnych podmiotów finansowych na cały system finansowy, bez żadnych przeszkód związanych z granicami geograficznymi. Poważne naruszenia związane z ICT występujące w sektorze finansowym nie dotyczą wyłącznie samych podmiotów finansowych. Naruszenia te zwiększają również ryzyko rozpowszechnienia lokalnych podatności we wszystkich kanałach oddziaływania finansowego oraz potencjalnie wywołują negatywne konsekwencje dla stabilności unijnego systemu finansowego, takie jak utrata płynności i ogólna utrata pewności i zaufania w odniesieniu do rynków finansowych.”.

c) zgłaszanie poważnych incydentów i znaczących zagrożeń związanych z ICT

- **zgłaszanie poważnych incydentów związanych z ICT**

Rozwiązania w tym zakresie (projektowany art. 18zg) wskazują na obowiązek podmiotów finansowych zgłaszania poważnych incydentów związanych z ICT, w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia 2022/2554, zgodnie z art. 19 ust. 1 tego rozporządzenia, przez przekazanie wstępnego powiadomienia, i obowiązek przekazania sprawozdania, o których mowa w art. 19 ust. 4 rozporządzenia 2022/2554 KNF.

KNF niezwłocznie przekazuje wstępne powiadomienie i sprawozdania, pochodzące od podmiotu finansowego będącego podmiotem kluczowym lub podmiotem ważnym właściwemu CSIRT MON, CSIRT NASK albo CSIRT GOV. Projektowane rozwiązania zapewniają też możliwość przekazania przez zespół sektorowy właściwemu CSIRT MON, CSIRT NASK albo CSIRT GOV ww. powiadomień i sprawozdań pochodzących od innych niż kluczowe lub ważne podmioty finansowe.

Z uwagi na brak wdrożenia dyrektywy 2022/2555, projektodawca wskazał podmioty ważne i kluczowe z sektora bankowość i infrastruktura rynków finansowych w projektowanym art. 18zg ust. 5 i 6, określając kryteria ich wyznaczenia zgodne z art. 3 ww. dyrektywy. Katalog podmiotów finansowych będących podmiotami kluczowymi i ważnymi, określony w projektowanym art. 18zg ust. 5 i 6 powinien być tożsamy z katalogiem podmiotów wskazanym

w zał. 1 do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz niektórych innych ustaw (UC32).

Zgodnie z projektowanym art. 18zg ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa zgłoszenie poważnego incydentu związanego z ICT oraz wstępne powiadomienie i sprawozdania są przekazywane w terminach i z wykorzystaniem wzorów, określonych we wspólnych regulacyjnych standardach technicznych i wspólnych wykonawczych standardach technicznych, o których mowa w art. 20 rozporządzenia 2022/2554, w postaci elektronicznej, a w przypadku braku możliwości przekazania ich w postaci elektronicznej – przy użyciu innych dostępnych środków komunikacji, co zapewnia wdrożenie art. 20 rozporządzenia 2022/2554.

- **zgłaszanie znaczących zagrożeń związanych z ICT**

Projektowany art. 18zh stanowi wdrożenie art. 19 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2554, zgodnie z którym podmiot finansowy może przekazać właściwemu organowi w rozumieniu rozporządzenia 2022/2554 powiadomienie o znaczącym cyberzagrożeniu w rozumieniu art. 3 pkt 13 tego rozporządzenia.

Komisja niezwłocznie przekazuje powiadomienie o znaczącym cyberzagrożeniu, pochodzące od podmiotu finansowego będącego podmiotem kluczowym, o którym mowa w art.18zg ust. 5, lub podmiotem ważnym, o którym mowa w art. 18zg ust. 6 dyrektywy 2022/2555, właściwemu CSIRT MON, CSIRT NASK albo CSIRT GOV. Przekazanie powiadomienia o znaczącym zagrożeniu pochodzącego od podmiotu niebędącego podmiotem kluczowym lub podmiotem ważnym jest fakultatywne.

Powiadomienie, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2022/2554, jest przekazywane w terminach i z wykorzystaniem wzorów, określonych we wspólnych regulacyjnych standardach technicznych i wspólnych wykonawczych standardach technicznych, o których mowa w art. 20 rozporządzenia 2022/2554, w postaci elektronicznej, a w przypadku braku możliwości przekazania go w postaci elektronicznej – przy użyciu innych dostępnych środków komunikacji.

Projektowane rozwiązania wdrażające kluczowe dla zapewnienia cyberbezpieczeństwa regulacje, dotyczące zgłaszania organom właściwym informacji o poważnych incydentach lub znaczących cybrezagrożeniach mają na celu lepszą koordynację przepływu informacji między podmiotami finansowymi a KNF.

Przekazywanie powiadomień w postaci elektronicznej przyspiesza obieg informacji, pozwala na automatyzację procesu dalszego przetwarzania danych, wskazane jest zatem, aby

komunikacja w zakresie obowiązków wynikających rozporządzenia 2022/2554 była realizowana w postaci elektronicznej.

d) wdrożenie art. 26 (zaawansowane testowanie) i art. 28 (obowiązki informacyjne podmiotów finansowych w zakresie zarządzania ryzykiem) rozporządzenia 2022/2554 oraz inne obowiązki informacyjne podmiotów finansowych

Projektowany art. 18zi ust. 1 ma na celu zapewnienie wdrożenia art. 28 rozporządzenia 2022/2554, z uwagi na powyższe zobowiązuje podmioty finansowe do przekazywania informacji i sprawozdań dotyczących ustaleń umownych w zakresie korzystania z usług ICT, rodzaju usług ICT i zewnętrznych dostawców usług ICT organowi nadzoru, tj. KNF. Zgodnie z projektowanym art. 18zi ust. 1 podmioty finansowe przekazują KNF następujące informacje:

– o których mowa w art. 28 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia 2022/2554, w terminie określonym w decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych i Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych,

– o których mowa w art. 28 ust. 3 akapit piąty rozporządzenia 2022/2554, niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni przed dniem związania się postanowieniami umownymi albo od dnia, w którym dana funkcja stała się krytyczna lub istotna.

Terminy wskazane w tym przepisie zapewniają realizację obowiązków informacyjnych w optymalnym czasie, w szczególności obowiązek poinformowania KNF o planowanych ustaleniach umownych dotyczących korzystania z usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje oraz o tym, że dana funkcja stała się krytyczna lub istotna, wyznaczony na 14 dni przed dniem związania się postanowieniami umownymi albo od dnia, w którym dana funkcja stała się krytyczna lub istotna, jest w ocenie projektodawcy, terminem odpowiednim i wystarczającym dla zapewnienia nadzoru w zakresie wskazanym w art. 28 rozporządzenia 2022/2554.

Dodatkowo, w celu wdrożenia art. 11 ust. 9, w projektowanym art. 18zi ust. 2 określono obowiązek przekazywania przez centralne depozyty papierów wartościowych w rozumieniu art. 3 pkt 21a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi kopii wyników testów ciągłości działania w zakresie ICT lub podobnych testów.

Ponadto projektowany art. 18zj, w celu wdrożenia art. 45 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia 2022/2554, nakłada na podmioty finansowe obowiązek powiadamiania KNF o przystąpieniu

do ustaleń dotyczących wymiany informacji, o których mowa w art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2022/2554, bądź o ustaniu ich członkostwa.

W celu zapewnienia wdrożenia przepisów art. 26 rozporządzenia 2022/2554 proponuje się wprowadzenie art. 18zk ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, regulującego zadania KNF dotyczące przeprowadzenia zaawansowanych testów, o których mowa w art. 26 rozporządzenia 2022/2554, oraz sposób postępowania podmiotów finansowych zobowiązanych do przeprowadzania tych testów. KNF na mocy projektowanego art. 18zk będzie organem odpowiedzialnym za realizację obowiązków organu właściwego, wskazanych w art. 26 i art. 27 rozporządzenia 2022/2554, w związku z powyższym zostanie także wyposażona w uprawnienie do wyznaczania, w drodze decyzji, podmiotu finansowego zobowiązanego do przeprowadzenia zaawansowanych testów z wykorzystaniem TLPT, o których mowa w art. 26. Należy podkreślić, że kryteria wyboru podmiotów obowiązanych do przeprowadzenia zaawansowanych testów, o których mowa w art. 26 rozporządzenia 2022/2554, wskazane są w art. 26 ust. 8 akapit trzeci rozporządzenia 2022/2554. Zgodnie z art. 26 ust. 8 akapitem trzecim rozporządzenia 2022/2554, właściwy organ określa podmioty finansowe, od których wymaga się przeprowadzenia zaawansowanych testów, z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 4 ust. 2, w oparciu o ocenę następujących elementów:

a) czynników związanych z wpływem, w szczególności zakresu, w jakim świadczone usługi i działania podejmowane przez podmiot finansowy mają wpływ na sektor finansowy,

b) ewentualnych obaw dotyczących stabilności finansowej, w tym systemowego charakteru podmiotu finansowego na poziomie unijnym lub krajowym, stosownie do przypadku,

c) specyficznego profilu ryzyka związanego z ICT, poziomu zaawansowania podmiotu finansowego pod względem ICT lub zastosowanych rozwiązań technologicznych.

e) decyzje KNF w przypadku naruszenia obowiązków określonych w rozporządzeniu 2022/2554

Projektowany art. 18zm ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym wskazuje rodzaje decyzji, jakie KNF może podjąć w przypadku naruszenia obowiązków określonych w przepisach art. 5–10, art. 11 ust. 1–10, art. 12–14, art. 16 ust. 1 i 2, art. 17, art. 18 ust. 1 i 2, art. 19 ust. 1–5, art. 23–25, art. 26 ust. 1–8, art. 27, art. 28 ust. 1–8, art. 29, art. 30 ust. 1–3, art. 31 ust. 12, art. 42 oraz art. 45 ust. 3 rozporządzenia 2022/2554 lub przepisach aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 15, art. 16 ust. 3, art. 18 ust. 3, art. 20 lit. a, art. 26

ust. 11, art. 28 ust. 10, art. 30 ust. 5 oraz art. 41 ust. 1 lit. d, lub przepisach aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 lit. b oraz art. 28 ust. 9 rozporządzenia 2022/2554. .

Zgodnie z projektowanym art. 18zm ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym KNF może, w drodze decyzji:

1) nakazać osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej zaprzestanie danego zachowania oraz powstrzymanie się od takiego zachowania w przyszłości;

2) zakazać osobie odpowiedzialnej za to naruszenie pełnienia funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej albo innej funkcji kierowniczej podmiotu finansowego przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok;

3) nałożyć karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:

   a) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:

      – kwoty 20 869 500 zł lub 10% całkowitego rocznego przychodu, a w przypadku zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji – 10% składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, albo

      – dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku tego naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie,

   b) w przypadku osoby fizycznej, odpowiedzialnej za to naruszenie, która w tym okresie pełniła obowiązki członka zarządu albo innego organu zarządzającego tego podmiotu finansowego – kwoty 3 042 410 zł.

   c) innej osoby fizycznej, odpowiedzialnej za to naruszenie – kwoty sześciokrotności otrzymywanego przez ukaranego wynagrodzenia, obliczanego według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop.

Projektowany art. 18zm ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym określa sposób ustalenia kary pieniężnej, w przypadku gdy osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a, jest jednostką dominującą albo jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. Zgodnie z tym przepisem karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a,

ustala się na podstawie całkowitych rocznych przychodów, a w przypadku zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji – składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym jednostki dominującej za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający jednostki dominującej. Projektowany art. 18zm ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym jest ściśle związany z ust. 1 i precyzuje jego treść w stosunku do podmiotów sporządzających skonsolidowane sprawozdanie finansowe, wartości kar pozostawiając bez zmian. Kara pieniężna określona w tym przepisie jest obliczana z uwzględnieniem charakteru działalności tych podmiotów. Analogiczne rozwiązanie jest stosowane także w innych regulacjach ustawowych dotyczących podmiotów tego rodzaju.

Decyzje, o których mowa w art. 18zm ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, są natychmiast wykonalne, w celu zapewnienia natychmiastowego zaprzestania zachowań stanowiących naruszenie przepisów rozporządzenia 2022/2554, a także w celu odsunięcia od kierowania przedsiębiorstwem osób, które ponoszą odpowiedzialność za decyzje skutkujące naruszeniem.

KNF, wydając decyzje, o których mowa w art. 18zm ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia 2022/2554, zgodnie z którym, ustalając rodzaj i poziom kary administracyjnej lub środka naprawczego, które mają zostać nałożone na mocy art. 50, właściwe organy biorą pod uwagę zakres, w jakim dane naruszenie ma charakter umyślny lub jest wynikiem zaniedbania, a także wszystkie inne stosowne okoliczności, w tym również, w stosownych przypadkach:

a) istotność i wagę naruszenia oraz czas jego trwania,

b) stopień przyczynienia się osoby fizycznej lub prawnej do naruszenia,

c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej,

d) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można je ustalić,

e) straty poniesione przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, o ile można je ustalić,

f) poziom współpracy odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej z właściwym organem, bez uszczerbku dla konieczności zapewnienia wydania uzyskanych korzyści lub wyrównania strat unikniętych przez tę osobę fizyczną lub prawną,

g) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.

Zgodnie z projektowanym art. 18zm ust. 5 komunikaty o wydanych przez Komisję decyzjach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, są udostępniane na stronie internetowej Komisji, zgodnie z zasadami określonymi w art. 54 rozporządzenia 2022/2554, maksymalnie przez okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia, z tym że informacje dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, dostępne są na tej stronie maksymalnie przez rok.

W odniesieniu do nakładanych przez KNF decyzji o karach pieniężnych należy również wskazać, że zgodnie z art. 8 pkt 8 projektu ustawy, który nadaje nowe brzmienie art. 19e ust. 1 i 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, wpływy z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez KNF na podstawie art. 18zm ust. 1 pkt 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym stanowić będą przychód Funduszu Edukacji Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji. Projekt ustawy uzupełnia przepis art. 19e ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym o odesłanie do projektowanych przepisów dotyczących kar (art. 18zm ust. 1 pkt 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym), które – podobnie jak inne kary nakładane przez KNF – będą przychodem Funduszem Edukacji Finansowej. Konieczne jest uregulowanie przeznaczenia wpływów z tytułu kar nakładanych przez KNF, bo nie są to dochody budżetu (KNF nie jest już dysponentem części budżetowej).

f) wdrożenie art. 42 – działania następcze organów krajowych w odniesieniu do umów zawieranych przez podmioty finansowe z kluczowymi zewnętrznymi dostawcami usług ICT

W zakresie środków mających na celu zapewnienie przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2554, projektowany art. 18zl ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym zapewnia wdrożenie postanowień art. 42 rozporządzenia 2022/2554 w zakresie procedury wydawania decyzji, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554, nakazującej podmiotom finansowym, jako środek ostateczny, tymczasowe zawieszenie, w części albo w całości, korzystania z usługi świadczonej przez kluczowego zewnętrznego dostawcę usług ICT lub jej wdrażania albo nakazującą podmiotowi finansowemu wypowiedzenie, w części lub w całości, stosownych ustaleń umownych zawartych z kluczowym zewnętrznym dostawcą usług ICT.

Przed podjęciem decyzji, o której mowa w art. 42 ust. 6, KNF informuje podmiot finansowy o ryzyku zidentyfikowanym w zaleceniach, o których mowa w art. 35 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2022/2554, w odniesieniu do kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT w rozumieniu art. 3 pkt 23 rozporządzenia 2022/2554, wydanych przez wiodący organ nadzorczy wyznaczony zgodnie z art. 31 rozporządzenia 2022/2554. Wydanie decyzji w stosunku do

kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT przez organ krajowy jest ściśle związane z uprzednimi działaniami wiodących organów nadzoru i brakiem reakcji kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT na zalecenia wydane na podstawie art. 35 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2022/2554. Z uwagi na powyższe KNF może wydać decyzję, o której mowa w art. 42 ust. 6, tylko w przypadku stwierdzenia, że podmiot finansowy nie uwzględnił ryzyka zidentyfikowanego w zaleceniach, o których mowa w art. 35 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2022/2554, lub uwzględnił je w sposób niewystarczający. W takim przypadku, w terminie 60 dni od dnia otrzymania przez podmiot finansowy informacji o możliwości wydania decyzji, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554, KNF może wydać decyzję:

– nakazującą podmiotowi finansowemu tymczasowe zawieszenie, w części albo w całości, korzystania z usługi świadczonej przez kluczowego zewnętrznego dostawcę usług ICT lub jej wdrażania albo
– nakazującą podmiotowi finansowemu wypowiedzenie, w części albo w całości, postanowień umowy z kluczowym zewnętrznym dostawcą usług ICT.

Komisja przed wydaniem decyzji może skonsultować się z organami, o których mowa w art. 42 ust. 5 rozporządzenia 2022/2554. Podejmując decyzję, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554, nakazującą podmiotowi finansowemu tymczasowe zawieszenie, w części albo w całości, korzystania z usługi świadczonej przez kluczowego zewnętrznego dostawcę usług ICT lub jej wdrażania KNF określa czas jej obowiązywania. Określenie czasu obowiązywania ww. decyzji związane jest z tymczasowym charakterem takiego środka, co ma na celu umożliwienie usunięcia naruszeń przez podmiot finansowy. Zgodnie z projektowanymi rozwiązaniami taka decyzja będzie mogła być przedłużona jeden raz również na określony czas, w drodze decyzji.

W przypadku wyeliminowania ryzyka zidentyfikowanego w zaleceniach, o których mowa w art. 35 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2022/2554, przed upływem terminu obowiązywania decyzji, KNF stwierdza jej wygaśnięcie, zgodnie z art. 162 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, który stanowi, że organ administracji publicznej, który wydał decyzję w pierwszej instancji, stwierdza jej wygaśnięcie, jeżeli decyzja stała się bezprzedmiotowa, a stwierdzenie wygaśnięcia takiej decyzji nakazuje przepis prawa, albo gdy leży to w interesie społecznym lub w interesie strony.

Ponadto, podejmując decyzję, o której mowa w art. 42 ust. 6, w celu stosowania spójnych i zbieżnych środków następczych w zakresie nadzoru, KNF będzie mogła uwzględnić wydane

przez wiodący organ nadzorczy niewiążące i niejawne opinie na potrzeby właściwych organów, zgodnie z art. 42 ust. 7 rozporządzenia 2022/2554.

W przypadku gdy podmiot finansowy nie uwzględnił ryzyka zidentyfikowanego w zaleceniach, o których mowa w art. 35 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2022/2554, lub uwzględnił je w sposób niewystarczający w terminie przedłużonym, Komisja wydaje decyzję, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554, nakazującą podmiotowi finansowemu wypowiedzenie, w części albo w całości, postanowień umowy z kluczowym zewnętrznym dostawcą usług ICT.

Należy podkreślić, że wydanie decyzji o najdalej idących konsekwencjach, tj. obowiązku wypowiedzenia, w części albo w całości, postanowień umowy z kluczowym zewnętrznym dostawcą usług ICT, jest zgodnie z projektowanymi rozwiązaniami środkiem o charakterze ostatecznym. Właściwe organy dają podmiotom finansowym odpowiednio dużo czasu na dostosowanie ustaleń umownych z kluczowymi zewnętrznymi dostawcami usług ICT, aby uniknąć szkodliwych skutków dla ich operacyjnej odporności cyfrowej i umożliwić im wdrożenie strategii wyjścia i planów przejściowych. Podejmując ww. decyzję, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554, KNF uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 42 ust. 8 rozporządzenia 2022/2554, zgodnie z którym po otrzymania sprawozdań, o których mowa w art. 35 ust. 1 lit. c, właściwe organy podejmują decyzję, o której mowa w art. 42 ust. 6 tego rozporządzenia, biorąc pod uwagę rodzaj i skalę ryzyka, które nie zostało wyeliminowane przez kluczowego zewnętrznego dostawcę usług ICT, a także istotność braku zgodności, uwzględniając następujące kryteria:

a) wagę braku zgodności i czas jego trwania,

b) kwestię, czy brak zgodności ujawnił poważne słabości w procedurach, systemach zarządzania, zarządzaniu ryzykiem i kontrolach wewnętrznych kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT,

c) kwestię, czy brak zgodności doprowadził do przestępstwa finansowego lub ułatwił przestępstwo finansowe, lub jest w inny sposób związany z takim przestępstwem,

d) kwestię, czy brak zgodności jest wynikiem działania umyślnego lub zaniedbania,

e) kwestię, czy zawieszenie lub wypowiedzenie ustaleń umownych wprowadza ryzyko dla ciągłości działalności gospodarczej danego podmiotu finansowego pomimo wysiłków podejmowanych przez ten podmiot finansowy, aby uniknąć zakłócenia w świadczeniu przez niego usług,

f) w stosownych przypadkach opinię właściwych organów wyznaczonych lub ustanowionych zgodnie z dyrektywą 2022/2555 jako odpowiedzialne za nadzór nad kluczowym lub ważnym podmiotem objętym zakresem stosowania tej dyrektywy, którzy zostali wyznaczeni jako kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT, o którą zwrócono się na zasadzie dobrowolności zgodnie z art. 42 ust. 5.

Komisja zgodnie z art. 42 ust. 9 rozporządzenia 2022/2554 informuje członków forum nadzoru, o których mowa w art. 32 ust. 4 lit. a–c rozporządzenia 2022/2554, oraz wspólną sieć nadzoru ustanowioną zgodnie z art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2022/2554 o wydaniu decyzji, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554, oraz o decyzji, wydanej na podstawie ust. 9.

Ponadto art. 8 pkt 7 wprowadza zmiany art. 19a ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym dotyczącego gospodarki finansowej KNF, dodając ust. 8, zgodnie z którym w przypadku otrzymania zwrotu, o którym mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2022/2554, różnicę, o której mowa w ust. 7 zdanie drugie, pomniejsza się o kwotę tego zwrotu. Ww. rozwiązanie ma na celu wdrożenie przepisów wykonawczych, wydanych na podstawie art. 43 rozporządzenia 2022/2554, z których wynika, że zwrot kosztów, o którym mowa w tym przepisie, może nastąpić także na rzecz organu krajowego – przepis ma skutkować tym, że taki zwrot, jeżeli się pojawi, będzie pomniejszał koszty nadzoru, które pokrywają podmioty nadzorowane – w ten sposób nadwyżka wróci na rynek, a nie będzie dodatkowym przychodem.

Dodatkowo skutecznej realizacji nadzoru nad podmiotami finansowymi służy wprowadzany art. 18zn ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym dotyczący współpracy międzynarodowej, zgodnie z którym KNF współpracuje oraz wymienia informacje i dokumenty z właściwymi organami w rozumieniu art. 46 rozporządzenia 2022/2554 z państw członkowskich UE lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych i Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz bankami centralnymi Europejskiego Systemu Banków Centralnych, w zakresie niezbędnym do wykonywania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2554. Ponadto KNF współpracuje oraz wymienia informacje i dokumenty z odpowiednimi wiodącymi organami nadzorczymi, wyznaczonymi zgodnie z art. 31 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2022/2554 oraz Komisją Europejską, a także z organami właściwymi do spraw cyberbezpieczeństwa, o których mowa w art. 41 ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, Pojedynczym Punktem Kontaktowym do spraw cyberbezpieczeństwa

oraz CSIRT MON, CSIRT NASK oraz CSIRT GOV, o których mowa w art. 4 ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa. Dodatkowo wskazano na obowiązek współpracy z organami, o których mowa w art. 17 oraz art. 17b–17g.

Ad II. Zmiany mające na celu zapewnienie stosowania rozporządzenia 2023/2631

- **regulacje o charakterze ogólnym**

Art. 8 pkt 1 wprowadza zmianę w **art. 1 w ust. 2** ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym polegającą na dodaniu **pkt 17**, który ma na celu wskazanie, że nadzór KNF obejmuje również nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia 2023/2631. Ponadto zdecydowano się sformułować wyłączenia przez odesłanie do art. 1 ust. 2 lit. b oraz d rozporządzenia 2017/1129. Wynika to z faktu, że przepisy ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym w art. 1 w ust. 2 w pkt 4 w odniesieniu do nadzoru w zakresie przewidzianym w rozporządzeniu 2017/1129 nie przewidują wyłączeń z nadzoru przewidzianych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia 2017/1129. Co więcej, ewentualna próba wskazania wprost podmiotów, których wyłączenie obejmuje, mogłaby prowadzić do ewentualnych nieścisłości w odniesieniu do wyłączeń przewidzianych w art. 1 ust. 2 lit. b oraz d rozporządzenia 2017/1129 oraz projektowanej ustawy.

Art. 8 pkt 2 wprowadza art. 3x ust. 2 wskazujący, że w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 17, Komisji przysługują uprawnienia nadzorczej określone w rozdziale 2d. Przepisy ten wraz z ust. 1 w art. 3x służą zapewnieniu spójności ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, gdyż dodawane rozdziały 2c i 2d również odnoszą się do kwestii związanych z organizacją nadzoru nad rynkiem finansowym.

- **regulacje szczegółowe dotyczące nadzoru nad emitentami europejskich zielonych obligacji (art. 8 pkt 6: projektowane art. 18zp–18zzc)**

Art. 8 pkt 6 projektu dodatkowo wprowadza do ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym rozdział 2d pt. „Nadzór nad emitentami europejskich zielonych obligacji" (projektowane art. 18zp–18zzc), w którym zostały umieszczone przepisy szczegółowo regulujące kompetencje i zadania KNF wynikające z rozporządzenia 2023/2631, w szczególności zapewniające stosowanie art. 45 i art. 49 tego rozporządzenia.

Dodanie na początku rozdziału 2d przepisu art. 18zp, który wymienia podmioty, do których nie stosuje się przepisów tego rozdziału, służy jednoznacznemu wyłączeniu wskazanych w tym przepisie podmiotów z nadzoru KNF. Podmioty te mieszczą się również w katalogu podmiotów wymienionych w późniejszym art. 18zq określającym podmioty, w których organ ten może

przeprowadzić kontrolę. Art. 18zp odzwierciedla postanowienia art. 44 ust. 3, również w związku z art. 16 ust. 2, rozporządzenia 2023/2631 i przewiduje, że przepisy rozdziału 2d nie będą miały zastosowania do:

1) emitentów europejskich zielonych obligacji będących papierami wartościowymi, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b oraz d rozporządzenia 2017/1129;

2) jednostek inicjujących w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2017/2402, korzystających ze środków pochodzących z emisji obligacji sekurytyzacyjnych, o których mowa w art. 2 pkt 22 rozporządzenia 2023/2631, mających oznakowanie „europejska zielona obligacja" lub „EuGB", będących papierami wartościowymi, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia 2017/1129, wyłącznie w zakresie tych papierów wartościowych.

Dodanie art. 18zq ma na celu zapewnienie stosowania art. 44 ust. 1 i 2, art. 45 ust. 1 lit. o oraz art. 45 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2023/2631. Art. 18zq określa szczegółowe zasady nadzoru nad emitentami europejskich zielonych obligacji. W art. 18zq ust. 1 ustawodawca wymienia podmioty, które podlegają kontroli, a są to:

1) emitenci europejskich zielonych obligacji w zakresie wypełniania obowiązków wynikających z przepisów tytułu II rozdziału 2 rozporządzenia 2023/2631;

2) jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia 2017/2402, która emituje obligacje sekurytyzacyjne w rozumieniu art. 2 pkt 22 rozporządzenia 2023/2631 mające oznakowanie „europejska zielona obligacja" lub „EuGB", w zakresie wypełniania obowiązków wynikających z art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 i art. 19 rozporządzenia 2023/2631;

3) jednostki inicjujące w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2017/2402 w zakresie wypełniania obowiązków wynikających z przepisów tytułu II rozdziału 2, art. 18 i art. 19 rozporządzenia 2023/2631 – w przypadku gdy korzysta ona ze środków pochodzących z emisji obligacji sekurytyzacyjnych, o których mowa w art. 2 pkt 22 rozporządzenia 2023/2631 mających oznakowanie jako „europejska zielona obligacja" lub „EuGB";

4) emitenci obligacji, w tym jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia 2017/2402, którzy korzystają ze wspólnych wzorów formularzy, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2023/2631, w zakresie zgodności ujawnianych informacji z tymi wzorami formularzy.

Art. 18zq ust. 2 określa procedurę przeprowadzania kontroli u emitentów zielonych obligacji. Zgodnie z tym przepisem kontrole przeprowadzane są przez pracowników Urzędu KNF po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli. Upoważnienie to musi być wydane przez Przewodniczącego KNF lub osobę przez niego upoważnioną.

Art. 18zq ust. 3 określa, jakie elementy musi zawierać upoważnienie do kontroli. Są to:

1) podstawa prawna do przeprowadzenia kontroli,
2) oznaczenie organu kontroli,
3) data i miejsce wystawienia upoważnienia,
4) imię i nazwisko, stanowisko oraz numer legitymacji służbowej pracownika Urzędu Komisji prowadzącego czynności kontrolne,
5) oznaczenie kontrolowanego podmiotu,
6) termin rozpoczęcia i przewidywana data zakończenia kontroli,
7) zakres przedmiotowy kontroli.

Zgodnie z art. 18zq ust. 4 pracownicy Komisji mają szeroki zakres uprawnień, które obejmują:

1) wstęp na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń kontrolowanego podmiotu;
2) żądanie wyjaśnień;
3) wgląd do dokumentacji;
4) poświadczenie dokumentów;
5) dostęp do danych w systemach teleinformatycznych.

Z kolei art. 18zq ust. 5 i 6 opisują zasady sporządzania oraz doręczania dokumentów związanych z kontrolą. Dokumenty związane z kontrolą mogą być sporządzane zarówno w formie papierowej, jak i elektronicznej, a w przypadku formy elektronicznej muszą być odpowiednio podpisane i dostarczone na elektroniczny adres odbiorcy.

I tak zgodnie z ust. 5 wszystkie dokumenty dotyczące kontroli, takie jak upoważnienie do kontroli, protokół kontroli oraz zalecenia pokontrolne, muszą być sporządzone w formie pisemnej, papierowej albo elektronicznej. Upoważnienie w formie papierowej musi być opatrzone podpisem własnoręcznym. Upoważnienie w formie elektronicznej wymaga kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego albo podpisu osobistego lub kwalifikowanej pieczęci elektronicznej Komisji, ze wskazaniem osoby, która podpisała

dokument. Ust. 6 wyjaśnia, że dokumenty sporządzone elektronicznie należy doręczyć na adres do doręczeń elektronicznych.

Z kolei art. 18zq. ust. 7 reguluje kwestie dotyczące poufności informacji oraz ochrony osób przekazujących te informacje. Przekazanie informacji Komisji na podstawie rozporządzenia 2023/2631 nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej ani innych obowiązków wynikających z prawa lub umowy. Ponadto przekazanie takich informacji nie może być powodem do rozwiązania stosunku pracy albo umowy zlecenia, umowy o dzieło czy innej umowy o podobnym charakterze z osobą, która udzieliła tych informacji.

Dodany art. 18zr wskazuje że do kontroli, o której mowa w art. 18zq ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Dodanie art. 18zs ma na celu zapewnienie stosowania art. 45 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2023/2631. Dodawany art. 18zs rozwija kontrolę, o której mowa w art. 18zq, określając procedury i obowiązki osób związanych z emitentami. Zgodnie z ust. 1, na żądanie KNF (lub osoby przez nią upoważnionej), osoby reprezentujące emitenta, członkowie zarządu i nadzoru, a także pracownicy, muszą niezwłocznie dostarczyć potrzebne dokumenty oraz inne nośniki informacji. Dodatkowo są oni zobowiązani do udzielania wyjaśnień (zarówno ustnych, jak i pisemnych), które mogą dotyczyć przestrzegania przepisów regulujących działalność emitentów europejskich zielonych obligacji. Wszystkie koszty związane z tym procesem ponosi sam emitent. Z kolei ust. 2 rozszerza ten obowiązek na biegłych rewidentów oraz osoby działające w imieniu firm audytorskich, które wykonują na rzecz emitentów czynności rewizji finansowej. Mają oni takie same co w ust. 1 obowiązki informacyjne i muszą przekazywać dokumenty oraz wyjaśnienia związane z prowadzonym audytem lub innymi usługami świadczonymi na rzecz emitenta. Jednocześnie obowiązki te nie naruszają przepisów dotyczących zachowania tajemnicy, o której mowa w ustawie o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.

Dodanie art. 18zt ma na celu zapewnienie stosowania art. 15 ust. 4 oraz art. 45 ust. 1 lit. a–e rozporządzenia 2023/2631. Art. 18zt ust. 1 wskazuje, że jeżeli podmiot nie opublikuje na swojej stronie internetowej wymaganych dokumentów, takich jak arkusze informacyjne, wyniki kontroli czy sprawozdania (np. z alokacji środków lub dotyczące wpływu z emisji europejskiej zielonej obligacji), Komisja ma prawo, w drodze decyzji, nakazać temu podmiotowi udostępnienie brakujących dokumentów albo zawarcie w dokumentach brakujących informacji. Jednocześnie w ust. 2 przewidziano, wzorem art. 84 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń, uprawnie dla Komisji, przed wydaniem takiej decyzji, do

zalecenia udostępnienia takich dokumentów albo zawarcia w nich brakujących informacji. Środek ten jest mniej sformalizowany niż decyzja administracyjna (nie wymaga wszczęcia i przeprowadzenia postępowania administracyjnego) i zapewnia większą elastyczność po stronie organu nadzoru. Rozwiązanie to jest również korzystne dla podmiotu, który nie dopełnił swoich obowiązków informacyjnych, gdyż w przypadku mniej istotnych naruszeń nie jest on poddawany pełnemu postępowaniu administracyjnemu i może szybciej usunąć swoje uchybienie, które nie w każdym przypadku musi wynikać z celowego działania.

Zgodnie z art. 18zq ust. 3 Komisja ma prawo, w drodze decyzji, nakazać emitentowi niezwłoczne przekazanie informacji dotyczących publikacji dokumentów związanych z emisją europejskiej zielonej obligacji. Również w tym przypadku z wcześniej wskazanych względów, zgodnie z ust. 4, przed wydaniem tej decyzji Komisja będzie mogła zalecić emitentowi przekazanie jej informacji dotyczących publikacji dokumentów związanych z emisją europejskiej zielonej obligacji.

Dodanie art. 18zu ma na celu zapewnienie stosowania art. 45 ust. 1 lit. f rozporządzenia 2023/2631. Art. 18zu wskazuje, że w przypadku naruszenia przez emitenta obligacji, który korzysta ze wspólnych wzorów formularzy, obowiązków związanych z ujawnianiem informacji, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać temu podmiotowi uzupełnienie brakujących informacji w formularzach, które są używane do okresowego ujawniania informacji po emisji. Mając na uwadze podobny do wcześniejszych charakter naruszenia, również w tym przypadku przewidziano możliwość wcześniejszego zalecenia przez organ nadzoru takiemu podmiotowi zawarcia we wspólnych wzorach formularzy wymaganych informacji w ramach okresowego ujawniania informacji.

Dodanie art. 18zv ma na celu zapewnienie stosowania art. 45 ust. 1 lit. h–k rozporządzenia 2023/2631. Mając na uwadze, że emisja „europejskich zielonych obligacji” zgodnie z art. 14 rozporządzenia 2023/2631 będzie realizowana w drodze oferty publicznej papierów wartościowych, do emisji tej, tak jak ma to miejsce w przypadku obligacji niebędących europejskimi zielonymi obligacjami, znajdą zastosowanie środki nadzorcze przewidziane w art. 15b i art. 15n ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 620, z późn. zm.). Projektowany przepis będzie miał zastosowanie, w przypadku gdy emisja ta będzie dotyczyć europejskich zielonych obligacji, wyłącznie w przypadku naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez emitenta zielonych obligacji stosownych obowiązków wynikających z rozporządzenia

2023/2631. Inaczej mówiąc, fakt emitowania europejskich zielonych obligacji nie zwalnia emitenta z obowiązku stosowania innych odpowiednich przepisów związanych z emisją obligacji, w tym przepisów ustawy o ofercie publicznej, a co za tym idzie, nie wyłącza uprawnień nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego wynikających z innych przepisów znajdujących zastosowanie do emisji obligacji niebędących europejskimi zielonymi obligacjami.

Dodawany art. 18zv ust. 1 przyznaje Komisji możliwość podjęcia działań w przypadku naruszenia obowiązków przez podmiot, jak również w przypadku uzasadnionego podejrzenia, że takie naruszenie nastąpiło. W związku z tym Komisja może:

1) nakazać podmiotowi wstrzymanie lub przerwanie reklamowania obligacji EuGB na okres do 10 dni roboczych, jednocześnie wskazując nieprawidłowości do usunięcia;
2) zakazać podmiotowi rozpoczęcia reklamowania obligacji EuGB lub nakazać jego przerwanie;
3) nakazać podmiotowi wstrzymanie oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży obligacji EuGB na okres do 10 dni roboczych, jednocześnie wskazując nieprawidłowości do usunięcia;
4) zakazać podmiotowi rozpoczęcia oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży obligacji EuGB;
5) nakazać podmiotowi wstrzymanie ubiegania się o dopuszczenie lub wprowadzenie obligacji EuGB do obrotu na rynku regulowanym na okres do 10 dni roboczych, jednocześnie wskazując nieprawidłowości do usunięcia;
6) zakazać podmiotowi ubiegania się o dopuszczenie lub wprowadzenie obligacji EuGB do obrotu na rynku regulowanym.

Zgodnie z powyższym wskazane uprawnienia stanowią zapewnienie stosowania art. 45 ust. 1 lit. h–k rozporządzenia 2023/2631, które stanowią, że zakaz np. rozpoczęcia reklamy powinien mieć zastosowanie, w przypadku gdy emitent nadal nie wypełnia obowiązków określonych tym rozporządzeniem. Z kolei w projektowanej ustawie przyjęto, że Komisja będzie mogła według uznania nakazać podmiotowi wstrzymanie np. reklamy europejskich zielonych obligacji albo zakazać takiej reklamy. Przyjęte rozwiązanie wynika z potrzeby umożliwienia Komisji od razu zakazania dalszego prowadzania działań związanych ze zbywaniem europejskich zielonych obligacji, w sytuacji gdy np. skala naruszenia nie daje podstaw do uznania, że emitent będzie w stanie usunąć nieprawidłowości, które stały u podstaw wydanego zakazu. Dzięki temu

rozwiązaniu ograniczony zostanie czas wprowadzania do obrotu obligacji, które nie spełniają wymagań pozwalających na uznanie ich za europejskie zielone obligacje.

Art. 18zv ust. 2 wskazuje, że przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja może zalecić zaprzestania tych naruszeń. Zgodnie z ust. 3 po wydaniu takiego zalecenia, w przypadku gdy jest to konieczne, podmiot lub inne podmioty zaangażowane w emisję obligacji EuGB muszą powstrzymać się od działań reklamowych, rozpoczęcia oferty publicznej, subskrypcji, sprzedaży lub ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym do czasu usunięcia wskazanych nieprawidłowości. Możliwość zalecenia przez Komisję określonych czynności przed decyzją nakazującą lub zakazującą usprawnia proces przywracania zgodności z przepisami działalności podmiotów objętych tym przepisem.

Z kolei art. 18zy ust. 4 zezwala KNF na wielokrotne stosowanie powyższych środków wobec emitenta w związku ze wskazaną emisją obligacji EuGB, jeżeli uzna to za konieczne dla egzekwowania ww. obowiązków.

Dodanie art. 18zw ma na celu zapewnienie stosowania art. 45 ust. 1 lit. l oraz n rozporządzenia 2023/2631. Art. 18zw ust. 1 przyznaje KNF prawo do podania do publicznej wiadomości, na koszt tego podmiotu, informacji o nieprzestrzeganiu przez ten podmiot przepisów rozporządzenia. Jeżeli podmiot emitujący europejskie zielone obligacje narusza te przepisy, KNF może publicznie wskazać naruszenia i zobowiązać ten podmiot do udostępnienia takiej informacji na stronie internetowej podmiotu.

Zgodnie z art. 18zw ust. 2, jeżeli po trzech miesiącach od dnia otrzymania przez podmiot zobowiązania do publikacji naruszenia przepisy nadal nie są przestrzegane, KNF może, w drodze decyzji, opublikować na koszt tego podmiotu informację o niespełnieniu wymogów, które pozwalają na oznakowanie obligacji jako „europejska zielona obligacja" (EuGB). Informacja ta musi również zostać udostępniona na stronie internetowej podmiotu.

Dodanie art. 18zx ma na celu zapewnienie natychmiastowej wykonalności decyzji KNF o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 18zv ust. 1 oraz art. 18zw. Decyzje inwestorów opierają się w głównej mierze na informacjach lub zapewnieniach przekazywanych przez emitentów. W przypadku gdy emitent zielonych obligacji nie wykonuje przypisanych mu obowiązków informacyjnych (np. nie podaje określonych informacji lub wprowadza nimi w błąd inwestorów), istotne jest, aby decyzje organu nadzoru mały rygor natychmiastowej wykonalności, tak aby ograniczyć dostęp inwestorów do instrumentów, które z założenia miały spełniać unijny standard zielonych obligacji, ale w praktyce takiego standardu nie spełniają z

uwagi na zaniechania emitenta. Przepisy te wzorowane były na rozwiązaniach przyjętych w art. 18a ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych. Dzięki temu rozwiązaniu dojdzie do ograniczenia tzw. greenwashingu.

Zgodnie z art. 18zx decyzje dotyczące zastosowania środków z art. 18zv ust. 1 oraz art. 18zw (dotyczących naruszeń przepisów przez emitentów europejskich zielonych obligacji) są natychmiast wykonalne. Uzasadnienie tych decyzji musi być dostarczone w terminie 14 dni od ich doręczenia, a termin na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy liczy się od chwili doręczenia uzasadnienia.

Jednym z zasadniczych celów rozporządzenia 2023/2631 jest umożliwienie inwestorom łatwego zidentyfikowania obligacji, których przychody z emisji są wydatkowane zgodnie z celami środowiskowymi określonymi w porozumieniu paryskim lub przyczyniają się do realizacji tych celów. Inwestorzy nabywający takie obligacje kierują się zatem określonym celem środowiskowym. Z drugiej strony oznaczanie obligacji jako EuGB podnosi ich atrakcyjność, co z kolei ułatwia emitentowi uplasowanie na rynku całej emisji oraz pozycjonowanie emitenta jako działającego zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju. Mając na uwadze potrzebę wyeliminowania tak zwanego greenwashingu, polegającego np. na oznaczaniu przez emitentów obligacji jako EuGB, decyzje KNF muszą posiadać status natychmiastowej wykonalności, co zabezpieczy interesy inwestorów, którzy nieświadomi istniejących nieprawidłowości po stronie emitenta nabywaliby takie obligacje zgodnie ze swoim celem inwestycyjnym zakładającym nabywanie produktów inwestycyjnych spełniających standardy ESG. Nadanie przedmiotowym decyzjom rygoru natychmiastowej wykonalności uzasadnione jest zatem ważnym interesem uczestników rynku kapitałowego oraz koniecznością zapobieżenia zagrożeniu prawidłowego funkcjonowania tego rynku.

Art. 18zx ust. 2 określa procedurę doręczenia decyzji, gdy emisja obligacji odbywa się za pośrednictwem firmy inwestycyjnej. Decyzję doręcza się firmie inwestycyjnej, która pośredniczy w ofercie, i uważa się to za doręczenie emitentowi. Jeżeli brak jest pośrednictwa firmy inwestycyjnej, decyzję udostępnia się na stronie internetowej KNF i uważa się ją za doręczoną w dniu publikacji. Zgodnie z art. 18zx ust. 3 KNF jest zobowiązana, aby niezwłocznie po wydaniu postanowienia o wszczęciu postępowania udostępnić to postanowienie na swojej stronie internetowej. Z kolei art. 18zx ust. 4 wymaga, aby KNF niezwłocznie po wydaniu decyzji o zastosowaniu środków z art. 18zv ust. 1 i art. 18zw udostępniła stosowną decyzję na swojej stronie internetowej.

Wskazana wcześnie potrzeba pilnego działania organu nadzoru w przypadku wprowadzania wśród inwestorów obligacji oznakowanych jako EuGB wymaga również usprawnienia procesu informowania emitenta takich obligacji o wszczętym przez KNF wobec niego postępowaniu. Potrzeba zapewnienia niezwłocznego zastosowania się emitenta obligacji oznakowanych jako EuGB, które nie spełniają tego standardu, do decyzji KNF, celem wyeliminowania praktyki wprowadzania inwestorów w błąd, wymaga również, aby decyzje takie były dostarczane emitentom w trybie natychmiastowym, co zapewni proponowane doręczenie decyzji również przez ich udostępnienie na stronie internetowej KNF. Potrzeba sprawnego działania w ramach prowadzonych postępowań uzasadnia również, aby w tożsamy sposób doręczane były także postanowienia o wszczęciu postępowania.

Dodanie art. 18zy ma na celu usprawnienie zasad uchylania decyzji o zastosowaniu wspomnianych wyżej środków, co pozwoli na szybkie wznowienie reklamy, oferowania czy wprowadzania do obrotu unijnych zielonych obligacji. Przepis ten jest wzorowany na art. 19a ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych. Zgodnie z art. 18zy, jeżeli przestaną istnieć okoliczności naruszeń, które były powodem wydania decyzji o zastosowaniu środków, o której mowa w art. 18zv ust. 1 lub art. 18zw, KNF na wniosek podmiotu uchyla tę decyzję. Uchylenie to może nastąpić także z inicjatywy samej KNF.

Dodanie art. 18zz ma na celu zapewnienie stosowania art. 49 ust. 4 lit. b–f oraz art. 49 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia 2023/2631. Art. 18zz koncentruje się na sankcjach, które mogą zostać nałożone przez KNF na podmioty emitujące obligacje EuGB, w przypadku gdy naruszą one obowiązki wynikające z przepisów rozporządzenia 2023/2631.

Art. 18zz ust. 1 określa zakres i rodzaj sankcji. W przypadku naruszenia obowiązków przez emitentów oraz inne jednostki wskazane w art. 18zq ust. 1, KNF może, w drodze decyzji:

1) nakazać zaprzestania działań skutkujących naruszeniami;
2) nałożyć karę pieniężną do 2 170 650 zł lub 0,5% rocznych przychodów;
3) nałożyć karę pieniężną na osoby fizyczne odpowiedzialne za naruszenia do 217 065 zł.

Art. 18zz ust. 2 określa wysokość kary w przypadku niewykonania nakazów z art. 18zt ust. 1 lub 3 oraz art. 18zu ust. 1 albo wykonania ich nienależycie, a także nakazów i zakazów z art. 18zv ust. 1. Stosownie do tego przepisu, jeżeli podmioty wymienione w tym przepisie nie wykonują określonych przez Komisję nakazów albo wykonują je nienależycie albo określonych przez Komisję zakazów, kara może wynieść maksymalnie 5 000 000 zł. Przepis

ten zapewnia wdrożenie art. 49 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/2631, zgodnie z którym państwa członkowskie są zobowiązane do przyznania właściwym organom uprawnienia do nakładania kar administracyjnych i podejmowania innych odpowiednich środków administracyjnych, które muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające i które są nakładane w przypadkach braku współpracy przy czynnościach kontrolnych lub w przypadku zobowiązania emitentów do publikowania dokumentów określonych w art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2023/2361 lub niezastosowania się do czynności kontrolnych lub zobowiązania określonego w art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2023/2361. Przy czym w zakresie utrudniania kontroli wdrożenia dokonano poprzez zmianę art. 20b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Zgodnie z art. 18zz ust. 3, jeżeli możliwe jest ustalenie kwoty osiągniętej korzyści lub uniknięte straty w wyniku naruszenia przepisów rozporządzenia 2023/2631, kara pieniężna może wynosić dwukrotność kwoty osiągniętej korzyści lub uniknięte straty.

Art. 18zz ust. 4 określa sankcje dla jednostek zależnych i dominujących, podmiotów wymienionych w art. 18zq ust. 1. Zgodnie z tym przepisem, dla podmiotów wchodzących w skład grup kapitałowych kara jest naliczana na podstawie skonsolidowanego rocznego przychodu jednostki dominującej najwyższego szczebla wykazanym w ostatnim rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający.

Zgodnie z art. 18zz ust. 5 KNF, ustalając wysokość kary, bierze pod uwagę wszystkie istotne okoliczności wymienione w art. 50 rozporządzenia 2023/2631, które zapewniają, że kara będzie odpowiednio dostosowana do powagi naruszenia.

Zgodnie z art. 18zz ust. 6 i 7 w przypadku funduszy inwestycyjnych zamkniętych odpowiedzialność za naruszenia spoczywa na towarzystwie funduszy. Co do alternatywnych spółek inwestycyjnych (ASI), odpowiedzialność ponoszą zarządzający.

Zgodnie z art. 18zz ust. 8, jeżeli osoba fizyczna dopuściła się naruszeń, KNF może zakazać jej udziału w procesie emisji europejskich zielonych obligacji na okres do roku.

Art. 18zz ust. 9 określa dodatkowe sankcje za poważne i wielokrotne naruszenia przepisów rozporządzenia 2023/2631. W przypadku poważnych i wielokrotnych naruszeń obowiązków przez wskazane podmioty, KNF może dodatkowo zakazać tym podmiotom emisji europejskich zielonych obligacji przez okres nie dłuższy niż rok.

Dodanie art. 18zza ma na celu zapewnienie stosowania art. 48 rozporządzenia 2023/2631. Art. 18zza dotyczy procedur i sankcji, jakie mogą być stosowane przez KNF w przypadku naruszeń przepisów przez emitentów europejskich zielonych obligacji, szczególnie w sytuacjach, gdy Polska jest państwem przyjmującym. Procedury te mają na celu zapewnienie skutecznego nadzoru i współpracy na poziomie krajowym oraz unijnym.

Zgodnie z art. 18zza ust. 1, w przypadku gdy podmiot, dla którego Polska jest państwem przyjmującym, nie wykona lub nienależycie wykona obowiązki wynikające z rozporządzenia 2023/2631, KNF ma obowiązek przekazać stosowne informacje do właściwego organu macierzystego państwa emitenta oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), który pełni kluczową rolę w nadzorze nad rynkami finansowymi w UE.

Art. 18zza ust. 2 określa kroki podejmowane przez KNF w przypadku braku skutecznych działań ze strony organu macierzystego. I tak, jeżeli Komisja poinformuje właściwy organ macierzystego państwa emitenta o naruszeniu, ale ten organ nie podejmuje działań lub podjęte działania okazują się nieskuteczne, KNF ma prawo nałożyć sankcje przewidziane w art. 18zz ust. 1, co obejmuje kary pieniężne oraz inne środki administracyjne. Jednocześnie po nałożeniu sankcji KNF ma obowiązek niezwłocznie poinformować Komisję Europejską oraz ESMA o zastosowanych środkach.

Dodanie art. 18zzb ma na celu zapewnienie stosowania art. 49 ust. 4 lit. a oraz art. 52 rozporządzenia 2023/2631. Art. 18zzb wprowadza zasady dotyczące publikowania informacji o sankcjach, które mają zapewnić równowagę między transparentnością a ochroną podmiotów uczestniczących w rynku finansowym. KNF ma elastyczność w zakresie publikacji, co pozwala na dostosowanie działań do konkretnych sytuacji, szczególnie w przypadkach, gdzie publikacja mogłaby wyrządzić znaczącą szkodę.

Zgodnie z art. 18zzb ust. 1 KNF ma obowiązek udostępnienia na swojej stronie internetowej informacji o:

1) treści rozstrzygnięcia oraz rodzaju i charakterze naruszenia, w tym imienia i nazwiska osoby fizycznej lub nazwy podmiotu, wobec którego zastosowano środek;
2) złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego w odniesieniu do decyzji o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9, o ile wcześniej opublikowano informację o pierwotnej decyzji;

3) treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji lub prawomocnego wyroku sądu administracyjnego, w przypadku gdy w odniesieniu do decyzji została wniesiona skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego;
4) uchyleniu, zmianie albo stwierdzeniu nieważności przez Komisję ostatecznej decyzji.

W dodawanym w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym art. 18zzb ust. 1 pkt 1 wskazano, że Komisja przekazuje do publicznej wiadomości, przez udostępnienie na swojej stronie internetowej, informację o treści rozstrzygnięcia oraz rodzaju i charakterze naruszenia, zawierającą imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) innego podmiotu, wobec którego zastosowano środek, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9. Przepis ten wdraża art. 52 ust. 1 rozporządzenia 2023/2631, który zobowiązuje właściwe organy do publikacji na swojej urzędowej stronie internetowej decyzji o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka administracyjnego za naruszenie przepisów tego rozporządzenia, obejmującej informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych za naruszenie. Obowiązek publikacji imienia i nazwiska osoby fizycznej, wobec której zastosowano środek administracyjny, wynika zatem z przepisów unijnych. Projekt ustawy nie zapewnia wykonania ostatniego zdania art. 52 ust. 3 rozporządzenia 2023/2631 nakładającego na organ właściwy obowiązek publikacji decyzji unieważniającej wcześniejszą decyzję o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka administracyjnego.

Zgodnie z art. 18zzb ust. 2, informacje o treści rozstrzygnięcia oraz o rodzaju i charakterze naruszenia zawierającą imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) innego podmiotu, na który nałożona została sankcja, muszą być przekazane do publicznej wiadomości dopiero po doręczeniu decyzji stronie postępowania.

Zgodnie z art. 18zzb ust. 3 KNF ma prawo, w drodze uchwały, opóźnić publikację informacji o decyzji lub przekazać tę informację w formie anonimowej (bez wskazywania osoby fizycznej lub podmiotu, wobec którego zastosowano środek) w określonych przypadkach, gdy:

1) ujawnienie informacji mogłoby wyrządzić niewspółmierną i znaczącą szkodę uczestnikom rynku finansowego;
2) podanie danych osobowych lub nazwy podmiotu byłoby nieproporcjonalne do wagi naruszenia;
3) ujawnienie stanowiłoby zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub wpłynęłoby negatywnie na trwające postępowania administracyjne, wyjaśniające lub karne.

Zgodnie z art. 18zzb ust. 4 KNF może całkowicie zrezygnować z publikacji informacji o sankcjach, jeżeli stwierdzi, że mogłoby to zagrozić stabilności systemu finansowego lub szkoda wyrządzona podmiotom odpowiedzialnym za naruszenie byłaby niewspółmierna do wagi naruszenia.

Z kolei art. 18zzb ust. 5 dotyczy sytuacji, w której początkowo KNF zdecydowała się nie ujawniać imienia i nazwiska osoby fizycznej lub nazwy podmiotu, niemniej gdy ustały przesłanki do ich niepublikowania, może ona opublikować te dane. Jednak publikacja musi nastąpić najpóźniej w terminie 5 lat od dnia wydania decyzji o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9 .

Zgodnie z art. 18zzb ust. 6 informacje o sankcjach muszą być dostępne na stronie internetowej Komisji przez co najmniej 5 lat od dnia ich udostępnienia. Wyjątek stanowią informacje dotyczące imienia i nazwiska osoby fizycznej, które są dostępne publicznie przez okres jednego roku.

Dodanie art. 18zzc ma na celu zapewnienie stosowania art. 53 rozporządzenia 2023/2631. Art. 18zzc określa współpracę między KNF a ESMA. Regularne raportowanie i przekazywanie informacji na temat sankcji pozwala ESMA na monitorowanie zgodności z przepisami oraz ocenę skuteczności działań podejmowanych przez krajowe organy nadzoru, co z kolei przyczynia się do stabilności i spójności rynków finansowych w całej UE.

Zgodnie z art. 18zzc ust. 1 KNF ma obowiązek przekazywać ESMA informacje dotyczące treści rozstrzygnięcia oraz rodzaju i charakteru naruszenia, czyli wszystkie informacje, które są publikowane zgodnie z art. 18zzb ust. 1. Obejmuje to dane dotyczące sankcji nałożonych na podmioty za naruszenia przepisów, takie jak imię i nazwisko osoby fizycznej lub nazwę podmiotu oraz szczegóły dotyczące charakteru naruszenia. Informacje te będą przekazywane ESMA wraz z ich przekazaniem przez KNF do publicznej wiadomości.

Zgodnie z art. 18zzc ust. 2 KNF będzie zobowiązany przekazywać ESMA również informacje o zastosowaniu środków wymienionych w art. 18zzb ust. 3 i 4. Oznacza to, że Komisja musi także raportować, jeżeli zdecydowała się opóźnić publikację informacji o nałożonych sankcjach, zanonimizować dane dotyczące osoby fizycznej lub podmiotu bądź całkowicie zrezygnować z publikacji tych danych. Informacje te będą przekazywane ESMA niezwłocznie po zastosowaniu tych środków.

Zgodnie z art. 18zzc ust. 3 KNF jest zobowiązana do corocznego przekazywania ESMA raportu dotyczącego przypadków zastosowania środków, o których mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9, w

poprzednim roku kalendarzowym. Informacja musi obejmować wszystkie sankcje, które zostały nałożone w okresie jednego roku, a także szczegóły dotyczące rodzaju naruszeń, na które te sankcje były odpowiedzią.

Dodatkowo art. 8 pkt 7 i 8 projektu wprowadzają zmiany wynikowe, które obejmują zmiany art. 19e oraz art. 20b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Wynikiem zmian wprowadzających nowy rodzaj kontroli, określony w projektowanym art. 18zq ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, jest wprowadzenie zmian w art. 20b tej ustawy (art. 8 pkt 9), polegających na dodaniu art. 18zq ust.1, w celu uzupełnienia przepisu określającego odpowiedzialność karną za utrudnianie lub udaremnianie przeprowadzenia kontroli. Przy czym zmiana art. 20b stanowi również wdrożenie art. 49 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/2631, w części, w której zobowiązuje on państwa członkowskie do przyznania właściwym organom uprawnienia do nakładania kar administracyjnych i podejmowania innych odpowiednich środków administracyjnych, które muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające i które są nakładane w przypadkach braku współpracy przy czynnościach kontrolnych lub niezastosowania się do czynności kontrolnych. Zgodnie z dotychczasową praktyką naruszenia tego typu przybierają formę sankcji karnych. Z kolei art. 49 ust. 2 rozporządzenia 2023/2631 dopuszcza możliwość ustanowienia przez państwa członkowskie takiej sankcji.

W odniesieniu do nakładanych przez KNF decyzji o karach pieniężnych należy również wskazać, że zgodnie z art. 8 pkt 7 projektu ustawy, który nadaje nowe brzmienie art. 19e ust. 1 i 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, wpływy z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez KNF na podstawie dodawanego art. 18zz ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym stanowić będą przychód Funduszu Edukacji Finansowej, o którym mowa w ustawie o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji.

9. Zmiany w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (art. 9)

Ustawodawca krajowy nie zdecydował się na wdrożenie do polskiego porządku prawnego wyłączenia, o którym mowa w art. 2 ust. 4 rozporządzenia 2022/2554, tj. wyłączenia podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy 2013/36/UE, mających siedzibę na ich odpowiednich terytoriach. W polskim systemie prawnym ww. podmiotom odpowiadają spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe w rozumieniu ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz banki

państwowe, tj. BGK. Z uwagi na zakres działalności ww. podmiotów wskazana jest rezygnacja z zastosowania opcji narodowej, o której mowa w art. 2 ust. 4.

Dodatkowo, w przypadku SKOK, z uwagi na zakres i wielkość prowadzonej działalności niektórych ze SKOK-ów projektodawca podjął decyzję o rozszerzeniu zakresu obowiązków dotyczących zarządzania ryzykiem związanym z ICT, w stosunku do obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2554. W przypadku podmiotów objętych fakultatywnym wyłączeniem, o którym mowa w art. 2 ust. 4, w zakresie zarządzania ryzykiem, znajduje zastosowanie art. 16 tego rozporządzenia, określający uproszczone ramy zarządzania ryzykiem. Należy podkreślić, że podmioty wskazane w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2022/2554 to małe podmioty, np. małe instytucje pracowniczych programów emerytalnych czy małe instytucje płatnicze, w stosunku do których zakres obowiązków wskazanych w tym przepisie jest adekwatny. Jednak w przypadku podmiotów takich jak SKOK zakres obowiązków wskazanych w tym przepisie nie wydaje się wystarczający dla zapewnienia skutecznego zarządzania ryzykiem związanym z ICT.

Należy wskazać, że w dotychczasowym stanie prawnym SKOK-i są wymienione w załączniku 1 do ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa jako podmioty objęte regulacją tej ustawy. W przypadku nowej regulacji dyrektywy 2022/2555, część SKOK-ów spełni kryteria kwalifikacji z art. 3 tej dyrektywy, jako podmioty kluczowe, tj. objęte zakresem regulacji ww. dyrektywy.

Z uwagi na powyższe, kierując się także, jako wskazówką interpretacyjną, zasadą równoważności wymogów, wyrażoną w art. 4 dyrektywy 2022/2555, zgodnie z którą w przypadku braku równoważności co do skutku, wymogów w zakresie zarządzania ryzykiem lub zgłaszania poważnych incydentów, określonych w sektorowych aktach prawnych UE, w odniesieniu do podmiotów kluczowych i ważnych w rozumieniu art. 3 tej dyrektywy, wskazanych w projektowanym art. 18zg ust. 4 i 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, powinna znaleźć, w tym zakresie, zastosowanie regulacja dyrektywy 2022/2555, projektodawca zdecydował się wprowadzić projektowany art. 4a ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, który rozszerzy zakres obowiązków niektórych SKOK-ów, w stosunku do obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2554 i wskaże na obowiązek stosowania jego postanowień.

Projektowany art. 4a wskazuje, że Kasy i Kasa Krajowa są obowiązane do stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554. Zgodnie z tym przepisem Kasy i Kasa Krajowa, która jest podmiotem kluczowym lub podmiotem ważnym, zgodnie z

kryteriami wskazanymi w dyrektywie 2022/2555, jest obowiązana do stosowania rozporządzenia, z wyłączeniem art. 16 tego rozporządzenia.

Ponadto do nadzoru w tym zakresie stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym dotyczące nadzoru nad przestrzeganiem przepisów rozporządzenia 2022/2554.

10. Zmiany w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (art. 10)

Art. 10 wprowadza zmiany do ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, mające na celu transpozycję przepisów dyrektywy 2022/2556, w zakresie implementacji art. 7 tej dyrektywy, wprowadzającego zmiany w dyrektywie 2015/2366 Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE, zwanej dalej „dyrektywą PSD II". Wprowadzane do ustawy zmiany obejmują:

1) w art. 2 po pkt 9aa dodaje się pkt 9ab, w którym wprowadzane jest wyjaśnienie skrótu ICT – technologie informacyjno-komunikacyjne, o których mowa w rozporządzeniu 2022/2554, w celu posługiwania się tym skrótem w dalszych przepisach ustawy;

2) w art. 6 ust. 10 otrzymuje nowe brzmienie z uwagi na konieczność dostosowania wyłączenia z zakresu stosowania ustawy do nowego brzmienia art. 3 lit. j zwierającego odesłanie do technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT);

3) dodanie się art. 32ga ma na celu implementację dodawanego w art. 96 dyrektywy PSD II ust. 7. Zgodnie z projektowanym przepisem art. 32ga dot. przekazywania przez dostawców niezwłocznie KNF lub innemu właściwemu organowi nadzoru informacji o poważnym incydencie operacyjnym lub incydencie związanym z bezpieczeństwem, w tym o charakterze teleinformatycznym, nie stosuje się do dostawców usług płatniczych, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–4, 6, 9, 12;

4) w art. 61 ust. 1 pkt 6 otrzymuje nowe brzmienie w celu uwzględnienia zmian wprowadzonych w art. 5 ust. 1 dyrektywy PSD II w zakresie pkt 2 lit. a (i). Zgodnie z tymi zmianami rozszerza się zakres opisu systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3, dołączanego do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, tj. zezwolenia na świadczenie usług płatniczych w charakterze krajowej instytucji płatniczej;

5) zmiany wprowadzone w art. 64a:

a) ust. 1 pkt 4 lit. b otrzymuje nowe brzmienie w celu transpozycji zmian wprowadzonych do art. 5 ust. 1 lit. f dyrektywy PSD II. Zgodnie z art. 64a w skład systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3, wchodzi opis procedur monitorowania incydentów związanych z bezpieczeństwem oraz monitorowania i rozpatrywania skarg użytkowników, w tym skarg związanych z bezpieczeństwem, a także działań następczych w przypadku wystąpienia takich incydentów i skarg, wraz z mechanizmem zgłaszania incydentów uwzględniającym obowiązki instytucji płatniczej w zakresie zgłaszania, o których mowa w art. 32g i art. 32h. Nowe brzmienie uwzględnia postanowienia rozporządzenia 2022/2554 i wprowadza zmianę, zgodnie z którą w ww. opisie należy uwzględnić mechanizm zgłaszania incydentów uwzględniający obowiązki instytucji płatniczej w, o których mowa w rozdziale III rozporządzenia 2022/2554; ponadto, aby zmniejszyć obciążenia administracyjne oraz uniknąć złożoności i powielania wymogów w zakresie sprawozdawczości, przepisy dotyczące zgłaszania incydentów na podstawie dyrektywy PSD II powinny przestać mieć zastosowanie do dostawców usług płatniczych, którzy są uregulowani w tej dyrektywie i którzy także podlegają rozporządzeniu (UE) 2022/2554, umożliwiając tym samym tym dostawcom usług płatniczych korzystanie z jednolitego, w pełni zharmonizowanego mechanizmu zgłaszania incydentów w odniesieniu do wszystkich incydentów operacyjnych lub incydentów w zakresie bezpieczeństwa związanych z płatnościami, niezależnie od tego, czy takie incydenty są związane z ICT. Proponowane rozszerzenie podmiotowe wyłączenia obowiązku stosowania art. 32g i art. 32h ma zapobiec dublowaniu się obowiązków na gruncie ustawy o usługach płatniczych i przepisów projektowanych w art. 6 projektu UC32,

b) ust. 1 pkt 4 lit. e otrzymuje nowe brzmienie w celu transpozycji art. 5 ust. 1 lit h – podobnie jak w przypadku zmian w art. 64a ust. 1 pkt 4 lit. b, zmiany mają na celu uwzględnienie odesłania do rozporządzenia 2022/2554 i wskazanie, że opis rozwiązań zapewniających ciągłość działania obejmuje wyczerpujące i dokładne określenie krytycznych operacji oraz określenie skutecznych planów awaryjnych i procedury na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT oraz planów reagowania i przywracania sprawności ICT, a także procedury na potrzeby regularnego

weryfikowania i przeglądu adekwatności i skuteczności takich planów zgodnie z rozporządzeniem 2022/2554,

c) ust. 3a otrzymuje nowe brzmienie w celu zapewnienia transpozycji zmian w art. 5 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy PSD II, mających na celu uwzględnienie odpowiednich postanowień rozporządzenia 2022/2554. Zgodnie z nowym brzmieniem ust. 3a środki kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lit. g, wskazują sposób zapewnienia wysokiego poziomu operacyjnej odporności cyfrowej, zgodnie z rozdziałem II rozporządzenia 2022/2554, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa technicznego i ochrony danych, w tym w odniesieniu do oprogramowania i systemów ICT stosowanych przez wnioskodawcę lub podmiot, któremu wnioskodawca powierzył wykonywanie całości albo części czynności operacyjnych. Środki te obejmują również środki bezpieczeństwa, o których mowa w dziale IIa ustawy zmienianej;

6) zmiany art. 86 ust. 5 mają na celu implementację zmiany art. 19 ust. 6 akapit drugi dyrektywy 2015/2366, wprowadzonej art. 7 pkt 3 dyrektywy 2022/2556. Art. 86 ust. 5 reguluje powierzanie czynności operacyjnych związanych ze świadczeniem usług płatniczych lub z działalnością w zakresie wydawania pieniądza elektronicznego, z uwagi na powyższe przepis ten wymaga uzupełnienia w związku ze zmianą brzmienia art. 19 ust. 6 akapit drugi dyrektywy PSD II, który reguluje zlecanie w ramach outsourcingu ważnych funkcji operacyjnych, łącznie z systemami ICT.

11. Zmiany w ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (art. 11)

Art. 11 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach mające na celu zapewnienie stosowania rozporządzenia 2023/2631.

Zmodyfikowano dotychczasowe brzmienie art. 6 ust. 2 pkt 4 ustawy o obligacjach. W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, ale także dla uniknięcia niepotrzebnego dublowania treści w dokumentach emisyjnych przygotowywanych w związku z emisją europejskich zielonych obligacji, zdecydowano się uregulować praktykę emitentów przy opisywaniu celu emisji w warunkach emisji. W przypadku tego rodzaju papierów dłużnych w warunkach emisji należy ogólnie wskazać ten cel wraz z informacją, że planowana alokacja przychodów z obligacji została określona w arkuszu informacyjnym europejskiej zielonej obligacji, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/2631.

Ponadto uchylono art. 27p–27r tej ustawy. Ma to na celu usunięcie tzw. gold platingu, który z uwagi na przepisy art. 27p ust. 1 wiąże cel emisji obligacji transformacyjnej z tożsamym celem emisji europejskich zielonych obligacji (EuGB). Rozwiązanie to sprawia, że każda emitowana na podstawie tej ustawy europejska zielona obligacja stawałaby się z automatu obligacją transformacyjną, a co za tym idzie, jej emitent musiałaby dodatkowo spełniać wymagania określone dla takich obligacji (np. uzyskanie ratingu, zapewnienie minimalnej wartości emisji w kwocie 20 mln zł czy przyjęcie minimalnej wartość nominalnej dla europejskiej zielonej obligacji w kwocie 1 tys. zł).

12. Zmiany w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (art. 12)

Art. 12 wprowadza zmiany w art. 43g pkt 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej o charakterze wynikowym, mające na celu uwzględnienie w przychodach Funduszu Edukacji Finansowej wpływów z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 18zm ust. 1 pkt 3 oraz art. 18zz ust. 1 pkt 2, 3 i ust. 2.

13. Zmiany w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (art. 13)

Art. 13 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, mające na celu transpozycję przepisów dyrektywy 2022/2556 w zakresie implementacji art. 2, który wprowadza zmiany dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II), zwanej dalej „dyrektywą 2009/138/WE”. Wprowadzane do ustawy zmiany obejmują zmianę w art. 47 przez dodanie ust. 2 i 3 w celu transpozycji zmian wprowadzonych w art. 41 ust. 4 dyrektywy 2009/138/WE.

Zgodnie projektowanym przepisem art. 47 ust. 2 ustawy, zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji stosują odpowiednie i współmierne systemy, zasoby i procedury, w szczególności ustanawiają sieci i systemy informatyczne oraz zarządzają nimi zgodnie z rozporządzeniem 2022/2554. Projektowany art. 47 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej wskazuje, że przepisu ust. 2 nie stosuje się do zakładów ubezpieczeń, które spełniają warunki, o których mowa w art. 101 ust. 1 lub art. 109 ust. 1.

Odpowiednie stosowanie art. 101 ust. 2 i 4 polegałoby na tym, że jeżeli którakolwiek z kwot, o których mowa w art. 101 ust. 1 pkt 1–6, zostanie przekroczona w 3 kolejnych latach obrotowych, zakład ubezpieczeń powinien dostosować swoją działalność do wymogów określonych w art. 47 ust. 2 ustawy, począwszy od kolejnego roku obrotowego.

14. Zmiany w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (art. 14)

Art. 14 wprowadza zmiany do ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (dalej zwanej „ustawą o BFG").

W art. 2 ustawy o BFG wprowadza się uzupełnienie zakresu definicji o oznaczenie rozporządzenia 2022/2554.

W art. 80 ustawy o BFG dodaje się ust. 2a, który precyzuje wymóg dokonywania przez BFG oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, z zastosowaniem określonych w tym przepisie kryteriów. Tym samym uzupełnia się regulację ust. 3 w art. 80, który odnosi się do takiej oceny. Przepis ten wraz ze znowelizowanym w art. 87 ustawy o BFG brzmieniem upoważnienia ustawowego umożliwi jednocześnie uzupełnienie implementacji sekcji C załącznika do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, zwanej dalej „dyrektywą 2014/59/UE", który został zmieniony dyrektywą 2022/2556. Kryteria wskazane art. 80 ust. 2a mają charakter ogólny, zaś ich rozwinięcie przewiduje się w akcie wykonawczym, który zostanie wydany na podstawie nowelizowanego art. 87 ustawy o BFG. Przepis art. 80 ust. 2a stanowi tym samym materialną podstawę dla znowelizowania upoważnienia ustawowego. Kryteria oceny wykonalności ww. planów, na poziomie generalnego ujęcia, pozostają zakresowo zgodne z sekcją C załącznika do dyrektywy 2014/59/UE, która na poziomie szczegółowym zostanie odzwierciedlona w akcie wykonawczym i odpowiadają: w odniesieniu do struktury i operacji punktom 1–7, 16, 18–19; w odniesieniu do zasobów finansowych punktom 13–15 i 17; w odniesieniu do informacji punktom 8–12; w odniesieniu do kwestii transgranicznych punktowi 20; w odniesieniu do

wpływu przymusowej restrukturyzacji (w dyrektywie: restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji) na systemy finansowe i gospodarki realne poszczególnych państw członkowskich lub Unii Europejskiej punktom 21–28 ww. sekcji C.

Zmiany wprowadzone w art. 81 ust. 1 pkt 3 i pkt 16 ustawy mają na celu implementację art. 5 pkt 1 pkt a i b dyrektywy 2022/2556, przewidującego zmianę art. 10 ust. 7 lit. c i q dyrektywy 2014/59/UE i precyzują kwestie, które powinny zostać uwzględniane w kontekście planowania i oceny wykonalności działań w przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, w celu ich dostosowania do unijnych ram operacyjnej odporności cyfrowej.

W art. 87 ustawy o BFG modyfikuje się dotychczasowe upoważnienie ustawowe do wydania aktu wykonawczego przez wskazanie, że wydawane rozporządzenie w zakresie swojej regulacji będzie obejmowało także uszczegółowienie kryteriów dokonywanej przez BFG oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w dodawanym ust. 2a w art. 80 ustawy o BFG. Rozszerzenie upoważnienia w art. 87 ustawy o BFG umożliwi także ujęcie w wydawanym rozporządzeniu kwestii wskazanych w sekcji C załącznika do dyrektywy 2014/59/UE ze zmianami wynikającymi z dyrektywy 2022/2556.

15. Zmiany w ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń (art. 15)

Art. 15 zmiany w ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń mają charakter korekt legislacyjnych. Zgodnie z art. 32 pkt 20 ustawy z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku, dotychczasowa treść art. 80 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń została oznacza jako ust. 1 i został dodany ust. 2. Jednocześnie ustawa ta nie zaktualizowała właściwego odniesienia do poprawionego przepisu w art. 83, który określa możliwość nakładania przez organ nadzoru kar pieniężnych za odmowę udzielenia wyjaśnień lub informacji przez zakład ubezpieczeń (art. 80 pkt 1), agenta ubezpieczeniowego i agenta oferującego ubezpieczenia uzupełniające (art. 80 pkt 2) oraz brokera ubezpieczeniowego i brokera reasekuracyjnego (art. 80 pkt 2). Proponuje się więc odpowiednią korektę odesłania. Obecny stan prawny może powodować wątpliwości co do możliwości nałożenia kary pieniężnej przez KNF, jeżeli zakład ubezpieczeń, agent ubezpieczeniowy, agent oferujący ubezpieczenia uzupełniające, broker ubezpieczeniowy i broker reasekuracyjny odmawiają udzielenia wyjaśnień i informacji dotyczących ich działalności. Odpowiednie korekty zostały też uwzględnione w art. 62 określającym zakres nadzoru KNF nad działalnością agentów

ubezpieczeniowych i agentów oferujących ubezpieczenia uzupełniające. Brak korekty może powodować wątpliwości odnośnie zakresu nadzoru.

16. Zmiany w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (art. 16)

Art. 16 wprowadza zmiany w ustawie o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa mające na celu zapewnienie spójności rozwiązań w zakresie cyberbezpieczeństwa.

Art. 16 pkt 1 wprowadza zmianę polegająca na dodaniu art. 16a ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, zgodnie z którym przepisów art. 8, art. 10–12 i art. 15 tej ustawy nie stosuje się do operatorów usług kluczowych działających w sektorze bankowym i infrastruktury rynków finansowych.

Podmioty te zostały wyłączone z obowiązku stosowania przepisów art. 8, art. 10–12 i art. 15 ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa w celu uniknięcia dublowania obowiązków nakładanych na te podmioty. Art. 8 ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa nakłada na operatora usługi kluczowej obowiązek wdrożenia systemu zarządzania bezpieczeństwem w systemie informacyjnym wykorzystywanym do świadczenia usługi kluczowej, zgodnego z wymogami tego przepisu. Art. 10 ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa dotyczy obowiązków operatora usługi kluczowej w zakresie dokumentacji dotyczącej cyberbezpieczeństwa systemu informacyjnego wykorzystywanego do świadczenia usługi kluczowej. Art. 11 ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa stanowi regulację dotyczącą obowiązków związanych ze zgłaszaniem i obsługą incydentów. Art. 12 ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa określa zakres informacji objętych zgłoszeniem poważnego incydentu i uprawnienia właściwego CSIRT MON, CSIRT NASK lub CSIRT GOV oraz sektorowego zespołu cyberbezpieczeństwa związane z tym zgłoszeniem. Art. 15 ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa reguluje obowiązki operatora usługi kluczowej związane z audytem bezpieczeństwa systemu informacyjnego wykorzystywanego do świadczenia usługi kluczowej.

Należy podkreślić, że nie ma konieczności wprowadzania wyłączenia w zakresie rozdziału 14 „Przepisy o karach pieniężnych", ponieważ w przypadku podmiotów kluczowych lub podmiotów ważnych z sektora „Bankowość i infrastruktura rynków finansowych" zakres obowiązków sankcjonowanych został określony w dodawanym art. 16a – obowiązki wyłączone nie podlegają sankcjom automatycznie.

Zmiany wprowadzane art. 16 pkt 2 w zakresie art. 65 ust. 1 ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa mają na celu zapewnienie współdziałania zespołów CSIRT MON, CSIRT GOV i CSIRT NASK oraz KNFw zakresie działalności podmiotów finansowych będących podmiotami kluczowymi lub podmiotami ważnymi, przez rozszerzenie katalogu zadań Kolegium działającego przy Radzie Ministrów jako organ opiniodawczo-doradczy w sprawach cyberbezpieczeństwa oraz działalności w tym zakresie CSIRT MON, CSIRT NASK, CSIRT GOV, sektorowych zespołów cyberbezpieczeństwa i organów właściwych do spraw cyberbezpieczeństwa.

Ponadto, zgodnie z art. 16 pkt 3 wprowadzającym zmianę w art. 66 ust. 1 pkt 4 ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, Przewodniczący KNF będzie mógł uczestniczyć w posiedzeniach ww. Kolegium. Projektowane w tym zakresie rozwiązania mają na celu zapewnienie lepszej koordynacji i współdziałania organów właściwych w systemie cyberbezpieczeństwa.

III. Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 17 dotyczy regulacji przejściowej w zakresie zmian wprowadzanych art. 4 i art. 9 przedmiotowego projektu ustawy dotyczących wyłączenia stosowania art. 16 rozporządzenia 2022/2554. W przypadku art. 4 i art. 9, które wprowadzają zmiany wskazujące na zastosowanie rozporządzenia 2022/2554 w pełnym zakresie obowiązków dotyczących zarządzania ryzkiem związanym z ICT, w stosunku do Kasy i Kasy Krajowej, które są podmiotami kluczowymi lub podmiotami ważnymi, zgodnie z kryteriami wskazanymi w dyrektywie 2022/2555 oraz BGK, wskazane jest zapewnienie tym podmiotom odpowiednio długiego okresu na dostosowanie się do wprowadzanych zmian.

Z uwagi na powyższe projektowany przepis art. 17 daje możliwość stosowania art. 16 rozporządzenia 2022/2554, stanowiącego uproszczone ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT, przez ww. podmioty jeszcze przez rok. Wskazanie rocznego okresu dostosowawczego uzasadnione jest rozszerzeniem w odniesieniu do ww. podmiotów zakresu obowiązków dotyczących zarządzania ryzykiem związanym z ICT w stosunku do obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2554. W przypadku podmiotów objętych fakultatywnym wyłączeniem z zakresu stosowania rozporządzenia 2022/2554, o którym mowa w art. 2 ust. 4 tego rozporządzenia, w przypadku podjęcia decyzji o niewprowadzaniu takiego wyłączenia, w odniesieniu do regulacji dotyczących zarządzania ryzykiem związanym z ICT, znajduje zastosowanie art. 16 tego rozporządzenia, określający uproszczone ramy zarządzania ryzykiem. Ze względu na wielkość ww. podmiotów, zakres obowiązków wynikający z art. 16 nie wydaje

się adekwatny i wystarczający w przypadku zarządzania ryzykiem związanym z ICT. Zgodnie z analizami przekazanymi przez BGK, zastosowanie pełnej regulacji rozporządzenia 2022/2554 w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z ICT implikuje konieczność dostosowania się do liczby wymogów większej o ponad 60% w stosunku do wymogów wprowadzanych art. 16 regulującym uproszczone zasady zarządzania ryzykiem związanym z ICT i prawdopodobnie spowoduje konieczność uruchomienia postępowań zakupowych, w tym w trybie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych. Z uwagi na powyższe konieczne jest zapewnienie odpowiednio długiego okresu dostosowawczego.

Art. 18 projektu ustawy stanowi regulację przejściową dotyczącą czasowego utrzymania w mocy przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 10, które zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19 projektu ustawy stanowi regulację przejściową dotyczącą czasowego utrzymania w mocy przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 87 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie zmienianego w art. 14 pkt 4 projektu ustawy upoważnienia ustawowego art. 87, nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Zgodnie z **art. 20** projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z uwagi na konieczność jak najszybszego umożliwienia stosowania prawa UE. Rozporządzenie 2022/2554 jest stosowane bezpośrednio w zakresie nakładanych na podmioty obowiązków, zatem zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją na przeszkodzie temu rozwiązaniu. Proponowany termin wejścia w życie ustawy dotyczy także wprowadzanych tą ustawą przepisów sankcyjnych, jednak należy podkreślić, że zarówno rozporządzenie 2022/2554, jak i rozporządzenie 2023/2631, powinny być już stosowane przez podmioty finansowe, które miały odpowiednią ilość czasu na dostosowanie się do regulacji UE.

IV. Informacje dodatkowe

Projekt ustawy jest zgodny z prawem UE.

Projektowane zmiany nie powinny mieć znaczącego wpływu na działalność MŚP, w szczególności na mikro- i małych przedsiębiorców. Zgodnie z zasadą proporcjonalności wyrażoną w art. 4 rozporządzenia 2022/2554 podmioty finansowe stosują przepisy tego

rozporządzenia, biorąc pod uwagę swoją wielkość i ogólny profil ryzyka oraz charakter, skalę i stopień złożoności swoich usług, działań i operacji. Z uwagi na powyższe skutki projektowanej regulacji będą dotyczyć głównie dużych podmiotów finansowych.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, o którym mowa w § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, późn. zm.), projekt ustawy podlega udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem zgłosiły trzy podmioty: Krzysztof Rożko i Wspólnicy, Kancelaria Prawna, Spółka Komandytowa oraz Karwasiński, Szpringer i Wspólnicy, Spółka Jawna, a także Saltus „Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych”.

Nazwa projektu

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące

Ministerstwo Finansów

Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu

Jurand Drop Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu

1. Maja Janicka, tel. 734-118-099

e-mail: maja.janicka@mf.gov.pl

2. Piotr Radziszewski, tel. 734-114-951

e-mail: piotr.radziszewski@mf.gov.pl

3. Jakub Kopciewski, tel. 532-084-267

e-mail: jakub.kopciewski@mf.gov.pl

4. Krzysztof Kopera, tel. 538-505-339

e-mail: Krzysztof.kopera@mf.gov.pl

Data sporządzenia:

11 kwietnia 2025 r.

Źródło:

– rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011,

– dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2022/2556 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE, 2014/65/UE, (UE) 2015/2366 oraz (UE) 2016/2341 w odniesieniu do operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego,

– rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2631 z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie europejskich zielonych obligacji oraz opcjonalnego ujawniania informacji na temat obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo i obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem

Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych RM:

UC11

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji ma na celu:

– zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1) (zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2554”),

– implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2022/2556 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE, 2014/65/UE, (UE) 2015/2366 oraz (UE) 2016/2341 w odniesieniu do operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 153) (zwanej dalej „dyrektywą 2022/2556”),

– zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2631 z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie europejskich zielonych obligacji oraz opcjonalnego ujawniania informacji na temat obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo i obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem (Dz. Urz. UE L 2023/2631 z 30.11.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023) (zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/2631”).

Przyjęcie rozporządzenia 2022/2554 jest konsekwencją postanowień zawartych w Komunikacie Komisji Europejskiej z dnia 8 marca 2018 r. pt. „Plan działania w zakresie technologii finansowej: w kierunku bardziej konkurencyjnego i innowacyjnego europejskiego sektora finansowego” oraz służy realizacji wspólnych zaleceń technicznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, opublikowanych w kwietniu 2019 r., w których ww. instytucje wezwały do przyjęcia spójnego podejścia do ryzyka związanego z ICT (technologie informacyjno-komunikacyjne) w sektorze finansów oraz zaleciły wzmocnienie, w sposób proporcjonalny, operacyjnej odporności cyfrowej sektora usług finansowych za pomocą unijnej inicjatywy sektorowej.

Rozporządzenie 2022/2554 ma na celu harmonizację przepisów dotyczących operacyjnej odporności cyfrowej i bezpieczeństwa ICT w obszarze usług finansowych. Z uwagi na dynamiczny rozwój gospodarki cyfrowej, przepisy te mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia stabilności finansowej i integralności rynku finansowego.

W związku z regulacją rozporządzenia 2022/2554 pozostają również zmiany wprowadzone dyrektywą 2022/2556, która dokonuje zmian w dyrektywach: 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE, 2014/65/UE, (UE) 2015/2366 oraz (UE) 2016/2341. Wprowadzone w ww. dyrektywach zmiany mają na celu zwiększenie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego, przez wprowadzenie odpowiednich odesłań do przepisów rozporządzenia 2022/2554.

Podstawowym celem projektowanej regulacji jest zwiększenie odporności cyfrowej i bezpieczeństwa ICT w obszarze usług finansowych przez implementację i zapewnienie stosowania rozporządzenia 2022/2554, w szczególności przepisów o charakterze kompetencyjnym, a także implementację dyrektywy 2022/2556, w szczególności przez zmianę stosownych przepisów regulujących wykonywanie działalności przez poszczególne kategorie podmiotów finansowych.

Z kolei przyjęcie rozporządzenia 2023/2631 jest częścią szerszego planu działań Komisji Europejskiej na rzecz zrównoważonego finansowania. Rozporządzeniem tym ustanowiono podstawy wspólnych zasad dotyczących stosowania oznakowania „europejska zielona obligacja" lub „EuGB" w odniesieniu do obligacji służących realizacji celów zrównoważonych środowiskowo. Celem jest lepsze wykorzystanie potencjału jednolitego rynku oraz unii rynków kapitałowych, a także osiągnięcie unijnych założeń klimatycznych i środowiskowych. Przepisy tego rozporządzenia będą w państwach członkowskich UE stosowane bezpośrednio, jednak bez ustanowienia sankcji na poziomie prawa krajowego jego skuteczność byłaby ograniczona.

W zakresie rozporządzenia 2023/2631 niezbędne jest zapewnienie stosowania art. 45 i art. 49 tego rozporządzenia, przez wskazanie krajowego właściwego organu nadzoru oraz nadanie mu uprawnień dochodzeniowych i nadzorczych, które obejmują m.in. możliwość nakładania kar administracyjnych, zawieszania ofert obligacji na rynkach regulowanych, przeprowadzania kontroli, a także publikowania informacji o naruszeniach przepisów przez emitentów. Wyznaczony organ będzie mógł również zobowiązywać emitentów do zaprzestania reklamowania obligacji w przypadku podejrzeń o niezgodności z regulacjami.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie 2022/2554 określa jednolite wymogi dotyczące bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych wspierających procesy biznesowe podmiotów finansowych (zakres przedmiotowy regulacji: art. 1) oraz wskazuje obowiązki podmiotów rynku finansowego w tym zakresie.

Podmioty finansowe objęte obowiązkami wynikającymi z rozporządzenia 2022/2554 określone zostały w art. 2 ust. 1 lit. a–t tego rozporządzenia, należą do nich np. instytucje kredytowe, instytucje płatnicze, firmy inwestycyjne czy centralne depozyty papierów wartościowych. Jednocześnie art. 2 ust. 3 rozporządzenia 2022/2554 wskazuje podmioty finansowe wyłączone z zakresu stosowania tego rozporządzenia. Dodatkowo rozporządzenie 2022/2554 obejmuje, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. u, zewnętrznych dostawców usług ICT, na których oddziałuje pośrednio.

Rozporządzenie 2022/2554 określa standard nadzoru nad spełnianiem przez podmioty zobowiązane obowiązków i wymogów wynikających z tego rozporządzenia. Regulacja rozporządzenia 2022/2554 implikuje konieczność wskazania organów administracji publicznej odpowiedzialnych za nadzór nad spełnianiem obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2554 i nadanie im odpowiednich kompetencji, w szczególności uprawnień wskazanych w art. 50 rozporządzenia.

Organem odpowiedzialnym za nadzór nad przestrzeganiem rozporządzenia 2022/2554, jako organ nadzoru nad rynkiem finansowym w Polsce, będzie Komisja Nadzoru Finansowego, która zostanie uprawniona m.in. do przeprowadzania kontroli działalności podmiotów finansowych objętych zakresem regulacji rozporządzenia 2022/2554.

Wprowadzona również zostanie podstawa prawna zapewniająca możliwość współpracy oraz wymiany informacji i dokumentów z właściwymi organami w rozumieniu art. 46 rozporządzenia 2022/2554 z państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych i Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, w zakresie niezbędnym do wykonywania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2554.

Ponadto wdrożenie dyrektywy 2022/2556, która w celu zapewnienia spójności z przepisami rozporządzenia 2022/2554 wprowadza zmiany w dyrektywach do tej pory fragmentarycznie regulujących ryzyko związane z ICT, wymaga dokonania zmian w ustawach regulujących wykonywanie działalności przez podmioty finansowe. Z uwagi na powyższe proponuje się wprowadzenie odpowiednich zmian, w tym zmian o charakterze wynikowym:

1) ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa,
2) ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych,
3) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe,

4) ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi,
5) ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
6) ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,
7) ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej,
8) ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej,
9) ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

Dodatkowo projektowana ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji wprowadzi zmiany do ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, mające na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania systemu cyberbezpieczeństwa.

Rozporządzenie 2023/2631 zobowiązuje państwa członkowskie UE do wprowadzenia w prawie krajowym rozwiązań zapewniających skuteczne stosowanie przepisów tego rozporządzenia. W tym celu projektowana ustawa:

- wskaże Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) jako organ właściwy do nadzoru nad podmiotami będącymi emitentami europejskich zielonych obligacji,
- przyzna KNF odpowiednie uprawnienia dochodzeniowe i nadzorcze (m.in. do wstrzymania oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży obligacji EuGB oraz do współdziałania z organami nadzoru z innych państw członkowskich UE),
- wprowadzi odpowiednie sankcje administracyjne i karne za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia lub ustawy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozporządzenie 2022/2554 stanowi narzędzie harmonizacji rozwiązań w zakresie bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych wspierających procesy biznesowe podmiotów finansowych. Z kolei rozporządzenie 2023/2631 wprowadza do obrotu obligacje będące zrównoważone środowiskowo i obligacje powiązane ze zrównoważonym rozwojem. Zbyt wczesny etap prac związanych z ewentualnym wdrożeniem rozporządzeń skutkuje brakiem dostępnych danych dotyczących sposobu wdrożenia. Niemniej projektowana ustawa ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej. W związku z tym należy założyć, że zapewnienie stosowania przepisów tych rozporządzeń nastąpi na tożsamych zasadach we wszystkich państwach członkowskich UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Komisja Nadzoru Finansowego (KNF)	1	Ustawa z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym	Konieczność dostosowania działalności do zmienianych regulacji w zakresie m.in.: – sprawowanego przez KNF nadzoru nad rynkiem finansowym w odniesieniu do obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2554 oraz rozporządzenia 2023/2631, – współpraca z ESMA i organami nadzoru z innych państw członkowskich UE w zakresie nadzoru nad emitentami EuGB.
Pracownicze towarzystwa emerytalne	2	Rejestr KRS	Realizacja obowiązków dotyczących zapewnienia wysokiego poziomu operacyjnej odporności cyfrowej i bezpieczeństwa ICT w obszarze usług finansowych, wynikających z rozporządzenia 2022/2554 w zakresie

			wynikającym ze zmian ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych. Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Banki komercyjne i państwowe	29 banków komercyjnych 1 bank państwowy	Rejestr podmiotów sektora bankowego Urzędu KNF (www.knf.gov.pl) (stan na 23.11.2023 r.) Dane miesięczne sektora bankowego – wrzesień 2023 r. (www.knf.gov.pl)	Realizacja obowiązków dotyczących zapewnienia wysokiego poziomu operacyjnej odporności cyfrowej i bezpieczeństwa ICT w obszarze usług finansowych, wynikających z rozporządzenia 2022/2554 w zakresie wynikającym ze zmian ustawy – Prawo bankowe. Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Banki zagraniczne	1	https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_sektora_bankowego/zestawienie_oddzialow_bankow_zagranicznych	Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Banki spółdzielcze Banki zrzeszające	492 2	Opracowanie UKNF „Dane miesięczne sektora bankowego” (stan na 31.12.2023 r.)	Realizacja obowiązków dotyczących zapewnienia wysokiego poziomu operacyjnej odporności cyfrowej i bezpieczeństwa ICT w obszarze usług finansowych, wynikających z rozporządzenia 2022/2554 w zakresie wynikającym ze zmian ustawy – Prawo bankowe. Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Instytucje kredytowe	33	Zestawienie notyfikacji dotyczących działalności instytucji kredytowych na terytorium RP https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_sektora_bankowego/zestawienie_notyfikacji_dot_dzialnosci_instucji_kredytowych_na_terytorium_RP_poprzez_oddzial	Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa	18 1	Rejestr podmiotów sektora kas spółdzielczych (stan na 23.11.2023)	Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Towarzystwa funduszy inwestycyjnych	56	www.knf.gov.pl	Realizacja obowiązków dotyczących zapewnienia

Zarządzający alternatywnymi spółkami inwestycyjnymi (prowadzący działalność na podstawie zezwolenia)	2		wysokiego poziomu operacyjnej odporności cyfrowej i bezpieczeństwa ICT w obszarze usług finansowych, wynikających z rozporządzenia 2022/2554 w zakresie wynikającym ze zmian ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi. Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2023/2631.
Firmy inwestycyjne: – domy maklerskie – biura maklerskie	39 30 9	www.knf.gov.pl	Realizacja obowiązków dotyczących zapewnienia wysokiego poziomu operacyjnej odporności cyfrowej i bezpieczeństwa ICT w obszarze usług finansowych, wynikających z rozporządzenia 2022/2554 w zakresie wynikającym ze zmian ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554 oraz rozporządzenia 2023/2631.
Krajowe instytucje płatnicze	42	https://e-rup.knf.gov.pl/	Realizacja obowiązków dotyczących zapewnienia wysokiego poziomu operacyjnej odporności cyfrowej i bezpieczeństwa ICT w obszarze usług finansowych, wynikających z rozporządzenia 2022/2554 w zakresie wynikającym ze zmian ustawy o usługach płatniczych Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
małe instytucje płatnicze	189	https://e-rup.knf.gov.pl/	Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
biura usług płatniczych	981	https://e-rup.knf.gov.pl/	Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku	15	https://e-rup.knf.gov.pl/index.html?type=PSD_AISP	Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Instytucje pieniądza elektronicznego	1	https://e-rup.knf.gov.pl/	Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.

Dostawcy usług w zakresie kryptowalut	brak danych podmiot objęty nadzorem od 31 grudnia 2024 r. na podstawie przepisów rozporządzenia 1114/2023		Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Centralne depozyty papierów wartościowych	KDPW	https://www.kdpw.pl/pl/informacje-o-kdpw.html	Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
CCP (kontrahenci centralni)	KDPW_CCP	http://www.kdpwccp.pl/pl/kdpw_ccp/Strony/O-KDPW_CCP.aspx	Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Podmioty prowadzące systemy obrotu instrumentami finansowymi	5 (GPW rynek regulowany, NewConnect, Catalyst, GlobalConnect, Treasury BondSpot)	https://www.gpw.pl/ https://newconnect.pl/ https://gpwcatalyst.pl/ https://gpwglobalconnect.pl/ http://bondspot.pl/	Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Repozytoria transakcji	KDPW TR+	https://www.trplus.kdpw.pl/	Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Zatwierdzone podmioty publikujące	Brak danych		Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Zatwierdzone mechanizmy sprawozdawcze	1	https://www.knf.gov.pl/dla_rynku/MiFIR/dostawcy_uslug_w_zakresie_udostepniania_informacji/Autoryzowani_dostawcy_uslug	Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji	49 krajowych zakładów ubezpieczeń 1 zakład reasekuracji	https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_rynku_ubezpieczeniowego	Realizacja obowiązków dotyczących zapewnienia wysokiego poziomu operacyjnej odporności cyfrowej i bezpieczeństwa ICT w obszarze usług finansowych, wynikających z rozporządzenia 2022/2554 w zakresie wynikającym ze zmian ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Pośrednicy ubezpieczeniowi	292 107 agentów zarejestrowany i osób fizycznych wykonujących czynności agencyjne	https://www.knf.gov.pl/?articleId=83586&p_id=18	Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.

Agencje ratingowe	brak danych		Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Administratorzy w rozumieniu art. 3 pkt 57 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi	brak danych		Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Dostawcy usług finansowania społecznościowego	3	https://www.knf.gov.pl/podmioty/dostawcy_uslug_finansowania_spolecznosciowego_rejestr	Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Repozytoria sekurytyzacji	brak danych		Podmioty objęte zakresem podmiotowym rozporządzenia 2022/2554.
Bankowy Fundusz Gwarancyjny	1	Ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji	Konieczność uwzględnienia w procesie planowania przymusowej restrukturyzacji i oceny wykonalności działań w przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji kwestii związanych z operacyjną odpornością cyfrową.
Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa – PIB, prowadząca CSIRT NASK	1	Ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa	Zadania wynikające ze zmian ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa.
Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, prowadząca CSIRT GOV	1	Ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa	Zadania wynikające ze zmian ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa.
Minister Obrony Narodowej, prowadzący CSIRT MON	1	Ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa	Zadania wynikające ze zmian ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa.
Zewnętrzni dostawcy usług ICT	co najmniej 35	Szacunki oparte na analizie informacji rynkowych	Projektowana regulacja będzie oddziaływać na zewnętrznych dostawców usług ICT pośrednio, przede wszystkim z uwagi na wprowadzenie podstawy prawnej do wydania przez KNF decyzji, o której mowa w art. 42 ust. 6 rozporządzenia 2022/2554, nakazującej, pod warunkiem wyczerpania procedury konsultacji, o której mowa w art. 42 ust. 4 i 5, która może

			nakazać podmiotom finansowym tymczasowe zawieszenie, w części albo w całości, korzystania z usługi świadczonej przez kluczowego zewnętrznego dostawcę usług ICT lub jej wdrażania do czasu wyeliminowania ryzyka zidentyfikowanego w zaleceniach skierowanych do kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT, a także, w razie potrzeby, nakazania podmiotom finansowym wypowiedzenia, w części lub w całości, stosownych ustaleń umownych zawartych z kluczowymi zewnętrznymi dostawcami usług ICT.
Podmioty świadczące usługi telekomunikacyjne, w tym przedsiębiorcy telekomunikacyjni	13 481	Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych https://bip.uke.gov.pl/rpt/	W zakresie obowiązku wynikającego z art. 50 ust. 4 lit. d rozporządzenia 2022/2554 dotyczącego udostępniania informacji stanowiących tajemnicę komunikacji elektronicznej w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia naruszenia tego rozporządzenia oraz w przypadku gdy takie rejestry mogą mieć znaczenie dla dochodzenia w sprawie naruszeń tego rozporządzenia.
Emitenci europejskich zielonych obligacji	Wartość niemożliwa do oszacowania		W zakresie obowiązku wynikającego z art. 16 rozporządzenia 2023/2631 wprowadzenie nowych wymogów dotyczących stosowania oznakowania „europejska zielona obligacja” lub „EuGB”.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Przeprowadzono konsultacje robocze z UKNF i MC nt. sposobu zapewnienia stosowania przepisów unijnych (rozporządzenia i dyrektywy) dot. operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego.

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt ustawy został przekazany Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Urzędowi Komisji Nadzoru Finansowego, Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Rzecznikowi Finansowemu, Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Urzędowi Ochrony Danych Osobowych, Urzędowi Zamówień Publicznych, Urzędowi Regulacji Energetyki, Narodowemu Bankowymi Polskiemu, Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Polskiemu Funduszowi Rozwoju S.A., Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Polskiej Izbie Ubezpieczeń, Stowarzyszeniu Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polskiej Izbie Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polskiej Izbie Pośredników Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polskiemu Stowarzyszeniu Aktuariuszy, Związkowi Banków Polskich, Krajowemu Związkowi Banków Spółdzielczych, Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej, Izbie Gospodarczej Towarzystw Emerytalnych, Polskiej Izbie Biegłych Rewidentów, Radzie Banków Depozytariuszy, Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S.A., Giełdzie Papierów Wartościowych S.A., Izbie Domów Maklerskich, Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami,

Stowarzyszeniu Emitentów Giełdowych, BondSpot S.A., Stowarzyszeniu Compliance Polska, Towarowej Giełdzie Energii S.A., Związkowi Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, Stowarzyszeniu Inwestorów Indywidulanych, Związkowi Maklerów i Doradców, Stowarzyszeniu Inwestorów Kapitałowych, Stowarzyszeniu CFA Society Poland, Stowarzyszeniu Rynków Finansowych ACI Polska, Fundacji Polskiego Instytutu Dyrektorów, Fundacji Rozwoju Obrotu Bezgotówkowego, Polskiej Organizacji Niebankowych Instytucji Płatniczych oraz Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji.

Uwagi do projektu w ramach uzgodnień międzyresortowych, publicznych i opiniowania przekazały:

NBP, KDPW, UKNF, RCL, MC, KPRM, UKE, UODO, Rzecznik Finansowy, Fundacja FinTEch, IZFiA, Krzysztof Rożko i Wspólnicy sp. k., Karwasiński, Szpringer i Wspólnicy sp. j., PIU, ZBP, CFA Society, Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, KKSKOK, PIIiT, PONIP, KZBS.

Konferencja uzgodnieniowa do projektu UC11 odbyła się w dniach 25 i 26 czerwca 2024 r.

Powtórne uzgodnienia zostały przeprowadzone w dniach 16–25 października 2024 r. Uwagi przekazały: KNF, MRiT, ZBP, PIU, GPW, NBP, KDPW, PONIP, PTE Nowy Świat, PIIT, KRW Legal, BGK, PTE Orange, FinTech, UKE, UODO, KKSKO, MC, TU Saltus ubezpieczenia.

Szczegółowe wyniki procesu uzgodnień międzyresortowych, konsultacji i opiniowania zostaną omówione w raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Projektowana ustawa zapewnia stosowanie przepisów unijnych. Wejście w życie ustawy nie spowoduje skutków finansowych powodujących zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa i dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego, w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wpływy z kar pieniężnych nakładanych przez KNF na podmioty finansowe naruszające obowiązki określone rozporządzeniem 2022/2554 oraz rozporządzeniem 2023/2631 będą stanowiły przychody Funduszu Edukacji Finansowej, o którym mowa w art. 43f ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

	Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w tym osoby z niepełnosprawnością i starsze							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowana ustawa zapewnia stosowanie przepisów unijnych. Wpływ na podmioty finansowe wynika z objęcia ich zakresem stosowania rozporządzeniem 2022/2554 w zakresie obowiązków mających zapewnić wysoki poziom operacyjnej odporności cyfrowej. Wpływ projektowanej ustawy wynika przede wszystkim z wprowadzenia do ustaw sektorowych zmian wynikających z transpozycji dyrektywy 2022/2556. Wprowadzane zmiany dotyczą uzupełnienia obowiązujących regulacji sektorowych, przede wszystkim mają na celu wprowadzenie odesłań do bezpośrednio stosowanych przepisów rozporządzenia 2022/2554. Obowiązki wynikające z rozporządzenia nie są regulowane przepisami projektowanej regulacji z uwagi na obowiązek bezpośredniego stosowania rozporządzenia 2022/2554. Ewentualne koszty realizacji ww. obowiązków dotyczyć będą przede wszystkim dużych i średnich przedsiębiorstw.							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowane zmiany nie będą mieć wpływu na działalność mikro- i małych przedsiębiorców. Zgodnie z zasadą proporcjonalności wyrażoną w art. 4 rozporządzenia 2022/2554 podmioty finansowe stosują przepisy tego rozporządzenia, biorąc pod uwagę swoją wielkość i ogólny profil ryzyka oraz charakter, skalę i stopień złożoności swoich usług, działań i operacji.							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w tym osoby z niepełnosprawnością i starsze	Wejście w życie ustawy będzie miało korzystny wpływ na podniesienie poziomu ochrony konsumentów poprzez zwiększenie odporności cyfrowej i bezpieczeństwa ICT w obszarze usług finansowych. Brak szczególnych skutków w przypadku seniorów i osób starszych.							
	inwestorzy, emitenci EuGB	Wejście w życie ustawy zwiększy bezpieczeństwo inwestycji w europejskie zielone obligacje przez objęcie ich emitentów nadzorem KNF. Jednocześnie projektowane przepisy zwiększą przepływ środków pieniężnych na finansowanie zielonych i zrównoważonych inwestycji oraz zmniejszą ryzyko „greenwashingu". W konsekwencji wdrożenia rozporządzenia 2023/2631 oraz wejścia w życie ustawy podmioty emitujące obligacje EuGB zostaną poddane nadzorowi KNF. Jednocześnie stosowanie oznakowania „europejska zielona obligacja" lub „EuGB" w odniesieniu do obligacji służących realizacji celów zrównoważonych środowiskowo umożliwi inwestorom łatwe ich zidentyfikowanie. Korzystanie ze standardu miałoby dla emitentów całkowicie dobrowolny charakter. W zależności od wielkości i częstotliwości emisji koszty ponoszone przez emitentów będących MŚP mogą być mimo wszystko relatywnie wyższe od kosztów ponoszonych przez większych emitentów. Z kolei ograniczenie zakresu wymogów regulacyjnych i wymaganych zmian organizacyjnych ma na celu przyciągnięcie także mniejszych kontrolerów zewnętrznych. Co nie zmienia faktu, że to więksi kontrolerzy mogą mieć przewagę kosztową nad mniejszymi podmiotami rynkowymi, w dużej mierze ze względu na ich status (już) uregulowany na podstawie innych regulacji. Niemniej wzrost kosztów ukrytych jest niewielki i nie powinien osłabiać pozycji konkurencyjnej mniejszych kontrolerów.							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja będzie miała korzystny wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe ze względu na zwiększenie bezpieczeństwa usług finansowych świadczonych przez podmioty finansowe takie jak banki czy zakłady ubezpieczeń.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Zakres obowiązków nakładanych na podmioty finansowe wynika z wdrażanego rozporządzenia 2022/2554. Dodatkowo została wprowadzona procedura kontroli właściwego organu, tj. KNF.

Emitenci obligacji EuGB będą zobowiązani do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2023/2631. Ponadto wpływ projektowanych zmian na KNF będzie polegał na sprawowaniu bieżącego nadzoru nad emitentami obligacji EuGB (kontrola na miejscu działalności emitentów, nakładanie kar pieniężnych etc.).

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie ustawy, w związku z zapewnieniem stosowania rozporządzenia 2023/2631, nie wpłynie na rynek pracy. Z kolei z raportu firmy analitycznej PMR „Rynek cyberbezpieczeństwa w Polsce 2021. Analiza rynku i prognozy rozwoju na lata 2022–2026" wynika, że lata 2021 i 2022 to powrót do dwucyfrowej dynamiki wydatków na cyberbezpieczeństwo w Polsce. W kolejnym roku wartość już wyraźnie przekroczy 2 mld zł, co powinno przełożyć się na rynek pracy i wzrost zapotrzebowania w szczególności na specjalistów w dziedzinie bezpieczeństwa IT/ICT.

https://www.pmrmarketexperts.com/wiadomosci/wartosc-rynku-cyberbezpieczenstwa-w-2022-roku-przekroczy-2-mld-zl/

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne	☐ demografia	☒ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ inne:	

Omówienie wpływu	Zgodnie z pkt 16 preambuły do rozporządzenia 2022/2554: „(…) rozporządzenie zwiększa poziom harmonizacji różnych elementów odporności cyfrowej poprzez wprowadzenie wymogów w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z ICT i zgłaszania incydentów związanych z ICT, które to wymogi są bardziej rygorystyczne w porównaniu z wymogami określonymi w obecnych unijnych przepisach dotyczących usług finansowych, ten wyższy poziom zapewnia zwiększoną harmonizację również w porównaniu z wymogami określonymi w dyrektywie (UE) 2022/2555 (…)". W zakresie stosunku rozporządzenia 2022/2554 do regulacji o charakterze ogólnym, zgodnie z art. 1 ust. 2, w odniesieniu do podmiotów finansowych zidentyfikowanych jako podmioty kluczowe lub ważne zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniającej rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylającej dyrektywę

	(UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2), niniejsze rozporządzenie uznaje się za sektorowy akt prawny Unii Europejskiej do celów art. 4 tej dyrektywy. W związku z powyższym projektowana ustawa wprowadzi regulacje szczególne, dedykowane sektorowi usług finansowych. Ponadto wejście w życie rozporządzenia 2023/2631 i projektowanej ustawy przyczyni się do transformacji działalności podmiotów emitujących obligacje EuGB w kierunku modeli biznesowych bardziej zrównoważonych środowiskowo. Obligacje te należą bowiem do głównych instrumentów finansowania inwestycji związanych ze zrównoważonymi środowiskowo technologiami, energooszczędnością i zasobooszczędnością, a także zrównoważoną środowiskowo infrastrukturą transportową i zrównoważoną środowiskowo infrastrukturą badawczą.

11.Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planowane wykonanie przepisów ustawy nastąpi wraz z jej wejściem w życie.

Termin wejścia w życie projektowanej ustawy został wyznaczony na dzień następujący po dniu ogłoszenia.

W przypadku art. 4 i art. 9, które wprowadzają zmiany wskazujące na zastosowanie rozporządzenia 2022/2554 w pełnym zakresie obowiązków dotyczących zarządzania ryzkiem związanym z ICT, w stosunku do Kasy i Kasy Krajowej, które są podmiotami kluczowymi lub podmiotami ważnymi, zgodnie z kryteriami wskazanymi w dyrektywie 2022/2555, która stanowi regulację ogólną zagadnień z zakresu cyberbezpieczeństwa oraz BGK, wskazane jest zapewnienie tym podmiotom odpowiednio długiego okresu na dostosowanie się do wprowadzanych zmian. Z uwagi na powyższe projektowany przepis art. 17 daje możliwość stosowania art. 16 rozporządzenia 2022/2554, stanowiącego uproszczone ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT, przez ww. podmioty jeszcze przez rok.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Stosowanie regulacji będzie stanowić przedmiot bieżących analiz prowadzonych przez Ministerstwo Finansów oraz KNF.

13.Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

11 kwietnia 2025 r.

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji

1.Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych i opiniowania.

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt ustawy został przekazany Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Urzędowi Komisji Nadzoru Finansowego, Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Rzecznikowi Finansowemu, Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Urzędowi Ochrony Danych Osobowych, Urzędowi Zamówień Publicznych, Urzędowi Regulacji Energetyki, Narodowemu Bankowymi Polskiemu, Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Polskiemu Funduszowi Rozwoju S.A., Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Polskiej Izbie Ubezpieczeń, Stowarzyszeniu Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polskiej Izbie Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polskiej Izbie Pośredników Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polskiemu Stowarzyszeniu Aktuariuszy, Związkowi Banków Polskich, Krajowemu Związkowi Banków Spółdzielczych, Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej, Izbie Gospodarczej Towarzystw Emerytalnych, Polskiej Izbie Biegłych Rewidentów, Radzie Banków Depozytariuszy, Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S.A., Giełdzie Papierów Wartościowych S.A., Izbie Domów Maklerskich, Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami, Stowarzyszeniu Emitentów Giełdowych, BondSpot S.A., Stowarzyszeniu Compliance Polska, Towarowej Giełdzie Energii S.A., Związkowi Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, Stowarzyszeniu Inwestorów Indywidulanych, Związkowi Maklerów i Doradców, Stowarzyszeniu Inwestorów Kapitałowych, Stowarzyszeniu CFA Society Poland, Stowarzyszeniu Rynków Finansowych ACI Polska, Fundacji Polskiego Instytutu Dyrektorów, Fundacji Rozwoju Obrotu Bezgotówkowego, Polskiej Organizacji Niebankowych Instytucji Płatniczych oraz Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji.

Uwagi do projektu w ramach uzgodnień międzyresortowych, publicznych i opiniowania przekazały:

NBP, KDPW, UKNF, RCL, MC, KPRM, UKE, UODO, Rzecznik Finansowy, Fundacja FinTEch, IZFiA, Krzysztof Rożko i Wspólnicy sp. k., Karwasiński, Szpringer i Wspólnicy sp. j., PIU, ZBP, CFA Society, Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, KKSKOK, PIIiT, PONIP, KZBS.

Konferencja uzgodnieniowa do projektu UC11 odbyła się w dniach 25 – 26 czerwca 2024 r.

Uwzględnione zostały uwagi zgłaszane przez KDPW, RCL, KPRM, Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k., IZFiA dotyczące wprowadzania tych samych pojęć lecz inaczej definiowanych na gruncie dyrektywy NIS 2 implementowanej projektem MC UC 32 i wdrażanego projektem UC11 rozporządzenia 2022/2554 oraz różnice legislacyjne we wprowadzaniu zmian w ustawie KSC – zgodnie z propozycją MC w tym zakresie zaproponowano przeniesienie projektowanych zmian w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (projektowany art. 2 pkt 11a – 11c, 16a, 20, art. 11a, art. 13 a projektu UC 11) do ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym. Ponadto

projektowany art. 16a ustawy o z dnia 5 lipca 2018 r. krajowym systemie cyberbezpieczeństwa został doprecyzowany, z uwzględnieniem brzmienia projektowanego art. 8i projektu UC32.

Doprecyzowano także brzmienie przepisów zmieniających ustawy sektorowe, w zw. z uwagami UKNF, IZFiA, ZBP, KPRM (opinia o zgodności), NBP, Krzysztof Rożko i Wspólnicy sp. k. oraz PIU, w celu zapewnienia pełnej transpozycji dyrektywy 2022/2556, uwzględniając także uwagi UKNF i ZBP, dotyczące stosowanej siatki pojęciowej.

W zakresie zmian wprowadzanych w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, uwzględniono m.in. uwagi dotyczące:

- braku konieczności wskazywania Komisji jako organu właściwego, z uwagi na brzmienie art. 46 rozporządzenia 2022/2554 (KPRM – opinia o zgodności oraz UKNF),

- zmiany brzmienia regulacji art. 4a w zakresie ochrony danych osobowych, poprzez wskazanie celu przetwarzania danych oraz uwzględnienie brzmienia art. 56 ust. 2 in fine, w zw. z uwagami UODO oraz uwzględnienia postulatu UKNF dodania nowego przepisu, w którym wyłączone zostaną niektóre obowiązki UKNF jako administratora danych, w związku z realizowaniem zadań z zakresu zapewnienie odporności cyfrowej sektora finansowego,

- doprecyzowania brzmienia projektowanego art. 17cc poprzez określenie warunków, zgodnie z którymi Komisja może przekazywać informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, podmiotowi podlegającemu nadzorowi Komisji (uwagi UODO).

Ponadto w zakresie dodawanego rozdział 2c „Nadzór nad podmiotami finansowymi w zakresie zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego" wprowadzono zmiany mające na celu:

- uzupełnienie regulacji procedury kontroli na skutek uwag MC i UKNF o regulację: elementów upoważnienia do kontroli; protokołu kontroli; możliwości wydania przez Komisję zaleceń pokontrolnych; formy udzielania dokumentów i informacji przekazywanych w toku kontroli oraz sposobu ich przekazywania; odwołania do posiłkowego stosowania regulacji ustawy z dnia z dnia 6 marca 2018 Prawo przedsiębiorców zamiast odwołania do posiłkowego stosowania ustaw sektorowych,

- doprecyzowanie regulacji w zakresie wdrożenia obowiązku wynikającego z art. 50 ust. 4 lit. d rozporządzenia 2022/2554, dotyczącego udostępniania danych z rejestrów przesyłu danych w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia naruszenia tego rozporządzenia oraz w przypadku gdy takie rejestry mogą mieć znaczenie dla dochodzenia w sprawie naruszeń tego rozporządzenia, w związku z uwagami UKE i RCL,

- doprecyzowania regulacji sankcji administracyjnych w związku z uwagami UKNF.

Powtórne uzgodnienia zostały przeprowadzone w dniach 16.10 – 25.10. 24 r. Uwagi przekazały: KNF, MRiT, ZBP, PIU, GPW, NBP, KDPW, PONIP, PTE Nowy Świat, PIIT, KRW Legal, BGK, PTE Orange, FinTech, UKE, UODO, KKSKO, MC, TU Saltus ubezpieczenia, RCL, KPRM.

W wyniku powtórnych uzgodnień uwzględniono zaproponowane przez MRiT zmiany w ustawie **z dnia z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa** mające na celu powierzenie Komisji Nadzoru Finansowego nadzoru nad spełnianiem przez Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (dalej zwanej "Korporacją"), wymagań, które na zakłady ubezpieczeń nakłada rozporządzenie 2022/2554. Korporacja jako podmiot udzielający ubezpieczeń jest zobowiązana spełniać wymagania rozporządzenia 2022/2554 zarówno w odniesieniu do ubezpieczeń komercyjnych, jak i gwarantowanych przez Skarb Państwa, a organem właściwym w tej materii jest KNF.

Uwzględnione zostały również uwagi UKNF do ustawy **z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, mające na celu zapewnienie** spójności tego przepisu art. 26d z treścią art. 2 ust. 3 lit. c rozporządzenia 2022/2554 oraz zgodność z podmiotowym zakresem zastosowania tego rozporządzenia.

Ponadto, na skutek uwag NBP i FinTEch doprecyzowano zmiany wprowadzane w **ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego** oraz **ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo–kredytowych**, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych związanych z pojęciem instytucji kredytowej.

W zakresie zmian wprowadzanych w **ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym** doprecyzowano projektowany art. 18za w odniesieniu do zakresu podmiotowego kontroli.

Ponadto w projektowanym art. 18zg, z uwagi na zamiany planowane na poziomie UE, zmieniony został termin przekazywania informacji, o których mowa w art. 28 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia 2022/2554, który określony zostanie w decyzji wydanej przez organy nadzoru europejskiego.

Uwzględniono także większość uwag UKE do projektowanego art. 18zd stanowiącego wdrożenie art. 50 ust. 4 lit. d rozporządzenia 2022/2554, zgodnie z którym właściwy organ ma uprawnienie do żądania od operatora telekomunikacyjnego udostępnienia istniejących rejestrów przesyłu danych będących w jego posiadaniu.

Jednocześnie nie zostały uwzględnione postulaty UKNF dotyczące rozszerzenia uprawień UKNF o wydawanie rekomendacji i zaleceń, wydawanie decyzji nakazujących wypowiedzenie umowy lub zawieszenia umowy z zewnętrznym dostawcą usług ICT, nie tylko z kluczowym zewnętrznym dostawca usług ICT oraz wprowadzenie wymogu przesyłania informacji o statucie małego lub średniego przedsiębiorcy. Nie uwzględniono także uwag dotyczących zmniejszenia wymiaru kar administracyjnych zgłoszonych przez GPW oraz uwag UODO dotyczących przepisów zakresie udostępnienia danych osobowych, w szczególności projektowanego art. 4a ust. 3a wskazującego na odstępstwo od obowiązków wynikających z art. 15, art. 16, art. 18 ust. 1 lit. a i d oraz art. 19 zdanie drugie rozporządzenia 2016/679 przez Komisję, w zakresie danych pozyskanych w związku ze zgłoszeniem poważnego incydentu związanego z ICT w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia 2022/2554 lub znaczącego cyberzagrożenia w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia 2022/2554, jest możliwa dopiero po zakończeniu obsługi incydentu, w związku z którym dane zostały pozyskane, lub po zakończeniu obsługi incydentu, do którego obsługi te dane są niezbędne.

Uwzględniono większość uwag UKNF do projektowanych przepisów mających na celu zapewnienie stosowania rozporządzenia 2023/2631. Doprecyzowano brzmienie projektowanego art. 18zn ust. 1. We wprowadzeniu do wyliczenia usunięto wyraz „działalności" w celu wyeliminowania zgłoszonych wątpliwości. Z kolei w art. 18zp ust. 2 zamieszczono odwołanie do czynności rewizji finansowych, o których mowa w art. 47 ust. 1 ustawy o biegłych rewidentach oraz do innych usług wymienionych w art. 47 ust. 2 tej ustawy. W art. 18zq ust. 2 odstąpiono od wydawania przez Komisję decyzji, na rzecz wydawania zalecenia tj. środka o wiele mniej sformalizowanego niż decyzja administracyjna i zapewniającego dużo większą elastyczność. Ponadto uwzględniono uwagę MC do art. 18zn ust. 3 wnoszącą o usunięcie wyrażenia „w szczególności". Ma to na celu zachowanie zgodności z przepisami RODO, określonymi w art. 5 ust. 1 lit. a-c RODO.

W zakresie zmian wprowadzanych w ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach doprecyzowano brzmienie art. 6 ust. 2 pkt 4. Tym samym uwzględniono uwagę GPW

zmierzającą do uregulowania praktyki przy opisywaniu celu emisji w warunkach emisji przez emitentów europejskich zielonych obligacji.

Ponadto uwzględniono uwagi KPRM dotyczące sposobu wdrożenia rozporządzenia 2023/2631.

Zgłoszenia lobbingowe

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji (UC11)	
DATA WPŁYWU	**PODMIOT**
09.05.2024	Karwasiński Szpringer i Wspólnicy spółka jawna
09.05.2024	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna Spółka Komandytowa
28.10.2024	SALTUS Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM ROZPORZĄDZENIA

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ~~ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH~~*

Ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego – UC 11

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/~~imię i nazwisko~~**
Karwasiński Szpringer i Wspólnicy spółka jawna

2. Adres siedziby/~~adres miejsca zamieszkania~~**
Ul. Koszykowa 61, 00-667 Warszawa (Mindspace), email: [redacted]

3. Adres do korespondencji i adres e-mail
[redacted]

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	r.pr. Michał Karwasiński	
2	r.pr. Jakub Szpringer	
3	r. pr. Kacper Czyżewski	
4	adwokat niewyk. zawodu Łukasz Masztalerz	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Uwagi do projektu **Ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego – UC 11**

Referencja do rozporządzenia UE:

rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014

Zgłaszamy uwagi do następujących artykułów Projektu:

Artykuł	Uwagi:

	Art. 5 pkt 6 (projektowany art. 18zf ust. 1 pkt 3) lit. b) ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym)	Przepis dotyczący nałożenia kary pieniężnej na osobę fizyczną w obecnym brzmieniu jest niejednoznaczny i może budzić wątpliwości interpretacyjne, w związku z czym konieczne jest jego przeformułowanie. Aktualne brzmienie projektowanego art. 18zf ust. 1 pkt 3) lit. b) ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym może sugerować, że możliwe jest nałożenie przez KNF kary pieniężnej związanej z naruszeniem przepisów Rozporządzenia DORA na osobę fizyczną, która nie odpowiada w żaden sposób za powstałe naruszenie. Przepis umożliwiający nałożenie kary pieniężnej w kwocie stanowiącej istotne obciążenie dla osoby fizycznej (ponad 3 mln zł) powinien być określony w sposób niebudzący wątpliwości, aby ograniczać ryzyko nałożenia sankcji na niewłaściwe osoby. W obecnym brzmieniu regulacja może doprowadzić do sytuacji, w której dotkliwa sankcja zostanie nałożona na osobę, która nie odpowiadała korporacyjnie za powstałe naruszenie rozporządzenia, a była wyłącznie wykonawcą czynności na poziomie organizacyjnym danego podmiotu (np. jako pracownik merytoryczny niebędący członkiem kadry kierowniczej).
	Art. 5 pkt 6 projektowanej ustawy (art. 18 zf ust. 1 pkt 3 lit a tiret pierwsze ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	Przepis ten regulując karę pieniężna w przypadku osoby prawnej wskazuje ją kwotowo lub przez % przychodów netto. Nie jest jednak wiadomo, który sposób wyliczenia kary ma pierwszeństwo i czy pozostaje to w zakresie swobody decyzyjnej Komisji. Taka swobodna nie jest rozwiązaniem pożądanym i daleka jest od zasady pewności co do prawa.
	Art. 5 pkt 6 projektowanej ustawy (art. 18 zf ust. 1 pkt 3 lit a tiret drugie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	Wątpliwości budzi również tiret drugie, które jako podstawę wymiaru kary czyni kwotę odpowiadającą korzyści lub stracie wynikającej z naruszenia. Taka podstawa nakładania kary cechuje się wysokim stopniem niedookreślenia i budzi wątpliwości co do skuteczności jej

		stosowania w praktyce. Tiret drugie należy w całości usunąć. Ponadto pochodzi ona z dyrektyw wymiaru kary z art. 51 ust. 2 DORA i właśnie tak powinna być traktowana – jako dyrektywa wymiaru kary określonej precyzyjnie w innym przepisy, a nie jako bezpośrednio podstawa wyliczenia kwoty.
	Interes będący przedmiotem ochrony stanowi zapewnienie jasnego, spójnego i kompleksowego, a jednocześnie opracowanego zgodnie z zasadami proporcjonalności środowiska prawnego dla przedsiębiorców prowadzących działalność w sektorze finansowym. Ochroną powinna zostać także objęta pewność co do prawa podmiotów podlegających projektowanej ustawie, tak co do katalogu podmiotów objętych ustawą, jak i działań oraz zaniechań zagrożonych sankcjami.	

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Informacja odpowiadająca odpisowi z KRS;

E. ~~**Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia .....**~~

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Michał Karwasiński	09.05.2024 r.	Dokument podpisany przez Michał Dominik Karwasiński Data: 2024.05.09 CEST

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

Dokument podpisany przez Michał Dominik Karwasiński
Data: 2024.05.09 14:58:37 CEST

(podpis)

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw, w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ~~ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH~~*

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego

(UC11)

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa~~/imię i nazwisko~~**

KRZYSZTOF ROŻKO I WSPÓLNICY KANCELARIA PRAWNA SPÓŁKA KOMANDYTOWA

2. Adres siedziby~~/adres miejsca zamieszkania~~**

UL. WOJCIECHA GÓRSKIEGO 9, 00-033 WARSZAWA

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

UL. WOJCIECHA GÓRSKIEGO 9, 00-033 WARSZAWA; BIURO@KRWLEGAL.PL

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	KRZYSZTOF ROŻKO	UL. WOJCIECHA GÓRSKIEGO 9, 00-033 WARSZAWA
2	TOMASZ KAMIŃSKI	UL. WOJCIECHA GÓRSKIEGO 9, 00-033 WARSZAWA
3	MARIUSZ BIAŁY	UL. WOJCIECHA GÓRSKIEGO 9, 00-033 WARSZAWA
4	NIKOLA JADWISZCZAK-NIEDBAŁKA	UL. WOJCIECHA GÓRSKIEGO 9, 00-033 WARSZAWA
5	BARTOSZ POSŁUSZNY	UL. WOJCIECHA GÓRSKIEGO 9, 00-033 WARSZAWA

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

1. **POSTULOWANE ROZWIĄZANIA PRAWNE:**
   POSTULOWANE ROZWIĄZANIA PRAWNE ZOSTAŁY ZAWARTE W ZAŁĄCZNIKU NR 2 DO ZGŁOSZENIA

2. **INTERES BĘDĄCY PRZEDMIOTEM OCHRONY:**
   ZAPEWNIENIE ODPOWIEDNIEGO OTOCZENIA REGULACYJNEGO DLA UCZESTNIKÓW OBROTU GOSPODARCZEGO

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	INFORMACJA ODPOWIADAJĄCA ODPISOWI AKTUALNEMU Z KRAJOWEGO REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW (KRS 0000576857)
2	SZCZEGÓŁOWY WYKAZ UWAG DO PROJEKTU USTAWY

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**
zgłoszenia dokonanego dnia ....
(podać datę ~~z części F poprzedniego~~ zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
KRZYSZTOF ROŻKO	9 MAJA 2024 R.	

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

.....
(podpis)

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa - treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

ZAŁĄCZNIK NR 2 – SZCZEGÓŁOWY WYKAZ UWAG DO PROJEKTU

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego

(Nr UC11 w wykazie prac legislacyjnych) („Ustawa")

Zgłaszający uwagi: Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.

Szczegółowy wykaz uwag:

L.p.	Komentowany artykuł/paragraf	Treść uwagi
1)	**Art. 1**	W art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2556 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE, 2014/65/UE, (UE) 2015/2366 oraz (UE) 2016/2341 w odniesieniu do operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego („**Dyrektywa 2022/2556**"), wprowadzono zmianę treści art. 21 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) („**Dyrektywa 2016/2341**"). Zgodnie z nową treścią art. 21 ust. 5 Dyrektywy 2016/2341 instytucje pracowniczych programów emerytalnych („**IORP**") powinny podejmować *„rozsądne działania w celu zapewnienia ciągłości i regularności prowadzenia swojej działalności, co obejmuje opracowanie planów awaryjnych. W tym celu IORP, w stosownych przypadkach, stosują odpowiednie i współmierne systemy, zasoby i procedury oraz w szczególności ustanawiają sieci i systemy informatyczne i zarządzają nimi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554.*" Redakcja powyższego przepisu wskazuje, że opracowanie planów awaryjnych stanowi **jeden z elementów** działań podejmowanych przez IORP w ramach zarządzania ryzykiem ICT zgodnie z wymogami ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 („**Rozporządzenie 2022/2554**"). Jednocześnie treść omawianego przepisu Dyrektywy 2022/2556 wskazuje, że zasadniczym celem państwa członkowskiego powinno być zapewnienie, aby IORP podejmowały działania pozwalające na zapewnienie ich ciągłości działania, natomiast

		elementem tych działań jest przyjęcie planu awaryjnego, **ale również** stosowanie odpowiednich i współmiernych systemów, zasobów i procedur oraz u stanowienie sieci i systemów informatycznych. Tymczasem, projektowana treść art. 26d ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych wydaje się wskazywać jedynie na obowiązek przyjęcia przez pracownicze towarzystwo jedynie planu awaryjnego zgodnego z Rozporządzeniem 2022/2554 pomijając pozostałe elementy działań wymaganych od IORP na gruncie art. 21 ust. 5 Dyrektywy 2016/2341. Pomimo, że przepisy Rozporządzenia 2022/2554 znajdą bezpośrednie zastosowanie do IORP, również w zakresie zapewnienia ciągłości działania, to implementacja przepisów Dyrektywy 2022/2556, powinna w pełni oddawać zamysł prawodawcy unijnego wyrażony w treści art. 8 tej dyrektywy, w ramach którego opracowanie planu awaryjnego przez IORP stanowi wyłącznie jeden z elementów działań podejmowanych przez IORP. Wobec powyższego postulujemy modyfikację proponowanej zmiany art. 26d ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, w taki sposób, aby uzupełnić treść komentowanego przepisu o pozostałe działania wskazane w treści art. 21 ust 5 Dyrektywy 2016/2341.
2)	**Art. 5 pkt 6)**	Uwaga ogólna do art. 5 pkt 6), w nowym Rozdziale 2c Nadzór nad podmiotami finansowymi w zakresie zapewnienia operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego, Celem zachowania spójności numeracji w Ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym („**Ustawa o nadzorze**"), art. 18 za**.** – 18 zi**.** powinny być oznaczane bez kropki, tj. jako art. „18 za – 18 zi".
3)	**Art. 5 pkt 6)**	Uwaga do art. **18za. ust. 1** Ustawy o nadzorze Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) Rozporządzenia 2022/2554, niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie m.in. do instytucji płatniczych, w tym instytucji płatniczych zwolnionych zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/2366. Projektowany art. 18za ust. 1 nie uwzględnia w katalogu instytucji wobec których, Komisja może przeprowadzić kontrolę zgodności działalności z przepisami rozporządzenia 2022/2554 małych instytucji płatniczych, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 11) Ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych. Wobec powyższego, zasadnym wydaje się uzupełnienie katalogu, o którym mowa w art. 18za ust. 1 o wskazanie małych instytucji płatniczych.

4)	**Art. 5 pkt 6)**	Uwagi do **art. 18za ust. 2** Ustawa o nadzorze. Zgodnie z art. 2 ust. 3 lit. a Rozporządzenia 2022/2554, z zakresu podmiotowego tej regulacji wyłączeni zostali zarządzający alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi („**Dyrektywa ZAFI**"). Powyższe wyłączenie dotyczy: 1. Zarządzających Alternatywnymi Funduszami Inwestycyjnymi („**ZAFI**") zarządzających portfelami Alternatywnych Funduszy Inwestycyjnych („**AFI**") (bezpośrednio albo za pośrednictwem przedsiębiorstwa, z którym ZAFI jest powiązany poprzez wspólne zarządzanie lub kontrolę albo poprzez znaczny, posiadany bezpośrednio bądź pośrednio pakiet akcji), gdy łączna wartość zarządzanych aktywów, w tym aktywów nabytych za pomocą dźwigni finansowej, ogółem nie przekracza progu 100 mln EUR; lub 2. ZAFI zarządzających portfelami AFI (bezpośrednio albo za pośrednictwem przedsiębiorstwa, z którym ZAFI jest powiązany poprzez wspólne zarządzanie lub kontrolę albo poprzez znaczny, posiadany bezpośrednio bądź pośrednio, pakiet akcji), gdy łączna wartość zarządzanych aktywów nie przekracza progu 500 mln EUR, gdy portfele AFI składają się z AFI, które nie stosują dźwigni finansowej i w których prawa do umorzenia nie mogą być wykonywane przez okres pięciu lat od daty początkowej inwestycji w każdy AFI. Na gruncie polskiego porządku prawnego (Ustawa z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi – „**UFIZAFI**") do kategorii ZAFI zalicza się zarządzających alternatywnymi spółkami inwestycyjnymi („**ZASI**") jak i Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych („**TFI**") zarządzające AFI, tj. funduszami inwestycyjnymi zamkniętymi („**FIZ"**) lub specjalistycznymi funduszami inwestycyjnymi otwartymi („**SFIO**"). Biorąc pod uwagę treść przytoczonych wyżej przepisów prawa unijnego, wydaje się, że przedmiotowe wyłączenie, przewidziane w art. 2 ust. 3 lit. a Rozporządzenia 2022/2554 obejmuje swoim zakresem zarówno ZASI jak i TFI zarządzające FIZ lub SFIO, spełniające warunki progowe przewidziane w art. 3 ust. 2 Dyrektywa ZAFI. Tymczasem art. 18za ust. 2 Ustawy o nadzorze wprowadzany przepisami Ustawy przewiduje wyłączenie z zakresu kontroli **jedynie w przypadku** ZASI w rozumieniu art. 2 pkt 3a UFIZAFI prowadzących działalność na podstawie wpisu do rejestru zarządzających ASI (projektowany art. 18za ust. 2 pkt 2 Ustawy o nadzorze) zgodnie z art. 70zb UFIZAFI – są to ZASI spełniający kryteria wskazane w art. 3 ust. 2 Dyrektywa ZAFI. Wobec powyższego wydaje się, że zakres wyłączenia przewidziany w projektowanym art. 18za ust. 2 Ustawy o nadzorze błędnie pomija TFI zarządzające wyłącznie AFI (FIZ lub SFIO) i spełniające kryteria przewidziane w art.

		3 ust. 2 Dyrektywa ZAFI. W konsekwencji postulujemy rozszerzenie katalogu podmiotów wyłączonych spod kontroli zgodności działalności z przepisami Rozporządzenia 2022/2554 o TFI spełniające opisane wyżej kryteria. Wprowadzenie opisanej zmiany pozwoli na pełne odzwierciedlenie przepisów art. 2 ust. 3 lit. a Rozporządzenia 2022/2554 w działalności nadzorczej KNF.
5)	**Art. 5 pkt 6)**	Uwagi do **art. 18za ust. 2** Ustawy o nadzorze. Zgodnie z art. 2 ust. 3 lit. a Rozporządzenia 2022/2554, z zakresu podmiotowego tej regulacji wyłączeni zostali ZAFI, o których mowa w art. 3 ust. 2 Dyrektywy ZAFI (szerzej w kwestii powyższego wyłączenia w uwagach powyżej). Jednocześnie przepisy Rozporządzenia 2022/2554 nie przewidują dodatkowych przepisów w zakresie konsekwencji przekroczenia przez ZAFI progów opisanych w art. 3 ust. 2 Dyrektywy ZAFI co skutkowałoby objęciem danego ZAFI zakresem regulacji Rozporządzenia 2022/2554, w szczególności nie przewiduje dodatkowego okresu, w którym ZAFI zobowiązany byłby do dostosowania swojej działalności do wymogów wprowadzonych Rozporządzeniem 2022/2554. W związku z powyższym postulujemy uwzględnienie w treści art. 18za Ustawy o nadzorze albo w przepisach przejściowych zawartych w Ustawie, regulacji dotyczącej konsekwencji przekroczenia opisanych wyżej progów przez ZASI oraz TFI spełniające warunki opisane w art. 3 ust. 2 Dyrektywy ZAFI, poprzez uwzględnienie w projektowanych przepisach okresu dostosowawczego dla wskazanych instytucji w przypadku objęcie ich zakresem regulacji Rozporządzenia 2022/2554, analogicznie do przepisów art. 70ze UFIZAFI regulujących skutki przekroczenia progów wskazanych w art. 70zb ust. 1 UFIZAFI przez ZASI.
6)	**Art. 5 pkt 6)**	Uwagi do **art. 18zc ust. 1 pkt 2** Ustawy o nadzorze. Zgodnie z art. 28 ust. 3 akapit piąty Rozporządzenia 2022/2554: *Podmioty finansowe informują **w odpowiednim terminie** właściwy organ o wszelkich **planowanych ustaleniach umownych** dotyczących korzystania z usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje oraz o tym, że dana funkcja stała się krytyczna lub istotna.*

		Zgodnie z projektowanym art. 18zc ust. 1 pkt 2 Ustawy o nadzorze informacje o planowanych ustaleniach powinny zostać przekazane niezwłocznie, nie później niż w terminie **14 dni przed dniem związania się postanowieniami umownymi.** W pierwszej kolejności wydaje się, że komentowany przepis powinien precyzować zakres informacji przekazywanych KNF w ramach zawiadomienia o planowanych ustaleniach umownych, przykładowo czy ma on odpowiadać informacjom zawartym w rejestrze informacji dotyczących ustaleń umownych dotyczących korzystania z usług ICT zgodnie z art. 28 ust. 3 akapit pierwszy Rozporządzenia 2022/2554, dookreślonych w aktach wykonawczych do Rozporządzenia 2022/2554, czy też inne informacje wymagane przez organ nadzoru. Kolejno, biorąc pod uwagę praktykę rynkową wydaje się, że wskazany termin może okazać się zbyt restrykcyjny i może negatywnie wpływać na proces negocjowania postanowień umów z dostawcami usług ICT. W procesie negocjacji ustaleń umownych może bowiem dochodzić do ich częstych zmian. Ponadto, w toku negocjacji podmiot finansowy może całkowicie zrezygnować z zawarcia danych ustaleń umownych z wybranym dostawcą usług ICT. Wskazane okoliczności mogą wystąpić również w okresie przypadającym na 14 dni przed planowany związaniem podmiotu finansowego postanowieniami umownymi dotyczącymi korzystania z usług ICT, co może skutkować obowiązkiem sporządzania dodatkowego (również wielokrotnego) zawiadomienia dla KNF uwzględniającego zmiany w zakresie postanowień umownych i potencjalnie koniecznością przesunięcia planowanego zawiązania postanowieniem umowy w celu zadośćuczynienia wymaganemu terminowi 14 dni (pomimo gotowości podmiotu finansowego do związania się danym postanowieniem). Dodatkowo wprowadzenie proponowanego minimalnego terminu wykonania obowiązku informacyjnego może skutkować koniecznością przekazania informacji przez podmiot finansowy pomimo braku pewności co do kształtu i realnego terminu związania danym postanowieniem umownym, w szczególności przed zrealizowaniem przez podmiot finansowy obowiązków przewidzianych w art. 28 ust. 4 Rozporządzenia 2022/2554 poprzedzających zawarcie ustalenia umownego. Wobec powyższego, postulujemy uzupełnienie komentowanego przepisu o regulacje dotyczące zakresu informacji przekazywanych do KNF w związku z planowanym związaniem się postanowieniami umownymi przez podmiot finansowy. Ponadto, sugerujemy modyfikację terminu przekazania wskazanych informacji poprzez zmianę treści przepisu w następujący sposób:

		„art. 28 ust. 3 akapit piąty rozporządzenia 2022/2554, niezwłocznie, nie później niż przed dniem związania się postanowieniami umownymi albo w terminie 14 dni od dnia zmiany funkcji, o której mowa w art. 28 ust. 3 akapit piąty rozporządzenia 2022/2554." Proponowana treść przepisu uwzględnia obowiązek przekazania KNF informacji o planowanych postanowieniach umownych przed dniem związania się tymi postanowieniami przez podmiot finansowy, niwelując przy tym opisane wyżej problemy związane z wykonaniem obowiązku informacyjnego. Jednocześnie zwracamy uwagę, że analogiczny mechanizm w zakresie wykonywania obowiązków informacyjnych przewidziany został w treści art. 45a ust. 3 UFIZAFI dotyczącego zawiadamiania KNF o zamiarze zawarcia umowy dotyczącej powierzenia wykonywania czynności związanych z działalnością prowadzoną przez TFI. Wskazany przepis UFIZAFI przewiduje obowiązek niezwłocznej notyfikacji planowanego zawarcia umowy powierzenia (notyfikacja zamiaru), nie wprowadza jednak minimalnego terminu przekazana takiej notyfikacji, który powinien poprzedzać zawarcie umowy powierzenia. Wydaje się, że zastosowanie analogicznego rozwiązania będzie uzasadnione również na gruncie stosowania art. 28 ust. 3 akapit 5 Rozporządzenia 2022/2554.
7)	**Art. 5 pkt 6)**	Uwagi do **art. 18zg** Ustawy o nadzorze. Zgodnie z art. 54 ust. 6 Rozporządzenia 2022/2554 : *„6. Właściwe organy zapewniają, by publikacja, o której mowa w ust. 1–4, była dostępna na ich oficjalnej stronie internetowej jedynie przez okres, który jest konieczny do wdrożenia niniejszego artykułu.* ***Okres ten nie może przekraczać pięciu lat po dokonaniu tej publikacji."*** Projektowany przepis zakłada, że decyzje dotyczące nałożenia administracyjnych kar pieniężnych są publikowane na stronie KNF przez okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia. Wydaje się, że aktualne brzmienie projektowanego przepisu nie oddaje w pełni treści art. 54 ust. 6 Rozporządzenia 2022/2554 wskazującego, że stosowne informacje powinny być publikowane na stronie przez **okres konieczny do wdrożenia tego artykułu**, który nie powinien jednak przekraczać pięciu lat po dokonaniu publikacji. Wobec tego, wprowadzenie 5-letniego okresu publikacji jako podstawowego, może okazać się nadmiarowe, tzn. nie będzie okresem koniecznym do wdrożenia postanowień art. 54 Rozporządzenia 2022/2554. Taka sytuacja może wystąpić przykładowo w przypadku małej wagi naruszenia lub niskiej wysokości nałożonej kary.

		Wobec powyższego postulujemy modyfikację komentowanego przepisu poprzez wskazanie 5-letniego okresu publikacji jako maksymalnego, oraz uzależnienie okresu publikacji od wagi naruszenia lub wysokości nałożonej kary. Poniżej wskazujemy przykładowe brzmienie przepisu uwzględniające powyższe uwagi: *„Art. 18zg. Decyzje, o których mowa w art. 18zf ust. 1 pkt 3, są udostępniane na stronie internetowej Komisji, zgodnie z art. 54 rozporządzenia 2022/2554, przez okres uzasadniony wagą naruszenia przepisów wskazanych w art. 18zf ust. 1 oraz wysokością nałożonej kary pieniężnej, nie dłużej jednak niż przez 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia."*
8)	**Art. 6 pkt 3)**	Ze względów redakcyjnych, w tym w celu zapewnienia przejrzystości treści przepisów, postulujemy dodanie w art. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych („**Ustawa o usługach płatniczych**") definicji Rozporządzenia 2022/2554 i usunięcie jej z treści art. 61 ust. 1 pkt 6 ustawy.
9)	**Art. 6 pkt 4) lit. b**	W treści Art. 6 pkt 2) Ustawy przewidziana została zmiana przepisów Ustawy o usługach płatniczych poprzez dodanie art. 32ga przewidującego wyłączenie stosowania art. 32g względem dostawców usług płatniczych, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 3–4, 6, 11, 12, w tym względem instytucji płatniczych. W związku z wprowadzeniem wskazanego wyżej wyłączenia postulujemy doprecyzowanie treści art. 64a ust. 3a Ustawy o usługach płatniczych poprzez zmianę rzeczonego przepisu *in fine* w taki sposób, że jego ostatnie zdanie otrzyma brzmienie*: „Środki obejmują również środki bezpieczeństwa, o których mowa w dziale IIa, **z zastrzeżeniem art. 32ga**".*
10)	**Art. 8**	Zgodnie z art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2022/2556, art. 41 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) („**Dyrektywa 2009/138**") otrzymuje brzmienie: *„Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji podejmują rozsądne działania w celu zapewnienia ciągłości i regularności wykonywania swojej działalności, **co obejmuje opracowanie planów awaryjnych**. W tym celu zakład stosuje odpowiednie i współmierne systemy, zasoby i procedury oraz w szczególności ustanawia sieci i systemy informatyczne oraz zarządza nimi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554".* Zgodnie z aktualną treścią art. 47 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej („**Ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej**"):

		„Zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji stosują odpowiednie oraz współmierne systemy, zasoby i procedury pozwalające na zachowanie ciągłości i regularności działania, w tym opracowują plany awaryjne." Biorąc pod uwagę treść art. 41 ust. 4 , jak również aktualną treści art. 47 Dyrektywy 2009/138, oraz brzmienie art. 47 Ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej wskazane wydaje się uwzględnienie w projektowanej treści art. 47 ust. 2 odwołania do ust. 1 rzeczonego artykułu, o następującej treści: *„2. **W celu realizacji postanowień ust. 1,** zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji stosują odpowiednie i współmierne systemy (…)".*
11)	**Art. 10 pkt 1 lit. a**	Zwracamy uwagę, że zgodnie z art. 1 pkt 2) lit. j) projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz niektórych innych ustaw („**Ustawa zmieniająca UKSC**", według stanu na 24 kwietnia 2024 r.) po pkt 11 dodawane są pkt 11a-11k. Wobec tego projektowane zmiany, zarówno w Ustawie zmieniającej UKSC, jak i w art. 10 pkt 1 lit. a Ustawy powinny uwzględniać właściwą numerację. <u>Odnośnie pkt 11a:</u> W zakresie definicji podmiotu finansowego odsyłamy do uwag do art. 18za Ustawy o nadzorze zawartych w pkt 3) - 5).
12)	**Art. 10 pkt 1 lit. b**	Zwracamy uwagę, że zgodnie z art. 1 pkt 2) lit. l Ustawy zmieniającej UKSC, w art. 2 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa („**UKSC**") uchyla się pkt 15-17. Wobec tego, w związku z planowanym dodaniem art. 2 pkt 16a UKSC należy dostosować brzmienia projektowanych nowelizacji.
13)	**Art. 10 pkt 1 lit. c**	Zwracamy uwagę, że w art. 1 pkt 2) lit. m Ustawy zmieniającej UKSC również uwzględnione zostało dodanie definicji znaczącego cyberzagrożenia w art. 2 pkt 20 UKSC. Projekty przepisów wprowadzających wskazaną definicję w Ustawie oraz Ustawie zmieniającej UKSC, przyjmują jednak odmienne techniki redakcyjne. W Ustawie posłużono się bowiem odwołaniem do definicji znaczącego cyberzagrożenia zawartej w treści Rozporządzenia 2022/2554, natomiast w Ustawie zmieniającej UKSC zdecydowano się na wprowadzenie autonomicznej definicji tego pojęcia

		bazującej jednak na definicji „poważnego cyberzagrożenia” zawartej w art. 6 pkt 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylająca dyrektywę (UE) 2016/1148 („**Dyrektywa 2022/2555**”). Pomimo, że brzmienie wskazanych wyżej definicji, tj. „znaczącego cyberzagrożenia” na gruncie Rozporządzenia 2022/2554 oraz „poważnego cyberzagrożenia” w Dyrektywie 2022/2555, może wydawać się zbliżone, to szczegółowa analiza ich treści wydaje się prowadzić do wniosku, że zakres obydwu definicji jest różny. W szczególności pierwsza z nich odnosi się do cyberzagrożeń, które mogą spowodować **poważny incydent związany z ICT** - jest to również pojęcie zdefiniowane na gruncie Rozporządzenia 2022/2554 jak i w propozycji zmiany UKSC zawartej w Ustawie, tymczasem w Dyrektywie 2022/2555 posłużono się odrębną definicją incydentu poważnego, jako incydentu spełanijącego kryteria wskazane w art. 23 ust. 3 Dyrektywy 2022/2555. Wobec powyższego proponujemy rozróżnienie rzeczonych pojęć na gruncie przepisów krajowych, tj. UKSC, poprzez odrębne zdefiniowanie: 1. „Znaczącego cyberzagrożenia związanego z ICT” – przez odwołanie do art. 3 pkt 13 Rozporządzenia 2022/2554. 2. Poważnego cyberzagrożenia – poprzez zastąpienie pojęcia „znaczącego cyberzagrożenia”, którym posłużono się w art. 1 pkt 2) lit. m Ustawy zmieniającej UKSC, pojęciem „poważnego cyberzagrożenia”.
14)	**Art. 10 pkt 2**	Zważywszy na zmiany przewidziane w Ustawie zmieniającej UKSC, w szczególności w zakresie wprowadzenia pojęcia CSIRT sektorowego oraz ustalenia zasad zgłaszania incydentów opisanych w art. 1 pkt 15 Ustawy zmieniającej UKSC, wydaje się konieczne dostosowanie projektowanej treści przepisów zmienianych na podstawie Art. 10 pkt 2 Ustawy, w taki sposób, aby uwzględniały one brzmienie przepisów zmienianych w art. 1 pkt 15 Ustawy zmieniającej UKSC.
15)	**Art. 10 pkt 3**	Jw.

16)	**Art. 10 pkt 4**	Zwracamy uwagę, że zgodnie z art. 1 pkt 22 Ustawy zmieniającej UKSC po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a rozpoczynający się od art. 16a. Wobec tego, ewentualnie dodanie art. 16a UKSC na podstawie art. 10 pkt 4 Ustawy powinno uwzględniać odpowiednie oznaczenie artykułu w celu uniknięcia nałożenia się regulacji.
17)	**Art. 10 pkt 4**	Zwracamy uwagę, że w Ustawie zmieniającej UKSC w art. 1 pkt 13, w projekcie art. 8i UKSC, przewidziano wyłączenie od stosowania przepisów rozdziału 3. UKSC w zakresie w jakim podmioty kluczowe i ważne z sektora bankowość i infrastruktura rynków finansowych mają obowiązek stosować Rozporządzenie 2022/2554. Tymczasem w art. 16a UKSC zmienianym na podstawie Ustawy, wprowadzana jest analogiczna regulacja, w której jednak wprost wskazano konkretne przepisy UKSC, które nie znajdą zastosowania do podmiotów ważnych lub kluczowych w rozumieniu Dyrektywy 2022/2555. Wobec powyższego postulujemy odpowiednie skoordynowanie treści projektowanych przepisów w celu uniknięcie nałożenia się zakresu regulacji.
18)	**Art. 10 pkt 5**	Zwracamy uwagę, że w Ustawie zmieniającej UKSC w art. 1 pkt 67 lit. a tiret piąte w art. 65 ust. 1 UKSC również dodany został pkt 8. Wobec tego, ewentualnie dodanie pkt 8 na podstawie art. 10 pkt 5 Ustawy powinno uwzględniać odpowiednie oznaczenie artykułu w celu uniknięcia nałożenia się regulacji.
19)	**Art. 10 pkt 6**	Zwracamy uwagę, że w Ustawie zmieniającej UKSC w art. 1 pkt 68 lit. a w art. 66 ust. 4 UKSC również uwzględniony został Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego jako uczestniczący w posiedzeniach Kolegium. Wobec powyższego postulujemy odpowiednie skoordynowanie treści projektowanych przepisów w celu uniknięcie nałożenia się zakresu regulacji.
20)	**Art. 10 pkt 7**	Zwracamy uwagę, że w Ustawie zmieniającej UKSC w art. 1 pkt 79 akapit pierwszy również dodany został art. 76a UKSC. Wobec tego, ewentualnie dodanie art. 76a UKSC na podstawie art. 10 pkt 7 Ustawy powinno uwzględniać odpowiednie oznaczenie artykułu w celu uniknięcia nałożenia się regulacji.

Krzysztof Rożko

Krzysztof Rożko
Radca prawny

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM ROZPORZĄDZENIA

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ~~ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*~~

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji – UC11
(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/~~imię i nazwisko**~~ SALTUS Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych

2. Adres siedziby/~~adres miejsca zamieszkania**~~ ul. Władysława IV 22, 81-743 Sopot

3. Adres do korespondencji i adres e-mail ul. Władysława IV 22, 81-743 Sopot, info@saltus.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Michał Roszczynialski	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Rekomendujemy, aby ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji rozszerzała w art. 12 zakres nowelizacji ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (dalej: „UDUiR") w związku z ujednoliceniem siatki pojęciowej ***„krytycznej lub istotnej funkcji"*** na gruncie DORA oraz ***„czynności podstawowych lub ważnych"*** na gruncie UDUiR, wdrażającej dyrektywę Solvency II.
Otóż wersja angielska powyższych pojęć zawarta w:

a) DORA (art. 3 pkt 22),

b) dyrektywie Solvency II (art. 49),

c) rozporządzeniu delegowanym 2015/35 (art. 274)

ma taką samą terminologię: *„critical or important function"*.
Z punktu widzenia racjonalnego prawodawcy sytuacją niewskazaną jest, aby te same pojęcia w tłumaczeniu na przestrzeni czasu otrzymały inne nazewnictwo. Prowadzi to bowiem do innego interpretowania zakresu normy, mimo, że „krytyczna lub istotna funkcja" jest synonimem „czynności

podstawowych luba ważnych".
Dlatego proponujemy 3 rozwiązania:

- Dodanie do art. 3 UDUiR definicji „krytycznej lub istotnej funkcji" oraz zmianę jednostek redakcyjnych odwołujących się do „czynności podstawowych lub ważnych" na „krytyczne lub istotne funkcje" (art. 46 ust. 1 pk4 lit a, art. 75 ust. 1 i 2, art. 363 ust. 1 i 2 UDUiR);
- Sama zamiana jednostek redakcyjnych odwołujących się do „czynności podstawowych lub ważnych" na „krytyczne lub istotne funkcje" (art. 46 ust. 1 pk4 lit a, art. 75 ust. 1 i 2, art. 363 ust. 1 i 2 UDUiR);
- Dodanie jednostki redakcyjnej do art. 47 (dodatkowy ustęp 4) wskazującej, że *„Na potrzeby niniejszej ustawy czynności podstawowe lub ważne równoważne są z krytycznymi lub istotnymi funkcjami, o których mowa w art. 3 pkt 22) rozporządzenia 2022/2554".*

Poniżej prezentujemy fragmenty przywołanych regulacji unijnych:

DORA

(22)'critical or important function' means a function, the disruption of which would materially impair the financial performance of a financial entity, or the soundness or continuity of its services and activities, or the discontinued, defective or failed performance of that function would materially impair the continuing compliance of a financial entity with the conditions and obligations of its authorisation, or with its other obligations under applicable financial services law;

Dyrektywa SOLENCY II nr 2009/138/WE

Article 49

Outsourcing

1. Member States shall ensure that insurance and reinsurance undertakings remain fully responsible for discharging all of their obligations under this Directive when they outsource functions or any insurance or reinsurance activities.

2. Outsourcing of critical or important operational functions or activities shall not be undertaken in such a way as to lead to any of the following:

(a) materially impairing the quality of the system of governance of the undertaking concerned;

(b) unduly increasing the operational risk;

(c)impairing the ability of the supervisory authorities to monitor the compliance of the undertaking with its obligations;

(d) undermining continuous and satisfactory service to policy holders.

3. Insurance and reinsurance undertakings shall, in a timely manner, notify the supervisory authorities prior to the outsourcing of critical or important functions or activities as well as of any subsequent material developments with respect to those functions or activities

---

Rozporządzenie delegowane 2015/35

Outsourcing

Article 274

1. Any insurance or reinsurance undertaking which outsources or proposes to outsource functions or insurance or reinsurance activities to a service provider shall establish a written outsourcing policy which takes into account the impact of outsourcing on its business and the reporting and monitoring arrangements to be implemented in cases of outsourcing. The undertaking shall ensure that the terms and conditions of the outsourcing agreement are consistent with the undertaking's obligations as provided for in Article 49 of Directive 2009/138/EC.

2. Where the insurance or reinsurance undertaking and the service provider are members of the same group, the undertaking shall, when outsourcing critical or important operational functions or activities take into account the extent to which the undertaking controls the service provider or has the ability to influence its actions.

3. When choosing the service provider referred to in paragraph 1 for any critical or important operational functions or activities, the administrative, management or supervisory body shall ensure that:

(a)a detailed examination is performed to ensure that the potential service provider has the ability, the capacity and any authorisation required by law to deliver the required functions or activities satisfactorily, taking into account the undertaking's objectives and needs;

(b)the service provider has adopted all means to ensure that no explicit or potential conflict of interests jeopardize the fulfilment of the needs of the outsourcing undertaking;

(c)a written agreement is entered into between the insurance or reinsurance undertaking and the service provider which clearly defines the respective rights and obligations of the undertaking and the service provider;

(d)the general terms and conditions of the outsourcing agreement are clearly explained to the undertaking's administrative, management or supervisory body and authorised by them;

(e)the outsourcing does not entail the breaching of any law in particular with regard to rules on data protection;

(f)the service provider is subject to the same provisions on the safety and confidentiality of information relating to the insurance or reinsurance undertaking or to its policyholders or beneficiaries that are applicable to the insurance or reinsurance undertaking.

4. The written agreement referred to in paragraph 3 (c) to be concluded between the insurance or reinsurance undertaking and the service provider shall in particular clearly state all of the following requirements:

(a) the duties and responsibilities of both parties involved;

(b)the service provider's commitment to comply with all applicable laws, regulatory requirements and guidelines as well as policies approved by the insurance or reinsurance undertaking and to cooperate with the undertaking's supervisory authority with regard to the outsourced function or activity;

(c)the service provider's obligation to disclose any development which may have a material impact on its ability to carry out the outsourced functions and activities effectively and in compliance with applicable laws and regulatory requirements;

(d)a notice period for the termination of the contract by the service provider which is long enough to enable the insurance or reinsurance undertaking to find an alternative solution;

(e)that the insurance or reinsurance undertaking is able to terminate the arrangement for outsourcing where necessary without detriment to the continuity and quality of its provision of services to policyholders;

(f)that the insurance or reinsurance undertaking reserves the right to be informed about the outsourced functions and activities and their performance by the services provider as well as a right to issue general guidelines and individual instructions at the address of the service provider, as to what has to be taken into account when performing the outsourced functions or activities;

(g)that the service provider shall protect any confidential information relating to the insurance or reinsurance undertaking and its policyholders, beneficiaries, employees, contracting parties and all other persons;

(h)that the insurance or reinsurance undertaking, its external auditor and the supervisory authority have effective access to all information relating to the outsourced functions and activities including carrying out on-site inspections of the business premises of the service provider;

(i)that, where appropriate and necessary for the purposes of supervision, the supervisory authority may address questions directly to the service provider to which the service provider shall reply;

(j)that the insurance or reinsurance undertaking may obtain information about the outsourced activities and may issue instructions concerning the outsourced activities and functions;

(k)the terms and conditions, where applicable, under which the service provider may sub-outsource any of the outsourced functions and activities;

(l)that the service provider's duties and responsibilities deriving from its agreement with the insurance or reinsurance undertaking shall remain unaffected by any sub-outsourcing taking place according to point (k).

5. The insurance or reinsurance undertaking that is outsourcing **critical or important operational functions** or activities shall fulfil all of the following requirements:

(a)ensure that relevant aspects of the service provider's risk management and internal control systems are adequate to ensure compliance with Article 49(2)(a) and (b) of Directive 2009/138/EC;

(b)adequately take account of the outsourced activities in its risk management and internal control systems to ensure compliance with Article 49(2)(a) and (b) of Directive 2009/138/EC;

(c)verify that the service provider has the necessary financial resources to perform the additional tasks in a proper and reliable way, and that all staff of the service provider who will be involved in providing the outsourced functions or activities are sufficiently qualified and reliable;

(d)ensure that the service provider has adequate contingency plans in place to deal with emergency situations or business disruptions and periodically tests backup facilities where necessary, taking into account the outsourced functions and activities.

D.	**ZAŁĄCZONE DOKUMENTY**
1	Informacja odpowiadająca odpisowi z KRS

E. ~~**Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia .....**~~

~~**(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)**~~

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Mariusz Czajka	28.10.2024	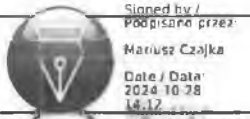
Robert Łoś	28.10.2024	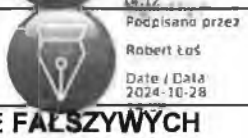

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw, w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Projekt z dnia 11 kwietnia 2025 r.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego
TYTUŁ AKTU PRAWNEGO UE	dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2022/2556 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE, 2014/65/UE, (UE) 2015/2366 oraz (UE) 2016/2341 w odniesieniu do operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 153)
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU	Termin transpozycji dyrektywy: 17.01.24 r. Projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z uwagi na konieczność jak najszybszego umożliwienia stosowania prawa UE.

Jednostka redakcyjna dyrektywy	**Treść przepisu dyrektywy 2022/2556**	**Konieczność przepisów, które służyłyby stosowaniu T/N**	**Jednostka redakcyjna projektu ustawy**	**Treść przepisu projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego**	**Treść przepisów obowiązujących**
Art. 1 **Zmiany dyrektywy 2009/65/WE** **w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących**	W art. 12 dyrektywy 2009/65/WE wprowadza się następujące zmiany: 1) ust. 1 akapit drugi lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) stosowała racjonalne procedury administracyjne i procedury księgowe, rozwiązania w zakresie kontroli i bezpieczeństwa na potrzeby elektronicznego przetwarzania	T	Art. 5 pkt 2 projektowany art. 48 ust. 2b pkt 1a		**Art. 48. 2b.** Towarzystwo, prowadząc działalność, o której mowa w ust. 2a, jest obowiązane w szczególności: 1) stosować rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające bezpieczeństwo, ciągłość prowadzonej działalności oraz właściwe jej wykonywanie przez towarzystwo; 2) zapobiegać powstawaniu konfliktów interesów, wykrywać takie konflikty, a w przypadku powstania takiego konfliktu zapewnić ochronę interesu zarządzanego funduszu inwestycyjnego, uczestników

się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)	danych, w tym w odniesieniu do sieci i systemów informatycznych utworzonych i zarządzanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554, a także odpowiednie wewnętrzne mechanizmy kontroli, w tym w szczególności zasady dotyczące osobistych transakcji dokonywanych przez jej pracowników lub utrzymania lub zarządzania inwestycjami w instrumenty finansowe w celu inwestowania na rachunek własny, zapewniając przynajmniej, aby każda transakcja, w którą zaangażowane są te UCITS, mogła być odtworzona, dostarczając informacji o jej pochodzeniu, stronach biorących w niej udział, jej charakterze oraz czasie i miejscu jej zawarcia, i aby aktywa UCITS zarządzanych przez spółkę zarządzającą były inwestowane zgodnie z regulaminami funduszy lub dokumentami założycielskimi oraz obowiązującymi przepisami prawnymi;				tego funduszu i klientów towarzystwa oraz ochronę informacji poufnych lub stanowiących tajemnicę zawodową; 3) posiadać odpowiednią strukturę organizacyjną z wyraźnym podziałem funkcji, zadań i odpowiedzialności oraz obowiązków informacyjnych, w tym w ramach systemu kontroli wewnętrznej posiadać system nadzoru zgodności działalności z prawem, system zarządzania ryzykiem oraz system audytu wewnętrznego; 4) zatrudniać do wykonywania czynności z zakresu swojej działalności osoby posiadające niezbędną wiedzę i kwalifikacje; 5) opracować i wdrożyć procedury postępowania z reklamacjami uczestników funduszu inwestycyjnego i klientów towarzystwa; 6) ewidencjonować transakcje zawierane w ramach zarządzania portfelem inwestycyjnym funduszy, ewidencjonować zlecenia nabycia lub zbycia jednostek uczestnictwa, ewidencjonować transakcje zawarte na rachunek własny towarzystwa lub rachunek własny towarzystwa prowadzony dla zbiorczego portfela papierów wartościowych oraz ewidencjonować transakcje zawierane w ramach wykonywania usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych;

					7) posiadać strategię wykonywania prawa głosu z instrumentów finansowych wchodzących w skład portfela inwestycyjnego funduszy; 8) opracować i wdrożyć odrębne procedury działania w najlepiej pojętym interesie klienta towarzystwa oraz w najlepiej pojętym interesie uczestników funduszu, w tym w zakresie wykonywania decyzji inwestycyjnych w zarządzaniu portfelami inwestycyjnymi funduszy inwestycyjnych oraz w zakresie składania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych łącznie dla różnych funduszy inwestycyjnych zarządzanych przez towarzystwo oraz łącznie z innymi zleceniami składanymi przez towarzystwo; 9) przeprowadzać należytą analizę przy doborze przedmiotu lokat funduszu inwestycyjnego; 10) dokumentować źródła będące podstawą decyzji inwestycyjnych podejmowanych w toku zarządzania portfelami inwestycyjnymi funduszy inwestycyjnych. **Art. 70l.** 1. Zarządzający ASI jest obowiązany prowadzić działalność w zakresie zarządzania alternatywną spółką inwestycyjną i unijnym AFI w sposób rzetelny i profesjonalny, z zachowaniem należytej staranności i zgodnie z zasadami uczciwego obrotu, a także w najlepiej pojętym interesie zarządzanych alternatywnych spółek inwestycyjnych i

					ich inwestorów, a także w celu zapewnienia stabilności i bezpieczeństwa rynku finansowego. 2. Zarządzający ASI jest obowiązany w szczególności: 1) zapewnić warunki techniczne i organizacyjne zapewniające bezpieczeństwo i ciągłość prowadzonej działalności oraz właściwe jej wykonywanie; 2) zapobiegać powstawaniu konfliktów interesów, wykrywać takie konflikty, a w przypadku powstania takiego konfliktu – zapewnić ochronę interesu inwestorów alternatywnej spółki inwestycyjnej i unijnego AFI oraz ochronę informacji poufnych lub stanowiących tajemnicę zawodową; 3) opracować i wdrożyć procedurę zapobiegającą ujawnieniu lub wykorzystaniu informacji poufnych lub stanowiących tajemnicę zawodową w celu zapobieżenia wykorzystywaniu lub ujawnianiu takich informacji przez osoby posiadające dostęp do tych informacji, w tym osoby kierujące działalnością zarządzającego ASI i uczestniczące w zarządzaniu portfelem inwestycyjnym alternatywnej spółki inwestycyjnej i unijnego AFI; 4) posiadać odpowiednią strukturę organizacyjną z wyraźnym podziałem funkcji, zadań i odpowiedzialności oraz obowiązków informacyjnych;

					5) zatrudniać do wykonywania czynności z zakresu swojej działalności osoby posiadające niezbędną wiedzę i kwalifikacje; 6) opracować i wdrożyć procedury postępowania z reklamacjami inwestorów detalicznych alternatywnej spółki inwestycyjnej i unijnego AFI; 7) w odniesieniu do każdej alternatywnej spółki inwestycyjnej i unijnego AFI stosujących dźwignię finansową AFI stosować odpowiednie procedury zarządzania płynnością oraz opracować i wdrożyć procedury umożliwiające monitorowanie ryzyka utraty płynności, a także regularnie przeprowadzać testy warunków skrajnych obszaru płynności alternatywnej spółki inwestycyjnej i unijnego AFI w warunkach normalnej płynności oraz sytuacji nadzwyczajnych w zakresie płynności; 8) ewidencjonować transakcje zawierane w ramach zarządzania portfelem inwestycyjnym alternatywnej spółki inwestycyjnej i unijnego AFI, zlecenia nabycia lub odkupienia ich praw uczestnictwa, jak również ewidencjonować transakcje zawarte na rachunek własny; 9) przeprowadzać analizę przy doborze przedmiotu lokat alternatywnej spółki inwestycyjnej i unijnego AFI i zapewniać zgodność decyzji inwestycyjnych ze strategią inwestycyjną, celami i profilem ryzyka danej spółki lub unijnego AFI.

					3. Struktura organizacyjna zarządzającego ASI i przyjęte u niego systemy, procedury i zasady wykonywania działalności powinny być dostosowane do jej rozmiarów, charakteru, zakresu i stopnia złożoności. 4. W przypadku gdy w skład lokat alternatywnej spółki inwestycyjnej lub unijnego AFI wchodzą papiery wartościowe wyemitowane w ramach sekurytyzacji, która przestała spełniać wymagania określone w rozporządzeniu 2017/2402, zarządzający ASI, w przypadku gdy jest to konieczne, podejmuje stosowne działania w najlepiej pojętym interesie inwestorów takiej alternatywnej spółki inwestycyjnej lub unijnego AFI.
	2) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Bez uszczerbku dla art. 116 Komisja przyjmuje, w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 112a, środki określające: a) procedury i rozwiązania, o których mowa w ust. 1 akapit drugi lit. a), inne niż procedury i rozwiązania dotyczące sieci i systemów informatycznych;	N	Nd.	Jeśli chodzi o zmianę przewidzianą w art. 1 pkt 2 to jest ona skierowana do Komisji Europejskiej przyznając jej uprawnienie do przyjęcia dodatkowych aktów delegowanych do dyrektywy 2009/65/WE i w związku z tym nie wymaga ona transpozycji w nowelizowanej ustawie.	Nd.

	b) struktury i wymogi organizacyjne w celu zminimalizowania konfliktów interesów, o których mowa w ust. 1 akapit drugi lit. b).”.				
Art. 2 **Zmiany dyrektywy 2009/138/WE** **w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II)**	1) art. 41 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji podejmują rozsądne działania w celu zapewnienia ciągłości i regularności wykonywania swojej działalności, co obejmuje opracowanie planów awaryjnych. W tym celu zakład stosuje odpowiednie i współmierne systemy, zasoby i procedury oraz w szczególności ustanawia sieci i systemy informatyczne oraz zarządza nimi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554.”	T	Art. 13 projektowany art. 47 ust. 2 i 3		**Art. 47.** Zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji stosują odpowiednie oraz współmierne systemy, zasoby i procedury pozwalające na zachowanie ciągłości i regularności działania, w tym opracowują plany awaryjne.
	2) art. 50 ust. 1 lit. a) i b) otrzymują brzmienie: a) elementów systemów, o których mowa	N	Nd	Przepis skierowany do KE. Nie podlega transpozycji.	

	w art. 41, art. 44 – w szczególności obszarów wymienionych w art. 44 ust. 2 – oraz art. 46 i 47, innych niż elementy dotyczące zarządzania ryzykiem związanym z technologiami informacyjno-komunikacyjnymi; b) funkcji, o których mowa w art. 44, 46, 47 i 48, innych niż funkcje dotyczące zarządzania ryzykiem związanym z technologiami informacyjno-komunikacyjnymi.”.				
Art. 3 **Zmiany** **dyrektywy 2011/61/UE**	Art. 18 dyrektywy 2011/61/UE otrzymuje brzmienie: *„Artykuł 18* **Zasady ogólne**	T	Art. 5 pkt 3 projektowany art. 70 l ust. 2 dodawany pkt 1a		Brak

w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010	1. Państwa członkowskie wymagają, aby ZAFI stale korzystali z właściwych i odpowiednich zasobów ludzkich i technicznych, które są niezbędne do właściwego zarządzania AFI. W szczególności właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego ZAFI, uwzględniając również charakter AFI zarządzanego przez ZAFI, wymagają, aby ZAFI stosował racjonalne procedury administracyjne i księgowe, rozwiązania w zakresie kontroli i bezpieczeństwa na potrzeby elektronicznego przetwarzania danych, w tym w odniesieniu do sieci i systemów informatycznych utworzonych i zarządzanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 (*3), a także odpowiednie wewnętrzne mechanizmy kontroli, w tym w szczególności zasady dotyczące osobistych transakcji dokonywanych przez ich pracowników, lub posiadania inwestycji lub zarządzania nimi w celu inwestowania na własny rachunek, zapewniając				

	przynajmniej, aby każda transakcja, w którą zaangażowane są AFI, mogła być odtworzona z dostarczeniem informacji o jej pochodzeniu, stronach biorących w niej udział, jej charakterze oraz czasie i miejscu jej zawarcia, oraz aby aktywa AFI zarządzanych przez ZAFI były inwestowane zgodnie z regulaminami lub dokumentami założycielskimi oraz obowiązującymi przepisami. 2. Komisja przyjmuje, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 56 i z zastrzeżeniem warunków art. 57 i 58, środki określające procedury i rozwiązania, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, inne niż procedury i rozwiązania dotyczące sieci i systemów informatycznych.				

Art. 4 **Zmiany dyrektywy 2013/36/UE w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE**	W dyrektywie 2013/36/UE wprowadza się następujące zmiany: 1) art. 65 ust. 3 lit. a) pkt (vi) otrzymuje brzmienie: „(vi) osoby trzecie, którym podmioty, o których mowa w ppkt (i)–(iv), zleciły na zasadzie outsourcingu funkcje lub działalność, w tym zewnętrzni dostawcy usług ICT, o których mowa w rozdziale V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554.”;	T	Art. 3 pkt 3 Dodawany art. 133 ust. 2b		Brak
	2) art. 74 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „Instytucje muszą posiadać solidne zasady zarządzania obejmujące jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi zakresami odpowiedzialności, skuteczne procedury służące identyfikacji ryzyka, na które te instytucje są lub mogą być narażone, zarządzania tym ryzykiem, monitorowania i zgłaszania go, odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej	T	Art. 3 pkt 2 projektowany art. 9b w ust. 2 pkt 6		Brak

	obejmujące należyte procedury administracyjne i księgowe, sieci i systemy informatyczne utworzone i zarządzane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/2554 oraz politykę i praktyki wynagrodzeń zgodne z zasadami należytego i skutecznego zarządzania ryzykiem i sprzyjające takiemu zarządzaniu.”;				
	3) art. 85 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Właściwe organy zapewniają, by instytucje posiadały odpowiednie strategie i plany awaryjne oraz strategie i plany ciągłości działania, w tym strategie i plany na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT oraz plany reagowania i przywracania sprawności ICT w odniesieniu do technologii, którą wykorzystują do przekazywania informacji, oraz by plany te były ustanawiane, zarządzane i testowane zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) 2022/2554, aby instytucje te mogły nadal prowadzić działalność w przypadku poważnego zakłócenia działalności gospodarczej			Przepis implementowany zmianami wprowadzonymi w rozporządzeniu rozporządzeniu Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 8 czerwca 2021 r. w sprawie systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz polityki wynagrodzeń w bankach.	

	i ograniczyć straty ponoszone w wyniku takiego zakłócenia.”;				
	4) w art. 97 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu: „d) ryzyka ujawnione podczas testowania operacyjnej odporności cyfrowej zgodnie z rozdziałem IV rozporządzenia (UE) 2022/2554.”.	T		Przepis implementowany zmianami wprowadzonymi w rozporządzeniu z dnia 6 marca 2017 r. w sprawie kryteriów i sposobu przeprowadzania badania i oceny nadzorczej w bankach.	Brak
Art. 5 **Zmiany dyrektywy 2014/59/UE** **ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz**	W dyrektywie 2014/59/UE wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 7 lit. c) otrzymuje brzmienie: „c) wskazanie, w jaki sposób można w niezbędnym zakresie oddzielić prawnie i gospodarczo funkcje krytyczne i główne linie biznesowe od innych funkcji, tak aby zapewnić ciągłość i operacyjną	T T	Art. 14 pkt 2 lit. a projektowany art. 81 ust. 1pkt 3		Art. 81. 1. Plan przymusowej restrukturyzacji określa planowane działania wobec podmiotu w przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji oraz ocenę wykonalności tych działań, w szczególności: 3) sposób wydzielenia funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych podmiotu; 16) opis podstawowych operacji i systemów zapewniających ciągłość funkcjonowania procesów operacyjnych podmiotu;

zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012	odporność cyfrową z chwilą upadłości instytucji;”; b) ust. 7 lit. q) otrzymuje brzmienie: „q) opis podstawowych operacji i systemów zapewniających ciągłość funkcjonowania procesów operacyjnych instytucji, w tym sieci i systemów informatycznych, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554;” c) w ust. 9 dodaje się akapit w brzmieniu: „Zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB prowadzi przegląd regulacyjnych standardów technicznych i w stosownych przypadkach	T N	Art. 14 pkt 2 lit. b projektowany art. 81 ust. 1pkt 16	Lit. c Brak konieczności transpozycji – przepis skierowany do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB).	

	aktualizuje je, między innymi w celu uwzględnienia przepisów rozdziału II rozporządzenia (UE) 2022/2554.”;				
	2) w załączniku wprowadza się następujące zmiany: a) w sekcji A pkt 16 otrzymuje brzmienie: „16) uzgodnienia i środki niezbędne do utrzymania ciągłości funkcjonowania procedur operacyjnych instytucji, w tym sieci i systemów informatycznych utworzonych i zarządzanych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/2554;”;	T	Art. 7 pkt 4 projektowany art. 110 zj ust. 3 pkt 16 w zakresie pkt 2 lit. a	Ponadto: w odniesieniu do banków zmiana została przewidziana w *projekcie rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie planu naprawy banku oraz grupowego planu naprawy*.”	Art. 110.3. Plan naprawy obejmuje: 16) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości działania domu maklerskiego;

	b) w sekcji B wprowadza się następujące zmiany: (i) pkt 14 otrzymuje brzmienie: „14) wskazanie właścicieli systemów wymienionych w pkt 13, związanych z nimi umów o gwarantowanym poziomie usług, a także oprogramowania i systemów lub licencji, wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych osób prawnych oraz powiązań z ich operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi, jak również ze wskazaniem kluczowych zewnętrznych	T		W zakresie lit. b Implementacja przewidziana w *projekcie rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie informacji niezbędnych do opracowania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji oraz minimalnego zakresu analiz dokonywanych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny w celu oceny możliwości przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji*, do wydania na podstawie art. 87 ustawy o BFG zmienianego w projekcie niniejszej ustawy.	

	dostawców usług ICT zdefiniowanych w art. 3 pkt 23 rozporządzenia (UE) 2022/2554;"; (ii) dodaje się punkt w brzmieniu: „14) wyniki testowania operacyjnej odporności cyfrowej przeprowadzanego przez instytucje na podstawie rozporządzenia (UE) 2022/2554;"; c) w sekcji C wprowadza się następujące zmiany: (i) pkt 4) otrzymuje brzmienie: „4) stopień, w jakim zawarte przez instytucję umowy dotyczące świadczenia usług, w tym ustalenia umowne dotyczące korzystania z usług ICT, są solidne	T	Art. 14 pkt 3 i 4 Projektowany art. 82 ust. 2a Projektowany art. 87 zmiana upoważnienia	W zakresie lit. c ponadto Implementacja przewidziana w *projekcie rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie informacji niezbędnych do opracowania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji oraz minimalnego zakresu analiz dokonywanych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny w celu oceny możliwości przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji*, do wydania na	

	i w pełni egzekwowalne w razie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji;"; (ii) dodaje się punkt w brzmieniu: „4a) operacyjną odporność cyfrową sieci i systemów informatycznych wspierających funkcje krytyczne i główne linie biznesowe instytucji, z uwzględnieniem zgłoszeń dotyczących poważnych incydentów związanych z ICT oraz wyników testowania operacyjnej odporności cyfrowej na podstawie rozporządzenia (UE) 2022/2554;".			podstawie art. 87 ustawy o BFG zmienianego w projekcie niniejszej ustawy.	

Art. 6 **Zmiany dyrektywy 2014/65/UE** **w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE**	W dyrektywie 2014/65/UE wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Firma inwestycyjna podejmuje rozsądne działania mające na celu zapewnienie ciągłości i regularności świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej. W związku z tym firma inwestycyjna wprowadza odpowiednie i proporcjonalne systemy, w tym systemy oparte na technologiach informacyjno-komunikacyjnych (ICT) ustanowione i zarządzane zgodnie z art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554, a także odpowiednie i proporcjonalne zasoby i procedury. b) ust. 5 akapity drugi i trzeci otrzymuje brzmienie:	T	Art. 7 pkt 3 Ad. a Projektowany art. 83a ust. 1 Ad. b	Ad. b) Implementacja art. 6 pkt 1 lit b dyrektywy 2022/2556 zostanie dokonana na poziomie	

	„5. „Firma inwestycyjna musi posiadać należyte procedury administracyjne i rachunkowe, mechanizmy kontroli wewnętrznej i skuteczne procedury oceny ryzyka. Bez uszczerbku dla możliwości uzyskania przez właściwe organy dostępu do komunikacji zgodnie z niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem (UE) nr 600/2014 firma inwestycyjna musi posiadać należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zapewnieniu – zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2022/2554 – bezpieczeństwa środków przekazu informacji i ich uwierzytelnianiu, minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych oraz nieuprawnionego dostępu i zapobieganiu wyciekowi informacji, zapewniając w ten sposób poufność danych przez cały czas.”;			rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 maja 2018 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych (Dz. U. poz. 1111).	
	2) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:	T	Ad. a Art. 7 pkt 2		**Art. 74e. 1.**Firma inwestycyjna nabywająca lub zbywająca instrumenty finansowe przez wykorzystywanie handlu

	a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Firma inwestycyjna prowadząca handel algorytmiczny musi posiadać skuteczne systemy i mechanizmy kontroli ryzyka odpowiednie dla prowadzonej działalności, aby zapewnić odporność i wystarczającą wydajność swoich systemów transakcyjnych zgodnie z wymogami określonymi w rozdziale II rozporządzenia (UE) 2022/2554 oraz zapewnić, aby podlegały one odpowiednim progom i limitom transakcyjnym oraz uniemożliwiały wysyłanie błędnych zleceń, a także aby nie dopuścić do sytuacji, w której sposób funkcjonowania systemu mógłby doprowadzić lub przyczynić się do powstania zaburzeń rynkowych. Taka firma musi posiadać również skuteczne systemy i mechanizmy kontroli ryzyka, aby zapewnić uniemożliwienie		projektowany art. 74e		algorytmicznego opracowuje, wdraża i stosuje adekwatne oraz skuteczne rozwiązania mające na celu: 1) zapewnienie odporności i wydajności urządzeń i systemów teleinformatycznych w stopniu odpowiadającym skali prowadzonej działalności, w szczególności limitom i progom transakcyjnym; 2) zapobieżenie nieprawidłowemu wpływowi urządzeń i systemów teleinformatycznych na sprawny i bezpieczny obrót instrumentami finansowymi, w szczególności przez kierowanie błędnych zleceń; 3) uniemożliwienie wykorzystania urządzeń i systemów teleinformatycznych w sposób naruszający przepisy rozporządzenia 596/2014 lub regulacje systemów obrotu instrumentami finansowymi; 4) zapewnienie ciągłości obsługi oraz pracy urządzeń i systemów teleinformatycznych wykorzystywanych w prowadzonej działalności. 2. Firma inwestycyjna monitoruje działanie urządzeń i systemów teleinformatycznych i przeprowadza testy w zakresie oceny prawidłowości ich działania w celu identyfikowania i eliminacji potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń wymogów, o których mowa w ust. 1.

	wykorzystania systemów transakcyjnych do celów sprzecznych z rozporządzeniem (UE) nr 596/2014 lub regulaminem systemu obrotu, do którego jest podłączona. Firma inwestycyjna musi posiadać skuteczne rozwiązania w zakresie ciągłości działania, aby sprostać wszelkim awariom swoich systemów transakcyjnych, w tym strategie i plany na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT oraz plany reagowania i przywracania sprawności ICT ustanowione zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) 2022/2554, oraz zapewnia kompleksowe testowanie i właściwe monitorowanie swoich systemów, aby zapewnić spełnianie przez nie ogólnych wymogów określonych w niniejszym ustępie oraz wszelkich wymogów szczególnych określonych w rozdziałach II i IV				

	rozporządzenia (UE) 2022/2554.”; b) ust. 7 lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) szczegółowych wymogów organizacyjnych określonych w ust. 1–6, innych niż wymogi organizacyjne dotyczące zarządzania ryzykiem związanym z ICT, którym powinny podlegać firmy inwestycyjne świadczące różne usługi inwestycyjne, prowadzące różną działalność inwestycyjną, świadczące usługi dodatkowe lub ich kombinację, poprzez które szczegółowe uregulowania wymogów organizacyjnych z ust. 5 ustanawiają wymogi szczególne dla bezpośredniego dostępu do rynku oraz dla dostępu sponsorowanego w taki sposób, aby zapewnić przynajmniej równoważność kontroli stosowanych do dostępu sponsorowanego z kontrolami stosowanymi do bezpośredniego dostępu do rynku;”;	N		Ad. b) Zmiana art. 17 ust. 7 lit. a dyrektywy 2014/65/UE nie podlega implementacji gdyż skierowana jest do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.	

	3) w art. 47 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: a) lit. b) otrzymuje brzmienie: „b) odpowiednich zdolności do zarządzania ryzykiem, na które jest narażony, w tym do zarządzania ryzykiem związanym z ICT zgodnie z rozdziałem II rozporządzenia (UE) 2022/2554, do wdrażania odpowiednich mechanizmów i systemów na potrzeby ustalania istotnego ryzyka dla swojej działalności oraz wprowadzenia skutecznych środków ograniczania tego ryzyka;”; b) uchyla się lit. c);	T		Ad. 3) i 4) Zmiany przewidziane w art. 6 pkt 3 i 4 lit. a i b dyrektyw 2022/2556 zostaną zaimplementowane w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 kwietnia 2019 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek regulowany oraz platforma aukcyjna (Dz. U. poz. 726).	
	4) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. 1. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany uzyskał i utrzymywał swoją odporność operacyjną zgodnie z wymogami określonymi w rozdziale II rozporządzenia (UE) 2022/2554 zapewniającą odporność jego	T		Jw.	

	systemów transakcyjnych, ich wystarczającą wydajność, aby móc obsłużyć znaczny wolumen zleceń i komunikatów w szczytowych okresach, zdolność zapewnienia prawidłowego obrotu w warunkach dużych napięć rynkowych, pełne przetestowanie mające zapewnić spełnienie tych warunków, a także objęcie skutecznymi rozwiązaniami w zakresie ciągłości działania, w tym strategią i planami na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT oraz planami reagowania i przywracania sprawności ICT ustanowionymi zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) 2022/2554, celem zapewnienia ciągłości świadczenia usług w przypadku wystąpienia jakichkolwiek awarii systemów transakcyjnych.”; b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany posiadał skuteczne systemy, procedury i mechanizmy, w tym nakładające na członków lub uczestników obowiązek	T			

	przeprowadzania odpowiednich testów algorytmów i zapewnienia warunków ułatwiających prowadzenie takich testów – zgodnie z wymogami określonymi w rozdziałach II i IV rozporządzenia (UE) 2022/2554 – w celu zapewnienia, aby systemy handlu algorytmicznego nie mogły doprowadzić lub przyczynić się do powstania na rynku zakłóceń obrotu oraz w celu eliminowania wszelkich warunków powodujących zakłócenia obrotu, spowodowanych takimi systemami handlu algorytmicznego, w tym systemy umożliwiające ograniczenie wielkości wskaźnika niewykonanych zleceń do liczby transakcji, które członek lub uczestnik rynku może wprowadzić do systemu, spowolnienie napływu zleceń w przypadku ryzyka osiągnięcia przez system maksymalnej wydajności oraz ograniczenie i egzekwowanie minimalnej wielkości zmiany ceny, jakiej można dokonywać na rynku.”;				

	c) w ust. 12 wprowadza się następujące zmiany: (i) lit. a otrzymujebr zmienie: „a) wymogi mające na celu zapewnienie odporności systemów transakcyjnych rynków regulowanych oraz ich odpowiedniej wydajności, z wyjątkiem wymogów związanych z operacyjną odpornością cyfrową;”; (ii) lit. g) otrzymuje brzmienie: „g) wymogi mające zapewniać przeprowadzanie odpowiednich testów algorytmów, innych niż testowanie operacyjnej odporności cyfrowej, w celu zapewnienia, aby systemy handlu algorytmicznego obejmujące systemy handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości nie mogły doprowadzić lub przyczynić się do powstania na rynku zakłóceń obrotu.”.	N		Ad. c) Zmiany przewidziane w art. 6 pkt 4 lit. c skierowane są do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i nie podlegają implementacji do prawa krajowego.	

Art. 7 **Zmiany dyrektywy (UE) 2015/2366 w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE**	W dyrektywie (UE) 2015/2366 wprowadza się następujące zmiany: 1) art. 3 lit. j) otrzymuje brzmienie: „j) usług świadczonych przez dostawców usług technicznych, które wspierają świadczenie usług płatniczych, nie wchodząc jednak na żadnym etapie w posiadanie transferowanych środków pieniężnych; usługi te obejmują m.in. przetwarzanie i przechowywanie danych, usługi powiernicze i ochrony prywatności, uwierzytelnianie danych i podmiotów, technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT), dostarczanie sieci informatycznych i komunikacyjnych, dostarczanie i konserwacja terminali i urządzeń wykorzystywanych na potrzeby usług	T	Art. 10 pkt 2 w zakresie pkt 1 Projektowany art. 6 pkt 10		Art. 6. Przepisów ustawy, z zastrzeżeniem art. 6a–6d, nie stosuje się do: 10) usług świadczonych przez dostawców usług technicznych, wspierających świadczenie usług płatniczych, jeżeli nie wchodzą oni w posiadanie środków pieniężnych będących przedmiotem transakcji płatniczej, w szczególności usług przetwarzania i przechowywania danych, usług powierniczych i ochrony prywatności, usług przekazywania między płatnikiem a odbiorcą informacji o transakcji płatniczej, uwierzytelniania danych i podmiotów, dostarczania technologii informatycznych (IT) i sieci komunikacyjnych, dostarczania i utrzymania terminali i urządzeń wykorzystywanych do świadczenia usług płatniczych, z wyjątkiem usług inicjowania transakcji płatniczej i usług dostępu do informacji o rachunku;

	płatniczych, z wyjątkiem usług inicjowania płatności i usług dostępu do informacji o rachunku;”;				
	2) w art. 5 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: a) w akapicie pierwszym wprowadza się następujące zmiany: (i) lit. e) otrzymuje brzmienie: „e) opis stosowanych przez wnioskodawcę zasad zarządzania i mechanizmów kontroli wewnętrznej, w tym procedur administracyjnych, procedur zarządzania ryzykiem i procedur księgowych, jak również ustaleń dotyczących korzystania z usług ICT zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego	T	Art. 10 pkt 4 w zakresie pkt 2 lit. a (i) Projektowany art. 61 ust. 1 pkt 6		Art. 61. 1. Do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, wnioskodawca dołącza: 6) opis systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3, w tym zatwierdzone regulacje wewnętrzne w tym zakresie;

	i Rady (UE) 2022/2554 (*7), wykazujący, że te zasady zarządzania i mechanizmy kontroli wewnętrznej są proporcjonalne, właściwe, rzetelne i adekwatne; (ii) lit. f) otrzymuje brzmienie: „f) opis procedury wprowadzonej w celu monitorowania incydentów związanych z bezpieczeństwem i skarg klientów dotyczących bezpieczeństwa oraz postępowania i działań następczych w przypadku wystąpienia takich incydentów i skarg, łącznie z mechanizmem zgłaszania incydentów uwzględniającym	T	Art. 10 pkt 5 lit. a tiret 1 projektowany art. 64a ust. 1 pkt 4 lit. b		Art. 64a. 1. W skład systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3, wchodzą: 4) opis: b) procedur monitorowania incydentów związanych z bezpieczeństwem oraz monitorowania i rozpatrywania skarg użytkowników, w tym skarg związanych z bezpieczeństwem, a także działań następczych w przypadku wystąpienia takich incydentów i skarg, wraz z mechanizmem zgłaszania incydentów uwzględniającym obowiązki instytucji płatniczej w zakresie zgłaszania, o których mowa w art. 32g i art. 32h,

	obowiązki instytucji płatniczej dotyczące zgłaszania określone w rozdziale III rozporządzenia (UE) 2022/2554;”;				
	(iii) lit. h) otrzymuje brzmienie: „h) opis rozwiązań zapewniających ciągłość działania, w tym jasne określenie operacji krytycznych, skutecznej strategii i planów na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT oraz planów reagowania i przywracania sprawności ICT, a także procedury na potrzeby regularnego testowania i przeglądu adekwatności i skuteczności takich planów zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/2554;”;	T	Art. 10 pkt 5 li. a tiret 2 projektowany art. 64 a ust. 1 pkt 4 lit.e		e) rozwiązań zapewniających ciągłość działania, w tym wyczerpujące i dokładne określenie krytycznych operacji oraz określenie skutecznych planów awaryjnych i procedury na potrzeby regularnego weryfikowania i przeglądu adekwatności i skuteczności takich planów,

	b) akapit trzeci otrzymuje brzmienie: „Środki kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka, o których mowa w akapicie pierwszym lit. j), wskazują sposób zapewniania wysokiego poziomu operacyjnej odporności cyfrowej zgodnie z rozdziałem II rozporządzenia (UE) 2022/2554, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa technicznego i ochrony danych, w tym w odniesieniu do oprogramowania i systemów ICT stosowanych przez wnioskodawcę lub przedsiębiorstwa, którym zleca on w ramach outsourcingu całość	T	Art. 10 pkt 5 lit. b projektowany art. 64 a ust. 3a		3a. Środki kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lit. g, wskazują sposób zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa technicznego i ochrony danych, w tym w odniesieniu do oprogramowania i systemów informatycznych stosowanych przez wnioskodawcę lub podmiot, któremu wnioskodawca powierzył wykonywanie całości albo części czynności operacyjnych. Środki te obejmują również środki bezpieczeństwa, o których mowa w dziale IIa.

	lub część swoich operacji. Środki te obejmują również środki bezpieczeństwa określone w art. 95 ust. 1 niniejszej dyrektywy. Środki te uwzględniają wytyczne EUNB dotyczące środków bezpieczeństwa, o których mowa w art. 95 ust. 3 niniejszej dyrektywy, kiedy zostaną one przyjęte.”;				
	3) art. 19 ust. 6 akapit drugi otrzymuje brzmienie: „Zlecanie w ramach outsourcingu ważnych funkcji operacyjnych, łącznie z systemami ICT, nie może odbywać się w sposób istotnie obniżający jakość kontroli wewnętrznej instytucji płatniczej oraz zdolność właściwych organów do monitorowania i odtworzenia przestrzegania przez instytucję płatniczą wszystkich obowiązków	T	Art. 10 pkt 6 projektowany art. 86 ust. 5		

	określonych w niniejszej dyrektywie.”;				
	4) w art. 95 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu: „Akapit pierwszy pozostaje bez uszczerbku dla stosowania rozdziału II rozporządzenia (UE) 2022/2554 do: a) dostawców usług płatniczych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), b) i d) niniejszej dyrektywy; a) dostawców usług płatniczych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), b) i d) niniejszej dyrektywy; b) dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku, o których mowa w art. 33 ust. 1 niniejszej dyrektywy; c) instytucji płatniczych zwolnionych zgodnie z art. 32 ust. 1 niniejszej dyrektywy; oraz d) instytucji pieniądza elektronicznego korzystających z wyłączenia, o którym mowa w art. 9 ust. 1	T	Art. 32 f obowiązujący ustawy o usługach płatniczych + art. 8 pkt 7 projektowany art. 18ze		Art. 32 f obowiązujący : **Art. 32f.** 1. Dostawca, w ramach systemu zarządzania ryzykiem, podejmuje środki ograniczające ryzyko oraz wprowadza mechanizmy kontroli służące zarządzaniu ryzykiem operacyjnym oraz ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa w za-kresie świadczenia usług płatniczych, w szczególności przez: 1) utrzymywanie skutecznej procedury zarządzania incydentami, w tym na potrzeby wykrywania i klasyfikacji poważnych incydentów operacyjnych i incydentów związanych z bezpieczeństwem, w tym o charakterze teleinformatycznym; 2) bieżącą ocenę i aktualizację procedur w zakresie zarządzania ryzykiem operacyjnym i ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa, w tym bezpieczeństwa teleinformatycznego, a także bieżącą ocenę środków ograniczających ryzyko oraz mechanizmów kontroli. 2. Dostawca corocznie, w terminie do dnia 31 stycznia roku następnego, przekazuje KNF lub innemu właściwemu organowi nadzoru roczną informację o ocenie i aktualizacji procedur w zakresie zarządzania ryzykiem operacyjnym i ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa, a także ocenie środków ograniczających

	dyrektywy 2009/110/WE.”;				ryzyko oraz mechanizmów kontroli, o których mowa w ust. 1 pkt 2.
	5) w art. 96 dodaje się ustęp w brzmieniu: „7. Państwa członkowskie zapewniają, aby ust. 1–5 niniejszego artykułu nie miały zastosowania do: a) dostawców usług płatniczych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), b) i d) niniejszej dyrektywy; b) dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku, o których mowa w art. 33 ust. 1 niniejszej dyrektywy; c) instytucji płatniczych zwolnionych zgodnie z art. 32 ust. 1 niniejszej dyrektywy; oraz d) instytucji pieniądza elektronicznego korzystających z wyłączenia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 dyrektywy 2009/110/WE.”;		Art. 10 pkt 3 projektowany art. 32ga		brak

	6) art. 98 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. EUNB, zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dokonuje regularnego przeglądu i, w stosownych przypadkach, aktualizuje regulacyjne standardy techniczne w celu, między innymi, uwzględnienia innowacji i postępu technologicznego oraz przepisów rozdziału II rozporządzenia (UE) 2022/2554”.	N		Przepis skierowany do EUNB	
Art. 8 **Zmiany dyrektywy (UE) 2016/2341** **w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP)**	Art. 21 ust. 5 dyrektywy (UE) 2016/2341 otrzymuje brzmienie: „5. Państwa członkowskie zapewniają, aby IORP podejmowały rozsądne działania w celu zapewnienia ciągłości i regularności prowadzenia swojej działalności, co obejmuje opracowanie planów awaryjnych. W tym celu IORP, w stosownych przypadkach, stosują odpowiednie i współmierne systemy, zasoby i procedury oraz	T	Art. 2 Projektowany art. 26d		**Art. 26d.** Pracownicze towarzystwo jest obowiązane do przygotowania planów awaryjnych obejmujących systemy, zasoby i procedury pracowniczego towarzystwa, w celu zapewnienia ciągłości i regularności prowadzenia działalności przez pracownicze towarzystwo.

	w szczególności ustanawiają sieci i systemy informatyczne i zarządzają nimi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554.				
Art. 9 **Transpozycja**	1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 17 stycznia 2025 r. przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 17 stycznia 2025 r. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposoby dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.	T	Art. 20		

Art. 10 **Wejście w życie**	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.	N			
Art. 11 **Adresaci**	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N			

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji Projekt rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie informacji niezbędnych do opracowania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji oraz kryteriów dokonywanej przez Fundusz oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji
TYTUŁ AKTU PRAWNEGO UE	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296, Dz. Urz. UE L 203 z 01.08.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 29, Dz. Urz. UE L 283 z 31.08.2020, str. 2 Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022 str. 153, Dz. Urz. UE L 2023/2864 z 20.12.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1174 z 22.04.2024) („BRRD1")
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU	Projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z uwagi na konieczność jak najszybszego umożliwienia stosowania prawa UE.

Jednostka redakcyjna	**Treść przepisu UE**	**Konieczność wdrożenia T/N**	**Jedn. Red.**	**Treść przepisu/przepisów projektu**	**Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)**
Załącznik Sekcja C BRRD	ZAŁĄCZNIK SEKCJA C	T	**Dodawany w art. 80 ust. 2a ustawy z dnia 10**	Przepis stanowił będzie materialną podstawę do wydania aktu wykonawczego na podstawie art. 87 ustawy o BFG, który uzupełni wdrożenie dyrektywy 2014/59/UE ze zmianami wynikającymi z dyrektywy 2022/2556/UE w zakresie Załącznika Sekcja C.	

	Kwestie, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi przeanalizować przy ocenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy Oceniając możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważa następujące kwestie: Podczas oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy uznaje się, że odniesienia do instytucji obejmują instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d) w ramach grupy: 1) stopień, w jakim instytucja jest w stanie przyporządkować główne linie biznesowe i operacje krytyczne do poszczególnych osób prawnych; 2)		**czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji**	3) W art. 80 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: ,,2a. Fundusz, dokonując oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, stosuje kryteria obejmujące prawne i proceduralne działanie podmiotu lub podmiotu należącego do grupy, funkcjonowanie jego głównych linii biznesowych i operacji krytycznych, specyfikę świadczonych usług, obsługę systemów informacji zarządczej, stosowanie gwarancji wewnątrzgrupowych, transakcji zabezpieczających oraz możliwości wsparcia organów unijnych i państw trzecich, operacyjną odporność cyfrowej sieci i systemów informatycznych, a także skutki, jakie przymusowa restrukturyzacja miałaby na podmioty powiązane, wierzycieli, kontrahentów, pracowników, funkcjonowanie systemów płatniczych, rozliczeniowych oraz całego systemu finansowego i gospodarki.”. 4) art. 87 otrzymuje brzmienie: „Art. 87. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowy zakres, sposób, tryb i terminy przekazywania Funduszowi przez podmioty informacji niezbędnych do opracowania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając rozmiar podmiotu, jego profil ryzyka, formę prawną oraz udział w systemie ochrony instytucjonalnej, 2) kryteria dokonywanej przez Fundusz oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów	

	stopień dostosowania struktur prawnych i korporacyjnych w odniesieniu do głównych linii biznesowych i operacji krytycznych; 3) stopień, w jakim obowiązują uzgodnienia zapewniające podstawowy personel, infrastrukturę, finansowanie, płynność i kapitał, wspierające i pozwalające utrzymać główne linie biznesowe i operacje krytyczne; 4) stopień, w jakim umowy o świadczenie usług, w tym ustalenia umowne dotyczące korzystania z usług ICT, które instytucja utrzymuje, są solidne i w pełni wykonalne w przypadku upadłości instytucji; 4a) operacyjną odporność cyfrową sieci i systemów informatycznych wspierających funkcje krytyczne i główne linie biznesowe instytucji, z uwzględnieniem zgłoszeń dotyczących poważnych incydentów związanych z ICT oraz wyników testowania operacyjnej odporności cyfrowej na podstawie rozporządzenia (UE) 2022/2554; 5) stopień, w jakim struktura zarządzania instytucją jest odpowiednia do celów			przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając potrzebę zapewnienia realizacji celów przymusowej restrukturyzacji.”. W § 10 projektowanego aktu wykonawczego z art. 87 ustawy o BFG zapewni się uzupełnienie wdrożenia dyrektywy 2014/59/UE ze zmianami wynikającymi z dyrektywy 2022/2556/UE w zakresie Załącznika Sekcja C. § 10. Oceniając możliwość przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji podmiotu oraz podmiotu należącego do grupy, Fundusz bierze pod uwagę w szczególności: 1) przyporządkowanie przez podmiot głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych do poszczególnych osób prawnych; 2) dostosowanie struktur prawnych i korporacyjnych w odniesieniu do głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych; 3) obowiązywanie uzgodnień zapewniających podstawowy personel, infrastrukturę, finansowanie, płynność i kapitał oraz wspierających i pozwalających utrzymać główne linie biznesowe i funkcje krytyczne; 4) solidność i egzekwowalność umów dotyczących świadczenia usług, w tym ustaleń umownych dotyczących korzystania z usług technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT), w razie przymusowej restrukturyzacji podmiotu; 5) adekwatność struktury zarządzania podmiotem do celów zarządzania i zapewnienia zgodności z wewnętrznymi strategiami podmiotu w odniesieniu do jego umów o gwarantowanym poziomie usług;	

	zarządzania i zapewnienia zgodności z wewnętrznymi strategiami instytucji w odniesieniu do jej umów o gwarantowanym poziomie usług; 6) stopień, w jakim instytucja posiada procedury umożliwiające przeniesienie na rzecz osób trzecich usług świadczonych w ramach umów o gwarantowanym poziomie usług w przypadku oddzielenia funkcji krytycznych lub głównych linii biznesowych; 7) stopień, w jakim obowiązują plany awaryjne i środki pozwalające utrzymać ciągłość dostępu do systemów płatniczych i rozliczeniowych; 8) adekwatność systemów informacji zarządczej, jeżeli chodzi o zagwarantowanie, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były w stanie zgromadzić dokładne i kompletne informacje dotyczące głównych linii biznesowych i operacji krytycznych, które ułatwią im szybkie podejmowanie decyzji; 9)			6) posiadane przez podmiot procedury umożliwiające przeniesienie na rzecz osób trzecich usług świadczonych w ramach umów o gwarantowanym poziomie usług w przypadku oddzielenia funkcji krytycznych lub głównych linii biznesowych; 7) obowiązujące plany awaryjne i środki pozwalające utrzymać ciągłość dostępu do systemów płatniczych i rozliczeniowych; 8) adekwatność systemów informacji zarządczej, jeżeli chodzi o zagwarantowanie, by Fundusz był w stanie zgromadzić dokładne i kompletne informacje dotyczące głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych, które ułatwią mu szybkie podejmowanie decyzji; 9) zdolność systemów informacji zarządczej do dostarczania informacji istotnych dla przeprowadzenia skutecznej przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do podmiotu w dowolnym momencie, w tym w szybko zmieniających się warunkach; 10) wyniki przeprowadzonych przez podmiot testów systemów informacji zarządczej w scenariuszach warunków skrajnych, zdefiniowanych przez Fundusz; 11) zapewnienie przez podmiot ciągłości systemów informacji zarządczej zarówno w odniesieniu do tego podmiotu, jak i podmiotu który powstał w przypadku oddzielenia funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych od pozostałych funkcji i linii biznesowych; 12) ustanowienie przez podmiot odpowiednich procedur gwarantujących przekazywanie Funduszowi informacji niezbędnych do wskazania deponentów i kwot objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów;	

	zdolność systemów informacji zarządczej do dostarczania informacji istotnych dla przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji w dowolnym momencie, nawet w szybko zmieniających się warunkach; 10) stopień, w jakim instytucja przetestowała swoje systemy informacji zarządczej w scenariuszach warunków skrajnych, zdefiniowanych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; 11) stopień, w jakim instytucja może zapewnić ciągłość swoich systemów informacji zarządczej zarówno w odniesieniu do zainteresowanej instytucji, jak i nowej instytucji w przypadku oddzielenia operacji krytycznych i głównych linii biznesowych od pozostałych operacji i linii biznesowych; 12) stopień, w jakim instytucja ustanowiła odpowiednie procedury gwarantujące przekazywanie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacji niezbędnych do wskazania deponentów i kwot objętych systemami gwarancji depozytów;			13) udzielanie na warunkach rynkowych gwarancji wewnątrzgrupowych stosowanych przez grupę, oraz solidność systemów zarządzania ryzykiem związanym z tymi gwarancjami; 14) zawieranie przez grupę na warunkach rynkowych wewnątrzgrupowych transakcji zabezpieczających oraz solidność systemów zarządzania ryzykiem dotyczącym tych transakcji; 15) nasilenie efektu domina w ramach grupy związane ze stosowaniem gwarancji wewnątrzgrupowych lub księgowych wewnątrzgrupowych transakcji zabezpieczających; 16) negatywny wpływ struktury prawnej grupy na stosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji związany z liczbą osób prawnych, złożonością struktury grupy lub trudnością w przyporządkowaniu linii biznesowych do podmiotów grupy; 17) kwotę oraz rodzaj zobowiązań podmiotu mogące podlegać umorzeniu lub konwersji; 18) jeżeli ocena obejmuje holding mieszany, ewentualne negatywne skutki dla niefinansowej części grupy, w jakim przymusowa restrukturyzacja w stosunku do podmiotów grupy, które są instytucjami lub instytucjami finansowymi, może mieć negatywne; 19) istnienie i solidność umów o gwarantowanym poziomie usług; 20) dysponowanie przez organy państw trzecich instrumentami przymusowej restrukturyzacji niezbędnymi dla wsparcia działań w ramach przymusowej restrukturyzacji podejmowanych przez unijne organy przymusowej restrukturyzacji, a także możliwości	

	13) jeżeli grupa stosuje gwarancje wewnątrzgrupowe, stopień, w jakim gwarancje te są udzielane na warunkach rynkowych, a systemy zarządzania ryzykiem związanym z tymi gwarancjami są solidne; 14) jeżeli grupa zawiera wewnątrzgrupowe transakcje zabezpieczające, stopień, w jakim transakcje te są zawierane na warunkach rynkowych, a systemy zarządzania ryzykiem dotyczącym tych transakcji są solidne; 15) stopień, w jakim stosowanie gwarancji wewnątrzgrupowych lub księgowych wewnątrzgrupowych transakcji zabezpieczających nasila efekt domina w ramach grupy; 16) stopień, w jakim struktura prawna grupy utrudnia stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z liczbą osób prawnych, złożonością struktury grupy lub trudnością w			podejmowania skoordynowanych działań przez te organy i organy państw trzecich; 21) możliwość zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji w sposób odpowiadający celom przymusowej restrukturyzacji, biorąc pod uwagę dostępne instrumenty i strukturę podmiotu; 22) wpływ struktury grupy na przeprowadzenie skutecznej przymusowej restrukturyzacji całej grupy lub przynajmniej jednego z podmiotów grupy bez bezpośredniego lub pośredniego negatywnego skutku dla systemu finansowego, zaufania rynku lub gospodarkę, mając na uwadze cel zmaksymalizowania wartości grupy jako całości; 23) uzgodnienia i środki mogące ułatwić przymusową restrukturyzację w przypadkach grup, które posiadają jednostki zależne z siedzibą w różnych jurysdykcjach; 24) możliwość wiarygodnego zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji w sposób odpowiadający celom przymusowej restrukturyzacji, biorąc pod uwagę możliwe skutki dla wierzycieli, kontrahentów, klientów i pracowników oraz działania, które mogą podjąć organy państw trzecich; 25) możliwość właściwego oszacowania wpływu przymusowej restrukturyzacji podmiotu na system finansowy i zaufanie rynków finansowych; 26) ewentualny znaczący bezpośredni lub pośredni negatywny skutek jaki przymusowa restrukturyzacja podmiotu może mieć dla systemu finansowego, zaufanie rynku lub gospodarkę; 27) ewentualne ograniczenie efektu domina względem innych podmiotów lub rynków finansowych dzięki	

	przyporządkowaniu linii biznesowych do podmiotów powiązanych; 17) kwota oraz rodzaj ►M3 zobowiązań mogące podlegać umorzeniu lub konwersji ◄ instytucji; 18) jeżeli ocena obejmuje spółkę holdingową o profilu mieszanym, stopień, w jakim restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w stosunku do podmiotów powiązanych, które są instytucjami lub instytucjami finansowymi, może mieć negatywne skutki dla niefinansowej części grupy; 19) istnienie i solidność umów o gwarantowanym poziomie usług; 20) dysponowanie przez organy państw trzecich instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezbędnymi dla wsparcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanych przez unijne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także możliwości			zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia przymusowej restrukturyzacji; 28) ewentualne istotne skutki jakie przymusowej restrukturyzacji podmiotu ma dla funkcjonowania systemów płatniczych i rozliczeniowych; 29) operacyjną odporność cyfrową sieci i systemów informatycznych wspierających funkcje krytyczne i główne linie biznesowe podmiotu, z uwzględnieniem zgłoszeń dotyczących poważnych incydentów związanych z technologiami informacyjno-komunikacyjnymi (ICT) oraz wyników testowania operacyjnej odporności cyfrowej na podstawie rozporządzenia (UE) 2022/2554.	

	podejmowania skoordynowanych działań przez organy unijne i organy państw trzecich; 21) możliwość zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób odpowiadający celom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę dostępne instrumenty i strukturę instytucji; 22) stopień, w jakim struktura grupy umożliwia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy lub przynajmniej jednego z podmiotów powiązanych bez bezpośredniego lub pośredniego negatywnego skutku dla systemu finansowego, zaufanie rynku lub gospodarkę, mając na uwadze cel zmaksymalizowania wartości grupy jako całości; 23) uzgodnienia i środki mogące ułatwić restrukturyzację i uporządkowaną likwidację w przypadkach grup, które posiadają przedsiębiorstwa zależne z siedzibą w różnych jurysdykcjach;				

	24) możliwość wiarygodnego zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób odpowiadający celom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę możliwe skutki dla wierzycieli, kontrahentów, klientów i pracowników oraz działania, które mogą podjąć organy państw trzecich; 25) stopień, w jakim można właściwie oszacować wpływ restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji na system finansowy i zaufanie rynków finansowych; 26) stopień, w jakim restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji może mieć znaczący bezpośredni lub pośredni negatywny skutek dla systemu finansowego, zaufanie rynku lub gospodarkę; 27) stopień, w jakim dzięki zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji				

	można by ograniczyć efekt domina względem innych instytucji lub rynków finansowych; 28) stopień, w jakim restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji mogłaby mieć istotne skutki dla funkcjonowania systemów płatniczych i rozliczeniowych.				

Projekt z dnia 11 kwietnia 2025 r.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego
TYTUŁ AKTU PRAWNEGO UE	rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1) (zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2554"),
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU	Termin, od którego stosuje się wdrażane rozporządzenie: 17.01.24 r. Projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z uwagi na konieczność jak najszybszego umożliwienia stosowania prawa UE.

Jednostka redakcyjna dyrektywy	**Treść przepisu rozporządzenia 2022/2554**	**Konieczność przepisów, które służyłyby stosowaniu T/N**	**Jednostka redakcyjna projektu ustawy**	**Treść przepisu projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego**	**Treść przepisów obowiązujących**
Art. 1 **Przedmiot**	1. W celu osiągnięcia wysokiego wspólnego poziomu operacyjnej odporności cyfrowej w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się następujące jednolite wymogi dotyczące bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych wspierających procesy biznesowe podmiotów finansowych: a) wymogi mające zastosowanie do podmiotów finansowych w odniesieniu do:	N			

	(i) zarządzania ryzykiem związanym z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT); (ii) zgłaszania poważnych incydentów związanych z ICT właściwym organom oraz dobrowolnego informowania ich o znaczących cyberzagrożeniach; (iii) zgłaszania właściwym organom przez podmioty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a)–d), poważnych incydentów operacyjnych lub poważnych incydentów bezpieczeństwa związanych z płatnościami; (iv) testowania operacyjnej odporności cyfrowej; (v) wymiany informacji i analiz w związku z cyberzagrożeniami i podatnościami w tym obszarze; (vi) środków na rzecz należytego zarządzania ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT; b) wymogi w odniesieniu do ustaleń umownych zawartych między zewnętrznymi dostawcami usług ICT a podmiotami finansowymi; c) zasady dotyczące ustanowienia i funkcjonowania ram nadzoru nad kluczowymi zewnętrznymi dostawcami usług ICT świadczącymi usługi na rzecz podmiotów finansowych; d) zasady współpracy między właściwymi organami oraz zasady nadzoru i egzekwowania przepisów przez właściwe organy				

	w odniesieniu do wszystkich kwestii objętych niniejszym rozporządzeniem.				
	2. W odniesieniu do podmiotów finansowych zidentyfikowanych jako podmioty kluczowe lub ważne zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi art. 3 dyrektywy (UE) 2022/2555 niniejsze rozporządzenie uznaje się za sektorowy akt prawny Unii do celów art. 4 tej dyrektywy.	T	Art. 16 pkt 1 Zmiany ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa Projektowany art. 16 a		
	3. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla odpowiedzialności państw członkowskich w zakresie podstawowych funkcji państwa dotyczących bezpieczeństwa publicznego, obronności i bezpieczeństwa narodowego zgodnie prawem Unii.	N			
Art. 2 **Zakres stosowania**	1. Bez uszczerbku dla ust. 3 i 4 niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do następujących podmiotów: a) instytucji kredytowych; b) instytucji płatniczych, w tym instytucji płatniczych zwolnionych zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/2366; c) dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku; d) instytucji pieniądza elektronicznego, w tym instytucji pieniądza elektronicznego	T	Art. 8 pkt 6: projektowany art. 18za		brak

	zwolnionych zgodnie z dyrektywą 2009/110/WE; e) firm inwestycyjnych; f) dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy uzyskali zezwolenie na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektywy 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie rynków kryptoaktywów") i emitentów tokenów powiązanych z aktywami; g) centralnych depozytów papierów wartościowych; h) kontrahentów centralnych; i) systemów obrotu; j) repozytoriów transakcji; k) zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi; l) spółek zarządzających; m) dostawców usług w zakresie udostępniania informacji; n) zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji; o) pośredników ubezpieczeniowych, pośredników reasekuracyjnych i pośredników oferujących ubezpieczenia uzupełniające;				

	p) instytucji pracowniczych programów emerytalnych; q) agencji ratingowych; r) administratorów kluczowych wskaźników referencyjnych; s) dostawców usług finansowania społecznościowego; t) repozytoriów sekurytyzacji; zewnętrznych dostawców usług ICT.				
	2. Do celów niniejszego rozporządzenia podmioty, o których mowa w ust. 1 lit. a)–t), są wspólnie określane jako „podmioty finansowe”.	T	Jw.	Jw.	
	3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do: a) zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE; b) zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, o których mowa w art. 4 dyrektywy 2009/138/WE; c) instytucji pracowniczych programów emerytalnych, które obsługują programy emerytalne liczące łącznie nie więcej niż 15 uczestników; d) osób fizycznych lub prawnych zwolnionych zgodnie z art. 2 i 3 dyrektywy 2014/65/UE; e) pośredników ubezpieczeniowych, pośredników reasekuracyjnych i pośredników	T	Art. 8 pkt 6: projektowany art. 18za		

	oferujących ubezpieczenia uzupełniające będących mikroprzedsiębiorstwami, małymi lub średnimi przedsiębiorstwami; f) instytucji świadczących żyro pocztowe, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 3 dyrektywy 2013/36/UE.				
	4. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia podmioty, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy 2013/36/UE, mające siedzibę na ich odpowiednich terytoriach. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z takiej możliwości, informuje o tym Komisję oraz o wszelkich późniejszych zmianach w tym względzie. Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej na swojej stronie internetowej lub za pomocą innych łatwo dostępnych środków.	N		Projektodawca nie zdecydował o wyłączeniu podmiotów finansowych wskazanych w art. 2 ust. 4 tj. podmiotów o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy 2013/36/UE, mające siedzibę na ich odpowiednich terytoriach. W polskim systemie prawnym ww. podmiotom odpowiadają spółdzielcze kasy oszczędnościowo - kredytowe w rozumieniu ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo – kredytowych i banki państwowe tj. BGK.	
Art. 3 **Definicje**	Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: 1) „operacyjna odporność cyfrowa” oznacza zdolność podmiotu finansowego do budowania, gwarantowania i weryfikowania swojej operacyjnej integralności i niezawodności przez zapewnianie, bezpośrednio albo pośrednio – korzystając z usług zewnętrznych dostawców usług ICT – pełnego zakresu możliwości w obszarze ICT niezbędnych do zapewnienia bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych, z których korzysta podmiot	N			

	finansowy i które wspierają ciągłe świadczenie usług finansowych oraz ich jakość, w tym w trakcie zakłóceń; 2) „sieci i systemy informatyczne” oznaczają sieci i systemy informatyczne zdefiniowane w art. 6 pkt 1 dyrektywy (UE) 2022/2555; 3) „dotychczasowy system ICT” oznacza system ICT, którego cykl życia dobiegł końca (koniec okresu użytkowania), którego ze względów technologicznych i komercyjnych nie można zmodernizować ani naprawić, lub który nie jest już obsługiwany przez dostawcę lub zewnętrznego dostawcę usług ICT, ale który nadal jest wykorzystywany i wspiera funkcje danego podmiotu finansowego; 4) „bezpieczeństwo sieci i systemów informatycznych” oznacza bezpieczeństwo sieci i systemów informatycznych zdefiniowane w art. 6 pkt 2 dyrektywy (UE) 2022/2555; 5) „ryzyko związane z ICT” oznacza każdą dającą się racjonalnie określić okoliczność związaną z użytkowaniem sieci i systemów informatycznych, która – jeżeli dojdzie do jej urzeczywistnienia – może zagrozić bezpieczeństwu sieci i systemów informatycznych, dowolnego narzędzia lub procesu zależnego od technologii, bezpieczeństwu operacji i procesów lub świadczeniu usług poprzez wywoływanie negatywnych skutków w środowisku cyfrowym lub fizycznym;	N N N N			

	6) „zasoby informacyjne” oznaczają zbiór informacji, w formie materialnej albo niematerialnej, który jest wart ochrony; 7) „zasób ICT” oznacza oprogramowanie lub zasoby komputerowe w sieci i systemach informatycznych wykorzystywanych przez dany podmiot finansowy; 8) „incydent związany z ICT” oznacza pojedyncze zdarzenie lub serię powiązanych ze sobą zdarzeń, nieplanowanych przez dany podmiot finansowy, które zagrażają bezpieczeństwu sieci i systemów informatycznych i mają negatywny wpływ na dostępność, autentyczność, integralność lub poufność danych lub na usługi świadczone przez ten podmiot finansowy; 9) „incydent operacyjny lub incydent w zakresie bezpieczeństwa związany z płatnościami” oznacza zdarzenie lub serię powiązanych ze sobą zdarzeń, nieplanowanych przez podmioty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a)–d), związanych z ICT lub nie, które mają negatywny wpływ na dostępność, autentyczność, integralność lub poufność danych związanych z płatnościami lub świadczonych usług związanych z płatnościami realizowanymi przez dany podmiot finansowy; 10) „poważny incydent związany z ICT” oznacza incydent związany z ICT o dużym negatywnym wpływie na sieci i systemy	N N N N T	Art. 8 pkt 6 projektowany art. 18zg ust. 1		Brak

	informatyczne, które wspierają krytyczne lub istotne funkcje podmiotu finansowego; 11) „poważny incydent operacyjny lub poważny incydent w zakresie bezpieczeństwa związany z płatnościami” oznacza incydent operacyjny lub incydent w zakresie bezpieczeństwa związany z płatnościami o dużym negatywnym wpływie na świadczone usługi związane z płatnościami; 12) „cyberzagrożenie” oznacza cyberzagrożenie zdefiniowane w art. 2 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2019/881; 13) „znaczące cyberzagrożenie” oznacza cyberzagrożenie, którego charakterystyka techniczna wskazuje, że potencjalnie może spowodować poważny incydent związany z ICT lub poważny incydent operacyjny lub poważny incydent w zakresie bezpieczeństwa związany z płatnościami; 14) „cyberatak” oznacza złośliwy incydent związany z ICT wywołany przez próbę zniszczenia, ujawnienia, zmiany, dezaktywacji, kradzieży lub uzyskania nieuprawnionego dostępu do składnika aktywów lub jego nieuprawnionego wykorzystania przez jakiegokolwiek agresora; 15) „analiza zagrożeń” oznacza informacje, które zostały zagregowane, przekształcone, przeanalizowane, zinterpretowane lub wzbogacone w celu zapewnienia niezbędnego kontekstu na potrzeby podejmowania decyzji	N N T N N	Art. 8 pkt 6 projektowany art. 18 zh ust. 1		Brak

	i umożliwienia odpowiedniego i wystarczającego zrozumienia w celu złagodzenia skutków incydentu związanego z ICT lub cyberzagrożenia, w tym informacje dotyczące technicznych szczegółów cyberataku, osób odpowiedzialnych za atak oraz ich sposobu działania i motywacji;				
	16) „podatność” oznacza słabość, wrażliwość lub wadę zasobu, systemu, procesu lub kontroli, które można wykorzystać;	N			
	17) „testy penetracyjne pod kątem wyszukiwania zagrożeń (TLPT)” oznaczają ramy naśladujące taktykę, techniki i procedury stosowane w rzeczywistości przez agresorów uznanych za stanowiących rzeczywiste cyberzagrożenie, które zapewniają kontrolowane, dostosowane do konkretnych zagrożeń, oparte na analizie zagrożeń (*red team*) testy działających na bieżąco krytycznych systemów produkcji podmiotu finansowego;	N			
	18) „ryzyko ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT” oznacza ryzyko związane z ICT, które może wystąpić w przypadku podmiotu finansowego w związku z korzystaniem przez niego z usług ICT świadczonych przez zewnętrznych dostawców usług ICT lub przez ich podwykonawców, w tym w drodze uzgodnień dotyczących outsourcingu;	N			
	19) „zewnętrzny dostawca usług ICT” oznacza przedsiębiorstwo świadczące usługi ICT;	N			

	20) „dostawca usług ICT wewnątrz grupy” oznacza przedsiębiorstwo, które jest częścią grupy finansowej i które świadczy głównie usługi ICT na rzecz podmiotów finansowych należących do tej samej grupy lub podmiotów finansowych należących do tego samego systemu ochrony instytucjonalnej, w tym ich jednostek dominujących, jednostek zależnych, oddziałów lub innych podmiotów będących wspólną własnością lub pod wspólną kontrolą; 21) „usługi ICT” oznaczają usługi cyfrowe i usługi w zakresie danych świadczone w sposób ciągły za pośrednictwem systemów ICT na rzecz co najmniej jednego użytkownika wewnętrznego lub zewnętrznego, łącznie ze sprzętem komputerowym jako usługą i usługami w zakresie sprzętu komputerowego obejmującymi zapewnianie wsparcia technicznego za pośrednictwem aktualizacji oprogramowania lub oprogramowania układowego przez dostawcę sprzętu, z wyłączeniem tradycyjnych usług telefonii analogowej; 22) „krytyczna lub istotna funkcja” oznacza funkcję, której zakłócenie w sposób istotny wpłynęłoby na wyniki finansowe podmiotu finansowego, na bezpieczeństwo lub ciągłość usług i działalności tego podmiotu lub której zaprzestanie lub wadliwe lub zakończone niepowodzeniem działanie w sposób istotny wpłynęłoby na dalsze wypełnianie przez podmiot finansowy warunków i obowiązków wynikających z udzielonego mu zezwolenia lub	N N N			

	jego innych obowiązków wynikających z obowiązujących przepisów dotyczących usług finansowych;	N			
	23) „kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT” oznacza zewnętrznego dostawcę usług ICT wyznaczonego zgodnie z art. 31;	N			
	24) „zewnętrzny dostawca usług ICT z siedzibą w państwie trzecim” oznacza zewnętrznego dostawcę usług ICT, który jest osobą prawną mającą siedzibę w państwie trzecim i który zawarł z podmiotem finansowym ustalenie umowne o świadczenie usług ICT;	N			
	25) „jednostka zależna” oznacza jednostkę zależną w rozumieniu art. 2 pkt 10 i art. 22 dyrektywy 2013/34/UE;	N			
	26) „grupa” oznacza grupę zdefiniowaną w art. 2 pkt 11 dyrektywy 2013/34/UE;	N			
	27) „jednostka dominująca” oznacza jednostkę dominującą w rozumieniu art. 2 pkt 9 i art. 22 dyrektywy 2013/34/UE;	N			
	28) „podwykonawca usług ICT z siedzibą w państwie trzecim” oznacza podwykonawcę usług ICT, który jest osobą prawną mającą siedzibę w państwie trzecim i który zawarł ustalenie umowne z zewnętrznym dostawcą usług ICT albo z zewnętrznym dostawcą usług ICT mającym siedzibę w państwie trzecim;	N			
	29) „ryzyko koncentracji w obszarze ICT” oznacza ekspozycję na poszczególnych lub wielu powiązanych ze sobą kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT, która				

	prowadzi do takiego stopnia uzależnienia od takich dostawców, że niedostępność, awaria lub innego rodzaju braki po stronie tych ostatnich mogą potencjalnie zagrozić zdolności podmiotu finansowego do wypełniania krytycznych lub istotnych funkcji lub przyczynić się do poniesienia przez ten podmiot innego rodzaju negatywnych skutków, w tym dużych strat, lub zagrozić stabilności finansowej Unii jako całości;	N			
	30) „organ zarządzający” oznacza organ zarządzający zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 36 dyrektywy 2014/65/UE, art. 3 ust. 1 pkt 7 dyrektywy 2013/36/UE, art. 2 ust. 1 lit. s) dyrektywy 2009/65/WE ([31]), art. 2 ust. 1 pkt 45 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, art. 3 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia (UE) 2016/1011, oraz w odpowiednim przepisie rozporządzenia w sprawie rynków kryptoaktywów lub równorzędne osoby, które faktycznie zarządzają podmiotem lub pełnią kluczowe funkcje zgodnie z odpowiednimi przepisami unijnymi lub krajowymi;	N			
	31) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013;	N			
	32) „instytucja zwolniona zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE” oznacza podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy 2013/36/UE;	N			
	33) „firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/65/UE;				

	34) „mała i niepowiązana wzajemnie firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną, która spełnia warunki określone w art. 12 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033; 35) „instytucja płatnicza” oznacza instytucję płatniczą zdefiniowaną w art. 4 pkt 4 dyrektywy (UE) 2015/2366; 36) „instytucja płatnicza zwolniona zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/2366” oznacza instytucję płatniczą zwolnioną zgodnie z art. 32 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/2366; 37) „dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku” oznacza dostawcę świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku, o którym mowa w art. 33 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/2366; 38) „instytucja pieniądza elektronicznego” oznacza instytucję pieniądza elektronicznego zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE; 39) „instytucja pieniądza elektronicznego zwolniona zgodnie z dyrektywą 2009/110/WE” oznacza instytucję pieniądza elektronicznego korzystającą z wyłączenia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 dyrektywy 2009/110/WE; 40) „kontrahent centralny” oznacza CCP zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;	N N N N N N N N			

	41) „repozytorium transakcji” oznacza repozytorium transakcji zdefiniowane w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012; 42) „centralny depozyt papierów wartościowych” oznacza centralny depozyt papierów wartościowych zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 909/2014; 43) „system obrotu” oznacza system obrotu zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 24 dyrektywy 2014/65/UE; 44) „zarządzający alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi” oznacza zarządzającego alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE; 45) „spółka zarządzająca” oznacza spółkę zarządzającą zdefiniowaną w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE; 46) „dostawca usług w zakresie udostępniania informacji” oznacza dostawcę usług w zakresie udostępniania informacji w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 600/2014, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 34–36 tego rozporządzenia; 47) „zakład ubezpieczeń” oznacza zakład ubezpieczeń zdefiniowany w art. 13 pkt 1 dyrektywy 2009/138/WE; 48) „zakład reasekuracji” oznacza zakład reasekuracji zdefiniowany w art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE; 49) „pośrednik ubezpieczeniowy” oznacza pośrednika ubezpieczeniowego	N N N N N N N N N N			

	zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 pkt 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 ;				
	50) „pośrednik oferujący ubezpieczenia uzupełniające” oznacza pośrednika oferującego ubezpieczenia uzupełniające zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy (UE) 2016/97;	N			
	51) „pośrednik reasekuracyjny” oznacza pośrednika reasekuracyjnego zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 pkt 5 dyrektywy (UE) 2016/97;	N			
	52) „instytucja pracowniczych programów emerytalnych” oznacza instytucję pracowniczych programów emerytalnych zdefiniowaną w art. 6 pkt 1 dyrektywy (UE) 2016/2341;	N			
	53) „mała instytucja pracowniczych programów emerytalnych” oznacza instytucję pracowniczych programów emerytalnych, która obsługuje programy emerytalne liczące łącznie nie więcej niż 100 uczestników;	N			
	54) „agencja ratingowa” oznacza agencję ratingową zdefiniowaną w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009;	N			
	55) „dostawca usług w zakresie kryptoaktywów” oznacza dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów zdefiniowanego w odpowiednim przepisie rozporządzenia w sprawie rynków kryptoaktywów;	N			
	56) „emitent tokenów powiązanych z aktywami” oznacza emitenta tokenów powiązanych z aktywami zdefiniowanego	N			

	w odpowiednim przepisie rozporządzenia w sprawie rynków kryptoaktywów;				
	57) „administrator kluczowych wskaźników referencyjnych” oznacza administratora kluczowych wskaźników referencyjnych zdefiniowanych w art. 3 pkt 25 rozporządzenia (UE) 2016/1011;	N			
	58) „dostawca usług finansowania społecznościowego” oznacza dostawcę usług finansowania społecznościowego zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 lit. e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503;	N			
	59) „repozytorium sekurytyzacji” oznacza repozytorium sekurytyzacji zdefiniowane w art. 2 pkt 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402;	N			
	60) „mikroprzedsiębiorstwo” oznacza podmiot finansowy inny niż system obrotu, kontrahent centralny, repozytorium transakcji lub centralny depozyt papierów wartościowych, który zatrudnia mniej niż 10 osób i którego roczny obrót lub bilans roczny nie przekracza 2 mln EUR;	N			
	61) „wiodący organ nadzorczy” oznacza Europejski Urząd Nadzoru wyznaczony zgodnie z art. 31 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia;	N			
	62) „Wspólny Komitet” oznacza komitet, o którym mowa w art. 54 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 oraz (UE) nr 1095/2010;	N			

	63) „małe przedsiębiorstwo” oznacza podmiot finansowy zatrudniający co najmniej 10 osób, ale mniej niż 50 osób, którego roczny obrót lub bilans roczny przekracza 2 mln EUR, ale nie przekracza 10 mln EUR; 64) „średnie przedsiębiorstwo” oznacza podmiot finansowy niebędący małym przedsiębiorstwem, zatrudniający mniej niż 250 osób i którego roczny obrót nie przekracza 50 mln EUR lub którego bilans roczny nie przekracza 43 mln EUR; 65) „organ publiczny” oznacza każdy rząd lub inny podmiot administracji publicznej, w tym krajowe banki centralne.	N N N			
Art. 4 **Zasada proporcjonalności**	1. Podmioty finansowe stosują przepisy ustanowione w rozdziale II zgodnie z zasadą proporcjonalności, biorąc pod uwagę swoją wielkość i ogólny profil ryzyka oraz charakter, skalę i stopień złożoności swoich usług, działań i operacji. 2. Dodatkowo podmioty finansowe stosują rozdział III, IV i rozdział V sekcja I w sposób proporcjonalny do swojej wielkości i ogólnego profilu ryzyka oraz charakteru, skali i stopnia złożoności swoich usług, działań i operacji, jak szczegółowo przewidziano w odpowiednich przepisach tych rozdziałów. 3. Właściwe organy analizują stosowanie zasady proporcjonalności przez podmioty	N			

	finansowe przy dokonywaniu przeglądu spójności ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT na podstawie sprawozdań przedkładanych na żądanie właściwych organów zgodnie z art. 6 ust. 5 i art. 16 ust. 2.				
Rozdział II **Zarządzanie ryzkiem związanym z ICT** **Sekcja 1** **Art. 5** **Zarządzanie i organizacja**	1. Podmioty finansowe posiadają wewnętrzne ramy zarządzania i kontroli, które zapewniają skuteczne i ostrożne zarządzanie wszystkimi rodzajami ryzyka związanego z ICT, zgodnie z art. 6 ust. 4, w celu osiągnięcia wysokiego poziomu operacyjnej odporności cyfrowej. 2. Organ zarządzający podmiotu finansowego określa, zatwierdza i nadzoruje wdrażanie wszystkich ustaleń dotyczących ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz ponosi odpowiedzialność za ich wdrażanie. 3. Do celów akapitu pierwszego organ zarządzający: a) ponosi ostateczną odpowiedzialność za zarządzanie ryzykiem związanym z ICT podmiotu finansowego; b) wprowadza polityki mające zapewnić utrzymanie wysokich standardów dostępności, autentyczności, integralności i poufności danych; c) ustala wyraźne role i obowiązki w odniesieniu do wszystkich funkcji związanych z ICT i ustanawia odpowiednie rozwiązania w zakresie zarządzania, aby zapewnić skuteczną i terminową komunikację,	N			

	współpracę i koordynację przy wykonywaniu tych funkcji; d) ponosi pełną odpowiedzialność za określenie i zatwierdzenie strategii operacyjnej odporności cyfrowej, o czym mowa w art. 6 ust. 8, w tym za określenie odpowiedniego poziomu tolerancji ryzyka związanego z ICT danego podmiotu finansowego, o czym mowa w art. 6 ust. 8 lit. b); e) zatwierdza i nadzoruje wdrażanie strategii na rzecz ciągłości działania podmiotu finansowego w zakresie ICT oraz planów reagowania i przywracania sprawności ICT, o których mowa odpowiednio w art. 11 ust. 1 i 3 i które mogą być przyjmowane jako specjalna strategia szczegółowa stanowiąca integralną część ogólnej strategii na rzecz ciągłości działania oraz planu reagowania i przywracania sprawności danego podmiotu finansowego, oraz okresowo dokonuje przeglądu wdrażania tej strategii i tych planów; f) zatwierdza plany podmiotu finansowego dotyczące wewnętrznych audytów ICT, audyty ICT i ich istotne zmiany i okresowo dokonuje ich przeglądu; g) przydziela odpowiedni budżet w celu zaspokojenia potrzeb podmiotu finansowego w zakresie operacyjnej odporności cyfrowej w odniesieniu do wszystkich rodzajów zasobów, w tym odpowiednich programów zwiększania świadomości w zakresie bezpieczeństwa ICT oraz szkoleń w zakresie operacyjnej odporności cyfrowej, o których				

	mowa w art. 13 ust. 6, i umiejętności ICT dla wszystkich pracowników, i okresowo dokonuje jego przeglądu; h) zatwierdza politykę podmiotu finansowego w zakresie ustaleń dotyczących korzystania z usług ICT świadczonych przez zewnętrznych dostawców usług ICT i okresowo dokonuje jej przeglądu; i) wprowadza na szczeblu przedsiębiorstwa kanały dokonywania zgłoszeń umożliwiające uzyskiwanie odpowiednich informacji na temat: (i) ustaleń zawartych z zewnętrznymi dostawcami usług ICT w sprawie korzystania z usług ICT, (ii) wszelkich planowanych istotnych zmian dotyczących zewnętrznych dostawców usług ICT, (iii) potencjalnego wpływu takich zmian na krytyczne lub istotne funkcje objęte tymi ustaleniami, w tym streszczenia analizy ryzyka w celu oceny wpływu tych zmian, oraz co najmniej na temat poważnych incydentów związanych z ICT i ich wpływu jak również na temat środków reagowania, środków przywracania sprawności i środków naprawczych. 3. Podmioty finansowe inne niż mikroprzedsiębiorstwa ustanawiają funkcję w celu monitorowania ustaleń zawartych z zewnętrznymi dostawcami usług ICT w sprawie korzystania z usług ICT lub				

	wyznaczają członka kadry kierowniczej wyższego szczebla jako odpowiedzialnego za nadzorowanie związanej z tym ekspozycji na ryzyko i odpowiedniej dokumentacji. 4. Członkowie organu zarządzającego podmiotu finansowego aktywnie aktualizują wiedzę i umiejętności wystarczające do zrozumienia i oceny ryzyka związanego z ICT i jego wpływu na operacje podmiotu finansowego, w tym poprzez regularny udział w specjalnych szkoleniach, współmiernych do zarządzanego ryzyka związanego z ICT.				
Sekcja II **Art. 6** **Ramy zarządzania ryzkiem związanym z ICT**	1. Podmioty finansowe dysponują – jako częścią swojego ogólnego systemu zarządzania ryzykiem – solidnymi, kompleksowymi i dobrze udokumentowanymi ramami zarządzania ryzykiem związanym z ICT, które umożliwiają im szybkie, skuteczne i kompleksowe reagowanie na ryzyko związane z ICT oraz zapewnienie wysokiego poziomu operacyjnej odporności cyfrowej. 2. Ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT obejmują co najmniej strategie, polityki, procedury, protokoły i narzędzia ICT niezbędne do należytej i odpowiedniej ochrony wszystkich odpowiednich zasobów informacyjnych i zasobów ICT, w tym oprogramowania i sprzętu komputerowego, serwerów, a także wszystkich odpowiednich elementów fizycznych i infrastruktury, takich jak obiekty, ośrodki przetwarzania danych i wyznaczone obszary wrażliwe, w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony wszystkich	N N			

	zasobów informacyjnych i zasobów ICT przed ryzykiem, w tym przed uszkodzeniem i nieuprawnionym dostępem lub użytkowaniem.				
	3. Podmioty finansowe minimalizują wpływ ryzyka związanego z ICT, wdrażając odpowiednie strategie, polityki, procedury, protokoły i narzędzia ICT, zgodnie ze swoimi ramami zarządzania ryzykiem związanym z ICT. Dostarczają one właściwym organom, na ich żądanie, pełnych i aktualnych informacji na temat ryzyka związanego z ICT oraz swoich ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT.	T	Art. 8 pkt 5: projektowany art. 17cc ust. 2 Art. 8 pkt 6 projektowany art. 18zb		Art. 17 cc 2. W zakresie niezbędnym do wykonywania zadania, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3b, Komisja może żądać od podmiotu podlegającego jej nadzorowi informacji, dokumentów lub wyjaśnień, w zakresie, trybie i na warunkach określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2.
	4. Podmioty finansowe inne niż mikroprzedsiębiorstwa powierzają obowiązek zarządzania ryzykiem związanym z ICT i nadzór nad nim funkcji kontroli oraz zapewniają odpowiedni poziom niezależności takiej funkcji kontroli w celu uniknięcia konfliktów interesów. Podmioty finansowe zapewniają odpowiednie rozdzielenie i niezależność funkcji zarządzania ryzykiem związanym z ICT, funkcji kontroli oraz funkcji audytu wewnętrznego, zgodnie z modelem trzech linii obrony lub wewnętrznym modelem zarządzania ryzykiem i kontroli ryzyka.	N			
	5. Ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT są dokumentowane i poddawane przeglądowi co najmniej raz w roku, lub	T	jw.	jw.	brak

	okresowo w przypadku mikroprzedsiębiorstw, a także w przypadku wystąpienia poważnych incydentów związanych z ICT oraz zgodnie z instrukcjami nadzorczymi lub wnioskami wynikającymi z odpowiednich testów lub procesów audytu operacyjnej odporności cyfrowej. Są one stale ulepszane na podstawie wniosków płynących z wdrażania i monitorowania. Sprawozdanie z przeglądu ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT przedkłada się właściwemu organowi na jego żądanie.				
	6. Ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT podmiotów finansowych innych niż mikroprzedsiębiorstwa są regularnie poddawane audytowi wewnętrznemu przeprowadzanemu przez audytorów zgodnie z planami tych podmiotów finansowych dotyczącymi audytów. Audytorzy ci posiadają wystarczającą wiedzę, umiejętności i wiedzę fachową w zakresie ryzyka związanego z ICT oraz mają odpowiednią niezależność. Częstotliwość i przedmiot audytów ICT są współmierne do ryzyka związanego z ICT danego podmiotu finansowego.	N			
	7. W oparciu o wnioski z przeglądu audytowego, podmioty finansowe ustanawiają formalny proces działań następczych, w tym zasady terminowej weryfikacji oraz wdrażania środków zaradczych w następstwie krytycznych ustaleń audytu ICT.	N			
	8. Ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT obejmują strategię operacyjnej				

	odporności cyfrowej, w której określono sposób wdrażania tych ram. W tym celu strategia operacyjnej odporności cyfrowej zawiera metody przeciwdziałania ryzyku związanemu z ICT i osiągania szczególnych celów w dziedzinie ICT poprzez: a) wyjaśnienie, w jaki sposób ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT wspierają strategię biznesową i cele biznesowe podmiotu finansowego; b) ustalenie limitu tolerancji ryzyka w odniesieniu do ryzyka związanego z ICT, zgodnie z gotowością podmiotu finansowego do podejmowania ryzyka, oraz analizę tolerancji wpływu zakłóceń w funkcjonowaniu ICT; c) określenie jasnych celów w zakresie bezpieczeństwa informacji, w tym najważniejszych wskaźników efektywności i kluczowych wskaźników ryzyka; d) objaśnienie referencyjnej architektury ICT oraz wszelkich zmian niezbędnych do osiągnięcia konkretnych celów biznesowych; e) przedstawienie poszczególnych mechanizmów wprowadzonych w celu wykrywania incydentów związanych z ICT, zapobiegania ich skutkom i ochrony przed nimi; f) dokumentowanie obecnej sytuacji w zakresie operacyjnej odporności cyfrowej na podstawie liczby zgłoszonych poważnych incydentów	N N			

	związanych z ICT oraz skuteczności środków zapobiegawczych; g) wdrożenie testowania operacyjnej odporności cyfrowej, zgodnie z rozdziałem IV niniejszego rozporządzenia; h) przedstawienie strategii komunikacji w przypadku incydentów związanych z ICT, których ujawnienie jest wymagane zgodnie z art. 14. 9. Podmioty finansowe mogą, w kontekście strategii operacyjnej odporności cyfrowej, o której mowa w ust. 8, określić całościową strategię obejmującą wielu dostawców ICT, na poziomie grupy lub podmiotu, przedstawiając w niej kluczowe zależności od zewnętrznych dostawców usług ICT i wyjaśniając przesłanki łączenia zamówień u różnych zewnętrznych dostawców usług ICT. 10. Podmioty finansowe mogą, zgodnie z unijnym i krajowym prawem sektorowym, zlecić w drodze outsourcingu zadania związane ze sprawdzaniem zgodności z wymogami dotyczącymi zarządzania ryzykiem związanym z ICT przedsiębiorstwom wewnątrz grupy lub przedsiębiorstwom zewnętrznym. W przypadku takiego outsourcingu podmiot finansowy pozostaje w pełni odpowiedzialny za sprawdzanie zgodności z wymogami dotyczącymi zarządzania ryzykiem związanym z ICT.	N N			

Art. 7 Systemy, protokoły i narzędzia ICT	Aby wyeliminować ryzyko związane z ICT i nim zarządzać, podmioty finansowe wykorzystują i utrzymują zaktualizowane systemy, protokoły i narzędzia ICT, które: a) są odpowiednie do skali operacji wspierających prowadzenie ich działalności, zgodnie z zasadą proporcjonalności, o której mowa w art. 4; b) są wiarygodne; c) mają wystarczającą zdolność do dokładnego przetwarzania danych niezbędnych do prowadzenia działalności i terminowego świadczenia usług oraz do obsługi wolumenów zleceń, komunikatów lub transakcji występujących w okresach szczytowego obciążenia, w zależności od potrzeb, w tym w przypadku wprowadzenia nowej technologii; d) są odporne pod względem technologicznym, aby odpowiednio poradzić sobie z dodatkowymi potrzebami w zakresie przetwarzania informacji wymaganymi w skrajnych warunkach rynkowych lub w innych niekorzystnych sytuacjach.	N			
Art. 8 Identyfikacja	1. W kontekście ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT, o których mowa w art. 6 ust. 1, podmioty finansowe identyfikują, klasyfikują i odpowiednio dokumentują wszystkie wspierane przez ICT funkcje biznesowe, zadania i obowiązki, zasoby informacyjne i zasoby ICT wspierające te	N			

	funkcje oraz ich zadania i zależności w odniesieniu do ryzyka związanego z ICT. Podmioty finansowe dokonują w miarę potrzeb, a co najmniej raz w roku, przeglądu adekwatności tej klasyfikacji i wszelkiej stosownej dokumentacji. 2. Podmioty finansowe na bieżąco identyfikują wszystkie źródła ryzyka związanego z ICT, w szczególności ekspozycję na ryzyko w odniesieniu do innych podmiotów finansowych i pochodzące od tych podmiotów, oraz oceniają cyberzagrożenia i podatności w obszarze ICT istotne dla ich funkcji biznesowych wspieranych przez ICT, zasobów informacyjnych i zasobów ICT. Podmioty finansowe dokonują regularnie, a co najmniej raz w roku, przeglądu scenariuszy ryzyka, które mają na nie wpływ. 3. Podmioty finansowe inne niż mikroprzedsiębiorstwa przeprowadzają ocenę ryzyka przy każdej większej zmianie w infrastrukturze sieci i systemów informatycznych, w procesach lub procedurach mających wpływ na ich funkcje biznesowe wspierane przez ICT, zasoby informacyjne lub zasoby ICT. 4. Podmioty finansowe wskazują wszystkie zasoby informacyjne i zasoby ICT, w tym zasoby zdalne, zasoby sieciowe i sprzęt komputerowy, oraz ewidencjonują te z nich, które są uznawane za krytyczne. Podmioty finansowe ewidencjonują konfigurację zasobów informacyjnych i zasobów ICT oraz				

	powiązania i współzależności między poszczególnymi zasobami informacyjnymi i zasobami ICT. 5. Podmioty finansowe wskazują i dokumentują wszystkie procesy, które zależą od zewnętrznych dostawców usług ICT, oraz wskazują wzajemne powiązania z zewnętrznymi dostawcami usług ICT, którzy świadczą usługi wspierające krytyczne lub istotne funkcje. 6. Do celów ust. 1, 4 i 5 podmioty finansowe utrzymują odpowiednie wykazy, które są aktualizowane okresowo i przy każdej większej zmianie, o której mowa w ust. 3. 7. Podmioty finansowe inne niż mikroprzedsiębiorstwa regularnie, a co najmniej raz w roku, przeprowadzają szczegółową ocenę ryzyka związanego z ICT w odniesieniu do wszystkich dotychczasowych systemów ICT, i w każdym przypadku przed połączeniem i po połączeniu technologii, aplikacji lub systemów.				
Art. 9 **Ochrona i zapobieganie**	1. Na potrzeby odpowiedniej ochrony systemów ICT oraz w celu organizacji środków reagowania podmioty finansowe stale monitorują i kontrolują bezpieczeństwo i funkcjonowanie systemów i narzędzi ICT oraz minimalizują wpływ ryzyka związanego z ICT na systemy ICT, wdrażając odpowiednie narzędzia, polityki i procedury w zakresie bezpieczeństwa ICT.	N			

	2. Podmioty finansowe opracowują, pozyskują i wdrażają polityki, procedury, protokoły i narzędzia w zakresie bezpieczeństwa ICT, których celem jest zapewnienie odporności, ciągłości działania i dostępności systemów ICT, w szczególności tych, które wspierają krytyczne lub istotne funkcje, oraz utrzymanie wysokich standardów dostępności, autentyczności, integralności i poufności danych, zarówno gdy są przechowywane, jak i wykorzystywane lub przesyłane. 3. Aby osiągnąć cele, o których mowa w ust. 2, podmioty finansowe stosują rozwiązania i procesy ICT, które są odpowiednie, zgodnie z art. 4. Te rozwiązania i procesy ICT: a) zapewniają bezpieczeństwo środków przekazywania danych; b) minimalizują ryzyko uszkodzenia lub utraty danych, nieuprawnionego dostępu i usterek technicznych, które mogą utrudniać prowadzenie działalności gospodarczej; c) zapobiegają brakowi dostępności, osłabianiu autentyczności i integralności, naruszeniom poufności i utracie danych; d) zapewniają ochronę danych przed ryzykiem związanym z zarządzaniem danymi, w tym ryzykiem związanym z niewłaściwym administrowaniem, przetwarzaniem i błędem ludzkim.				

	4. W kontekście ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT, o których mowa w art. 6 ust. 1, podmioty finansowe: a) opracowują i dokumentują politykę bezpieczeństwa informacji określającą zasady ochrony dostępności, autentyczności, integralności oraz poufności danych, zasobów informacyjnych i zasobów ICT, w tym, w stosownych przypadkach danych, zasobów informacyjnych i zasobów ICT swoich klientów; b) zgodnie z podejściem opartym na analizie ryzyka ustalają należyte zarządzanie siecią i infrastrukturą z wykorzystaniem odpowiednich technik, metod i protokołów, które mogą obejmować wdrażanie zautomatyzowanych mechanizmów izolowania zasobów informacyjnych na wypadek cyberataków; c) wdrażają polityki ograniczające fizyczny lub logiczny dostęp do zasobów informacyjnych i zasobów ICT do tego, co jest wymagane jedynie do uzasadnionych i zatwierdzonych funkcji i działań, oraz ustanawiają w tym celu zestaw polityk, procedur i kontroli dotyczących praw zarządzania dostępem i zapewniających należyte zarządzanie tymi prawami; d) wdrażają polityki i protokoły dotyczące silnych mechanizmów uwierzytelniania, oparte na odpowiednich standardach i specjalnych systemach kontroli oraz środkach ochrony kluczy kryptograficznych, dzięki którym dane				

	szyfruje się na podstawie wyników zatwierdzonych procesów klasyfikacji danych i oceny ryzyka związanego z ICT; e) wdrażają udokumentowane polityki, procedury i kontrole w zakresie zarządzania zmianą w systemach ICT, w tym zmianami w oprogramowaniu, sprzęcie komputerowym, komponentach oprogramowania sprzętowego, parametrach systemowych lub parametrach bezpieczeństwa, które opierają się na podejściu opartym na ocenie ryzyka i stanowią integralną część ogólnego procesu zarządzania zmianami w podmiocie finansowym, w celu zapewnienia rejestrowania, testowania, oceniania, zatwierdzania, wdrażania i weryfikowania w sposób kontrolowany wszystkich zmian w systemach ICT; f) mają odpowiednią i kompleksową udokumentowaną politykę dotyczącą poprawek i aktualizacji. Do celów akapitu pierwszego lit. b) podmioty finansowe projektują infrastrukturę przyłączeniową do sieci w sposób umożliwiający jej natychmiastowe wydzielenie lub segmentację w celu zminimalizowania efektu zarażania i zapobiegania mu, zwłaszcza w przypadku wzajemnie powiązanych procesów finansowych. Do celów akapitu pierwszego lit. e) proces zarządzania zmianami ICT jest zatwierdzany przez właściwe struktury kierownicze i opiera się na specjalnych protokołach.				

Art. 10 **Wykrywanie**	1. Podmioty finansowe dysponują mechanizmami pozwalającymi na szybkie wykrywanie nietypowych działań, zgodnie z art. 17, w tym problemów związanych z wydajnością sieci ICT i incydentów związanych z ICT, oraz na identyfikację potencjalnych istotnych pojedynczych punktów awarii. Wszystkie mechanizmy wykrywania, o których mowa w akapicie pierwszym, są regularnie testowane zgodnie z art. 25. 2. Mechanizmy wykrywania, o których mowa w ust. 1, umożliwiają wielopoziomową kontrolę, określają progi alarmowe i kryteria uruchamiania i inicjowania procesów reagowania na incydenty związane z ICT, łącznie z automatycznymi mechanizmami ostrzegawczymi dla odpowiednich pracowników odpowiedzialnych za reagowanie na incydenty związane z ICT. 3. Podmioty finansowe przeznaczają wystarczające zasoby i zdolności na monitorowanie działalności użytkowników, występowania nieprawidłowości w zakresie ICT oraz incydentów związanych z ICT, w szczególności cyberataków. 4. Dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji dodatkowo posiadają systemy	N			

	umożliwiające skuteczną kontrolę raportów z transakcji pod kątem kompletności, wykrywanie przeoczeń i oczywistych błędów oraz żądanie ponownego przesłania takich sprawozdań.				
Art. 11 **Reagowanie i przywracanie sprawności**	1. W kontekście ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz w oparciu o wymogi dotyczące identyfikacji określone w art. 8, podmioty finansowe wprowadzają kompleksową strategię na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT, która może zostać przyjęta jako specjalna odrębna strategia stanowiąca integralną część ogólnej strategii na rzecz operacyjnej ciągłości działania podmiotu finansowego. 2. Podmioty finansowe realizują strategię na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT poprzez specjalne, odpowiednie i udokumentowane ustalenia, plany, procedury i mechanizmy, których celem jest: a) zapewnienie ciągłości pełnienia przez podmiot finansowy jego krytycznych lub istotnych funkcji; b) szybkie, właściwe i skuteczne reagowanie na wszystkie incydenty związane z ICT i ich rozwiązywanie w sposób ograniczający szkody i nadający priorytet wznowieniu działań i działaniom mającym na celu przywrócenie systemów;	N N			

	c) bezzwłoczne uruchamianie specjalnych planów umożliwiających zastosowanie środków, procesów i technologii ograniczających rozprzestrzenianie się, dostosowanych do każdego rodzaju incydentu związanego z ICT i zapobiegających dalszym szkodom, jak również dostosowanych do potrzeb procedur reagowania i przywracania sprawności, które to procedury zostały ustanowione zgodnie z art. 12; d) szacowanie wstępnych skutków, szkód i strat; e) określanie działań w zakresie komunikacji i zarządzania kryzysowego, które zapewniają przekazywanie aktualnych informacji wszystkim odpowiednim pracownikom wewnętrznym i zewnętrznym interesariuszom zgodnie z art. 14 i zgłaszanie ich właściwym organom zgodnie z art. 19. 3. W kontekście ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT, o których mowa w art. 6 ust. 1, podmioty finansowe wdrażają powiązane z ich działalnością plany reagowania i przywracania sprawności ICT, które w przypadku podmiotów finansowych innych niż mikroprzedsiębiorstwa podlegają niezależnym wewnętrznym przeglądom audytowym. 4. Podmioty finansowe wprowadzają, utrzymują i okresowo testują odpowiednie plany ciągłości działania w zakresie ICT, w szczególności w odniesieniu do krytycznych	N			

	lub istotnych funkcji zlecanych w drodze outsourcingu zewnętrznym dostawcom usług ICT lub będących przedmiotem ustaleń z tymi dostawcami.				
	5. Jako część ogólnej strategii na rzecz ciągłości działania podmioty finansowe przeprowadzają analizę wpływu na działalność (BIA) swojego narażenia na poważne zakłócenia działalności gospodarczej. W ramach BIA podmioty finansowe oceniają potencjalny wpływ poważnych zakłóceń w działalności gospodarczej przy użyciu kryteriów ilościowych i jakościowych, z wykorzystaniem danych wewnętrznych i zewnętrznych oraz analizy scenariuszowej, stosownie do przypadku. BIA uwzględnia krytyczność zidentyfikowanych i zgrupowanych funkcji biznesowych, procesów wsparcia, zależności od zewnętrznych dostawców usług i zasobów informacyjnych, oraz ich współzależności. Podmioty finansowe zapewniają, by zasoby ICT i usługi ICT były projektowane i wykorzystywane z zachowaniem pełnej zgodności z BIA, w szczególności jeśli chodzi o odpowiednie zapewnienie redundancji wszystkich krytycznych komponentów.	N			
	6. W ramach kompleksowego zarządzania ryzykiem związanym z ICT podmioty finansowe: a) o najmniej raz w roku oraz po wprowadzeniu istotnych zmian w systemach ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje	N			

	testują plany ciągłości działania w zakresie ICT oraz plany reagowania i przywracania sprawności ICT w odniesieniu do systemów ICT wspierających wszystkie funkcje; b) testują plany działań informacyjnych na wypadek wystąpienia sytuacji kryzysowej ustanowione zgodnie z art. 14. Do celów akapitu pierwszego lit. a) podmioty finansowe inne niż mikroprzedsiębiorstwa uwzględniają w planach testowania scenariusze cyberataków i pracy awaryjnej w trakcie przełączania się z głównej infrastruktury ICT na nadmiarowe zdolności w zakresie ICT, kopie zapasowe i urządzenia redundantne, które są konieczne do wypełniania obowiązków określonych w art. 12. Podmioty finansowe dokonują regularnych przeglądów swojej strategii na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT oraz planów przywracania sprawności ICT, uwzględniając wyniki testów przeprowadzonych zgodnie z akapitem pierwszym oraz zalecenia wynikające z kontroli audytowych lub przeglądów nadzorczych. 7. Podmioty finansowe inne niż mikroprzedsiębiorstwa posiadają funkcję zarządzania w sytuacji kryzysowej, w której – w przypadku uruchomienia ich planów ciągłości działania w zakresie ICT lub planów reagowania i przywracania sprawności ICT – określono między innymi. jasne procedury zarządzania wewnętrznymi i zewnętrznymi działaniami informacyjnymi na wypadek	N			

	wystąpienia sytuacji kryzysowej zgodnie z art. 14. 8. W przypadku uruchomienia planów ciągłości działania w zakresie ICT i planów reagowania i przywracania sprawności ICT podmioty finansowe prowadzą łatwo dostępną ewidencję działań prowadzonych przed wystąpieniem zakłóceń i w trakcie ich wystąpienia. 9. Centralne depozyty papierów wartościowych dostarczają właściwym organom kopie wyników testów ciągłości działania w zakresie ICT lub podobnych testów. 10. Podmioty finansowe inne niż mikroprzedsiębiorstwa zgłaszają właściwym organom, na żądanie, szacunkowe łączne roczne koszty i straty spowodowane poważnymi incydentami związanymi z ICT.	N T T	Art. 8 pkt 6: projektowany art. 18 zi ust. 2 Art. 8 pkt 5: projektowany art. 17cc ust. 2 art. 8 pkt 6 projektowany art. 18zb		Art. 17 cc 2. W zakresie niezbędnym do wykonywania zadania, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3b, Komisja może żądać od podmiotu podlegającego jej nadzorowi informacji, dokumentów lub wyjaśnień, w zakresie, trybie i

	11. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 do dnia 17 lipca 2024 r. EUN, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu, opracowują wspólne wytyczne w sprawie szacowania łącznych rocznych kosztów i strat, o których mowa w ust. 10.	N			na warunkach określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2.
Art. 12 **Polityki i procedury tworzenia kopii zapasowych oraz metody i procedury przywracania i odzyskiwania danych**	1. W celu zapewnienia przywrócenia systemów ICT i danych przy minimalnej przerwie, ograniczonych zakłóceniach i stratach, w kontekście ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT podmioty finansowe opracowują i dokumentują: a) polityki i procedury tworzenia kopii zapasowych, w których określono zakres danych, które obejmuje kopia zapasowa, oraz minimalną częstotliwość tworzenia kopii zapasowej, w oparciu o krytyczność informacji lub poziom poufności danych; b) procedury i metody przywracania i odzyskiwania danych. 2. Podmioty finansowe ustanawiają systemy tworzenia kopii zapasowych, które mogą być uruchamiane zgodnie z politykami i procedurami tworzenia kopii zapasowych oraz procedurami i metodami przywracania i odzyskiwania danych. Uruchomienie systemów tworzenia kopii zapasowych nie	N			

	może zagrażać bezpieczeństwu sieci i systemów informatycznych ani dostępności, autentyczności, integralności ani poufności danych. Procedury tworzenia kopii zapasowych a także procedury i metody przywracania i odzyskiwania danych są testowane okresowo. 3. Przywracając dane z kopii zapasowych przy użyciu własnych systemów, podmioty finansowe korzystają z systemów ICT, które są oddzielone fizycznie i logicznie od ich głównego systemu ICT. Systemy ICT są zabezpieczone przed wszelkim nieupoważnionym dostępem lub uszkodzeniem w zakresie ICT i umożliwiają terminowe przywrócenie usług w razie potrzeby przy wykorzystaniu kopii zapasowych danych i systemów. W przypadku kontrahentów centralnych plany przywracania sprawności umożliwiają odzyskanie wszystkich transakcji realizowanych w chwili wystąpienia zakłócenia, tak aby umożliwić kontrahentowi centralnemu dalsze niezawodne prowadzenie działalności oraz ukończenie rozrachunku w wyznaczonym terminie. Dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji dodatkowo utrzymują odpowiednie zasoby i dysponują urządzeniami służącymi do tworzenia kopii zapasowych i przywracania danych, by móc przez cały czas oferować i utrzymywać swoje usługi. 4. Podmioty finansowe inne niż mikroprzedsiębiorstwa utrzymują nadmiarowe				

	zdolności w zakresie ICT posiadające zasoby, zdolności i funkcje, które są odpowiednie do zaspokojenia potrzeb biznesowych. Mikroprzedsiębiorstwa oceniają potrzebę utrzymywania takich nadmiarowych zdolności w zakresie ICT wyłącznie w oparciu o swój profil ryzyka. 5. Centralne depozyty papierów wartościowych utrzymują co najmniej jedną zapasową lokalizację przetwarzania danych, wyposażoną w odpowiednie zasoby, zdolności, funkcje i personel do zaspokojenia potrzeb biznesowych. Zapasowa lokalizacja przetwarzania danych: a) znajduje się w takiej odległości geograficznej od głównego miejsca przetwarzania danych, która zapewnia posiadanie odmiennego profilu ryzyka i zapobiega oddziaływaniu na nią zdarzenia, które wpłynęło na główne miejsce przetwarzania danych; b) może zapewnić ciągłość krytycznych lub istotnych funkcji identycznie jak w przypadku głównego miejsca przetwarzania danych lub świadczyć usługi na poziomie niezbędnym do zapewnienia realizacji przez podmiot finansowy operacji krytycznych w ramach celów związanych z przywracaniem sprawności; c) jest niezwłocznie dostępna dla personelu podmiotu finansowego, aby zapewnić ciągłość krytycznych lub istotnych funkcji, w przypadku				

	gdy główne miejsce przetwarzania danych stanie się niedostępne. 6. Określając zakładany czas przywrócenia systemów oraz akceptowalny poziom utraty danych w odniesieniu do każdej funkcji, podmioty finansowe biorą pod uwagę, czy jest to krytyczna lub istotna funkcja, oraz potencjalny ogólny wpływ na efektywność rynku. Takie zakładane czasy przywrócenia systemów zapewniają osiągnięcie uzgodnionych gwarantowanych poziomów usług w scenariuszach warunków skrajnych. 7. Podczas przywracania sprawności po incydencie związanym z ICT podmioty finansowe przeprowadzają niezbędne kontrole, w tym wszelkie wielokrotne kontrole i uzgodnienia, w celu zapewnienia najwyższego poziomu integralności danych. Kontrole te przeprowadza się również podczas odtwarzania danych pochodzących od interesariuszy zewnętrznych, aby zapewnić spójność wszystkich danych między systemami.				
At. 13 **Uczenie się i rozwój**	1. Podmioty finansowe dysponują zdolnościami i personelem umożliwiającymi im gromadzenie informacji na temat podatności oraz cyberzagrożeń, incydentów związanych z ICT, w szczególności cyberataków, oraz analizę ich prawdopodobnego wpływu na operacyjną odporność cyfrową podmiotów finansowych.	N		`	

	2. Podmioty finansowe przeprowadzają przeglądy incydentów związanych z ICT przeprowadzonych po ich wystąpieniu, gdy taki poważny incydent związany z ICT spowoduje zakłócenia w ich głównej działalności, analizując przyczyny zakłócenia i identyfikując wymagane ulepszenia operacji ICT lub strategii na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT, o której mowa w art. 11. Podmioty finansowe inne niż mikroprzedsiębiorstwa informują właściwe organy, na żądanie, o zmianach wprowadzonych w następstwie przeglądów incydentów związanych z ICT przeprowadzonych po ich wystąpieniu, o których mowa w akapicie pierwszym. W ramach przeglądów incydentów związanych z ICT, przeprowadzanych po ich wystąpieniu, o których mowa w akapicie pierwszym, bada się, czy przestrzegano ustalonych procedur i czy podjęte działania były skuteczne, w tym pod względem: a) szybkości reagowania na ostrzeżenia dotyczące bezpieczeństwa i określania skutków incydentów związanych z ICT oraz ich dotkliwości; b) jakości i szybkości przeprowadzania analizy śledczej, w stosownych przypadkach; c) skuteczności eskalacji incydentów w podmiocie finansowym;	N T	Art. 8 pkt 5: projektowany art. 17cc ust. 2	jw.	Art. 17 cc ust. 2. W zakresie niezbędnym do wykonywania zadania, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3b, Komisja może żądać od podmiotu podlegającego jej nadzorowi informacji, dokumentów lub wyjaśnień, w zakresie, trybie i na warunkach określo-nych w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2.

	d) skuteczności komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej. 3. W procesie oceny ryzyka związanego z ICT należycie uwzględnia się na bieżąco wnioski z testów operacyjnej odporności cyfrowej przeprowadzonych zgodnie z art. 26 i 27 oraz z rzeczywistych incydentów związanych z ICT, w szczególności cyberataków, wraz z wyzwaniami związanymi z uruchomieniem planów ciągłości działania w zakresie ICT oraz planów reagowania i przywracania sprawności ICT, a także z odpowiednimi informacjami wymienianymi z kontrahentami i ocenianymi podczas przeglądów nadzorczych. Ustalenia te stanowią podstawę stosownych przeglądów odpowiednich elementów ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT, o których mowa w art. 6 ust. 1. 4. Podmioty finansowe monitorują skuteczność wdrażania swojej strategii operacyjnej odporności cyfrowej określonej w art. 6 ust. 8. Ewidencjonują one zmiany ryzyka związanego z ICT w czasie, analizują częstotliwość, rodzaje, skalę i zmiany incydentów związanych z ICT, w szczególności cyberataków i ich wzorców, w celu zrozumienia poziomu narażenia na ryzyko związane z ICT, w szczególności w odniesieniu do krytycznych lub istotnych funkcji, oraz zwiększenia dojrzałości i gotowości danego podmiotu finansowego do działania w cyberprzestrzeni.	N N N			

	5. Kadra kierownicza ds. ICT składa organowi zarządzającemu co najmniej raz w roku sprawozdanie z ustaleń, o których mowa w ust. 3, i przedstawia zalecenia. 6. Podmioty finansowe w ramach swoich programów szkoleniowych dla personelu przygotowują obowiązkowe moduły obejmujące programy zwiększania świadomości w zakresie bezpieczeństwa ICT oraz szkolenia w zakresie operacyjnej odporności cyfrowej. Skierowane są one do wszystkich pracowników oraz do kadry kierowniczej wyższego szczebla, a ich poziom złożoności jest współmierny do funkcji pełnionych przez te osoby. W stosownych przypadkach podmioty finansowe obejmują też zewnętrznych dostawców usług ICT swoimi odnośnymi systemami szkoleń zgodnie z art. 30 ust. 2 lit. i). 7. Podmioty finansowe inne niż mikroprzedsiębiorstwa na bieżąco monitorują zmiany technologiczne, również aby zrozumieć możliwy wpływ wdrażania takich nowych technologii na wymogi bezpieczeństwa ICT i operacyjną odporność cyfrową. Śledzą one rozwój najnowszych procesów zarządzania ryzykiem związanym z ICT, aby skutecznie przeciwdziałać dotychczasowym lub nowym formom cyberataków.	N N			

Art. 14 **Komunikacja**	1. W kontekście ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT, o których mowa w art. 6 ust. 1, podmioty finansowe posiadają plany działań informacyjnych na wypadek wystąpienia sytuacji kryzysowej umożliwiające odpowiedzialne ujawnianie, co najmniej, poważnych incydentów związanych z ICT lub podatności klientom i kontrahentom, a także, w stosownych przypadkach, opinii publicznej. 2. W kontekście ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT podmioty finansowe realizują politykę komunikacyjną dla pracowników wewnętrznych i interesariuszy zewnętrznych. W polityce komunikacyjnej skierowanej do pracowników uwzględnia się potrzebę rozróżnienia między pracownikami zaangażowanymi w zarządzanie ryzykiem związanym z ICT, w szczególności pracownikami odpowiedzialnymi za reagowanie i przywracanie sprawności, a pracownikami, których należy informować. 3. Co najmniej jednej osobie w podmiocie finansowym powierza się zadanie wdrożenia strategii komunikacyjnej w zakresie incydentów związanych z ICT i w tym celu pełni ona funkcję osoby ds. kontaktów z opinią publiczną i mediami.	N			
Art. 15 **Dalsza harmonizacja narzędzi,**	EUN, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu i w porozumieniu z Agencją Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa (ENISA), opracowują	N		Przepis skierowany do EUN	

metod, procesów i polityk zarządzania ryzykiem związanym z ICT	wspólne projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu: a) doprecyzowania elementów, które należy uwzględnić w politykach, procedurach, protokołach i narzędziach w zakresie bezpieczeństwa ICT, o których mowa w art. 9 ust. 2, w celu zapewnienia bezpieczeństwa sieci, odpowiednich zabezpieczeń przed włamaniami i wykorzystaniem danych niezgodnie z przeznaczeniem, zachowania dostępności, autentyczności, integralności oraz poufności danych, w tym technik kryptograficznych, oraz zagwarantowania dokładnego i szybkiego przesyłania danych bez poważnych zakłóceń i zbędnych opóźnień; b) doprecyzowania elementów kontroli praw zarządzania dostępem, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. c), oraz związanej z nimi polityki zasobów ludzkich określającej prawa dostępu, procedury przyznawania i cofania praw, monitorowanie nietypowych zachowań w odniesieniu do ryzyka związanego z ICT za pomocą odpowiednich wskaźników, w tym dotyczących wzorców wykorzystania sieci, godzin, działalności informatycznej i nieznanych urządzeń; c) doprecyzowania elementów określonych w art. 10 ust. 1 umożliwiających szybkie wykrywanie nietypowych działań oraz określonych w art. 10 ust. 2 kryteriów uruchamiania procesów wykrywania incydentów związanych z ICT i reagowania na nie;				

	d) doprecyzowania elementów strategii na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT, o której mowa w art. 11 ust. 1; e) doprecyzowania testowania planów ciągłości działania w zakresie ICT, o których mowa w art. 11 ust. 6, aby zapewnić, by w ramach takiego testowania w należyty sposób uwzględniono scenariusze, w których jakość pełnienia krytycznej lub istotnej funkcji pogarsza się do niedopuszczalnego poziomu lub funkcja ta przestaje być pełniona, a także w należyty sposób uwzględniono potencjalny wpływ niewypłacalności lub innych rodzajów awarii któregokolwiek z odnośnych zewnętrznych dostawców usług ICT oraz, w stosownych przypadkach, ryzyko polityczne w jurysdykcjach odnośnych dostawców; f) doprecyzowania elementów planów reagowania i przywracania sprawności ICT, o których mowa w art. 11 ust. 3; g) doprecyzowania treści i formatu sprawozdania z przeglądu ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT, o którym mowa w art. 6 ust. 5. Opracowując te projekty regulacyjnych standardów technicznych, EUN biorą pod uwagę wielkość i ogólny profil ryzyka podmiotu finansowego oraz charakter, skalę i stopień złożoności jego usług, działań i operacji, a jednocześnie należycie uwzględniają szczególne cechy wynikające				

	z wyjątkowego charakteru działalności w różnych sektorach usług finansowych. EUN przedkładają Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 17 stycznia 2024 r. Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.				
Art. 16 **Uproszczone ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT**	1. Art. 5–15 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do małych i niepowiązanych wzajemnie firm inwestycyjnych, instytucji płatniczych zwolnionych zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/2366; instytucji zwolnionych zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, w odniesieniu do których państwa członkowskie podjęły decyzję o niewykorzystywaniu możliwości, o której mowa w art. 2 ust. 4 niniejszego rozporządzenia; instytucji pieniądza elektronicznego zwolnionych zgodnie z dyrektywą 2009/110/WE; oraz małych instytucji pracowniczych programów emerytalnych. Bez uszczerbku dla akapitu pierwszego, podmioty finansowe wymienione w akapicie pierwszym:	N			

	a) wprowadzają i utrzymują prawidłowe i udokumentowane ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT, które wyszczególniają mechanizmy i środki mające na celu szybkie, skuteczne i kompleksowe zarządzanie ryzykiem związanym z ICT, w tym w celu ochrony odpowiednich elementów fizycznych i infrastruktury; b) stale monitorują bezpieczeństwo i funkcjonowanie wszystkich systemów ICT; c) minimalizują wpływ ryzyka związanego z ICT poprzez stosowanie prawidłowych, odpornych i zaktualizowanych systemów, protokołów i narzędzi ICT, które są odpowiednie do wspierania realizacji ich działań i świadczenia usług i odpowiednio chronią dostępność, autentyczność, integralność oraz poufność danych w sieci i systemach informatycznych; d) umożliwiają szybką identyfikację i wykrywanie źródeł ryzyka związanego z ICT i nieprawidłowości w sieci i systemach informatycznych oraz szybkie reagowanie na incydenty związane z ICT; e) określają najważniejsze zależności od zewnętrznych dostawców usług ICT; f) zapewniają ciągłość krytycznych lub istotnych funkcji poprzez plany ciągłości działania oraz środki reagowania i przywracania sprawności, które obejmują co najmniej środki tworzenia kopii zapasowych i środki przywracania danych;				

	g) regularnie testują plany i środki, o których mowa w lit. f), a także skuteczność działań wdrożonych zgodnie z lit. a) i c); h) wdrażają, stosownie do przypadku, odpowiednie wnioski operacyjne wynikające z testów, o których mowa w lit. g), oraz wnioski z analiz przeprowadzonych po wystąpieniu incydentu do procesu oceny ryzyka związanego z ICT i opracowują, stosownie do potrzeb i profilu ryzyka związanego z ICT, programy zwiększania świadomości w zakresie bezpieczeństwa ICT oraz szkoleń w zakresie operacyjnej odporności cyfrowej dla pracowników i kadry zarządzającej. 2. Ramy zarządzania ryzykiem związanym z ICT, o których mowa w ust. 1 akapit drugi lit. a), są udokumentowane oraz poddawane przeglądowi okresowo i po wystąpieniu poważnych incydentów związanych z ICT, zgodnie z instrukcjami nadzorczymi. Są one stale ulepszane na podstawie wniosków płynących z wdrażania i monitorowania. Sprawozdanie z przeglądu ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT przedkłada się właściwemu organowi na jego żądanie. 3. EUN, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu i w porozumieniu z ENISA,	T in fine N	Art. 8 pkt 5: projektowany art. 17cc ust. 2 Art. 8 pkt 6 projektowany art. 18zb	jw.	Art. 17 cc ust. 2. W zakresie niezbędnym do wykonywania zadania, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3b, Komisja może żądać od podmiotu podlegającego jej nadzorowi informacji, dokumentów lub wyjaśnień, w zakresie, trybie i na warunkach określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2.

	opracowują wspólne projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu: a) doprecyzowania elementów, jakie należy ująć w ramach zarządzania ryzykiem związanym z ICT, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi lit. a); b) doprecyzowania elementów związanych z systemami, protokołami i narzędziami, aby zminimalizować wpływ ryzyka związanego z ICT, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi lit. c), w celu zapewnienia bezpieczeństwa sieci, odpowiednim zabezpieczeniu przed włamaniami i wykorzystaniem danych niezgodnie z przeznaczeniem oraz zachowania dostępności, autentyczności, integralności i poufności danych; c) doprecyzowania elementów planów ciągłości działania w zakresie ICT, o których mowa w ust. 1 akapit drugi lit. f); d) doprecyzowania przepisów dotyczących testowania planów ciągłości działania oraz zapewnienia skuteczności kontroli, o których mowa w ust. 1 akapit drugi lit. g) oraz zapewnienia, by w ramach takiego testowania w należyty sposób uwzględniono scenariusze, w których jakość pełnienia krytycznej lub istotnej funkcji pogarsza się do niedopuszczalnego poziomu lub funkcja ta przestaje być pełniona; e) doprecyzowania treści i formatu sprawozdania z przeglądu ram zarządzania				

	ryzykiem związanym z ICT, o którym mowa w ust. 2. Opracowując te projekty regulacyjnych standardów technicznych, EUN biorą pod uwagę wielkość i ogólny profil ryzyka podmiotu finansowego oraz charakter, skalę i stopień złożoności jego usług, działań i operacji. EUN przedkładają Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 17 stycznia 2024 r. Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.				
ROZDZIAŁ III **Zarządzanie incydentami związanymi z ICT, ich klasyfikacja i zgłaszanie** **Artykuł 17**	1. Podmioty finansowe określają, ustanawiają i wdrażają proces zarządzania incydentami związanymi z ICT w celu wykrywania incydentów związanych z ICT, zarządzania nimi i ich zgłaszania. 2. Podmioty finansowe rejestrują wszystkie incydenty związane z ICT i znaczące cyberzagrożenia. Podmioty finansowe ustanawiają odpowiednie procedury i procesy mające zapewnić spójne i zintegrowane monitorowanie incydentów związanych z ICT i obsługa takich incydentów oraz działania następcze w związku z takimi incydentami, aby	N			

Proces zarządzania incydentami związanymi z ICT	zapewnić zidentyfikowanie, udokumentowanie i wyeliminowanie podstawowych przyczyn, co ma zapobiec występowaniu takich incydentów. 3. Proces zarządzania incydentami związanymi z ICT, o którym mowa w ust. 1, obejmuje: a) wprowadzenie wskaźników wczesnego ostrzegania; b) ustanowienie procedur identyfikowania, śledzenia, rejestrowania, kategoryzowania i klasyfikowania incydentów związanych z ICT według ich priorytetu i dotkliwości oraz krytyczności usług, na które incydenty te mają wpływ, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 18 ust. 1; c) przydzielenie ról i obowiązków, które należy wprowadzić w przypadku różnych rodzajów incydentów związanych z ICT i odnośnych scenariuszy; d) określenie planów działań informacyjnych skierowanych do pracowników, interesariuszy zewnętrznych i mediów zgodnie z art. 14 oraz planów powiadamiania klientów, planów dotyczących wewnętrznych procedur eskalacji, w tym skarg klientów związanych z ICT, jak również, w stosownych przypadkach, dostarczania informacji podmiotom finansowym działającym jako kontrahenci; e) zapewnienie zgłaszania co najmniej poważnych incydentów związanych z ICT właściwej kadrze kierowniczej wyższego szczebla oraz informowanie organu				

	zarządzającego co najmniej o poważnych incydentach związanych z ICT wraz z wyjaśnieniem wpływu, reakcji i dodatkowych kontroli, które należy ustanowić w wyniku takich incydentów związanych z ICT; f) ustanowienie procedur reagowania na incydenty związane z ICT w celu złagodzenia wpływu i zapewnienia przywrócenia operacyjności i bezpieczeństwa usług w rozsądnym terminie.				
Art. 18 **Klasyfikacja incydentów związanych z ICT i cyberzagrożeń**	1. Podmioty finansowe dokonują klasyfikacji incydentów związanych z ICT i określają ich wpływ na podstawie następujących kryteriów: a) liczba lub znaczenie klientów lub kontrahentów finansowych oraz, w stosownych przypadkach, kwota lub liczba transakcji, których dotyczy incydent związany z ICT, oraz to, czy taki incydent spowodował skutki reputacyjne; b) czas trwania incydentu związanego z ICT, w tym przerwa w świadczeniu usług; c) zasięg geograficzny incydentu związanego z ICT, w szczególności jeżeli dotyczy on więcej niż dwóch państw członkowskich; d) utrata danych w wyniku incydentu związanego z ICT w kontekście dostępności, autentyczności, integralności lub poufności danych; e) krytyczność usług, których dotyczy incydent związany z ICT, w tym transakcji i operacji podmiotu finansowego;	N			

	f) skutki gospodarcze incydentu związanego z ICT, w szczególności bezpośrednie i pośrednie koszty i straty, zarówno w kategoriach bezwzględnych, jak i względnych. 2. Podmioty finansowe klasyfikują cyberzagrożenia jako znaczące na podstawie krytyczności usług zagrożonych, w tym narażonych transakcji i operacji podmiotu finansowego, liczby lub znaczenia klientów lub kontrahentów finansowych oraz zasięgu geograficznego zagrożonych obszarów. 3. EUN, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu i w porozumieniu z EBC i ENISA, opracowują wspólne projekty regulacyjnych standardów technicznych określające następujące elementy: a) kryteria określone w ust. 1, w tym progi istotności do celów ustalania poważnych incydentów związanych z ICT lub, stosownie do przypadku, poważnych incydentów operacyjnych lub poważnych incydentów bezpieczeństwa związanych z płatnościami, które podlegają obowiązkowi zgłaszania określonemu w art. 19 ust. 1; b) kryteria, które mają być stosowane przez właściwe organy do celów oceny znaczenia poważnych incydentów związanych z ICT lub, stosownie do przypadku, poważnych incydentów operacyjnych lub poważnych incydentów bezpieczeństwa związanych z płatnościami dla właściwych organów				

	w innych państwach członkowskich, oraz szczegółowe informacje dotyczące zgłaszania poważnych incydentów związanych z ICT lub, stosownie do przypadku, poważnych incydentów operacyjnych lub poważnych incydentów bezpieczeństwa związanych z płatnościami, które mają być udostępniane innym właściwym organom zgodnie z art. 19 ust. 6 lub 7; c) kryteria określone w ust. 2 niniejszego artykułu, w tym wysokie progi istotności do celów ustalania znaczących cyberzagrożeń. 4. Opracowując wspólne projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, EUN biorą pod uwagę kryteria określone w art. 4 ust. 2, a także standardy międzynarodowe, wytyczne i specyfikacje opracowane i opublikowane przez ENISA, w tym, w stosownych przypadkach, specyfikacje dotyczące innych sektorów gospodarki. Do celów stosowania kryteriów określonych w art. 4 ust. 2 EUN należycie uwzględniają konieczność zaangażowania przez mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa wystarczających zasobów i zdolności, by zapewnić sprawne zarządzanie incydentami związanymi z ICT. EUN przedkładają Komisji te wspólne projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 17 stycznia 2024 r. Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze				

	przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 3, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.				
Art. 19 **Zgłaszanie poważnych incydentów związanych z ICT i dobrowolne powiadamianie o znaczących cyberzagrożeniach**	1. Podmioty finansowe zgłaszają poważne incydenty związane z ICT odpowiedniemu właściwemu organowi, o którym mowa w art. 46, zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu. W przypadku gdy nadzór nad podmiotem finansowym sprawuje więcej niż jeden właściwy organ krajowy, o którym mowa w art. 46, państwa członkowskie wyznaczają jeden właściwy organ jako odpowiedni właściwy organ odpowiedzialny za wykonywanie funkcji i obowiązków przewidzianych w tym artykule. Instytucje kredytowe sklasyfikowane jako istotne zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 zgłaszają poważne incydenty związane z ICT odpowiedniemu właściwemu organowi krajowemu wyznaczonemu zgodnie z art. 4 dyrektywy 2013/36/UE, który niezwłocznie przekazuje EBC takie sprawozdania. Do celów akapitu pierwszego podmioty finansowe – po zebraniu i przeanalizowaniu wszystkich istotnych informacji – sporządzają wstępne powiadomienia i sprawozdania, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, wykorzystując wzory, o których mowa	T	Art. 8 pkt 6 projektowany art. 18zg ust. 1 Art. 8 pkt 6 Art. 18 zg ust. 7		

	w art. 20, i przedkładają je właściwemu organowi. W przypadku gdy brak technicznej możliwości nie pozwala na przedłożenie wstępnego powiadomienia z wykorzystaniem wzoru, podmioty finansowe powiadamiają o tym właściwy organ za pomocą alternatywnych środków. Wstępne powiadomienie i sprawozdania, o których mowa w ust. 4, zawierają wszystkie informacje niezbędne właściwemu organowi do określenia znaczenia poważnego incydentu związanego z ICT oraz do oceny ewentualnych skutków transgranicznych. Bez uszczerbku dla dokonywania przez podmioty finansowe zgłoszenia zgodnie z akapitem pierwszym do odpowiedniego właściwego organu, państwa członkowskie mogą dodatkowo postanowić, że niektóre lub wszystkie podmioty finansowe mają również przekazywać wstępne powiadomienie i poszczególne sprawozdania, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, z wykorzystaniem wzorów, o których mowa w art. 20, właściwym organom lub zespołom reagowania na incydenty bezpieczeństwa komputerowego (CSIRT) wyznaczonym lub ustanowionym zgodnie z dyrektywą (UE) 2022/2555. 2. Podmioty finansowe mogą dobrowolnie powiadomić odpowiedni właściwy organ o znaczących cyberzagrożeniach, jeżeli uznają dane zagrożenie za istotne dla systemu finansowego, użytkowników usług lub		Art. 8 pkt 6 Art. 18zg ust. 1 i ust. 7 Art. 8 pkt 6 Art. 18zg ust. 2		

	klientów. Odpowiedni właściwy organ może przekazać takie informacje innym odpowiednim organom, o których mowa w ust. 6. Instytucje kredytowe sklasyfikowane jako istotne zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 mogą dobrowolnie powiadomić o znaczących cyberzagrożeniach odpowiedni właściwy organ krajowy wyznaczony zgodnie z art. 4 dyrektywy 2013/36/UE, który niezwłocznie przekazuje EBC takie powiadomienia. Państwa członkowskie mogą postanowić, że te podmioty finansowe, które dobrowolnie przekazują takie powiadomienie zgodnie z akapitem pierwszym, mogą je również przekazać CSIRT wyznaczonym lub ustanowionymi zgodnie z dyrektywą (UE) 2022/2555 3. W przypadku gdy wystąpi poważny incydent związany z ICT, który ma istotny wpływ na interesy finansowe klientów, podmioty finansowe bez zbędnej zwłoki, gdy tylko się o nim dowiedzą, informują swoich klientów o poważnym incydencie związanym z ICT oraz o środkach, które podjęto w celu złagodzenia negatywnych skutków takiego incydentu. W przypadku znaczącego cyberzagrożenia podmioty finansowe, w stosownych przypadkach, informują swoich klientów, których może ono dotyczyć, o wszelkich	T	N przepis skierowany do podmiotów finansowych Art. 8 pkt 6 Art. 18 zg ust. 3 N przepis skierowany do podmiotów finansowych		

	odpowiednich środkach ochrony, których podjęcie klienci ci mogą rozważyć. 4. W terminach, które zostaną określone zgodnie z art. 20 akapit pierwszy lit. a) ppkt (ii), podmioty finansowe przedkładają odpowiedniemu właściwemu organowi następujące dokumenty: a) wstępne powiadomienie; b) sprawozdanie śródokresowe po wstępnym powiadomieniu, o którym mowa w lit. a), jak tylko status pierwotnego incydentu ulegnie istotnej zmianie lub gdy w oparciu o nowe informacje zmienia się obsługa danego poważnego incydentu związanego z ICT; po tym sprawozdaniu, w stosownych przypadkach, składa się uaktualnione powiadomienia za każdym razem, gdy dostępna jest odpowiednia aktualizacja statusu, jak również na specjalny wniosek właściwego organu; c) sprawozdanie końcowe, po zakończeniu analizy podstawowych przyczyn, niezależnie od tego, czy wdrożono już środki łagodzące skutki incydentu, oraz po udostępnieniu danych dotyczących rzeczywistego wpływu zastępujących dane szacunkowe. 5. Podmioty finansowe mogą zlecić w drodze outsourcingu, zgodnie z unijnym i krajowym prawem sektorowym, zadania związane z obowiązkami sprawozdawczymi na mocy niniejszego artykułu zewnętrznemu dostawcy usług. W przypadku takiego outsourcingu podmiot finansowy pozostaje w pełni		Art. 8 pkt 6 Art. 18zg ust. 1 i ust. 7		Brak.

	odpowiedzialny za spełnienie wymogów dotyczących zgłaszania incydentów. 6. Po otrzymaniu wstępnego powiadomienia i poszczególnych sprawozdań, o których mowa w ust. 4, właściwy organ w odpowiednim czasie przekazuje szczegółowe informacje na temat danego poważnego incydentu związanego z ICT następującym odbiorcom, z uwzględnieniem, stosownie do przypadku, ich odnośnych kompetencji: a) EUNB, ESMA lub EIOPA; b) EBC w przypadku podmiotów finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), b) i d); oraz c) właściwym organom, pojedynczym punktom kontaktowym lub CSIRT wyznaczonym lub ustanowionym zgodnie z dyrektywą (UE) 2022/2555; d) organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 3 dyrektywy 2014/59/UE, oraz Jednolitej Radzie ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014, i w odniesieniu do podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i ust. 5 tego rozporządzenia, jeżeli takie szczegółowe informacje dotyczą incydentów, które mogą zagrażać zapewnieniu funkcji krytycznych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 35 dyrektywy 2014/59/UE; oraz		Art. 8 pkt 6 Art. 18zg ust. 6		

	e) innym odpowiednim organom publicznym zgodnie z prawem krajowym. 7. Po otrzymaniu informacji zgodnie z ust. 6 EUNB, ESMA lub EIOPA i EBC, w porozumieniu z ENISA i we współpracy z odpowiednim właściwym organem, oceniają, czy dany poważny incydent związany z ICT jest istotny dla właściwych organów w innych państwach członkowskich. Po dokonaniu tej oceny EUNB, ESMA lub EIOPA jak najszybciej powiadamiają o jej wynikach odpowiednie właściwe organy w innych państwach członkowskich. EBC powiadamia członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych o kwestiach mających znaczenie dla systemu płatności. Na podstawie tego powiadomienia właściwe organy podejmują w stosownych przypadkach wszelkie niezbędne środki w celu ochrony bieżącej stabilności systemu finansowego. 8. Powiadomienie, które ma zostać przekazane przez ESMA zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu, pozostaje bez uszczerbku dla spoczywającego na odnośnym właściwym organie obowiązku pilnego przekazania szczegółowych informacji na temat danego poważnego incydentu związanego z ICT odpowiedniemu organowi w przyjmującym państwie członkowskim, w którym centralny depozyt papierów wartościowych prowadzi znaczącą działalność transgraniczną, w którym incydent ten prawdopodobnie spowoduje poważne konsekwencje dla jego rynków		N Art. 8 pkt6 art. 18zg ust. 6		

	finansowych i w którym istnieją ustalenia dotyczące współpracy między właściwymi organami w zakresie nadzoru nad podmiotami finansowymi.				
Art. 20 **Harmonizacja treści i wzorów zgłoszeń**	EUN, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu i w porozumieniu z ENISA i EBC, opracowują: a) EUN, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu i w porozumieniu z ENISA i EBC, opracowują: (i) ustalenia treści zgłoszeń dotyczących poważnych incydentów związanych z ICT, aby odzwierciedlić kryteria określone w art. 18 ust. 1 i włączyć dodatkowe elementy, takie jak szczegółowe informacje służące ustaleniu, czy zgłoszone zdarzenie jest istotne dla innych	T	Art. 8 pkt 6 art. 18zg ust. 6 i art. 18zh ust. 4		

	państw członkowskich i czy stanowi poważny incydent operacyjny lub poważny incydent w zakresie bezpieczeństwa związany z płatnościami; (ii) określenia terminów dotyczących wstępnego powiadomienia i poszczególnych sprawozdań, o których mowa w art. 19 ust. 4; (iii) ustalenia treści powiadomienia o znaczących cyberzagrożeniach. Opracowując te projekty regulacyjnych standardów technicznych, EUN biorą pod uwagę wielkość i ogólny profil ryzyka podmiotu finansowego oraz charakter, skalę i stopień złożoności jego usług, działań i operacji, w szczególności z myślą o zapewnieniu, by – do celów lit. a) ppkt (ii) niniejszego akapitu – różne terminy mogły odzwierciedlać, stosownie do przypadku, specyfikę poszczególnych sektorów finansowych, bez uszczerbku dla utrzymania spójnego podejścia do kwestii zgłaszania poważnych incydentów związanych z ICT zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i dyrektywą (UE) 2022/2555. W stosownych przypadkach EUN przedstawiają uzasadnienie odstąpienia od podejścia przyjętego w kontekście tej dyrektywy; b) wspólne projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, wzorów i procedur stosowanych przez podmioty finansowe do celów zgłaszania poważnych incydentów				

	związanych z ICT i powiadamiania o znaczących cyberzagrożeniach. EUN przedkładają Komisji wspólne projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), oraz wspólne projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), do dnia 17 lipca 2024 r. Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wspólnych wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), zgodnie z art. 15 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.				
Art. 22 **Centralizacja zgłaszania poważnych incydentów związanych z ICT**	1. EUN, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu oraz w porozumieniu z EBC i ENISA, przygotowują wspólne sprawozdanie, w którym oceniona zostanie wykonalność dalszej centralizacji zgłaszania incydentów poprzez ustanowienie jednego unijnego węzła informacyjnego na potrzeby zgłaszania poważnych incydentów związanych z ICT	N			

	przez podmioty finansowe. We wspólnym sprawozdaniu zbadane zostają sposoby ułatwienia przepływu zgłoszeń incydentów związanych z ICT, ograniczenia związanych z nimi kosztów i wsparcia analiz tematycznych w celu zwiększenia konwergencji w zakresie nadzoru. 2. Wspólne sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje co najmniej: a) warunki wstępne do utworzenia jednego unijnego węzła informacyjnego; b) korzyści, ograniczenia i rodzaje ryzyka, w tym ryzyko związane z dużą koncentracją informacji szczególnie chronionych; c) zdolności niezbędne do zapewnienia interoperacyjności w odniesieniu do innych istotnych systemów sprawozdawczości; d) elementy zarządzania operacyjnego; e) warunki członkostwa; f) ustalenia techniczne umożliwiające dostęp podmiotów finansowych i właściwych organów krajowych do jednego unijnego węzła informacyjnego; wstępną ocenę kosztów finansowych poniesionych w związku z utworzeniem platformy operacyjnej wspierającej pojedynczy unijny węzeł informacyjny, w tym wymaganą wiedzę fachową. 3. EUN przedkładają Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji				

	sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, do dnia 17 stycznia 2025 r.				
Art. 22 **Informacje zwrotne od organów nadzoru**	1. Bez uszczerbku dla informacji technicznych, porad lub środków zaradczych oraz działań następczych, które w stosownych przypadkach zgodnie z prawem krajowym CSIRT mogą zapewnić na mocy dyrektywy (UE) 2022/2555, właściwy organ – po otrzymaniu wstępnego powiadomienia i poszczególnych sprawozdań, o których mowa w art. 19 ust. 4 – potwierdza otrzymanie i, gdy jest to wykonalne, może w odpowiednim czasie przekazać danemu podmiotowi finansowemu odpowiednie i proporcjonalne informacje zwrotne lub wskazówki wysokiego poziomu w szczególności poprzez udostępnienie wszelkich istotnych zanonimizowanych informacji i analiz na temat podobnych zagrożeń, oraz może omówić środki zaradcze zastosowane na poziomie danego podmiotu finansowego oraz sposoby zminimalizowania i złagodzenia negatywnego wpływu we wszystkich sektorach finansowych. Bez uszczerbku dla otrzymanych informacji zwrotnych podmioty finansowe pozostają w pełni odpowiedzialne za obsługę incydentów związanych z ICT zgłoszonych zgodnie z art. 19 ust. 1 i za konsekwencje tych incydentów. 2. EUN, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu, składają corocznie, na podstawie	T N	Art. 8 pkt 5: projektowany art. 17cc ust. 1		Art. 17cc ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym

	zanonimizowanych i zbiorczych danych, sprawozdanie na temat poważnych incydentów związanych z ICT, na podstawie szczegółowych informacji przekazanych przez właściwe organy zgodnie z art. 19 ust. 6, określając co najmniej liczbę poważnych incydentów związanych z ICT, ich charakter i wpływ na operacje podmiotów finansowych lub klientów, podjęte działania naprawcze i poniesione koszty. EUN wydają ostrzeżenia i opracowują dane statystyczne wysokiego poziomu w celu wsparcia oceny zagrożeń i podatności w obszarze ICT.				
Art. 23 **Incydenty operacyjne lub incydenty bezpieczeństwa związane z płatnościami i dotyczące instytucji kredytowych, instytucji płatniczych, dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku**	Wymogi określone w niniejszym rozdziale mają również zastosowanie do incydentów operacyjnych lub incydentów bezpieczeństwa związanych z płatnościami oraz do poważnych incydentów operacyjnych lub poważnych incydentów bezpieczeństwa związanych z płatnościami, w przypadku gdy dotyczą one instytucji kredytowych, instytucji płatniczych, dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku i instytucji pieniądza elektronicznego.	T	Art. 8 pkt 6 projektowany art. 18zg i art. 18zh		

i instytucji pieniądza elektronicznego					
ROZDZIAŁ IV **Testowanie operacyjnej odporności cyfrowej** **Artykuł 24** **Ogólne wymogi dotyczące testowania operacyjnej odporności cyfrowej**	1. Do celów oceny gotowości do obsługi incydentów związanych z ICT, określania słabości, niedoskonałości i luk w zakresie operacyjnej odporności cyfrowej oraz niezwłocznego wdrażania środków naprawczych podmioty finansowe inne niż mikroprzedsiębiorstwa – biorąc pod uwagę kryteria określone w art. 4 ust. 2 – ustanawiają i utrzymują prawidłowy i kompleksowy program testowania operacyjnej odporności cyfrowej stanowiący integralną część ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT, o których mowa w art. 6, oraz dokonują przeglądu tego programu. 2. Program testowania operacyjnej odporności cyfrowej obejmuje szereg ocen, testów, metodyk, praktyk i narzędzi, które należy stosować zgodnie z art. 25 i 26. 3. Podczas realizacji programu testowania operacyjnej odporności cyfrowej, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, podmioty finansowe inne niż mikroprzedsiębiorstwa stosują podejście oparte na analizie ryzyka i biorą pod uwagę kryteria określone w art. 4 ust. 2, należycie uwzględniając zmieniające się środowisko ryzyka związanego z ICT, wszelkie szczególne rodzaje ryzyka, na które dany podmiot finansowy jest lub może być narażony, krytyczność zasobów informacyjnych	N			

	i świadczonych usług, jak również wszelkie inne czynniki, które podmiot finansowy uzna za stosowne. 4. Podmioty finansowe inne niż mikroprzedsiębiorstwa zapewniają, aby testy były przeprowadzane przez niezależne strony wewnętrzne lub zewnętrzne. W przypadku gdy testy są przeprowadzane przez testera wewnętrznego, podmioty finansowe przeznaczają wystarczające zasoby i zapewniają unikanie konfliktów interesów na wszystkich etapach projektowania i wykonywania testu. 5. Podmioty finansowe inne niż mikroprzedsiębiorstwa ustanawiają procedury i zasady ustalania hierarchii, klasyfikowania i rozwiązywania wszystkich problemów ujawnionych w trakcie przeprowadzania testów oraz ustanawiają wewnętrzne metody zatwierdzania w celu dopilnowania, aby w pełni usunięto wszystkie stwierdzone słabości, niedoskonałości lub luki. 6. Podmioty finansowe inne niż mikroprzedsiębiorstwa zapewniają, co najmniej raz w roku, przeprowadzenie odpowiednich testów wszystkich systemów i aplikacji ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje.				
Art. 25 Testowanie narzędzi	1. Program testowania operacyjnej odporności cyfrowej, o którym mowa w art. 24, przewiduje, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 4 ust. 2, przeprowadzenie odpowiednich	N			

i systemów ICT	testów, takich jak oceny podatności i skanowanie pod tym kątem, analizy otwartego oprogramowania, oceny bezpieczeństwa sieci, analizy braków, fizycznych kontroli bezpieczeństwa, kwestionariusze i rozwiązania w zakresie oprogramowania skanującego, przeglądy kodu źródłowego, gdy jest to wykonalne, testy scenariuszowe, testy kompatybilności, testy wydajności, testy kompleksowe i testy penetracyjne. 2. Centralne depozyty papierów wartościowych i kontrahenci centralni przeprowadzają oceny podatności przed każdym wdrożeniem lub przeniesieniem nowych lub istniejących aplikacji i elementów infrastruktury oraz usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje danego podmiotu finansowego. 3. Mikroprzedsiębiorstwa przeprowadzają testy, o których mowa w ust. 1, łącząc podejście oparte na analizie ryzyka ze strategicznym planowaniem testowania związanego z ICT i należycie uwzględniając potrzebę utrzymania równowagi między skalą zasobów i czasem, który należy przeznaczyć na testowanie związane z ICT przewidziane w niniejszym artykule, z jednej strony, a pilnością, rodzajem ryzyka, krytycznością zasobów informacyjnych i świadczonych usług, a także wszelkimi innymi istotnymi czynnikami, w tym zdolnością danego podmiotu finansowego do podejmowania świadomego ryzyka, z drugiej strony.				

Art. 26 **Zaawansowane testowanie narzędzi, systemów i procesów ICT z wykorzystaniem TLPT**	1. Podmioty finansowe inne niż podmioty, o których mowa w art. 16 ust. 1 akapit pierwszy, i inne niż mikroprzedsiębiorstwa, które określono zgodnie z ust. 8 akapit trzeci niniejszego artykułu, przeprowadzają nie rzadziej niż co trzy lata zaawansowane testy za pomocą TLPT. W oparciu o profil ryzyka danego podmiotu finansowego i z uwzględnieniem okoliczności operacyjnych właściwy organ może, w razie potrzeby, zwrócić się do tego podmiotu finansowego o zmniejszenie lub zwiększenie częstotliwości przeprowadzania tych testów. 2. Każdy test penetracyjny pod kątem wyszukiwania zagrożeń obejmuje kilka krytycznych lub istotnych funkcji podmiotu finansowego lub wszystkie te funkcje i jest przeprowadzany na działających systemach produkcyjnych wspierających takie funkcje. Podmioty finansowe określają wszystkie istotne bazowe systemy, procesy i technologie ICT wspierające krytyczne lub istotne funkcje oraz wszystkie usługi ICT, w tym systemy, procesy i technologie ICT wspierające krytyczne lub istotne funkcje i usługi zlecone w drodze outsourcingu zewnętrznym dostawcom usług ICT lub będące przedmiotem umowy z takimi dostawcami.	T T	Art. 8 pkt 6: projektowany art. 18zk ust. 1 i ust. 5 Projektowany art. 18zk ust. 2		

	Podmioty finansowe oceniają, które krytyczne lub istotne funkcje należy objąć TLPT. Wynik tej oceny określa dokładny zakres TLPT i podlega zatwierdzeniu przez właściwe organy. 3. W przypadku gdy zakres TLPT obejmuje zewnętrznych dostawców usług ICT, podmiot finansowy stosuje niezbędne środki i zabezpieczenia w celu zapewnienia udziału takich zewnętrznych dostawców usług ICT w TLPT i przez cały czas ponosi pełną odpowiedzialność za zapewnianie zgodności z niniejszym rozporządzeniem. 4. Bez uszczerbku dla ust. 2 akapity pierwszy i drugi, w przypadku gdy można racjonalnie przewidywać, że udział zewnętrznego dostawcy usług ICT w TLPT, o czym mowa w ust. 3, będzie miał negatywny wpływ na jakość lub bezpieczeństwo usług świadczonych przez tego zewnętrznego dostawcę usług ICT na rzecz klientów będących podmiotami nieobjętymi zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia lub na poufność danych związanych z takimi usługami, dany podmiot finansowy i dany zewnętrzny dostawca usług ICT mogą uzgodnić na piśmie, że ten zewnętrzny dostawca usług ICT zawrze ustalenia umowne bezpośrednio z testerem zewnętrznym w celu przeprowadzenia – pod kierownictwem jednego wyznaczonego podmiotu finansowego – zbiorczych TLPT z udziałem kilku podmiotów finansowych (testowania zbiorczego), na rzecz których dany	N N			

	zewnętrzny dostawca usług ICT świadczy usługi ICT. Takie testowanie zbiorcze obejmuje odpowiedni zakres usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje będące przedmiotem zawartej przez te podmioty finansowe umowy z tym zewnętrznym dostawcą usług ICT. Testowanie zbiorcze uznaje się za TLPT przeprowadzone przez podmioty finansowe biorące udział w tym testowaniu zbiorczym. Liczba podmiotów finansowych uczestniczących w testowaniu zbiorczym jest należycie dostosowana i uwzględnia stopień złożoności i rodzaj objętych nim usług. 5. Podmioty finansowe – we współpracy z zewnętrznymi dostawcami usług ICT i innymi zaangażowanymi stronami, w tym testerami, ale z wyłączeniem właściwych organów – stosują skuteczne środki kontroli zarządzania ryzykiem w celu złagodzenia ryzyka potencjalnego wpływu na dane, szkód dla zasobów i zakłócenia krytycznych lub istotnych funkcji, usług lub operacji samego podmiotu finansowego, jego kontrahentów lub sektora finansowego. 6. Na koniec testowania, po uzgodnieniu sprawozdań i planów naprawczych, podmiot finansowy i, w stosownych przypadkach, testerzy zewnętrzni przedstawiają organowi wyznaczonemu zgodnie z ust. 9 lub 10 podsumowanie najbardziej istotnych ustaleń, plany naprawcze i dokumentację wykazującą,	N T	Projektowany art. 18zk ust. 3		

	że TLPT przeprowadzono zgodnie z wymogami. 7. Organy przekazują podmiotom finansowym poświadczenie, że test został przeprowadzony zgodnie z wymogami potwierdzonymi w dokumentacji, aby umożliwić właściwym organom wzajemne uznawanie testów penetracyjnych pod kątem wyszukiwania zagrożeń. Podmiot finansowy powiadamia odpowiedni właściwy organ o poświadczeniu, podsumowaniu najbardziej istotnych ustaleń i planach naprawczych. Bez uszczerbku dla takiego poświadczenia podmioty finansowe przez cały czas ponoszą pełną odpowiedzialność za skutki testów, o których mowa w ust. 4. 8. Podmioty finansowe zawierają z testerami umowy, których przedmiotem jest przeprowadzenie TLPT, zgodnie z art. 27. W przypadku gdy podmioty finansowe korzystają z testerów wewnętrznych w celu przeprowadzenia TLPT, co trzy testy zlecają to zadanie testerom zewnętrznym. Instytucje kredytowe sklasyfikowane jako istotne zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, korzystają wyłącznie z testerów zewnętrznych zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. a)–e). Właściwe organy określają podmioty finansowe, od których wymaga się, by przeprowadzały TLPT z uwzględnieniem	T T	Projektowany art. 18zh ust. 4 Art. 18 zk ust. 6 Projektowany art. 18zk ust. 1 Jw.		Brak

	kryteriów określonych w art. 4 ust. 2, w oparciu o ocenę następujących elementów: a) czynników związanych z wpływem, w szczególności zakresu, w jakim świadczone usługi i działaniami podejmowane przez podmiot finansowy mają wpływ na sektor finansowy; b) wentualnych obaw dotyczących stabilności finansowej, w tym systemowego charakteru podmiotu finansowego na poziomie unijnym lub krajowym, stosownie do przypadku; c) specyficznego profilu ryzyka związanego z ICT, poziomu zaawansowania podmiotu finansowego pod względem ICT lub zastosowanych rozwiązań technologicznych. 9. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć jeden organ publiczny w sektorze finansowym, który będzie odpowiedzialny za kwestie związane z TLPT w sektorze finansowym na szczeblu krajowym, i powierzają mu wszelkie kompetencje i zadania w tym zakresie. 10. W przypadku niewyznaczenia takiego organu zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu i bez uszczerbku dla uprawnienia do określenia podmiotów finansowych, które są zobowiązane do przeprowadzania TLPT, właściwy organ może przekazać wykonywanie niektórych lub wszystkich zadań, o których mowa w niniejszym artykule i w art. 26 i 27, innemu organowi krajowemu w sektorze finansowym. 11. EUN, w porozumieniu z EBC, opracowują wspólne projekty regulacyjnych standardów	T T	jw. jw.		

	technicznych zgodnie z ramami TIBER–EU, aby doprecyzować następujące elementy: a) kryteria wykorzystywane do celów stosowania ust. 8 akapit drugi; b) wymogi i standardy regulujące korzystanie z testerów wewnętrznych; c) wymogi dotyczące: (i) zakresu TLPT, o których mowa w ust. 2; (ii) metodyki testowania i podejścia, które należy stosować na każdym konkretnym etapie procesu testowania; (iii) etapów testów odnoszących się do wyników, zamykania i środków naprawczych; d) rodzaj współpracy w zakresie nadzoru i inne odpowiednie rodzaje współpracy potrzebne do przeprowadzenia TLPT i do ułatwienia wzajemnego uznawania takiego testowania w kontekście podmiotów finansowych, które działają w więcej niż jednym państwie członkowskim, aby umożliwić odpowiedni poziom zaangażowania organów nadzoru i elastyczne wdrażanie uwzględniające specyfikę podsektorów finansowych lub lokalnych rynków finansowych. Opracowując te projekty regulacyjnych standardów technicznych, EUN należycie uwzględniają szczególne cechy wynikające z wyjątkowego charakteru działalności w różnych sektorach usług finansowych.	N			

	EUN przedkładają Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 17 lipca 2024 r. Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.				
Art. 27 **Wymogi dotyczące testerów na potrzeby przeprowadzania TLPT**	1. W celu przeprowadzania TLPT podmioty finansowe korzystają wyłącznie z usług testerów, którzy: a) są najbardziej odpowiedni do tego zadania i cieszą się największą renomą; b) posiadają zdolności techniczne i organizacyjne oraz wykazują się szczególną wiedzą fachową w zakresie analizy zagrożeń, testów penetracyjnych i testów z udziałem zespołów typu *red team*; c) posiadają certyfikat wydany przez jednostkę akredytującą w państwie członkowskim lub przystąpili do formalnych kodeksów postępowania lub ram etycznych; d) przedstawiają niezależne zapewnienie lub sprawozdanie z audytu dotyczące należytego zarządzania ryzykiem związanym z przeprowadzaniem TLPT, w tym należytej ochrony poufnych informacji podmiotu finansowego i dochodzenia roszczeń z tytułu ryzyka biznesowego podmiotu finansowego;	T	Art. 8 pkt 6 projektowany art. 18zk ust. 7	Jw.	Brak

	e) są należycie i w pełni objęci odpowiednimi ubezpieczeniami od odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania zawodu, w tym od ryzyka uchybień i zaniedbań. 2. Korzystając z testerów wewnętrznych podmioty finansowe zapewniają, by poza wymogami ust. 1, spełnione były następujące warunki: a) takie korzystanie z testerów wewnętrznych zostało zatwierdzone przez odpowiedni właściwy organ lub przez jeden organ publiczny wyznaczony zgodnie z art. 26 ust. 9 i 10; b) odpowiedni właściwy organ sprawdził, że dany podmiot finansowy dysponuje wystarczającymi zasobami przeznaczonymi na ten cel i że zapewnił unikanie konfliktów interesów na wszystkich etapach projektowania i wykonywania testu; oraz d) dostawca analizy zagrożeń jest podmiotem zewnętrznym względem danego podmiotu finansowego. 3. Podmioty finansowe zapewniają, aby umowy zawarte z testerami zewnętrznymi wymagały należytego zarządzania wynikami TLPT oraz aby żadne przetwarzanie danych pochodzących z tych wyników, w tym generowanie, przechowywanie, agregowanie, sporządzanie, zgłaszanie, przekazywanie lub niszczenie, nie stwarzały ryzyka dla podmiotu finansowego.	N			

ROZDZIAŁ V **Zarządzanie ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT** **Sekcja I** **Najważniejsze zasady prawidłowego zarządzania ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT** **Artykuł 28** **Zasady ogólne**	1. Podmioty finansowe zarządzają ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT integralnym elementem ryzyka związanego z ICT wchodzącym w zakres ich ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz zgodnie z opisanymi poniżej zasadami: a) podmioty finansowe, które zawarły ustalenia umowne dotyczące korzystania z usług ICT w celu prowadzenia działalności gospodarczej, przez cały czas ponoszą pełną odpowiedzialność za wypełnianie i wywiązywanie się ze wszystkich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia i mających zastosowanie przepisów dotyczących usług finansowych; b) zarządzanie przez podmioty finansowe ryzykiem ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT odbywa się w świetle zasady proporcjonalności, z uwzględnieniem: (i) charakteru, skali, stopnia złożoności i znaczenia zależności w zakresie ICT; (ii) ryzyka wynikającego z ustaleń umownych dotyczących korzystania z usług ICT zawartych z zewnętrznymi dostawcami usług ICT, biorąc pod uwagę krytyczność lub istotność danej usługi, procesu lub funkcji oraz potencjalny wpływ na ciągłość i dostępność usług	N			

	finansowych i działalności finansowej, na poziomie indywidualnym i grupowym. 2. Jako część swoich ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT podmioty finansowe inne niż podmioty, o których mowa w art. 16 ust. 1 akapit pierwszy, i inne niż mikroprzedsiębiorstwa przyjmują strategię dotyczącą ryzyka ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT i regularnie dokonują jej przeglądu, uwzględniając, stosownie do przypadku, strategię obejmującą wielu dostawców, o której mowa w art. 6 ust. 9. Strategia dotycząca ryzyka ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT obejmuje politykę korzystania z usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje świadczonych przez zewnętrznych dostawców usług ICT i ma zastosowanie na zasadzie indywidualnej oraz, w stosownych przypadkach, na zasadzie subskonsolidowanej i skonsolidowanej. Na podstawie oceny ogólnego profilu ryzyka danego podmiotu finansowego oraz skali i stopnia złożoności usług biznesowych organ zarządzający regularnie dokonuje przeglądu ryzyk zidentyfikowanych w odniesieniu do ustaleń umownych dotyczących korzystania z usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje. 3. W kontekście swoich ram zarządzania ryzykiem związanym z ICT podmioty finansowe utrzymują i aktualizują na poziomie podmiotu oraz na poziomie subskonsolidowanym i skonsolidowanym rejestr informacji w odniesieniu do wszystkich	N T	Art. 8 pkt 6: projektowany art. 18zi		

	ustaleń umownych dotyczących korzystania z usług ICT świadczonych przez zewnętrznych dostawców usług ICT. Ustalenia umowne, o których mowa w akapicie pierwszym, są odpowiednio udokumentowane, z rozróżnieniem na ustalenia, które obejmują usługi ICT wspierające krytyczne lub istotne funkcje, oraz ustalenia, które takich funkcji nie wspierają. Podmioty finansowe co najmniej raz w roku przedstawiają właściwym organom informacje na temat liczby nowych ustaleń dotyczących korzystania z usług ICT, kategorii zewnętrznych dostawców usług ICT, rodzaju ustaleń umownych oraz świadczonych usług ICT i obsługiwanych funkcji. Podmioty finansowe udostępniają właściwemu organowi, na jego żądanie, pełny rejestr informacji lub, zgodnie z treścią takiego żądania, określone sekcje tego rejestru wraz ze wszelkimi informacjami uznanymi za niezbędne, aby umożliwić skuteczny nadzór nad danym podmiotem finansowym. Podmioty finansowe informują w odpowiednim terminie właściwy organ o wszelkich planowanych ustaleniach umownych dotyczących korzystania z usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje oraz o tym, że dana funkcja stała się krytyczna lub istotna.				

	4. Przed zawarciem ustalenia umownego dotyczącego korzystania z usług ICT podmioty finansowe: a) oceniają, czy dane ustalenie umowne dotyczy korzystania z usług ICT wspierających krytyczną lub istotną funkcję; b) oceniają, czy spełniono warunki nadzorcze dotyczące zawierania umów; c) określają i oceniają wszystkie rodzaje istotnego ryzyka związane z ustaleniem umownym, w tym możliwość, że takie ustalenie umowne może przyczynić się do zwiększenia ryzyka koncentracji w obszarze ICT, o czym mowa w art. 29; d) dokładają należytej staranności w stosunku do potencjalnych zewnętrznych dostawców usług ICT i zapewniają, aby w trakcie całego procesu wyboru i oceny zewnętrzny dostawca usług ICT był odpowiedni; e) identyfikują i oceniają konflikty interesów, które mogą wynikać z ustalenia umownego.	N			
	5. Podmioty finansowe mogą zawierać ustalenia umowne wyłącznie z zewnętrznymi dostawcami usług ICT, którzy przestrzegają odpowiednich standardów w zakresie bezpieczeństwa informacji. W przypadku gdy te ustalenia umowne dotyczą krytycznych lub istotnych funkcji, podmioty finansowe – przed zawarciem takich ustaleń umownych – należycie uwzględniają, czy zewnętrzni dostawcy usług ICT stosują najbardziej	N			

	aktualne i najwyższe standardy bezpieczeństwa informacji. 6. Korzystając z praw dostępu, kontroli i audytu w odniesieniu do zewnętrznego dostawcy usług ICT, podmioty finansowe, stosując podejście oparte na analizie ryzyka, określają z góry częstotliwość audytów i kontroli oraz obszary, które mają podlegać kontroli, przestrzegając powszechnie przyjętych standardów audytu zgodnie z wszelkimi instrukcjami nadzorczymi dotyczącymi stosowania i włączania takich standardów audytu. W przypadku gdy ustalenia umowne dotyczące korzystania z usług ICT zawarte z zewnętrznymi dostawcami usług ICT wiążą się z wysokim stopniem złożoności technicznej, podmiot finansowy sprawdza, czy audytorzy – zarówno wewnętrzni, jak i zewnętrzni lub grupa audytorów – posiadają odpowiednie umiejętności i wiedzę umożliwiające skuteczne przeprowadzanie odpowiednich audytów i ocen. 7. Podmioty finansowe zapewniają, aby ustalenia umowne dotyczące korzystania z usług ICT mogły być wypowiadane w którejkolwiek z następujących sytuacji: a) poważne naruszenie przez zewnętrznego dostawcę usług ICT obowiązujących przepisów ustawowych, wykonawczych lub warunków umowy;	N N			

	b) zidentyfikowanie okoliczności w trakcie monitorowania ryzyka ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT, w przypadku których to okoliczności uznano, że mogą one zmienić wykonywanie funkcji przewidzianych w ustaleniu umownym, w tym istotne zmiany mające wpływ na ustalenie umowne lub sytuację zewnętrznego dostawcy usług ICT; c) wykazanie w przypadku zewnętrznego dostawcy usług ICT jego słabych stron w zakresie jego ogólnego zarządzania ryzykiem związanym z ICT, a w szczególności, jeżeli chodzi o sposób, w jaki zapewnia on dostępność, autentyczność, integralność i poufność danych, niezależnie od tego, czy chodzi o dane osobowe lub w inny sposób wrażliwe, czy też o dane nieosobowe; d) gdy w wyniku warunków lub okoliczności związanych z danym ustaleniem umownym właściwy organ nie może już skutecznie nadzorować podmiotu finansowego. 8. W odniesieniu do usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje podmioty finansowe wprowadzają strategie wyjścia. Strategie wyjścia uwzględniają ryzyko, które może pojawić się na poziomie zewnętrznych dostawców usług ICT, w szczególności ich możliwej awarii, pogorszenia jakości świadczonych usług ICT, wszelkich zakłóceń w działalności spowodowanych niewłaściwym lub nieudanym świadczeniem usług ICT lub jakiegokolwiek istotnego ryzyka związanego z odpowiednią i ciągłą realizacją danej usługi	N			

	ICT lub w razie wypowiedzenia ustaleń umownych z zewnętrznymi dostawcami usług w związku z wystąpieniem którejkolwiek z okoliczności wymienionych w ust. 7. Podmioty finansowe zapewniają sobie możliwość wycofania się z ustaleń umownych bez: a) powodowania zakłóceń w swojej działalności; b) ograniczania zgodności z wymogami regulacyjnymi; c) szkody dla ciągłości i jakości usług świadczonych na rzecz klientów. Plany wyjścia są kompleksowe, udokumentowane i, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 4 ust. 2, wystarczająco przetestowane oraz podlegają okresowym przeglądom. Podmioty finansowe określają rozwiązania alternatywne i opracowują plany przejściowe umożliwiające im odebranie usług ICT będących przedmiotem umowy oraz odpowiednich danych zewnętrznemu dostawcy usług ICT oraz bezpieczne i integralne przekazanie ich dostawcom alternatywnym lub ponowne włączenie ich do struktury wewnętrznej. Podmioty finansowe wprowadzają odpowiednie środki awaryjne w celu utrzymania ciągłości działania na wypadek				

	okoliczności, o których mowa w akapicie pierwszym. 9. EUN, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu, opracowują projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych wzorów na potrzeby rejestru informacji, o którym mowa w ust. 3, w tym informacji wspólnych dla wszystkich ustaleń umownych dotyczących korzystania z usług ICT. EUN przedkładają Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 17 stycznia 2024 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010. 10. EUN, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu, opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania szczegółowej treści polityki, o której mowa w ust. 2, w odniesieniu do ustaleń umownych dotyczących korzystania z usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje świadczonych przez zewnętrznych dostawców usług ICT. Opracowując te projekty regulacyjnych standardów technicznych, EUN biorą pod uwagę wielkość i ogólny profil ryzyka podmiotu finansowego oraz charakter, skalę i stopień złożoności jego usług, działań i operacji. EUN przedkładają Komisji te	N N			

	projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 17 stycznia 2024 r. Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.				
Art. 29 **Wstępna ocena ryzyka koncentracji w obszarze ICT**	1. Dokonując identyfikacji i oceny ryzyka, o czym mowa w art. 28 ust. 4 lit. c), podmioty finansowe biorą również pod uwagę, czy zawarcie planowanego ustalenia umownego w związku z usługami ICT wspierającymi krytyczne lub istotne funkcje prowadziłoby do któregokolwiek z poniższych skutków: a) zawarcia umowy z zewnętrznym dostawcą usług ICT, którego nie można łatwo zastąpić; lub b) posiadania wielu ustaleń umownych dotyczących świadczenia usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje z tym samym zewnętrznym dostawcą usług ICT lub z blisko powiązanymi zewnętrznymi dostawcami usług ICT. Podmioty finansowe rozważają korzyści i koszty rozwiązań alternatywnych, takich jak korzystanie z usług różnych zewnętrznych dostawców usług ICT, biorąc pod uwagę, czy i w jaki sposób przewidywane rozwiązania odpowiadają potrzebom i celom biznesowym	N			

	określonym w ich strategii odporności cyfrowej. 2. W przypadku gdy ustalenia umowne dotyczące korzystania z usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje obejmują możliwość dalszego zlecania podwykonawstwa usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje przez zewnętrznego dostawcę usług ICT innym zewnętrznym dostawcom usług ICT, podmioty finansowe rozważają korzyści i ryzyka, które mogą wystąpić w związku z takim podwykonawstwem, w szczególności w przypadku podwykonawcy ICT mającego siedzibę w państwie trzecim. W przypadku gdy ustalenia umowne dotyczą usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje, podmioty finansowe należycie uwzględniają przepisy prawa upadłościowego, które miałyby zastosowanie w przypadku upadłości zewnętrznego dostawcy usług ICT, a także wszelkie ograniczenia, które mogą powstać w związku z pilnym odzyskiwaniem danych podmiotu finansowego. W przypadku gdy ustalenia umowne dotyczące korzystania z usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje są zawierane z zewnętrznym dostawcą usług ICT mającym siedzibę w państwie trzecim, podmioty finansowe – oprócz kwestii wymienionych w akapicie drugim – biorą pod uwagę również, czy w tym państwie trzecim przestrzega się				

	unijnych przepisów o ochronie danych i skutecznie się je egzekwuje. W przypadku gdy ustalenia umowne dotyczące korzystania z usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje przewidują zlecanie tych usług podwykonawcom, podmioty finansowe oceniają, czy i w jaki sposób potencjalnie długie lub złożone łańcuchy podwykonawstwa mogą wpływać na ich zdolność do pełnego monitorowania funkcji będących przedmiotem umowy oraz na zdolność właściwego organu do skutecznego nadzoru nad podmiotem finansowym w tym zakresie.				
Art. 30 **Najważniejsze postanowienia umowne**	1. Prawa i obowiązki podmiotu finansowego i zewnętrznego dostawcy usług ICT są wyraźnie przypisane i określone na piśmie. Całość umowy obejmuje klauzule o gwarantowanym poziomie usług i jest zawarta w jednym dokumencie mającym formę pisemną, który jest dostępny dla stron w wersji papierowej, lub w dokumencie w innym formacie umożliwiającym pobieranie, zapewniającym trwałość i dostęp. 2. Ustalenia umowne dotyczące korzystania z usług ICT obejmują co najmniej następujące elementy: a) jasny i kompletny opis wszystkich funkcji i usług ICT, które mają być świadczone przez zewnętrznego dostawcę usług ICT, ze wskazaniem, czy dozwolone jest	N			

	podwykonawstwo usługi ICT wspierającej krytyczną lub istotną funkcję lub jej istotnych części, a jeżeli tak, to jakie warunki mają zastosowanie do takiego podwykonawstwa; b) miejsca, czyli regiony lub kraje, w których mają być świadczone funkcje i usługi ICT objęte umową lub podwykonawstwem oraz w których mają być przetwarzane dane, w tym miejsce przechowywania, a także wymóg, aby zewnętrzny dostawca usług ICT z wyprzedzeniem powiadomił podmiot finansowy, jeżeli przewiduje zmianę tych miejsc; c) postanowienia dotyczące dostępności, autentyczności, integralności i poufności w związku z ochroną danych, w tym danych osobowych; d) postanowienia dotyczące zapewnienia dostępu, odzyskiwania i zwrotu w łatwo dostępnym formacie danych osobowych i nieosobowych przetwarzanych przez podmiot finansowy w przypadku niewypłacalności lub rozwiązania zewnętrznego dostawcy usług ICT lub zaprzestania przez niego działalności gospodarczej lub w przypadku wypowiedzenia ustaleń umownych; e) opisy gwarantowanych poziomów usług, w tym ich aktualizacje i zmiany; f) obowiązek zapewnienia przez zewnętrznego dostawcę usług ICT pomocy podmiotowi finansowemu, bez dodatkowych opłat lub za opłatą określoną *ex ante*, w przypadku				

	wystąpienia incydentu związanego z ICT dotyczącego usług ICT świadczonych na rzecz tego podmiotu finansowego; g) obowiązek zewnętrznego dostawcy usług ICT do pełnej współpracy z właściwymi organami oraz organami przymusowej restrukturyzacji podmiotu finansowego, w tym z osobami przez nie wyznaczonymi; h) prawa do wypowiedzenia umowy i związane z tym minimalne okresy wypowiedzenia ustaleń umownych, zgodnie z oczekiwaniami właściwych organów i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; i) warunki uczestnictwa zewnętrznych dostawców usług ICT w opracowanych przez podmioty finansowe programach zwiększania świadomości w zakresie bezpieczeństwa ICT i szkoleniach w zakresie operacyjnej odporności cyfrowej zgodnie z art. 13 ust. 6. 3. Ustalenia umowne dotyczące korzystania z usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje zawierają, oprócz elementów, o których mowa w ust. 2, co najmniej następujące elementy: a) pełne opisy gwarantowanych poziomów usług, w tym ich aktualizacje i zmiany, wraz z dokładnymi ilościowymi i jakościowymi celami w zakresie wyników w ramach uzgodnionych gwarantowanych poziomów usług, aby umożliwić podmiotowi finansowemu skuteczne monitorowanie usług ICT oraz umożliwić bezzwłoczne podjęcie				

	odpowiednich działań naprawczych w przypadku nieosiągnięcia uzgodnionych gwarantowanych poziomów usług; b) okresy wypowiedzenia i obowiązki sprawozdawcze zewnętrznego dostawcy usług ICT w stosunku do podmiotu finansowego, w tym powiadamianie o każdej zmianie, która może mieć istotny wpływ na zdolność skutecznego wykonywania przez tego dostawcę usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje z zachowaniem uzgodnionych gwarantowanych poziomów usług; c) wymogi wobec zewnętrznego dostawcy usług ICT w zakresie wdrażania i testowania planów awaryjnych w związku z prowadzoną działalnością oraz posiadania środków, narzędzi i polityk w zakresie bezpieczeństwa ICT zapewniających odpowiedni poziom bezpieczeństwa świadczenia usług przez podmiot finansowy zgodnie z jego ramami regulacyjnymi; d) obowiązek uczestnictwa zewnętrznych dostawców usług ICT w TLPT danego podmiotu finansowego i ich pełnej współpracy w tym zakresie, o czym mowa w art. 26 i 27; e) prawo do monitorowania na bieżąco wyników osiąganych przez zewnętrznego dostawcę usług ICT, które obejmuje: (i) nieograniczone prawa dostępu, kontroli i audytu przez podmiot finansowy lub wyznaczoną osobę trzecią i przez właściwy organ oraz prawo sporządzania kopii odnośnej				

	dokumentacji na miejscu, jeżeli mają one kluczowe znaczenie dla operacji zewnętrznego dostawcy usług ICT, przy czym skutecznego wykonywania tych praw nie utrudniają ani nie ograniczają inne ustalenia umowne ani polityka w zakresie wdrażania; (ii) prawo do uzgodnienia alternatywnych poziomów zabezpieczenia w przypadku naruszenia praw innych klientów; (iii) obowiązek zewnętrznego dostawcy usług ICT do pełnej współpracy podczas kontroli i audytów na miejscu przeprowadzanych przez właściwe organy, wiodący organ nadzorczy, podmiot finansowy lub wyznaczoną osobę trzecią; oraz (iv) obowiązek przekazywania szczegółowych informacji na temat zakresu, mających zastosowanie procedur i częstotliwości takich kontroli i audytów; f) strategie wyjścia, w szczególności ustanowienie obowiązkowego odpowiedniego okresu przejściowego: (i) podczas którego zewnętrzny dostawca usług ICT będzie nadal zapewniał odpowiednie funkcje lub usługi ICT w celu zmniejszenia ryzyka wystąpienia zakłóceń w funkcjonowaniu podmiotu finansowego lub w celu zapewnienia jego skutecznej uporządkowanej likwidacji i restrukturyzacji; (ii) który umożliwi podmiotowi finansowemu migrację do innego zewnętrznego dostawcy usług ICT lub przejście na rozwiązania				

	dostępne w ramach struktury wewnętrznej stosownie do stopnia złożoności świadczonej usługi. Na zasadzie odstępstwa od lit. e) zewnętrzny dostawca usług ICT i podmiot finansowy będący mikroprzedsiębiorstwem mogą uzgodnić, że przysługujące podmiotowi finansowemu prawa dostępu, kontroli i audytu mogą zostać przekazane niezależnej osobie trzeciej, wyznaczonej przez zewnętrznego dostawcę usług ICT, oraz że podmiot finansowy może w dowolnym momencie zażądać od tej osoby trzeciej informacji o wynikach zewnętrznego dostawcy usług ICT i poświadczenia tych wyników. 4. Negocjując ustalenia umowne, podmioty finansowe i zewnętrzni dostawcy usług ICT rozważają zastosowanie standardowych klauzul umownych opracowanych przez organy publiczne dla określonych usług. 5. EUN, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu, opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych doprecyzowujących elementy, o których mowa w ust. 2 lit. a), które podmiot finansowy musi określić i ocenić, zlecając podwykonawstwo usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje. Opracowując te projekty regulacyjnych standardów technicznych, EUN biorą pod uwagę wielkość i ogólny profil ryzyka podmiotu finansowego oraz charakter, skalę i stopień złożoności jego usług, działań i operacji.				

	EUN przedkładają Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 17 lipca 2024 r. Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.				
Sekcja II **Ramy nadzoru nad kluczowymi zewnętrznymi dostawcami usług ICT** **Artykuł 31** **Wyznaczenie kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT**	1. Za pośrednictwem Wspólnego Komitetu i na podstawie zalecenia forum nadzoru ustanowionego zgodnie z art. 32 ust. 1 EUN: a) wyznaczają zewnętrznych dostawców usług ICT, którzy mają dla podmiotów finansowych kluczowe znaczenie, po przeprowadzeniu oceny uwzględniającej kryteria określone w ust. 2; b) wyznaczają – jako wiodący organ nadzorczy w odniesieniu do każdego z kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT – EUN, który jest odpowiedzialny, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010, rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010 lub rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010, za podmioty finansowe mające wspólnie największą część łącznych aktywów wszystkich podmiotów finansowych korzystających z usług danego kluczowego	N			

	zewnętrznego dostawcy usług ICT, wykazanych jako suma indywidualnych bilansów tych podmiotów finansowych. 2. Wyznaczenie, o którym mowa w ust. 1 lit. a), w odniesieniu do usług ICT świadczonych przez zewnętrznego dostawcę usług ICT opiera się na wszystkich następujących kryteriach: a) systemowym wpływie na stabilność, ciągłość lub jakość świadczenia usług finansowych, w przypadku gdy dany zewnętrzny dostawca usług ICT musiałby sprostać awarii operacyjnej na dużą skalę w zakresie świadczenia swoich usług, biorąc pod uwagę liczbę podmiotów finansowych i łączną wartość aktywów podmiotów finansowych, na rzecz których dany zewnętrzny dostawca usług ICT świadczy usługi; b) systemowym charakterze lub znaczeniu podmiotów finansowych, które korzystają z usług danego zewnętrznego dostawcy usług ICT, ocenianym zgodnie z poniższymi parametrami: (i) liczbą globalnych instytucji o znaczeniu systemowym lub innych instytucji o znaczeniu systemowym, które korzystają z usług danego zewnętrznego dostawcy usług ICT; (ii) współzależnością między globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub innymi instytucjami o znaczeniu systemowym, o których mowa w ppkt (i), a innymi podmiotami finansowymi, obejmującą				

	sytuacje, w których globalne instytucje o znaczeniu systemowym lub inne instytucje o znaczeniu systemowym świadczą usługi w zakresie infrastruktury finansowej na rzecz innych podmiotów finansowych; c) zależności podmiotów finansowych od usług świadczonych przez danego zewnętrznego dostawcę usług ICT w odniesieniu do krytycznych lub istotnych funkcji podmiotów finansowych, które ostatecznie obejmują tego samego zewnętrznego dostawcę usług ICT, niezależnie od tego, czy podmioty finansowe korzystają z tych usług bezpośrednio czy pośrednio, w ramach umów dalszego podwykonawstwa; d) stopniu substytucyjności zewnętrznego dostawcy usług ICT, biorąc pod uwagę następujące parametry: (i) brak realnych alternatyw, nawet częściowych, ze względu na ograniczoną liczbę zewnętrznych dostawców usług ICT działających na określonym rynku lub udział w rynku danego zewnętrznego dostawcy usług ICT, bądź stopień złożoności technicznej lub zaawansowania technicznego, w tym w odniesieniu do jakiejkolwiek zastrzeżonej technologii, bądź szczególne cechy organizacji lub działalności tego dostawcy; (ii) trudności z częściową lub całkowitą migracją stosownych danych i nakładów pracy od danego zewnętrznego dostawcy usług ICT do innego zewnętrznego dostawcy usług ICT, ze względu na znaczące koszty finansowe, czas				

	lub inne zasoby, które mogą wiązać się z procesem migracji, albo ze względu na zwiększone ryzyko związane z ICT lub inne ryzyko operacyjne, na które podmiot finansowy może być narażony w wyniku takiej migracji. 3. W przypadku gdy zewnętrzny dostawca usług ICT należy do grupy, kryteria, o których mowa w ust. 2, są uwzględniane w kontekście usług ICT świadczonych przez grupę jako całość. 4. Kluczowi zewnętrzni dostawcy usług ICT będący częścią grupy wyznaczają jedną osobę prawną jako punkt koordynacyjny w celu zapewnienia odpowiedniej reprezentacji i komunikacji z wiodącym organem nadzorczym. 5. Wiodący organ nadzorczy powiadamia zewnętrznego dostawcę usług ICT o wyniku oceny do celów wyznaczenia, o którym mowa w ust. 1 lit. a). W terminie 6 tygodni od daty powiadomienia zewnętrzny dostawca usług ICT może przedłożyć wiodącemu organowi nadzorczemu uzasadnione oświadczenie zawierające wszelkie istotne informacje na potrzeby tej oceny. Wiodący organ nadzorczy analizuje uzasadnione oświadczenie i może zażądać przedłożenia dodatkowych informacji w terminie 30 dni kalendarzowych od otrzymania takiego oświadczenia. Po wyznaczeniu zewnętrznego dostawcy usług ICT jako kluczowego, EUN, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu, powiadamia tego zewnętrznego dostawcę usług ICT o takim				

	wyznaczeniu i o dacie, od której będzie on faktycznie podlegać działaniom nadzorczym. Data ta nie może być późniejsza niż miesiąc po powiadomieniu. Ten zewnętrzny dostawca usług ICT powiadamia o takim wyznaczeniu podmioty finansowe, na rzecz których świadczy usługi. 6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktu delegowanego zgodnie z art. 57 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez doprecyzowanie kryteriów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu do dnia 17 lipca 2024 r. 7. Wyznaczenie, o którym mowa w ust. 1 lit. a), nie może być dokonane do czasu przyjęcia przez Komisję aktu delegowanego zgodnie z ust. 6. 8. Wyznaczenie, o którym mowa w ust. 1 lit. a), nie ma zastosowania do: (i) podmiotów finansowych świadczących usługi ICT na rzecz innych podmiotów finansowych; (ii) zewnętrznych dostawców usług ICT, którzy podlegają ramom nadzoru ustanowionym na potrzeby wspierania realizacji zadań, o których mowa w art. 127 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; (iii) dostawców usług ICT wewnątrz grupy; (iv) zewnętrznych dostawców usług ICT świadczących usługi ICT wyłącznie w jednym państwie członkowskim na rzecz podmiotów				

	finansowych działających tylko w tym państwie członkowskim. 9. EUN, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu, sporządzają, publikują i co roku aktualizują wykaz kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT na szczeblu Unii. 10. Do celów ust. 1 lit. a) właściwe organy przekazują forum nadzoru ustanowionemu zgodnie z art. 32 sprawozdania w ujęciu rocznym i zagregowanym, o których mowa w art. 28 ust. 3 akapit trzeci. Forum nadzoru ocenia zależności podmiotów finansowych od zewnętrznych dostawców usług ICT na podstawie informacji uzyskanych od właściwych organów. 11. Zewnętrzni dostawcy usług ICT, których nie uwzględniono w wykazie, o którym mowa w ust. 9, mogą zwrócić się z wnioskiem o wyznaczenie ich jako kluczowych zgodnie z ust. 1 lit. a). Do celów akapitu pierwszego zewnętrzni dostawcy usług ICT składają umotywowany wniosek do EUNB, ESMA lub EIOPA, które, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu, podejmują decyzję, czy wyznaczyć danego zewnętrznego dostawcę usług ICT jako kluczowego zgodnie z ust. 1 lit. a). Decyzja, o której mowa w akapicie drugim, zostaje przyjęta i przekazana zewnętrznemu dostawcy usług ICT w terminie 6 miesięcy od otrzymania wniosku.				

	12. Podmioty finansowe mogą korzystać z usług zewnętrznych dostawców usług ICT mających siedzibę w państwie trzecim i wyznaczonych jako kluczowi zgodnie z ust. 1 lit. a) wyłącznie wtedy, gdy ci zewnętrzni dostawcy usług ICT ustanowili w Unii swoją jednostkę zależną w ciągu 12 miesięcy od wyznaczenia. 13. Kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT, o którym mowa w ust. 12, powiadamia wiodący organ nadzorczy o wszelkich zmianach w strukturze zarządzania jednostki zależnej ustanowionej w Unii.				
Art. 32 **Struktura ram nadzoru**	1. Zgodnie z art. 57 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 Wspólny Komitet ustanawia forum nadzoru jako podkomitet na potrzeby wspierania prac Wspólnego Komitetu i wiodącego organu nadzorczego, o którym mowa w art. 31 ust. 1 lit. b), w obszarze ryzyka ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT we wszystkich sektorach finansowych. Forum nadzoru sporządza projekty wspólnych stanowisk i projekty wspólnych aktów Wspólnego Komitetu w tym obszarze. Forum nadzoru regularnie omawia istotne zmiany dotyczące ryzyka i podatności związanych z ICT oraz promuje spójne podejście przy monitorowaniu ryzyka ze strony	N			

	zewnętrznych dostawców usług ICT na szczeblu Unii. 2. Forum nadzoru co roku dokonuje zbiorowej oceny wyników i ustaleń z działań nadzorczych przeprowadzonych w odniesieniu do wszystkich kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT i promuje środki koordynacji mające na celu zwiększenie operacyjnej odporności cyfrowej podmiotów finansowych, propagowanie najlepszych praktyk w zakresie eliminowania ryzyka koncentracji w obszarze ICT oraz analizę czynników łagodzących przenoszenie ryzyka między sektorami. 3. Forum nadzoru przedkłada kompleksowe wskaźniki referencyjne kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT, które mają zostać przyjęte przez Wspólny Komitet jako wspólne stanowiska EUN zgodnie z art. 56 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. 4. W skład forum nadzoru wchodzą: a) przewodniczący poszczególnych EUN; b) po jednym przedstawicielu wysokiego szczebla z aktualnego personelu odpowiedniego właściwego organu, o którym mowa w art. 46, z każdego państwa członkowskiego; c) jako obserwatorzy – dyrektorzy wykonawczy każdego z EUN oraz po jednym				

	przedstawicielu z Komisji, ERRS, EBC i ENISA; d) w stosownych przypadkach, jako obserwatorzy – po jednym dodatkowym przedstawicielu właściwego organu, o którym mowa w art. 46, z każdego państwa członkowskiego; e) w stosownych przypadkach, jako obserwatorzy – po jednym przedstawicielu właściwych organów wyznaczonych lub ustanowionych na mocy dyrektywy (UE) 2022/2555 jako odpowiedzialne za nadzór nad kluczowym lub ważnym podmiotem objętym zakresem stosowania tej dyrektywy, który został wyznaczony jako kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT. W stosownych przypadkach forum nadzoru może zwrócić się o poradę do niezależnych ekspertów wyznaczonych zgodnie z ust. 6. 5. Każde państwo członkowskie wyznacza odpowiedni właściwy organ, którego członkiem personelu jest przedstawiciel wysokiego szczebla, o którym mowa w ust. 4 akapit pierwszy lit. b), i informuje o tym wiodący organ nadzorczy. EUN publikują na swoich stronach internetowych wykaz przedstawicieli wysokiego szczebla będących członkami personelu odpowiedniego właściwego organu wyznaczonych przez państwa członkowskie. 6. Niezależni eksperci, o których mowa w ust. 4 akapit drugi, są wyznaczani przez				

	forum nadzoru spośród grupy ekspertów wybranych po przeprowadzeniu publicznej i przejrzystej procedury składania wniosków. Niezależni eksperci są wyznaczani na podstawie posiadanej wiedzy fachowej w dziedzinie stabilności finansowej, operacyjnej odporności cyfrowej i bezpieczeństwa ICT. Działają oni niezależnie i obiektywnie w wyłącznym interesie Unii jako całości i nie zwracają się o instrukcje do instytucji lub organów unijnych, rządu żadnego z państw członkowskich lub do innego podmiotu publicznego lub prywatnego ani nie przyjmują takich instrukcji. 7. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 EUN wydają – do celów niniejszej sekcji – wytyczne do dnia 17 lipca 2024 r. w zakresie współpracy między EUN i właściwymi organami dotyczące szczegółowych procedur i warunków podziału i wykonywania zadań między właściwymi organami i EUN oraz szczegółów wymiany informacji niezbędnych właściwym organom do zapewnienia działań następczych w związku z zaleceniami zgodnie z art. 35 ust. 1 lit. d) skierowanymi do kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT. 8. Wymogi określone w niniejszej sekcji pozostają bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy (UE) 2022/2555 i nie naruszają innych unijnych przepisów dotyczących				

	nadzoru mających zastosowanie do dostawców usług chmurowych. 9. EUN, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu i na podstawie prac przygotowawczych przeprowadzonych przez forum nadzoru, co roku przedstawiają Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie na temat stosowania niniejszej sekcji.				
Art. 33 **Zadania wiodącego organu nadzorczego**	1. Wiodący organ nadzorczy, wyznaczony zgodnie z art. 31 ust. 1 lit. b), sprawuje nadzór nad przypisanymi mu kluczowymi zewnętrznymi dostawcami usług ICT i do celów wszelkich kwestii związanych z nadzorem jest głównym punktem kontaktowym dla tych kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT. 2. Do celów ust. 1 wiodący organ nadzorczy ocenia, czy każdy z kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT wprowadził kompleksowe, solidne i skuteczne zasady, procedury, mechanizmy i ustalenia służące do zarządzania ryzykiem związanym z ICT, które dostawca ten może stanowić dla podmiotów finansowych. Ocena, o której mowa w akapicie pierwszym, koncentruje się głównie na usługach ICT świadczonych przez kluczowego zewnętrznego dostawcę usług ICT wspierających krytyczne lub istotne funkcje podmiotów finansowych. Gdy istnieje potrzeba oceny wszystkich istotnych rodzajów ryzyka, ocena ta obejmuje	N			

	usługi ICT wspierające funkcje inne niż krytyczne lub istotne. 3. Ocena, o której mowa w ust. 2, obejmuje: a) wymogi z zakresu ICT mające na celu zapewnienie w szczególności bezpieczeństwa, dostępności, ciągłości, skalowalności i jakości usług, które kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT świadczy na rzecz podmiotów finansowych, jak również możliwości utrzymania przez cały czas wysokich standardów dostępności, autentyczności, integralności lub poufności danych; b) bezpieczeństwo fizyczne mające wpływ na zapewnienie bezpieczeństwa ICT, w tym bezpieczeństwo obiektów, urządzeń i ośrodków przetwarzania danych; c) procesy zarządzania ryzykiem, w tym strategie zarządzania ryzykiem związanym z ICT, strategię na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT oraz plany reagowania i przywracania sprawności ICT; d) rozwiązania w zakresie zarządzania obejmujące strukturę organizacyjną z wyraźnymi, przejrzystymi i spójnymi obszarami odpowiedzialności i zasadami rozliczalności umożliwiającą skuteczne zarządzanie ryzykiem związanym z ICT; e) identyfikację i monitorowanie istotnych incydentów związanych z ICT oraz ich szybkie zgłaszanie podmiotom finansowym, zarządzanie tymi incydentami i zaradzanie tym incydentom, w szczególności cyberatakom;				

	f) mechanizmy przenoszenia danych oraz możliwości przenoszenia aplikacji i ich interoperacyjność, które zapewniają skuteczne wykonywanie praw do odstąpienia od umowy przez podmioty finansowe; g) testowanie systemów, infrastruktury i kontroli ICT; h) audyty ICT; i) stosowanie odnośnych krajowych i międzynarodowych standardów mających zastosowanie do świadczenia usług ICT na rzecz podmiotów finansowych. 4. Na podstawie oceny, o której mowa w ust. 2, i w koordynacji ze wspólną siecią nadzoru, o której mowa w art. 34 ust. 1, wiodący organ nadzorczy przyjmuje jasny, szczegółowy i uzasadniony indywidualny plan nadzoru dla każdego kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT opisujący roczne cele w zakresie nadzoru i główne planowane działania nadzorcze. Co roku plan ten przekazuje się każdemu z kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT. Przed przyjęciem planu nadzoru wiodący organ nadzorczy przekazuje projekt tego planu odnośnemu kluczowemu zewnętrznemu dostawcy usług ICT. Po otrzymaniu projektu planu nadzoru kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT może w ciągu 15 dni kalendarzowych przedłożyć uzasadnione oświadczenie				

	dokumentujące spodziewany wpływ na klientów będących podmiotami nieobjętymi zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia i w stosownych przypadkach przedstawiające rozwiązania w celu złagodzenia ryzyka. 5. Po przyjęciu rocznych planów nadzoru, o których mowa w ust. 4, i po powiadomieniu o nich kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT właściwe organy mogą stosować środki dotyczące kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT wyłącznie w porozumieniu z wiodącym organem nadzorczym.				
Art. 34 **Koordynacja operacyjna wiodących organów nadzorczych**	1. Aby zapewnić spójne podejście do działań nadzorczych i umożliwić stosowanie skoordynowanych ogólnych strategii nadzoru oraz spójnych podejść operacyjnych i metod pracy, trzy wiodące organy nadzorcze, wyznaczone zgodnie z art. 31 ust. 1 lit. b), ustanawiają wspólną sieć nadzoru w celu koordynacji swoich działań na etapach przygotowawczych i koordynacji prowadzenia działań nadzorczych nad odpowiednimi nadzorowanymi kluczowymi zewnętrznymi dostawcami usług ICT, a także w celu koordynacji kierunków działań, jakie mogą być konieczne zgodnie z art. 42. 2. Do celów ust. 1 wiodący organ nadzorczy sporządza wspólny protokół nadzoru określający szczegółowe procedury, które należy stosować w celu prowadzenia bieżącej	N			

	koordynacji oraz zapewnienia szybkiej wymiany informacji i szybkich reakcji. Protokół jest okresowo zmieniany w celu odzwierciedlenia potrzeb operacyjnych, w szczególności ewolucji praktycznych ustaleń nadzorczych. 3. Wiodące organy nadzorcze mogą na zasadzie ad hoc zwrócić się do EBC i ENISA o zapewnienie doradztwa technicznego, podzielenie się praktycznymi doświadczeniami lub uczestnictwo w konkretnych posiedzeniach koordynacyjnych wspólnej sieci nadzoru.				
Art. 35 **Uprawnienia wiodącego organu nadzorczego**	1. Do celów wykonywania obowiązków określonych w niniejszej sekcji wiodący organ nadzorczy posiada w odniesieniu do kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT uprawnienia do: a) występowania z wnioskiem o przekazanie wszystkich stosownych informacji i dokumentów zgodnie z art. 37; b) prowadzenia ogólnych dochodzeń i kontroli zgodni, odpowiednio, z art. 38 i 39; c) występowania z wnioskiem o złożenie sprawozdań po zakończeniu działań nadzorczych, w których omówione są działania podjęte lub środki zaradcze wdrożone przez kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT w związku z zaleceniami, o których mowa w lit. d) niniejszego ustępu;	N			

	d) wydawania zaleceń dotyczących obszarów, o których mowa w art. 33 ust. 3, odnoszących się w szczególności do: (i) stosowania szczególnych wymogów lub procesów z zakresu bezpieczeństwa i jakości ICT, w szczególności w związku z wprowadzaniem poprawek, aktualizacji, szyfrowania i innych środków bezpieczeństwa, które wiodący organ nadzorczy uważa za istotne dla zapewnienia bezpieczeństwa ICT usług świadczonych na rzecz podmiotów finansowych; (ii) korzystania z warunków i zasad, w tym ich technicznego wdrożenia, zgodnie z którymi kluczowi zewnętrzni dostawcy usług ICT świadczą usługi ICT na rzecz podmiotów finansowych, które wiodący organ nadzorczy uważa za istotne dla zapobiegania powstawaniu pojedynczych punktów awarii lub ich nasileniu lub dla minimalizowania potencjalnego wpływu systemowego na cały sektor finansowy Unii w przypadku ryzyka koncentracji w obszarze ICT; (iii) wszelkiego planowanego podwykonawstwa, w przypadku którego wiodący organ nadzorczy uważa – po przeprowadzeniu analizy informacji zebranych zgodnie z art. 37 i 38 – że dalsze podwykonawstwo, w tym umowy podwykonawstwa, które kluczowi zewnętrzni dostawcy usług ICT zamierzają zawrzeć z innymi zewnętrznymi dostawcami usług ICT lub z podwykonawcami usług ICT z siedzibą				

	w państwie trzecim, może wywołać ryzyko dla świadczenia usług przez podmiot finansowy lub ryzyko dla stabilności finansowej; (iv) odstąpienia od zawarcia umowy dalszego podwykonawstwa, jeżeli spełnione są łącznie poniższe warunki: - przewidzianym podwykonawcą jest zewnętrzny dostawca usług ICT lub podwykonawca usług ICT z siedzibą w państwie trzecim, - podwykonawstwo dotyczy krytycznej lub istotnej funkcji podmiotu finansowego, oraz - wiodący organ nadzorczy uważa, że korzystanie z takiego podwykonawstwa stwarza wyraźne i poważne ryzyko dla stabilności finansowej Unii lub podmiotów finansowych, w tym dla zdolności podmiotów finansowych do spełnienia wymogów w zakresie nadzoru. Do celów ppkt (iv) niniejszej litery zewnętrzni dostawcy usług ICT przekazują wiodącemu organowi nadzorczemu informacje dotyczące podwykonawstwa, wykorzystując wzór, o którym mowa w art. 41 ust. 1 lit. b). 2. Wykonując uprawnienia, o których mowa w niniejszym artykule, wiodący organ nadzorczy: a) zapewnia regularną koordynację działań w ramach wspólnej sieci nadzoru, a w szczególności dąży do stosowania spójnych podejść, stosownie do przypadku,				

	w odniesieniu do nadzoru nad kluczowymi zewnętrznymi dostawcami usług ICT; b) należycie uwzględnia ramy ustanowione dyrektywą (UE) 2022/2555 oraz, w razie potrzeby, konsultuje się z odpowiednimi właściwymi organami wyznaczonymi lub ustanowionymi zgodnie z tą dyrektywą, aby uniknąć powielania środków technicznych i organizacyjnych, które mogą mieć zastosowanie do kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT zgodnie z tą dyrektywą; c) dążą do zminimalizowania, na ile to możliwe, ryzyka zakłócenia usług świadczonych przez kluczowych dostawców usług ICT na rzecz klientów będących podmiotami nieobjętymi zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. 3. Przed wykonaniem uprawnień, o których mowa w ust. 1, wiodący organ nadzorczy konsultuje się z forum nadzoru. Przed wydaniem zaleceń zgodnie z ust. 1 lit. d) wiodący organ nadzorczy daje zewnętrznemu dostawcy usług ICT możliwość dostarczenia w terminie 30 dni kalendarzowych istotnych informacji dokumentujących spodziewany wpływ na klientów będących podmiotami nieobjętymi zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia i w stosownych przypadkach przedstawiających rozwiązania w celu złagodzenia ryzyka. 4. Wiodący organ nadzorczy informuje wspólną sieć nadzoru o wynikach wykonania				

	uprawnień, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b). Wiodący organ nadzorczy bez zbędnej zwłoki przekazuje sprawozdania, o których mowa w ust. 1 lit. c), wspólnej sieci nadzoru i właściwym organom podmiotów finansowych korzystających z usług ICT świadczonych przez tego kluczowego zewnętrznego dostawcę usług ICT. 5. Kluczowi zewnętrzni dostawcy usług ICT współpracują w dobrej wierze z wiodącym organem nadzorczym i pomagają mu w wykonywaniu jego zadań. 6. W przypadku całkowitego lub częściowego niezastosowania się do środków, które należy podjąć w związku z wykonaniem uprawnień na mocy ust. 1 lit. a), b) i c), oraz po upływie co najmniej 30 dni kalendarzowych od dnia, w którym kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT otrzymał powiadomienie o odpowiednich środkach, wiodący organ nadzorczy przyjmuje decyzję nakładającą okresową karę pieniężną, aby nakłonić kluczowego zewnętrznego dostawcę usług ICT do zastosowania się do tych środków. 7. Okresowa kara pieniężna, o której mowa w ust. 6, jest nakładana za każdy dzień do czasu zastosowania się do środków i nie dłużej niż przez sześć miesięcy po powiadomieniu kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT o decyzji nakładającej tę karę. 8. Kwota okresowej kary pieniężnej, naliczana od dnia określonego w decyzji nakładającej okresową karę pieniężną, wynosi maksymalnie				

	1 % średniego dziennego światowego obrotu kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT w poprzedzającym roku obrotowym. Ustalając kwoty okresowej kary pieniężnej, wiodący organ nadzorczy bierze pod uwagę następujące kryteria dotyczące niezastosowania się do środków, o których mowa w ust. 6: a) wagę tego niezastosowania się i czas jego trwania; b) kwestię, czy niezastosowanie się jest wynikiem działania umyślnego lub zaniedbania; c) poziom współpracy zewnętrznego dostawcy usług z wiodącym organem nadzorczym. Do celów akapitu pierwszego, aby zapewnić spójne podejście, wiodący organ nadzorczy podejmuje konsultacje ze wspólną siecią nadzoru. 9. Okresowe kary pieniężne mają charakter administracyjny i podlegają egzekucji. Przebieg postępowania egzekucyjnego regulują przepisy dotyczące postępowania cywilnego obowiązujące w państwie członkowskim, na którego terytorium prowadzone są kontrole i udzielany jest dostęp. Do rozpatrywania skarg dotyczących nieprawidłowego przeprowadzania postępowania egzekucyjnego właściwe są sądy danego państwa członkowskiego. Kwoty okresowych kar pieniężnych stanowi przychód budżetu ogólnego Unii Europejskiej.				

	10. Wiodący organ nadzorczy podaje do wiadomości publicznej każdą nałożoną okresową karę pieniężną, chyba że takie ujawnienie zagrażałoby poważnie rynkom finansowym lub wyrządziłoby nieproporcjonalną szkodę stronom, których dotyczy. 11. Przed nałożeniem okresowej kary pieniężnej na podstawie ust. 6 wiodący organ nadzorczy zapewnia przedstawicielom kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT, wobec którego toczy się postępowanie, możliwość bycia wysłuchanym w sprawie ustaleń i opiera swoją decyzję wyłącznie na ustaleniach, do których kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT objęty postępowaniem miał szansę się odnieść. W postępowaniu w pełni przestrzega się prawa do obrony osób, których dotyczy postępowanie. Kluczowemu zewnętrznemu dostawcy usług ICT objętemu postępowaniem przysługuje prawo dostępu do akt sprawy, z zastrzeżeniem prawnie uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje dostępu do informacji poufnych ani wewnętrznych dokumentów przygotowawczych wiodącego organu nadzorczego.				

Art. 36 **Wykonywanie uprawnień wiodącego organu nadzorczego poza Unią**	1. W przypadku gdy cele w zakresie nadzoru nie mogą zostać osiągnięte poprzez kontakty z jednostką zależną utworzoną do celów art. 31 ust. 12 lub poprzez działania nadzorcze prowadzone w obiektach znajdujących się w Unii, wiodący organ nadzorczy może – we wszystkich obiektach znajdujących się w państwie trzecim, które są własnością kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT lub są wykorzystywane w dowolny sposób w celu świadczenia przez tego dostawcę usług na rzecz unijnych podmiotów finansowych w związku z jego działalnością gospodarczą, funkcjami lub usługami, w tym we wszystkich biurach ds. administracyjnych, biznesowych czy operacyjnych, odnośnych obiektach, terenach, budynkach lub innych nieruchomościach – wykonywać uprawnienia przewidziane w następujących przepisach: a) w art. 35 ust. 1 lit. a); oraz b) w art. 35 ust. 1 lit. b), zgodnie z art. 38 ust. 2 lit. a), b) i d) oraz, odpowiednio, w art. 39 ust. 1 i ust. 2 lit. a). Uprawnienia, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą być wykonywane, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki: (i) wiodący organ nadzorczy uznaje przeprowadzenie kontroli w państwie trzecim za konieczne, by umożliwić mu pełne i skuteczne wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia;	N			

	(ii) kontrola w państwie trzecim jest bezpośrednio związana ze świadczeniem usług ICT na rzecz podmiotów finansowych w Unii; (iii) dany kluczowy dostawca usług ICT wyraża zgodę na przeprowadzenie kontroli w państwie trzecim; oraz (iv) odpowiedni organ danego państwa trzeciego został o tym oficjalnie powiadomiony przez wiodący organ nadzorczy i nie zgłosił sprzeciwu. 2. Bez uszczerbku dla odpowiednich kompetencji instytucji unijnych oraz państw członkowskich, do celów ust. 1 EUNB, ESMA				
	lub EIOPA zawierają porozumienia o współpracy administracyjnej z odpowiednimi organami państw trzecich, aby umożliwić sprawne przeprowadzenie w danym państwie trzecim kontroli przez wiodący organ nadzorczy i jego zespół wyznaczony do tego zadania w tym państwie trzecim. Te porozumienia o współpracy nie tworzą zobowiązań prawnych w odniesieniu do Unii i jej państw członkowskich ani nie uniemożliwiają państwom członkowskim i ich właściwym organom zawierania dwustronnych lub wielostronnych porozumień z tymi państwami trzecimi i ich odpowiednimi organami. W tych porozumieniach o współpracy określa się co najmniej następujące elementy:				

	a) procedury koordynacji działań nadzorczych prowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia oraz wszelkich analogicznych działań w zakresie monitorowania ryzyka ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT w sektorze finansowym wykonywanych przez odpowiedni organ danego państwa trzeciego, w tym szczegółowe informacje dotyczące przekazywania zgody tego organu na prowadzenie przez wiodący organ nadzorczy i jego wyznaczony zespół na terytorium objętym jego jurysdykcją ogólnych dochodzeń i kontroli na miejscu, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy; b) mechanizm przekazywania wszelkich istotnych informacji między EUNB, ESMA lub EIOPA oraz odpowiednim organem danego państwa trzeciego, w szczególności w związku z informacjami, o które wiodący organ nadzorczy może się zwrócić zgodnie z art. 37; c) mechanizmy szybkiego powiadamiania przez odpowiedni organ danego państwa trzeciego EUNB, ESMA lub EIOPA o przypadkach, w których uznaje się, że zewnętrzny dostawca usług ICT mający siedzibę w państwie trzecim i wyznaczony jako krytyczny zgodnie z art. 31 ust. 1 lit. a), naruszył mające zastosowanie przepisy tego państwa trzeciego podczas świadczenia usług na rzecz podmiotów finansowych w tym państwie trzecim, a także o podjętych środkach zaradczych i zastosowanych sankcjach;				

	d) regularne przekazywanie aktualnych informacji na temat zmian regulacyjnych lub nadzorczych w zakresie monitorowania ryzyka ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT dla instytucji finansowych w danym państwie trzecim; e) szczegółowe informacje umożliwiające, w razie potrzeby, udział jednego przedstawiciela odpowiedniego organu państwa trzeciego w kontrolach prowadzonych przez wiodący organ nadzorczy i wyznaczony zespół. 3. W przypadku gdy wiodący organ nadzorczy nie jest w stanie przeprowadzić działań nadzorczych poza Unią, o czym mowa w ust. 1 i 2, organ ten: a) wykonuje swoje uprawnienia na mocy art. 35 w oparciu o wszystkie dostępne mu fakty i dokumenty; b) dokumentuje i wyjaśnia wszelkie konsekwencje niemożności przeprowadzenia planowanych działań nadzorczych, o których mowa w niniejszym artykule. Potencjalne konsekwencje, o których mowa w lit. b) niniejszego ustępu, są uwzględniane w zaleceniach wydawanych przez wiodący organ nadzorczy zgodnie z art. 35 ust. 1 lit. d).				

Art. 37 **Wniosek o udzielenie informacji**	1. Wiodący organ nadzorczy może w drodze zwykłego wniosku lub decyzji zobowiązać kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT do przekazania wszelkich informacji, które są niezbędne dla wiodącego organu nadzorczego do wykonywania jego obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, w tym wszystkich stosownych dokumentów przedsiębiorstwa lub dokumentów operacyjnych, umów, dokumentacji strategii, sprawozdań z audytu dotyczącego bezpieczeństwa ICT, sprawozdań z incydentów związanych z ICT, jak również wszelkich informacji na temat stron, którym kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT zlecał w drodze outsourcingu funkcje lub działania operacyjne. 2. Wysyłając zwykły wniosek o przekazanie informacji, o którym mowa w ust. 1, wiodący organ nadzorczy: a) odwołuje się do niniejszego artykułu jako podstawy prawnej wniosku; b) podaje cel tego wniosku; c) określa, jakie informacje są wymagane; d) wskazuje termin przekazania informacji; e) informuje przedstawiciela kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT, do którego zwraca się z wnioskiem o informacje, że nie jest on zobowiązany do ich przekazania, lecz w przypadku dobrowolnej odpowiedzi na	N			

	wniosek przekazane informacje nie mogą być niezgodne z prawdą ani mylące. 3. Wzywając w drodze decyzji do przekazania informacji zgodnie z ust. 1, wiodący organ nadzorczy: a) odwołuje się do niniejszego artykułu jako podstawy prawnej wniosku; b) podaje cel tego wniosku; c) określa, jakie informacje są wymagane; d) wskazuje termin przekazania informacji; e) wskazuje okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 35 ust. 6, w przypadku gdy przekazane wymagane informacje są niekompletne lub jeżeli takie informacje nie zostaną dostarczone w terminie, o którym mowa w lit. d) niniejszego ustępu; f) informuje o prawie do odwołania od decyzji do Komisji Odwoławczej EUN i prawie do zaskarżenia tej decyzji do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Trybunał Sprawiedliwości) zgodnie z art. 60 i 61 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010. 4. Przedstawiciele kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT przekazują wymagane informacje. Prawnicy należycie upoważnieni do działania mogą przekazać informacje w imieniu swoich klientów. Kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT pozostaje w pełni odpowiedzialny, jeżeli przekazane				

	informacje są niepełne, niezgodne z prawdą lub mylące. 5. Wiodący organ nadzorczy niezwłocznie przekazuje kopię decyzji, w której wzywa do przekazania informacji, organom właściwym dla podmiotów finansowych, które korzystają z usług danych kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT, oraz wspólnej sieci nadzoru.				
Art. 38 **Dochodzenia ogólne**	1. W celu wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia wiodący organ nadzorczy, przy wsparciu wspólnego zespołu ds. kontroli, o którym mowa w art. 40 ust. 1, może, w razie potrzeby, prowadzić dochodzenia względem kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT. 2. Wiodący organ nadzorczy jest uprawniony do: a) wglądu w dokumenty, dane, procedury i wszelkie inne materiały istotne z punktu widzenia realizacji swoich zadań, niezależnie od nośnika, na jakim są one przechowywane; b) wykonania lub uzyskania uwierzytelnionych kopii lub wyciągów z takich dokumentów, danych, udokumentowanych procedur i z wszelkich innych materiałów; c) wzywania przedstawicieli kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT w celu złożenia przez nich ustnych lub pisemnych wyjaśnień na temat faktów lub dokumentów	N			

	związanych z przedmiotem i celem dochodzenia oraz do zaprotokołowania odpowiedzi; d) przesłuchiwania wszelkich innych osób fizycznych lub prawnych, które wyrażą na to zgodę, w celu zebrania informacji dotyczących przedmiotu dochodzenia; e) żądania rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych. 3. Urzędnicy wiodącego organu nadzorczego i inne osoby upoważnione przez ten organ do prowadzenia dochodzeń, o których mowa w ust. 1, wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel dochodzenia. W upoważnieniu tym wskazuje się również okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 35 ust. 6, nakładane w przypadku, gdy wymagane dokumenty, dane, udokumentowane procedury lub inne materiały lub odpowiedzi na pytania zadane przedstawicielom zewnętrznego dostawcy usług ICT nie zostaną przekazane bądź udzielone lub są niepełne. 4. Przedstawiciele kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT mają obowiązek poddać się dochodzeniom na mocy decyzji wiodącego organu nadzorczego. W decyzji określa się przedmiot i cel dochodzenia, okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 35 ust. 6 i środki odwoławcze dostępne na mocy rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE)				

	nr 1095/2010 oraz wskazuje się na prawo do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości. 5. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem dochodzenia wiodący organ nadzorczy informuje organy właściwe dla podmiotów finansowych, które korzystają z usług danego kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT, o planowanym dochodzeniu i o tożsamości upoważnionych osób. Wiodący organ nadzorczy przekazuje wspólnej sieci nadzoru wszystkie informacje otrzymane zgodnie z akapitem pierwszym.				
Art. 39 Kontrole	1. W celu wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia wiodący organ nadzorczy, przy wsparciu wspólnych zespołów ds. kontroli, o których mowa w art. 40 ust. 1, może wejść do obiektów, na tereny lub do nieruchomości, które stanowią miejsce prowadzenia działalności gospodarczej zewnętrznych dostawców usług ICT, takich jak siedziby, centra operacyjne i lokale dodatkowe, oraz przeprowadzać w nich wszystkie niezbędne kontrole na miejscu, a także przeprowadzać kontrole zdalne. Do celów wykonywania uprawnień, o których mowa w akapicie pierwszym, wiodący organ nadzorczy konsultuje się ze wspólną siecią nadzoru.	N			

	2. Urzędnicy i inne osoby upoważnione przez wiodący organ nadzorczy do przeprowadzania kontroli na miejscu są uprawnieni do: a) wejścia do wszelkich takich lokali, na teren lub do nieruchomości; oraz b) opieczętowania wszelkich takich lokali, ksiąg lub rejestrów na czas i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli. Urzędnicy i inne osoby upoważnione przez wiodący organ nadzorczy wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel kontroli oraz okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 35 ust. 6, które podlegają nałożeniu w przypadku, gdy przedstawiciele odnośnych kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT nie poddadzą się kontroli. 3. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem kontroli wiodący organ nadzorczy informuje o niej organy właściwe dla podmiotów finansowych, które korzystają z usług danego zewnętrznego dostawcy usług ICT. 4. Kontrole obejmują pełen zakres stosownych systemów, sieci, urządzeń, informacji i danych związanych z ICT wykorzystywanych do świadczenia usług ICT na rzecz podmiotów finansowych albo mających wpływ na świadczenie tych usług. 5. Przed każdą planowaną kontrolą na miejscu wiodący organ nadzorczy powiadamia				

	z odpowiednim wyprzedzeniem danego kluczowego zewnętrznego dostawcę usług ICT, chyba że takie powiadomienie jest niemożliwe ze względu na nadzwyczajną lub kryzysową sytuację, lub jeżeli prowadziłoby do sytuacji, w której kontrola lub audyt nie byłyby już skuteczne. 6. Kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT jest zobowiązany poddać się kontrolom na miejscu określonym w decyzji wiodącego organu nadzorczego. W decyzji tej określa się przedmiot i cel kontroli, datę jej rozpoczęcia oraz okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 35 ust. 6, środki odwoławcze dostępne na mocy rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz prawo do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości. 7. Jeżeli urzędnicy wiodącego organu nadzorczego i inne osoby upoważnione przez ten organ stwierdzą, że kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT sprzeciwia się kontroli zarządzonej na mocy niniejszego artykułu, wiodący organ nadzorczy informuje tego kluczowego zewnętrznego dostawcę usług ICT o konsekwencjach takiego sprzeciwu, w tym o możliwości żądania przez właściwe organy, by podmioty finansowe zakończyły stosunki umowne z tym kluczowym zewnętrznym dostawcą usług ICT.				

Art. 40 **Bieżący nadzór**	1. Przy przeprowadzaniu działań nadzorczych, w szczególności dochodzeń ogólnych lub kontroli, wiodący organ nadzorczy jest wspierany przez wspólny zespół ds. kontroli ustanowiony dla każdego z kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT. 2. Wspólny zespół ds. kontroli, o którym mowa w ust. 1, składa się z pracowników: a) EUN; b) odpowiednich właściwych organów nadzorujących podmioty finansowe, na rzecz których kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT świadczy usługi; c) na zasadzie dobrowolności – krajowego właściwego organu, o którym mowa w art. 32 ust. 4 lit. e); d) na zasadzie dobrowolności – jednego z krajowych właściwych organów państwa członkowskiego, w którym dany kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT ma siedzibę. Członkowie wspólnego zespołu badawczego mają wiedzę fachową z zakresu ICT i ryzyka operacyjnego. Prace wspólnego zespołu ds. kontroli podlegają koordynacji wyznaczonego pracownika wiodącego organu nadzorczego („koordynator wiodącego organu nadzorczego"). 3. W terminie trzech miesięcy od zakończenia dochodzenia lub kontroli wiodący organ nadzorczy, po konsultacji z forum nadzoru, przyjmuje zalecenia, które mają być skierowane	N			

	do kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT zgodnie z uprawnieniami, o których mowa w art. 35. 4. Zalecenia, o których mowa w ust. 3, bezzwłocznie przekazuje się kluczowemu zewnętrznemu dostawcy usług ICT oraz organom właściwym dla podmiotów finansowych, na rzecz których dostawca ten świadczy usługi ICT. Do celów wykonania działań nadzorczych wiodący organ nadzorczy może uwzględnić wszelkie stosowne certyfikaty wydane przez stronę trzecią oraz sprawozdania z wewnętrznych lub zewnętrznych audytów dotyczących usług ICT świadczonych przez stronę trzecią udostępnione przez kluczowego zewnętrznego dostawcę usług ICT.				
Art. 41 **Harmonizacja warunków umożliwiających prowadzenie działań nadzorczych**	1. Za pośrednictwem Wspólnego Komitetu EUN opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych określających: a) informacje, które zewnętrzny dostawca usług ICT ma zawrzeć w dobrowolnym wniosku o wyznaczenie go jako kluczowego na mocy art. 31 ust. 11; b) zakres, strukturę i format informacji, które zewnętrzni dostawcy usług ICT mają przedłożyć, ujawnić lub zgłosić zgodnie z art. 35 ust. 1, w tym wzór do celów przekazywania informacji na temat umów dalszego podwykonawstwa; c) kryteria ustalania składu wspólnego zespołu ds. kontroli zapewniające zrównoważony	N			

	udział pracowników EUN i odpowiednich właściwych organów, a także sposób ich wyznaczenia, zadania i ustalenia robocze; d) szczegóły przeprowadzonej przez właściwe organy oceny środków wprowadzonych przez kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT w następstwie zaleceń wydanych przez wiodący organ nadzorczy zgodnie z art. 42 ust. 3. 2. EUN przedkładają Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 17 lipca 2024 r. Komisji przekazuje się uprawnienie do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.				
Art. 42 **Działania następcze podejmowane przez właściwe organy**	1. W terminie 60 dni kalendarzowych od otrzymania zaleceń wydanych przez wiodący organ nadzorczy zgodnie z art. 31 ust. 1 lit. d) kluczowi zewnętrzni dostawcy usług ICT powiadamiają wiodący organ nadzorczy o tym, czy zamierzają zastosować się do tych zaleceń, albo przedstawiają uzasadnione wyjaśnienie powodów, dla których nie zamierzają przyjąć takich zaleceń. Wiodący organ nadzorczy niezwłocznie przekazuje tę informację właściwym organom dla odpowiednich podmiotów finansowych.	N			

	2. Wiodący organ nadzorczy podaje do wiadomości publicznej informację o tym, że dany kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT nie przekazał mu powiadomienia zgodnie z ust. 1 lub że wyjaśnienie przekazane przez danego kluczowego dostawcę usług ICT nie zostało uznane za wystarczające. W informacji tej ujawnia się tożsamość kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT oraz opisuje rodzaj i charakter niezgodności. Taka informacja ogranicza się do tego, co jest istotne i proporcjonalne do celów zapewnienia powszechnej wiedzy w tym zakresie, chyba że taka publikacja wyrządziłaby nieproporcjonalną szkodę zaangażowanym stronom lub poważnie zagroziła uporządkowanemu funkcjonowaniu i integralności rynków finansowych lub stabilności całego sytemu finansowego Unii lub jego części. Wiodący organ nadzorczy powiadamia zewnętrznego dostawcę usług ICT o upublicznieniu tych informacji.	N			
	3. Właściwe organy informują odpowiednie podmioty finansowe o ryzyku zidentyfikowanym w zaleceniach skierowanych do kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT zgodnie z art. 35 ust. 1 lit. d). Zarządzając ryzykiem zewnętrznych dostawców usług ICT, podmioty finansowe uwzględniają ryzyka, o których mowa w akapicie pierwszym.	T	Art. 8 pkt 6: projektowany art. 18zl ust. 1 Art. 8 pkt 6: projektowany art. 18zl ust. 1		

	4. W przypadku gdy właściwy organ uzna, że w ramach zarządzania ryzykiem zewnętrznych dostawców usług ICT podmiot finansowy nie uwzględnia szczególnych rodzajów ryzyka zidentyfikowanych w zaleceniach lub uwzględnia je w niewystarczający sposób, powiadamia ten podmiot finansowy o możliwości podjęcia decyzji w ciągu 60 dni kalendarzowych od otrzymania takiego powiadomienia, zgodnie z ust. 6, w związku z brakiem odpowiednich ustaleń umownych mających na celu zwalczanie takich rodzajów ryzyka.		Art. 8 pkt 6: projektowany art. 18zl ust. 3		
	5. Po otrzymaniu sprawozdań, o których mowa w art. 35 ust. 1 lit. c), i przed podjęciem decyzji, o której mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, właściwe organy mogą, na zasadzie dobrowolności, skonsultować się z właściwymi organami wyznaczonymi lub ustanowionymi zgodnie z dyrektywą (UE) 2022/2555 odpowiedzialnymi za nadzór nad kluczowym lub ważnym podmiotem objętym zakresem stosowania tej dyrektywy, który został wyznaczony jako kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT.	T	Art. 8 pkt 6: projektowany art. 18zl ust. 4		
	6. Jako środek ostateczny, po powiadomieniu i, w stosownych przypadkach, konsultacjach w myśl ust. 4 i 5 niniejszego artykułu, zgodnie z art. 50 właściwe organy mogą podjąć decyzję nakazującą podmiotom finansowym tymczasowe zawieszenie, w części albo w całości, korzystania z usługi świadczonej przez kluczowego zewnętrznego dostawcę	T	Art. 18zl ust. 5		

	usług ICT lub jej wdrażania do czasu wyeliminowania ryzyka zidentyfikowanego w zaleceniach skierowanych do kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT. W razie potrzeby, właściwe organy mogą nakazać podmiotom finansowym wypowiedzenie, w części lub w całości, stosownych ustaleń umownych zawartych z kluczowymi zewnętrznymi dostawcami usług ICT. 7. W przypadku gdy kluczowy zewnętrzny dostawca usług odmówi zatwierdzenia zaleceń, w oparciu o podejście odmienne od podejścia zalecanego przez wiodący organ nadzorczy, a takie odmienne podejście może mieć negatywny wpływ na dużą liczbę podmiotów finansowych lub znaczną część sektora finansowego, i gdy indywidualne ostrzeżenia wydane przez właściwe organy nie doprowadziły do przyjęcia spójnego podejścia łagodzącego potencjalne ryzyko dla stabilności finansowej, w stosownych przypadkach wiodący organ nadzorczy – po konsultacji z forum nadzoru – może wydać niewiążące i niejawne opinie na potrzeby właściwych organów w celu promowania spójnych i zbieżnych środków następczych w zakresie nadzoru. 8. Po otrzymania sprawozdań, o których mowa w art. 35 ust. 1 lit. c), właściwe organy – podejmując decyzję, o której mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, biorą pod uwagę rodzaj i skalę ryzyka, które nie zostało wyeliminowane przez kluczowego zewnętrznego dostawcę	N T	Art. 8 pkt 6: projektowany art. 18zl ust. 8		

	usług ICT, a także istotność braku zgodności, uwzględniając następujące kryteria: a) wagę braku zgodności i czas jego trwania; b) kwestię, czy brak zgodności ujawnił poważne słabości w procedurach, systemach zarządzania, zarządzaniu ryzykiem i kontrolach wewnętrznych kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT; c) kwestię, czy brak zgodności doprowadził do przestępstwa finansowego lub ułatwił przestępstwo finansowe lub jest w inny sposób związany z takim przestępstwem; d) kwestię, czy brak zgodności jest wynikiem działania umyślnego lub zaniedbania; e) kwestię, czy zawieszenie lub wypowiedzenie ustaleń umownych wprowadza ryzyko dla ciągłości działalności gospodarczej danego podmiotu finansowego pomimo wysiłków podejmowanych przez ten podmiot finansowy, by uniknąć zakłócenia w świadczeniu przez niego usług; f) w stosownych przypadkach opinię właściwych organów wyznaczonych lub ustanowionych zgodnie z dyrektywą (UE) 2022/2555 jako odpowiedzialne za nadzór nad kluczowym lub ważnym podmiotem objętym zakresem stosowania tej dyrektywy, którzy zostali wyznaczeni jako kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT, o którą zwrócono się na zasadzie dobrowolności zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu.				

	Właściwe organy dają podmiotom finansowym odpowiednio dużo czasu na dostosowanie ustaleń umownych z kluczowymi zewnętrznymi dostawcami usług ICT, aby uniknąć szkodliwych skutków dla ich operacyjnej odporności cyfrowej i umożliwić im wdrożenie strategii wyjścia i planów przejściowych, o których mowa w art. 28. 9. O decyzji określonej w ust. 6 niniejszego artykułu powiadamia się członków forum nadzoru, o którym mowa w art. 32 ust. 4 lit. a), b) i c), i wspólną sieć nadzoru. Kluczowi zewnętrzni dostawcy usług ICT, których dotyczą decyzje przewidziane w ust. 6, w pełni współpracują z podmiotami finansowymi, na które decyzje te mają wpływ, w szczególności w kontekście procesu zawieszenia lub wypowiedzenia ich ustaleń umownych. 10. Właściwe organy regularnie informują wiodący odpowiedni organ nadzorczy o podejściach i środkach, które zastosowały w ramach swoich zadań nadzorczych w odniesieniu do podmiotów finansowych, jak również o ustaleniach umownych zawartych z tymi podmiotami finansowymi, w przypadku gdy kluczowi zewnętrzni dostawcy usług ICT nie uznali, w części lub w całości, zaleceń skierowanych do nich przez dany wiodący organ nadzorczy. 11. Wiodący organ nadzorczy może, na wniosek, przedstawić dalsze wyjaśnienia	T	Art. 8 pkt 6 Art. 18zl ust. 12		

	dotyczące wydanych zaleceń, aby ukierunkować właściwe organy w kwestii działań następczych.				
Art. 43 **Opłaty nadzorcze**	1. Zgodnie z aktem delegowanym, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wiodący organ nadzorczy pobiera od kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT opłaty, które w pełni pokrywają jego niezbędne wydatki związane z wykonywaniem zadań nadzorczych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w tym zwrot wszelkich kosztów, które mogą zostać poniesione w wyniku prac prowadzonych przez wspólny zespół ds. kontroli, o którym mowa w art. 40, a także kosztów porad udzielanych przez niezależnych ekspertów, o czym mowa w art. 32 ust. 4 akapit drugi, w odniesieniu do kwestii objętych bezpośrednim nadzorem. Wysokość opłaty pobieranej od kluczowego zewnętrznego dostawcy usług ICT pozwala na pokrycie wszystkich kosztów związanych z wypełnianiem obowiązków określonych w niniejszej sekcji oraz jest proporcjonalna do jego obrotów. 2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 57 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania do dnia 17 lipca 2024 r.	T	Art. 8 pkt 7: projektowany art. 19a ust. 9		

Art. 44 **Współpraca międzynarodowa**	1. Bez uszczerbku dla art. 36, EUNB, ESMA i EIOPA mogą zgodnie z art. 33, odpowiednio, rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 zawrzeć porozumienia administracyjne z organami regulacyjnymi i organami nadzoru państw trzecich, aby wspierać współpracę międzynarodową w obszarze ryzyka ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT w różnych sektorach finansowych, w szczególności przez opracowanie najlepszych praktyk dotyczących przeglądu praktyk zarządzania ryzykiem związanym z ICT i przeglądu kontroli takiego ryzyka, środków łagodzących takie ryzyko i reakcji na incydenty związane z takim ryzykiem. 2. EUN, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu, co pięć lat przedkładają Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji wspólne poufne sprawozdanie, w którym podsumowują ustalenia ze stosownych rozmów przeprowadzonych z organami państw trzecich, o których mowa w ust. 1, koncentrując się na ewolucji ryzyka ze strony zewnętrznych dostawców usług ICT i następstwach dla stabilności finansowej, integralności rynku, ochrony inwestorów i funkcjonowania rynku wewnętrznego.	N			

ROZDZIAŁ VI **Ustalenia dotyczące wymiany informacji** **Artykuł 45** **Ustalenia dotyczące wymiany informacji o cyberzagrożeniu i wyników analiz takiego cyberzagrożenia**	1. Podmioty finansowe mogą wymieniać między sobą informacje o cyberzagrożeniu i wyniki analiz takiego cyberzagrożenia, w tym oznaki naruszenia integralności systemu, taktykę, techniki i procedury, ostrzeżenia dotyczące cyberbezpieczeństwa oraz narzędzia konfiguracji w zakresie, w jakim wymiana takich informacji i wyników analiz: a) ma na celu zwiększenie operacyjnej odporności cyfrowej podmiotów finansowych, w szczególności poprzez zwiększanie świadomości w odniesieniu do cyberzagrożeń, ograniczanie lub utrudnianie rozprzestrzeniania się zdolności do stwarzania cyberzagrożeń, wspieranie możliwości obronnych, technik wykrywania zagrożenia, strategii jego minimalizowania lub etapów reagowania i przywracania sprawności; b) odbywa się w zaufanych społecznościach podmiotów finansowych; c) jest realizowana za pośrednictwem ustaleń dotyczących wymiany informacji, które chronią potencjalnie poufny charakter wymienianych informacji i które są regulowane przez zasady prowadzenia działalności z pełnym poszanowaniem tajemnicy przedsiębiorstwa, ochrony danych osobowych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679	N			Brak

	i wytycznych dotyczących polityki konkurencji. 2. Do celów ust. 1 lit. c) ustalenia dotyczące wymiany informacji określają warunki przystąpienia i w stosownych przypadkach przewidują szczegóły uczestnictwa organów publicznych i możliwości włączenia ich do ustaleń dotyczących wymiany informacji, szczegóły uczestnictwa zewnętrznych dostawców usług ICT, a także szczegóły elementów operacyjnych, w tym korzystania ze specjalnych platform informatycznych. 3. Podmioty finansowe powiadamiają właściwe organy o swoim przystąpieniu do ustaleń dotyczących wymiany informacji, o których mowa w ust. 1, po zatwierdzeniu ich członkostwa lub, w stosownych przypadkach, o ustaniu ich członkostwa, gdy stanie się ono skuteczne.	N T	Art. 8 pkt 6 projektowany art. 18zj		
ROZDZIAŁ VII **Właściwe organy** **Artykuł 46** **Właściwe organy**	Bez uszczerbku dla przepisów dotyczących ram nadzoru nad kluczowymi zewnętrznymi dostawcami usług ICT, o których mowa w rozdziale V sekcja II niniejszego rozporządzenia, następujące właściwe organy zgodnie z uprawnieniami przyznanymi im na mocy odpowiednich aktów prawnych zapewniają przestrzeganie niniejszego rozporządzenia: a) w odniesieniu do instytucji kredytowych i instytucji zwolnionych zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE – właściwy organ wyznaczony	T	Art. 8 pkt 1 i pkt 1 projektowany art. 3w		Brak

	zgodnie z art. 4 tej dyrektywy, a dla instytucji kredytowych sklasyfikowanych jako istotne zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 – EBC zgodnie z uprawnieniami i zadaniami przyznanymi na mocy tego rozporządzenia; b) w odniesieniu do instytucji płatniczych, w tym instytucji płatniczych zwolnionych zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/2366, instytucji pieniądza elektronicznego, w tym instytucji pieniądza elektronicznego zwolnionych zgodnie z dyrektywą 2009/110/WE i dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku, o których mowa w art. 33 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/2366 – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 22 dyrektywy (UE) 2015/2366; c) w odniesieniu do firm inwestycyjnych – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 ; d) w odniesieniu do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy uzyskali zezwolenie na mocy rozporządzenia w sprawie rynków kryptoaktywów i emitentów tokenów powiązanych z aktywami – właściwy organ wyznaczony zgodnie z odpowiednim przepisem tego rozporządzenia; e) w odniesieniu do centralnych depozytów papierów wartościowych – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) nr 909/2014;				

	f) w odniesieniu do kontrahentów centralnych – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 648/2012; g) w odniesieniu do systemów obrotu i dostawców usług w zakresie udostępniania informacji – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 67 dyrektywy 2014/65/UE i właściwy organ zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 18 rozporządzenia (UE) nr 600/2014; h) w odniesieniu do repozytoriów transakcji – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 648/2012; i) w odniesieniu do zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 44 dyrektywy 2011/61/UE; j) w odniesieniu do spółek zarządzających – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 97 dyrektywy 2009/65/WE; k)w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 30 dyrektywy 2009/138/WE; l) w odniesieniu do pośredników ubezpieczeniowych, pośredników reasekuracyjnych i pośredników oferujących ubezpieczenia uzupełniające – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 12 dyrektywy (UE) 2016/97; m) w odniesieniu do instytucji pracowniczych programów emerytalnych – właściwy organ				

	wyznaczony zgodnie z art. 47 dyrektywy (UE) 2016/2341; n) w odniesieniu do agencji ratingowych – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009; o) w odniesieniu do administratorów kluczowych wskaźników referencyjnych – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 40 i 41 rozporządzenia (UE) 2016/1011; p) w odniesieniu do dostawców usług finansowania społecznościowego – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 29 rozporządzenia (UE) 2020/1503; q) w odniesieniu do repozytoriów sekurytyzacji – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 10 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402.				
Art. 47 **Współpraca ze strukturami i organami ustanowionymi na mocy dyrektywy (UE) 2022/2555**	1. Aby usprawnić współpracę i umożliwić wymianę informacji na temat nadzoru między właściwymi organami wyznaczonymi na mocy niniejszego rozporządzenia i grupą współpracy ustanowioną na mocy art. 14 dyrektywy (UE) 2022/2555 EUN i właściwe organy mogą uczestniczyć w czynnościach tej grupy w kwestiach, które dotyczą ich działań nadzorczych w odniesieniu do podmiotów finansowych. EUN i właściwe organy mogą zwrócić się o zaproszenie do udziału w czynnościach grupy współpracy w kwestiach, które dotyczą kluczowych lub ważnych podmiotów objętych zakresem stosowania dyrektywy (UE) 2022/2555 i które	N			

	zostały wyznaczone jako kluczowi zewnętrzni dostawcy usług ICT zgodnie z art. 31 niniejszego rozporządzenia. 2. W stosownych przypadkach właściwe organy mogą konsultować się i wymieniać informacje z pojedynczymi punktami kontaktowymi i CSIRT wyznaczonymi lub ustanowionymi zgodnie z dyrektywą (UE) 2022/2555. 3. W stosownych przypadkach właściwe organy mogą zwrócić się o wszelkie istotne zalecenia techniczne i pomoc techniczną do właściwych organów wyznaczonych lub ustanowionych zgodnie z dyrektywą (UE) 2022/2555 i ustalić zasady dotyczące współpracy umożliwiające utworzenie skutecznych i szybkich mechanizmów koordynacji działań. 4. Ustalenia, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, mogą m.in. określać procedury koordynacji działań nadzorczych i nadzoru prowadzonych w odniesieniu do kluczowego lub ważnego podmiotu objętego zakresem stosowania dyrektywy (UE) 2022/2555, który został wyznaczony jako kluczowy zewnętrzny dostawca usług ICT zgodnie z art. 31 niniejszego rozporządzenia, w tym na potrzeby prowadzenia – zgodnie z prawem krajowym – dochodzeń i kontroli na miejscu, a także na potrzeby mechanizmów wymiany informacji między właściwymi organami na mocy niniejszego rozporządzenia i właściwymi organami wyznaczonymi lub	T T	Art. 8 pkt 6: projektowany art. 18zn pkt 3 oraz art. 16 pkt 2 i 3		**Art. 64.** Przy Radzie Ministrów działa Kolegium, jako organ opiniodawczo-doradczy w sprawach cyberbezpieczeństwa oraz działalności w tym zakresie CSIRT MON, CSIRT NASK, CSIRT GOV, sektorowych zespołów cyberbezpieczeństwa i organów właściwych do spraw cyberbezpieczeństwa. **Art. 65.** 1. Do zadań Kolegium należy wyrażanie opinii w sprawach:

	ustanowionymi zgodnie z tą dyrektywą, co obejmuje dostęp do informacji żądanych przez te organy.				
Art. 48 **Współpraca między organami**	1. Właściwe organy ściśle współpracują ze sobą oraz, w stosownych przypadkach, z wiodącym organem nadzorczym. 2. Właściwe organy i wiodący organ nadzorczy wzajemnie wymieniają w sposób terminowy wszelkie istotne informacje dotyczące kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT, które to informacje są im niezbędne do wykonywania ich odpowiednich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do zidentyfikowanych rodzajów ryzyka, podejść i środków podjętych w ramach zadań nadzorczych wiodącego organu nadzorczego.	T	Art. 8 pkt 6: projektowany art. 18zn pkt 2		brak
Art. 49 **Ćwiczenia, komunikacja i współpraca między sektorami finansowymi**	1. EUN, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu i we współpracy z właściwymi organami, krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 3 dyrektywy 2014/59/UE, EBC, Jednolitą Radą ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji na potrzeby uzyskiwania informacji dotyczących podmiotów objętych zakresem stosowania rozporządzenia (UE) nr 806/2014, ERRS i ENISA, stosownie do przypadku, mogą ustanowić mechanizmy umożliwiające wymianę skutecznych praktyk między	N			

	sektorami finansowymi, aby zwiększyć świadomość o określonych sytuacjach i zidentyfikować wspólne dla sektorów finansowych podatności i rodzaje ryzyka w cyberprzestrzeni. Mogą one przygotować ćwiczenia z zakresu zarządzania kryzysowego i sytuacji awaryjnych obejmujące scenariusze cyberataków w celu wypracowania kanałów komunikacyjnych i stopniowego umożliwiania skutecznej skoordynowanej reakcji na poziomie Unii w przypadku poważnego transgranicznego incydentu związanego z ICT lub powiązanego zagrożenia mającego systemowy wpływ na cały sektor finansowy Unii. Ćwiczenia te mogą w stosownych przypadkach służyć również zbadaniu zależności sektora finansowego od innych sektorów gospodarki. 2. Właściwe organy, EUN i EBC ściśle współpracują ze sobą i wymieniają się informacjami na potrzeby wykonywania swoich obowiązków zgodnie z art. 47–54. Ściśle koordynują one prowadzony przez siebie nadzór w celu identyfikowania naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz stosowania wobec nich środków naprawczych, a także w celu opracowywania i promowania najlepszych praktyk, ułatwiania współpracy, promowania spójnej interpretacji oraz zapewniania ocen przekrojowych dotyczących odnośnych jurysdykcji w przypadku jakichkolwiek sporów.				

Art. 50 **Kary administracyjne i środki naprawcze**	1. Właściwe organy posiadają wszelkie uprawnienia do sprawowania nadzoru, prowadzenia dochodzeń i nakładania sankcji niezbędne do wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia. 2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, obejmują co najmniej uprawnienia do: a) dostępu do wszelkich dokumentów lub danych przechowywanych w jakiejkolwiek formie, które właściwy organ uważa za istotne z punktu widzenia wykonywania swoich obowiązków oraz do otrzymywania lub sporządzania ich kopii; b) przeprowadzania kontroli na miejscu lub dochodzeń, które obejmują m.in.: (i) wzywanie przedstawicieli podmiotów finansowych w celu złożenia przez nich ustnych lub pisemnych wyjaśnień na temat faktów lub dokumentów związanych z przedmiotem i celem dochodzenia oraz do zaprotokołowania odpowiedzi; 3. Bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do nakładania sankcji karnych zgodnie z art. 52, państwa członkowskie określają przepisy ustanawiające właściwe kary administracyjne i środki naprawcze w odniesieniu do naruszeń niniejszego rozporządzenia i zapewniają ich skuteczne stosowanie.	T	Art. 8 pkt 6 Rozdział 2c art. 18 zb art. 18 zc ust. 1 art. 18 zc ust. 4 pkt 2 art. 18zm		brak

	Te sankcje i środki muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. 4. Państwa członkowskie powierzają właściwym organom uprawnienie do stosowania kar administracyjnych lub środków naprawczych w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia, obejmujących co najmniej: a) wydanie nakazu zobowiązującego osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania postępowania naruszającego niniejsze rozporządzenie oraz do powstrzymania się od ponownego podejmowania tego postępowania; b) wymaganie tymczasowego lub stałego zaprzestania wszelkiej praktyki lub postępowania, które właściwy organ uważa za sprzeczne z przepisami niniejszego rozporządzenia, oraz niedopuszczenie do ponownego podejmowania takiej praktyki lub postępowania; c) podejmowanie wszelkiego rodzaju środków, w tym o charakterze pieniężnym, mających zapewnić dalsze przestrzeganie wymogów prawnych przez podmioty finansowe; d) wymaganie, w zakresie, w jakim zezwala na to prawo krajowe, udostępnienia istniejących rejestrów przesyłu danych będących w posiadaniu operatora telekomunikacyjnego, w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie naruszenia niniejszego rozporządzenia oraz w przypadku gdy takie rejestry mogą mieć znaczenie dla dochodzenia	T	art. 18zm ust. 1 pkt 1 art. 18zm ust. 1 pkt 1 art. 18zm ust. 1 pkt 3 art. 18 zf		

	w sprawie naruszeń niniejszego rozporządzenia; oraz e) wydanie publicznych ogłoszeń, w tym podanie do wiadomości publicznej informacji wskazującej tożsamość osoby fizycznej lub prawnej oraz charakter naruszenia. 5. W przypadku gdy ust. 2 lit. c) i ust. 4 mają zastosowanie do osób prawnych, państwa członkowskie powierzają właściwym organom uprawnienie do stosowania kar administracyjnych i środków naprawczych, z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w prawie krajowym, wobec członków organu zarządzającego oraz innych osób fizycznych, które w świetle prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za naruszenie. 6. Państwa członkowskie zapewniają, aby każda decyzja nakładająca kary administracyjne lub środki naprawcze określone w ust. 2 lit. c) była właściwie uzasadniona i podlegała prawu do odwołania.		Art. 18zm ust. 5 Art. 18zm ust. 1 pkt 2 KPA		

Art. 51 **Wykonywanie uprawnień**	1. Właściwe organy wykonują uprawnienia do nakładania kar administracyjnych i środków naprawczych, o których mowa w art. 50, zgodnie ze swoimi krajowymi ramami prawnymi, stosownie do sytuacji: a) bezpośrednio;	T	Art. 8 pkt 6: projektowany art. 18zm		

do nakładania kar administracyjnych i środków naprawczych	b) we współpracy z innymi organami; c) w drodze przekazania uprawnień innym organom, zachowując odpowiedzialność za wykonanie tych uprawnień; lub d) poprzez wnoszenie spraw do właściwych organów sądowych 2. Ustalając rodzaj i poziom kary administracyjnej lub środka naprawczego, które mają zostać nałożone na mocy art. 50, właściwe organy biorą pod uwagę zakres, w jakim dane naruszenie ma charakter umyślny lub jest wynikiem zaniedbania, a także wszystkie inne stosowne okoliczności, w tym również, w stosownych przypadkach: a) istotność i wagę naruszenia oraz czas jego trwania; b) stopień przyczynienia się osoby fizycznej lub prawnej do naruszenia; c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej; d) skalę korzyści uzyskanych lub strat uniknięty przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można je ustalić; e) straty poniesione przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, o ile można je ustalić; f) poziom współpracy odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej z właściwym organem, bez uszczerbku dla konieczności zapewnienia wydania uzyskanych korzyści lub wyrównania	T	Art. 8 pkt 6: projektowany art. 18zm ust. 3		

	strat unikniętych przez tę osobę fizyczną lub prawną; g) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.				
Art. 52 **Sankcje karne**	1. Państwa członkowskie mogą zadecydować o nieustanowieniu przepisów dotyczących kar administracyjnych lub środków naprawczych w odniesieniu do naruszeń, które podlegają sankcjom karnym na podstawie ich prawa krajowego. 2. W przypadku gdy państwa członkowskie postanowiły ustanowić sankcje karne za naruszenia niniejszego rozporządzenia, zapewniają one wprowadzenie odpowiednich środków, tak aby właściwe organy miały wszystkie niezbędne uprawnienia do współdziałania z organami sądowymi, organami ścigania lub organami wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w ramach ich jurysdykcji w celu otrzymywania szczegółowych informacji dotyczących dochodzeń lub postępowań karnych wszczętych w związku z naruszeniami niniejszego rozporządzenia oraz przekazywania takich informacji innym właściwym organom, a także EUNB, ESMA lub EIOPA w celu wypełnienia swoich obowiązków w zakresie współpracy do celów niniejszego rozporządzenia.	N			

Art. 53 **Obowiązki dotyczące powiadamiania**	Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, ESMA, EUNB oraz EIOPA o przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wykonujących przepisy niniejszego rozdziału, w tym o wszelkich odpowiednich przepisach prawa karnego, do dnia 17 stycznia 2025 r. Państwa członkowskie bez zbędnej zwłoki powiadamiają Komisję, ESMA, EUNB i EIOPA o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.	N			
Art. 54 **Publikowanie kar administracyjnych**	1. Właściwe organy bez zbędnej zwłoki publikują na swojej oficjalnej stronie internetowej każdą decyzję nakładającą kary administracyjne, wobec której, po tym jak adresat kary został powiadomiony o tej decyzji, nie zostało wniesione odwołanie. 2. Publikacja, o której mowa w ust. 1, zawiera informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych, a także informacje o nałożonych karach. 3. Jeżeli po przeprowadzeniu indywidualnej oceny właściwy organ uzna, że publikacja tożsamości, w przypadku osób prawnych, lub tożsamości i danych osobowych, w przypadku osób fizycznych, byłaby nieproporcjonalna i m.in. rodziła ryzyko w zakresie ochrony danych osobowych, zagrażałaby stabilności rynków finansowych lub prowadzeniu toczącego się postępowania przygotowawczego w sprawie karnej lub wyrządziłaby	T	Art. 8 pkt 6: projektowany art. 18 zm ust. 5		

	nieproporcjonalną szkodę, o ile można ją ustalić, stronom, których dotyczy, przyjmuje on jedno z poniższych rozwiązań w stosunku do decyzji nakładającej karę administracyjną: a) odracza jej publikację do momentu, kiedy wszystkie powody uzasadniające nieopublikowanie przestaną istnieć; b) publikuje ją w formie zanonimizowanej zgodnie z prawem krajowym; lub c) odstępuje od jej opublikowania, jeżeli możliwości określone w lit. a) i b) zostaną uznane za niewystarczające, aby zagwarantować brak jakiegokolwiek zagrożenia dla stabilności rynków finansowych, albo w przypadku gdy publikacja nie byłaby proporcjonalna do łagodnego wymiaru nałożonej kary. 4. W przypadku decyzji o publikacji informacji o karze administracyjnej w formie zanonimizowanej zgodnie z ust. 3 lit. b), opublikowanie odpowiednich danych może zostać odłożone w czasie. 5. W przypadku gdy właściwy organ publikuje decyzję o nałożeniu kary administracyjnej, od której wniesiono odwołanie do odpowiedniego organu sądowego, właściwe organy niezwłocznie publikują na swojej oficjalnej stronie internetowej odpowiednią informację, a na dalszych etapach wszelkie późniejsze powiązane informacje o wyniku takiego odwołania. Publikuje się również wszelkie				

	orzeczenia sądowe unieważniające decyzję o nałożeniu kary administracyjnej. 6. Właściwe organy zapewniają, by publikacja, o której mowa w ust. 1–4, była dostępna na ich oficjalnej stronie internetowej jedynie przez okres, który jest konieczny do wdrożenia niniejszego artykułu. Okres ten nie może przekraczać pięciu lat po dokonaniu tej publikacji.				
Art. 55 **Tajemnica zawodowa**	1. Wszelkie poufne informacje otrzymywane, wymieniane lub przekazywane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem podlegają warunkom zachowania tajemnicy zawodowej ustanowionym w ust. 2. 2. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej ma zastosowanie do wszystkich osób, które pracują lub pracowały dla właściwych organów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub dla dowolnego organu lub przedsiębiorstwa rynkowego bądź osoby fizycznej lub prawnej, którym te właściwe organy przekazały swoje uprawnienia, włącznie z zatrudnionymi przez nie audytorami i ekspertami. 3. Informacje objęte tajemnicą zawodową, w tym wymiana informacji pomiędzy właściwymi organami na mocy niniejszego rozporządzenia i właściwymi organami wyznaczonymi lub ustanowionymi zgodnie z dyrektywą (UE) 2022/2555, nie mogą zostać ujawnione jakiejkolwiek innej osobie ani jakiemukolwiek innemu organowi, z wyjątkiem	T	Art. 16 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym - obowiązujący		

	przypadków określonych w prawie Unii lub prawie krajowym. 4. Wszystkie informacje wymieniane między właściwymi organami zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, które dotyczą warunków biznesowych lub operacyjnych oraz innych kwestii gospodarczych lub osobistych, uznaje się za informacje poufne i obejmuje się obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej, z wyjątkiem przypadków gdy w momencie ich przekazania właściwy organ stwierdzi, że informacje te mogą być ujawnione lub ich ujawnienie jest niezbędne do celów postępowania sądowego.				
Art. 56 **Ochrona danych**	1. EUN i właściwe organy mogą przetwarzać dane osobowe wyłącznie wtedy, gdy jest to konieczne do celów wykonywania ich odpowiednich obowiązków i zadań zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności w zakresie dochodzeń, kontroli, wniosków o udzielenie informacji, komunikacji, publikacji, ewaluacji, weryfikacji, oceny i sporządzania planów nadzoru. Dane osobowe są przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 lub rozporządzeniem (UE) 2018/1725, w zależności od tego, które z nich ma zastosowanie. 2. O ile inne akty sektorowe nie stanowią inaczej, dane osobowe, o których mowa w ust. 1, są zatrzymywane do czasu wywiązania się z mających zastosowanie obowiązków	T	Art. 8 pkt 4 lit a: projektowany art. 4a ust. 3 a		**Art. 4a.** 1. Dla realizacji celu, o którym mowa w art. 2, Komisja przetwarza dane osobowe, w tym dane, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.19)), w zakresie danych dotyczących zdrowia.

	nadzorczych i w każdym przypadku przez maksymalnie 15 lat, z wyjątkiem sytuacji, gdy toczy się postępowanie sądowe wymagające dalszego zatrzymania takich danych.				2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, mogą przetwarzać wyłącznie osoby posiadające pisemne upoważnienie. Osoby posiadające pisemne upoważnienie są zobowiązane do zachowania tych danych w tajemnicy na zasadach, o których mowa w art. 16 ust. 1. 3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, Komisja przetwarza przez okres 25 lat. 4. Wystąpienie z żądaniem, o którym mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), nie wpływa na przebieg i wynik postępowań, innych czynności nadzorczych, a także na korzystanie z uprawnień, o których mowa w art. 6, możliwość złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz wykonanie obowiązków, o których mowa w art. 6b. 5. Komisja jest administratorem danych osobowych przetwarzanych przez sąd polubowny, o którym mowa w art. 18 ust. 1, oraz przez

					komisje egzaminacyjne, o których mowa w ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń, ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekura-cyjnej i ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami.
ROZDZIAŁ VIII ***Akty delegowane*** *Artykuł 57* **Wykonywanie przekazanych uprawnień**	1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 31 ust. 6 i art. 43 ust. 2, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 17 stycznia 2024 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu. 3. Parlament Europejski lub Rada mogą w dowolnym czasie odwołać przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 31 ust. 6 i art. 43 ust. 2. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna	N			

	następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 31 ust. 6 lub art. 43 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				

ROZDZIAŁ IX ***Przepisy przejściowe i końcowe*** **Sekcja I** *Artykuł 58* **Klauzula przeglądowa**	1. Do dnia 17 stycznia 2028 r., po konsultacji z EUN i ERRS, stosownie do przypadku, Komisja przeprowadza przegląd i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym. Przegląd ten obejmuje co najmniej: a) kryteria wyznaczania kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT określonych zgodnie z art. 31 ust. 2; b) dobrowolny charakter powiadamiania o znaczących cyberzagrożeniach, o których mowa w art. 19; c) system, o którym mowa w art. 31 ust. 12, i uprawnienia wiodącego organu nadzorczego przewidziane w art. 35 ust. 1 lit. d) ppkt (iv) tiret pierwsze z myślą o ocenie skuteczności tych przepisów, jeżeli chodzi o zapewnienie skutecznego nadzoru nad kluczowymi zewnętrznymi dostawcami usług ICT mającymi siedzibę w państwie trzecim oraz konieczności ustanowienia jednostki zależnej w Unii. Do celów akapitu pierwszego niniejszej litery przegląd obejmuje analizę systemu, o którym mowa w art. 31 ust. 12, w tym warunków dostępu unijnych podmiotów finansowych do usług z państw trzecich oraz dostępności takich usług na rynku unijnym, i uwzględnia dalsze zmiany na rynkach usług objętych niniejszym rozporządzeniem, praktyczne doświadczenia podmiotów finansowych i organów nadzoru finansowego w zakresie, odpowiednio,	N			

	stosowania tego systemu i nadzoru nad nim oraz wszelkie istotne zmiany regulacyjne i nadzorcze zachodzące na poziomie międzynarodowym; d) zasadność włączenia do zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia podmiotów finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. e), wykorzystujących zautomatyzowane systemy sprzedaży, w świetle zmian dotyczących stosowania takich systemów, jakie mogą zajść na rynku w przyszłości; e) funkcjonowanie i skuteczność wspólnej sieci nadzoru, jeżeli chodzi o wspieranie spójności nadzoru i efektywności wymiany informacji w kontekście ram nadzoru. 2. W związku z przeglądem dyrektywy (UE) 2015/2366 Komisja ocenia potrzebę zwiększenia cyberodporności systemów płatniczych i działań przetwarzania płatności oraz zasadność rozszerzenia zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia na operatorów systemów płatniczych i podmioty prowadzące czynności przetwarzania. W świetle tej oceny, w ramach przeglądu dyrektywy (UE) 2015/2366, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie nie później niż do dnia 17 lipca 2023 r. Na podstawie tego sprawozdania z przeglądu i po konsultacji z EUN, EBC i ERRS Komisja może przedłożyć, w stosownych przypadkach				

	i w ramach wniosku ustawodawczego, który może przyjąć zgodnie z art. 108 akapit drugi dyrektywy (UE) 2015/2366, propozycję służącą zapewnieniu, by wszyscy operatorzy systemów płatniczych i podmioty prowadzące czynności przetwarzania płatności byli objęci odpowiednim nadzorem, uwzględniając przy tym istniejący nadzór sprawowany przez bank centralny. 3. Do dnia 17 stycznia 2026 r., po konsultacji z EUN i Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Audytowego, Komisja przeprowadza przegląd i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym, w sprawie zasadności wprowadzenia wzmocnionych wymogów dla biegłych rewidentów i firm audytorskich, jeżeli chodzi o operacyjną odporność cyfrową, poprzez włączenie biegłych rewidentów i firm audytorskich do zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia lub poprzez zmiany w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE .				
Sekcja II **Zmiany** **Artykuł 59** **Zmiany w rozporządz**	W rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009 wprowadza się następujące zmiany: 1) załącznik I sekcja A pkt 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „Agencja ratingowa posiada solidne procedury administracyjne i księgowe, mechanizmy kontroli wewnętrznej, skuteczne procedury	N			

eniu (WE) nr 1060/2009	oceny ryzyka i skuteczne rozwiązania w zakresie kontroli i bezpieczeństwa zarządzania systemami ICT zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 (*1). (*1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz.U. L 333 z 27.12.2022, s. 1).";" 2) załącznik III pkt 12 otrzymuje brzmienie: „ Agencja ratingowa narusza art. 6 ust. 2, 1 w związku z przepisami załącznika I sekcja 2. A pkt 4, jeżeli nie posiada solidnych procedur administracyjnych lub księgowych, mechanizmów kontroli wewnętrznej, skutecznych procedur oceny ryzyka lub skutecznych rozwiązań w zakresie kontroli lub bezpieczeństwa do celów zarządzania systemami ICT zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/2554; lub nie wdrożyła lub nie utrzymuje procedur decyzyjnych lub struktur organizacyjnych wymaganych w tym ustępie.”.				
Artykuł 60 **Zmiany w rozporządz**	W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 26 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:	N			

eniu (UE) nr 648/2012	„3. CCP utrzymuje i stosuje strukturę organizacyjną zapewniającą ciągłość działania oraz prawidłowe funkcjonowanie w zakresie świadczenia usług i prowadzenia działalności. Stosuje odpowiednie i proporcjonalne systemy, zasoby i procedury, w tym systemy ICT zarządzane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 (*2) (*2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz.U. L 333 z 27.12.2022, s. 1).”;" b) uchyla się ust. 6; 2) w art. 34 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. CCP ustanawia, wprowadza i utrzymuje odpowiednią strategię na rzecz ciągłości działania oraz plan przywracania sprawności po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, które obejmują strategię na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT oraz plany reagowania i przywracania sprawności ICT wprowadzone i wdrożone zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/2554, służące zapewnieniu zachowania pełnionych funkcji, szybkiego przywrócenie działalności i wywiązywanie się z obowiązków CCP.”;				

	b) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z członkami ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny zakres i minimalne wymogi dotyczące strategii na rzecz ciągłości działania oraz planu przywracania sprawności po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, z wyjątkiem strategii na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT i planów przywracania sprawności po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej w zakresie ICT.”; 3) art. 56 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających szczegółowe informacje, inne niż informacje w przypadku wymogów w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z ICT, dotyczące wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 1.”; 4) art. 79 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Repozytorium transakcji określa źródła ryzyka operacyjnego i minimalizuje je również dzięki opracowaniu odpowiednich systemów, kontroli i procedur, w tym systemów ICT zarządzanych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/2554.				

	2. Repozytorium transakcji ustanawia, wprowadza i utrzymuje odpowiednią strategię na rzecz ciągłości działania oraz plan przywracania sprawności po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, które obejmują strategię na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT i plany reagowania i przywracania sprawności ICT ustanowione zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/2554, służące zapewnieniu zachowania pełnionych funkcji, szybkiego przywrócenia działalności i wywiązywania się z obowiązków repozytorium transakcji.”; 5) w art. 80 uchyla się ust. 1. 6) w załączniku I sekcja II wprowadza się następujące zmiany: a) lit. a) i b) otrzymują brzmienie: „a) repozytorium transakcji narusza art. 79 ust. 1, jeżeli nie identyfikuje źródeł ryzyka operacyjnego lub nie minimalizuje tego ryzyka poprzez opracowywanie odpowiednich systemów, mechanizmów kontroli i procedur, w tym systemów ICT zarządzanych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/2554; b) repozytorium transakcji narusza art. 79 ust. 2, jeżeli nie ustanawia, nie wprowadza ani nie utrzymuje odpowiedniej strategii na rzecz ciągłości działania i planu przywracania sprawności po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej				

	ustanowionych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/2554, które służą zapewnieniu zachowania pełnionych funkcji, szybkiego przywrócenia działalności i wywiązywania się z obowiązków repozytorium transakcji.”; b) uchyla się lit. c); 7) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany: a) w sekcji II wprowadza się następujące zmiany: (i) lit. c) otrzymuje brzmienie: „c) CP Tier II narusza art. 26 ust. 3, jeżeli nie utrzymuje ani nie stosuje struktury organizacyjnej zapewniającej ciągłość działania oraz prawidłowe funkcjonowanie w zakresie świadczenia usług i prowadzenia działalności lub jeżeli nie stosuje odpowiednich i proporcjonalnych systemów, zasobów lub procedur, w tym systemów ICT zarządzanych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 22022/2554”; (ii) uchyla się lit. f); b) sekcja III lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) CCP Tier II narusza art. 34 ust. 1, jeżeli nie ustanawia, nie wprowadza ani nie utrzymuje odpowiedniej strategii na rzecz ciągłości działania lub planu reagowania i przywracania sprawności utworzonych zgodnie				

	z rozprowadzeniem (UE) 2022/2554, które służą zapewnieniu zachowania pełnionych funkcji, szybkiego przywrócenia działalności i wywiązywania się z obowiązków CCP, przy czym taki plan musi pozwalać co najmniej na odzyskanie wszystkich transakcji realizowanych w chwili wystąpienia zakłócenia, tak aby umożliwić CCP dalsze niezawodne prowadzenie działalności oraz ukończenie rozrachunku w wyznaczonym terminie;”.				
Artykuł 61 **Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014**	W art. 45 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 wprowadza się następujące zmiany: 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. CDPW identyfikuje źródła ryzyka operacyjnego, zarówno wewnętrzne, jak i zewnętrzne, oraz minimalizuje ich wpływ również poprzez stosowanie odpowiednich narzędzi i procesów ICT oraz strategii w zakresie ICT ustanowionych i zarządzanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 ([*3]), a także poprzez stosowanie wszelkich innych stosownych narzędzi, mechanizmów kontroli i procedur w odniesieniu do innych rodzajów ryzyka operacyjnego, w tym dla wszystkich systemów rozrachunku papierów wartościowych, które prowadzi.	N			

	([*3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz.U. L 333 z 27.12.2022, s. 1).”;" 2) uchyla się ust. 2; 3) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. W odniesieniu do świadczonych przez siebie usług oraz dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW ustanawia, wprowadza i utrzymuje odpowiednią strategię na rzecz ciągłości działania oraz plan przywracania sprawności po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, które obejmują strategię na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT oraz plany reagowania i przywracania sprawności ICT ustanowione zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/2554, aby zapewnić zachowanie swoich usług, szybkie przywrócenie działalności i wywiązywanie się z obowiązków CDPW w przypadku zdarzeń stwarzających poważne ryzyko zakłócenia działalności. 4. Plan, o którym mowa w ust. 3, pozwala na przywrócenie wszystkich transakcji i pozycji uczestników istniejących w momencie wystąpienia zakłócenia, tak aby umożliwić uczestnikom CDPW dalsze działanie z zachowaniem pewności oraz ukończenie rozrachunku w wyznaczonym terminie, w tym				

	poprzez zapewnienie, by najważniejsze systemy informatyczne mogły wznowić operacje od momentu wystąpienia zakłócenia, jak przewidziano w art. 12 ust. 5 i 7 rozporządzenia (UE) 2022/2554"; 1) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. CDPW identyfikuje i monitoruje ryzyka dla jego działalności, które mogą stwarzać najważniejsi uczestnicy prowadzonych przez niego systemów rozrachunku papierów wartościowych oraz dostawcy usług i mediów, a także inne CDPW lub inne infrastruktury rynkowe, oraz zarządza tymi ryzykami. Na żądanie przedstawia on właściwym i odpowiednim organom informacje dotyczące wszelkich takich zidentyfikowanych ryzyk. Niezwłocznie informuje on także właściwy organ i odpowiednie organy o wszelkich incydentach operacyjnych, innych niż w odniesieniu do ryzyka związanego z ICT, wynikających z takich ryzyk."; 2) ust. 7 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „7. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ryzyk operacyjnych, o których mowa w ust. 1 i 6, innych niż ryzyka związane z ICT, metod testowania, eliminowania lub minimalizacji tych ryzyk, w tym strategii na rzecz ciągłości działania i planów przywracania				

	sprawności po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, o których mowa w ust. 3 i 4, oraz metod ich oceny.”.				
Artykuł 62 **Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014**	W rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 27 g wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Zatwierdzony podmiot publikujący spełnia wymogi dotyczące bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 ([*4]). ([*4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz.U. L 333 z 27.12.2022, s. 1).”;" b) ust. 8 lit. c) otrzymuje brzmienie: „c) konkretne wymogi organizacyjne określone w ust. 3 i 5.”; 2) w art. 27h wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Dostawca informacji skonsolidowanych spełnia wymogi dotyczące bezpieczeństwa sieci i systemów	N			

	informatycznych określone w rozporządzeniu (UE) 2022/2554.”; b) ust. 8 lit. e) otrzymuje brzmienie: „e) konkretne wymogi organizacyjne określone w ust. 4.”; 3) w art. 27i wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy spełnia wymogi dotyczące bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych określone w rozporządzeniu (UE) 2022/2554.”; b) ust. 5 lit. b) otrzymuje brzmienie: „b) konkretne wymogi organizacyjne określone w ust. 2 i 4.”.				
Artykuł 63 **Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2016/1011**	W art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/1011 dodaje się ustęp w brzmieniu: „6. W przypadku kluczowych wskaźników referencyjnych administrator stosuje solidne procedury administracyjne i księgowe, mechanizmy kontroli wewnętrznej, skuteczne procedury oceny ryzyka i skuteczne rozwiązania w zakresie kontroli i bezpieczeństwa zarządzania systemami ICT zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 [(*5)]”.	N			

Artykuł 64 **Wejście w życie i stosowanie**	Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 17 stycznia 2025 r. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.	T	art. 20		

Sporządzono: 11 kwietnia 2025 r.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	**Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji**
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	**Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2631 z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie europejskich zielonych obligacji oraz opcjonalnego ujawniania informacji na temat obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo i obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem (Dz. Urz. UE L 2023/2631 z 30.11.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023)**
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU / ÓW	**Termin wejścia w życie zgodny z art. 72 rozporządzenia.** Projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z uwagi na konieczność jak najszybszego umożliwienia stosowania prawa UE.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów ustawy	Uzasadnienie
Art. 1	Niniejsze rozporządzenie: a) określa jednolite wymogi dla emitentów obligacji, którzy chcą stosować oznakowanie „europejska zielona obligacja” lub „EuGB” w odniesieniu do swoich obligacji udostępnianych inwestorom w Unii; b) ustanawia system wpisu do rejestru i nadzoru dotyczący zewnętrznych kontrolerów europejskich zielonych obligacji; oraz c) określa opcjonalne wzory formularzy na potrzeby ujawniania informacji na temat obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo i obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem w Unii.	N			
Art. 2	Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:	N			
	1) „emitent” oznacza podmiot, który emituje obligacje;	N			
	2) „emitent długu państwowego” oznacza podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1129;	N			

	3) „wymogi w zakresie systematyki” oznaczają kryteria dotyczące zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej określone w art. 3 rozporządzenia (UE) 2020/852;	N			
	4) „rynek regulowany” oznacza rynek regulowany zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE;	N			
	5) „obligacja wprowadzana do obrotu jako zrównoważona środowiskowo” oznacza obligację, której emitent podejmuje zobowiązanie wobec inwestorów lub składa im, w jakiejkolwiek formie, przed zawarciem umowy, zapewnienie, że przychody z obligacji zostaną przeznaczone na działalność gospodarczą przyczyniającą się do osiągnięcia celu środowiskowego;	N			
	6) „obligacja powiązana ze zrównoważonym rozwojem” oznacza obligację, której charakterystyka finansowa lub strukturalna zależy od osiągnięcia przez emitenta uprzednio określonych celów dotyczących zrównoważenia środowiskowego;	N			
	7) „macierzyste państwo członkowskie” oznacza macierzyste państwo członkowskie zdefiniowane w art. 2 lit. m) rozporządzenia (UE) 2017/1129;	N			
	8) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza przyjmujące państwo członkowskie zdefiniowane w art. 2 lit. n) rozporządzenia (UE) 2017/1129;	N			
	9) „aktywa finansowe” oznaczają instrumenty o charakterze dłużnym, instrumenty o charakterze udziałowym lub ich kombinację;	N			
	10) „udostępnianie inwestorom w Unii” oznacza: a) ofertę publiczną w obrębie Unii; lub b) dopuszczenie obligacji do obrotu w systemie obrotu zlokalizowanym w Unii;	N			

	11) „oferta publiczna” oznacza ofertę publiczną papierów wartościowych zdefiniowaną w art. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/1129;	N			
	12) „system obrotu” oznacza system obrotu zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 24 dyrektywy 2014/65/UE;	N			
	13) „plan dotyczący nakładów inwestycyjnych” oznacza plan dotyczący nakładów inwestycyjnych określony w pkt 1.1.2.2 lit. b) i pkt 1.1.3.2 lit. b) załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/2178;	N			
	14) „koszty emisji” oznaczają koszty bezpośrednio związane z emisją obligacji, w tym koszty doradztwa profesjonalnego, usług prawnych, ratingu, kontroli zewnętrznej oraz gwarantowania i plasowania emisji;	N			
	15) „techniczne kryteria kwalifikacji” oznaczają techniczne kryteria kwalifikacji określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 2 lub art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/852;	N			
	16) „działalność gospodarcza na rzecz przejścia” oznacza działalność gospodarczą zgodną z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/852;	N			
	17) „wspomagająca działalność gospodarcza” oznacza działalność gospodarczą zgodną z art. 16 rozporządzenia (UE) 2020/852;	N			
	18) „sekurytyzacja” oznacza sekurytyzację zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402;	N			
	19) „jednostka inicjująca” oznacza jednostkę inicjującą zdefiniowaną w art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2017/2402;	N			
	20) „jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji” lub „SSPE” oznacza jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji	N			

	lub SSPE zdefiniowaną w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402;				
	21) „ekspozycja sekurytyzowana” oznacza ekspozycję objętą sekurytyzacją;	N			
	22) „obligacja sekurytyzacyjna” oznacza obligację wyemitowaną przez SSPE zgodnie z tytułem II rozdział 3;	N			
	23) „sekurytyzacja syntetyczna” oznacza sekurytyzację syntetyczną zdefiniowaną w art. 2 pkt 10 rozporządzenia (UE) 2017/2402;	N			
	24) „paliwo kopalne” oznacza paliwo kopalne zdefiniowane w art. 2 pkt 62 rozporządzenia (UE) 2018/1999.	N			
Art. 3	Oznakowanie „europejska zielona obligacja” lub „EuGB” stosuje się wyłącznie w odniesieniu do obligacji zgodnych z wymogami określonymi w niniejszym tytule.	N			
Art. 4	1. Przed upływem terminu zapadalności europejskiej zielonej obligacji przychody z takiej obligacji alokuje się w całości, zgodnie z wymogami w zakresie systematyki, na co najmniej jedną z następujących kategorii („podejście stopniowe”): a) aktywa trwałe niebędące aktywami finansowymi; b) nakłady inwestycyjne objęte pkt 1.1.2.2. załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/2178; c) wydatki operacyjne objęte pkt 1.1.3.2. załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/2178 poniesione nie więcej niż trzy lata przed emisją europejskiej zielonej obligacji; d) aktywa finansowe, które zostały utworzone nie więcej niż pięć lat po emisji europejskiej zielonej obligacji; e) aktywa i wydatki gospodarstw domowych. Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, emitenci mogą, przed alokacją przychodów z europejskiej zielonej obligacji, odliczyć od tych przychodów koszty emisji.	N			

	2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, emitenci mogą alokować przychody z co najmniej jednej pozostającej w obrocie europejskiej zielonej obligacji na portfel aktywów trwałych lub aktywów finansowych zgodnie z wymogami w zakresie systematyki („podejście portfelowe”). Jeżeli emitenci alokują przychody zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, wówczas w sprawozdaniach z alokacji, o których mowa w art. 11, wykazują, że całkowita wartość aktywów, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, w ich portfelu przekracza całkowitą wartość ich portfela europejskich zielonych obligacji pozostających w obrocie.	N			
	3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, emitent długu państwowego lub emitent z państwa trzeciego, który jest państwem, członkiem federacji w przypadku państwa federalnego lub podmiotem regionalnym lub gminnym, może również alokować przychody z wyemitowanych przez siebie europejskich zielonych obligacji na ulgi podatkowe, dotacje, zużycie pośrednie, transfery bieżące w ramach sektora instytucji rządowych i samorządowych, bieżącą współpracę międzynarodową lub innego rodzaju wydatki publiczne, pod warunkiem że przychody te są alokowane zgodnie z wymogami w zakresie systematyki.	N			
Art. 5	1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1, emitenci mogą alokować do 15 % przychodów z europejskiej zielonej obligacji na działalność gospodarczą, która jest zgodna z wymogami w zakresie systematyki, z wyjątkiem technicznych kryteriów kwalifikacji, pod warunkiem że działalność tę stanowi: a) działalność gospodarczą, w związku z którą do dnia emisji europejskiej zielonej obligacji nie weszły w życie żadne techniczne kryteria kwalifikacji; lub b) działalność w kontekście wsparcia międzynarodowego objętą sprawozdawczością zgodną z wytycznymi uzgodnionymi na poziomie międzynarodowym, kryteriami i cyklami sprawozdawczymi, w tym finansowanie na rzecz klimatu raportowane Komisji na podstawie Ramowej	N			

	konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu, o którym to finansowaniu mowa w art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1999, oraz oficjalna pomoc rozwojowa raportowana Komitetowi Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.				
	2. Jeżeli emitent alokuje przychody z europejskiej zielonej obligacji zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, musi opisać w arkuszu informacyjnym europejskiej zielonej obligacji, o którym mowa w art. 10, przedmiotowe rodzaje działalności oraz szacowany odsetek przychodów przeznaczonych na finansowanie takich działalności łącznie, a także w rozbiciu na poszczególne rodzaje działalności.	N			
	3. Jeżeli emitent alokuje przychody z europejskiej zielonej obligacji na działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 1 lit. a), musi zapewnić, aby działalność ta spełniała, w stosownych przypadkach, ogólne kryteria zasady „nie czyń poważnych szkód” określone w dodatkach A, B, C i D do załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/2139.	N			
	4. Jeżeli emitent alokuje przychody z europejskiej zielonej obligacji na działalność, o której mowa w ust. 1 lit. b), musi na zasadzie najwyższych starań zapewnić, aby działalność ta spełniała odpowiednie techniczne kryteria kwalifikacji.	N			
Art. 6	1. Przychody z aktywów finansowych mogą być alokowane wyłącznie na cele określone w art. 4 ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, na cele określone w art. 4 ust. 2 i 3.	N			
	2. Przychody z aktywów finansowych można alokować na inne kolejne aktywa finansowe, pod warunkiem że: a) istnieją maksymalnie trzy kolejne następujące po sobie aktywa finansowe; b) przychody z ostatnich w kolejności aktywów finansowych alokuje się wyłącznie na cele określone w art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b), c) lub e), lub, w stosownych przypadkach, na cele określone w art. 4 ust. 3; oraz	N			

	c) emitent zapewnia kontrolerom zewnętrznym możliwość skutecznej kontroli ostatecznej alokacji przychodów.				
Art. 7	1. W przypadku gdy wykorzystanie przychodów, o którym mowa w art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) i c), jest związane z działalnością gospodarczą, która spełni wymogi w zakresie systematyki, emitent publikuje plan dotyczący nakładów inwestycyjnych.	N			
	2. W planie dotyczącym nakładów inwestycyjnych określa się termin, przypadający zanim europejska zielona obligacja osiągnie termin zapadalności, przed upływem którego wszystkie wydatki kapitałowe i operacyjne finansowane z europejskiej zielonej obligacji muszą być zgodne z wymogami w zakresie systematyki.	N			
	3. W ciągu 60 dni od terminu określonego w planie dotyczącym nakładów inwestycyjnych emitent uzyskuje od kontrolera zewnętrznego ocenę zgodności z wymogami w zakresie systematyki wydatków kapitałowych i operacyjnych, które są uwzględnione w tym planie i finansowane z przychodów z europejskiej zielonej obligacji.	N			
Art. 8	1. Jeżeli emitenci alokują przychody z europejskich zielonych obligacji na cele określone w art. 4 ust. 1 i 3, muszą zapewnić, aby: a) przychody te były alokowane zgodnie z technicznymi kryteriami kwalifikacji mającymi zastosowanie w momencie emisji obligacji; b) w przypadku zmiany technicznych kryteriów kwalifikacji po emisji obligacji następujące przychody były alokowane zgodnie ze zmienionymi technicznymi kryteriami kwalifikacji najpóźniej siedem lat od daty rozpoczęcia stosowania zmienionych kryteriów: (i) przychody, które nie zostały jeszcze alokowane; oraz (ii) przychody nieobjęte planem dotyczącym nakładów inwestycyjnych zgodnie z art. 7, które nie spełniają jeszcze wymogów w zakresie systematyki.	N		*[Mając na uwadze, że kontrolerzy zewnętrzni podlegają bezpośredniemu nadzorowi ESMA nie ma potrzeby wdrażania tych przepisów do prawa krajowego. Przepisy te stosuje się wprost i wiążą bezpośrednio te podmioty.]*	

	2. Jeżeli emitenci alokują przychody zgodnie z metodą portfelową, muszą uwzględniać w swoim portfelu wyłącznie te aktywa, których bazowa działalność gospodarcza jest zgodna z technicznymi kryteriami kwalifikacji, które miały zastosowanie w dowolnym momencie w okresie siedmiu lat przed datą publikacji sprawozdania z alokacji.				
	3. Jeżeli istnieje ryzyko, że przychody z pozostającej w obrocie obligacji nie zostaną dostosowane do ust. 1 lit. b) ppkt (ii), emitent musi sporządzić plan ich dostosowania, poddać go kontroli przeprowadzanej przez kontrolera zewnętrznego i opublikować plan ich dostosowania w możliwie najszerszym zakresie do zmienionych technicznych kryteriów kwalifikacji oraz w celu złagodzenia w możliwie najszerszym zakresie negatywnych skutków braku pełnej zgodności ze zmienionymi technicznymi kryteriami kwalifikacji. Emitent publikuje ten plan przed upływem okresu określonego w ust. 1 lit. b).				
	4. Zgodność z odpowiednimi technicznymi kryteriami kwalifikacji wykazuje się w sprawozdaniu z alokacji, o którym mowa w art. 11.				
Art. 9	Właściwe organy, o których mowa w art. 44 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, nie mogą zatwierdzać prospektów wydanych przez jurysdykcje wymienione w załączniku I do konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych, przez państwo wysokiego ryzyka wymienione w załączniku do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1675 lub przez emitentów mających siedzibę w tych jurysdykcjach lub w tych państwach, w przypadku gdy dany prospekt odnosi się do niniejszego rozporządzenia lub do nazwy „europejska zielona obligacja" lub „EuGB".	N		*[Komisja Nadzoru Finansowego może zastosować ten przepis bezpośrednio, co więcej powinna. Warunki zatwierdzania prospektów określa bezpośrednio art. 20 rozporządzenia 2017/1129. Ustawa o ofercie publicznej nie zawiera przepisów, które odnosiłyby się do tego zagadnienia, mając to na uwadze również art. 9 powinien wiązać KNF bezpośrednio.]*	
Art. 10	1. Przed emisją europejskiej zielonej obligacji emitenci: a) wypełniają arkusz informacyjny europejskiej zielonej obligacji określony w załączniku I; b) zapewniają, by wypełniony arkusz informacyjny europejskiej zielonej obligacji został poddany	N			

	kontroli przedemisyjnej przeprowadzanej przez kontrolera zewnętrznego i uzyskał jego pozytywną opinię.				
	2. Arkusz informacyjny europejskiej zielonej obligacji, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć więcej niż jednej emisji europejskich zielonych obligacji.	N			
	3. Kontrola przedemisyjna, o której mowa w ust. 1 lit. b), obejmuje: a) ocenę, czy emitent wypełnił arkusz informacyjny europejskiej zielonej obligacji zgodnie z art. 4–8 i załącznikiem I; oraz b) elementy określone w załączniku IV.	N			
Art. 11	1. Co 12 miesięcy do dnia pełnej alokacji przychodów z europejskiej zielonej obligacji oraz, w stosownych przypadkach, do momentu zrealizowania planu dotyczącego nakładów inwestycyjnych emitenci europejskich zielonych obligacji sporządzają sprawozdanie z alokacji europejskiej zielonej obligacji, z wykorzystaniem wzoru określonego w załączniku II, wykazujące, że przychody z europejskiej zielonej obligacji od daty jej emisji do końca okresu, o którym mowa w sprawozdaniu, alokowano zgodnie z art. 4–8. Pierwszy 12-miesięczny okres rozpoczyna się w dniu emisji. Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego, emitenci mogą przyjąć za datę zakończenia pierwszego okresu sprawozdawczego ostatni dzień roku kalendarzowego lub roku obrotowego emisji.	N		*[Mając na uwadze, że kontrolerzy zewnętrzni podlegają bezpośredniemu nadzorowi ESMA nie ma potrzeby wdrażania tych przepisów do prawa krajowego. Przepisy te stosuje się wprost i wiążą bezpośrednio te podmioty.]*	
	2. Sprawozdania z alokacji zawierają, w stosownych przypadkach, informacje na temat postępów w realizacji planu dotyczącego nakładów inwestycyjnych. W rocznych sprawozdaniach z alokacji emitenci publikują przyczyny wszelkich opóźnień lub odstępstw, które mają znaczący wpływ na realizację planu dotyczącego nakładów inwestycyjnych.				
	3. Sprawozdania z alokacji mogą dotyczyć więcej niż jednej emisji europejskich zielonych obligacji.				

	4. Emitenci europejskich zielonych obligacji poddają kontroli poemisyjnej, przeprowadzanej przez kontrolera zewnętrznego, sprawozdanie z alokacji sporządzone po dokonaniu pełnej alokacji przychodów z europejskiej zielonej obligacji.				
	5. W przypadku gdy po opublikowaniu sprawozdania z alokacji zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. d) alokacja przychodów zostanie skorygowana, emitenci odpowiednich europejskich zielonych obligacji dokonują bez zbędnej zwłoki zmiany sprawozdania z alokacji i poddają kontroli poemisyjnej, przeprowadzanej przez kontrolera zewnętrznego, to zmienione sprawozdanie z alokacji.				
	6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 każde sprawozdanie z alokacji sporządzone przez emitentów, którzy alokują przychody z jednej lub większej liczby europejskich zielonych obligacji na portfel aktywów, podlega kontroli poemisyjnej przeprowadzanej przez kontrolera zewnętrznego. Kontroler zewnętrzny zwraca szczególną uwagę na te aktywa, których nie uwzględniono w żadnym z poprzednio opublikowanych sprawozdań z alokacji. Taka kontrola poemisyjna nie jest wymagana, jeżeli w okresie objętym sprawozdaniem z alokacji nie dokonano żadnych zmian w alokacji na portfel aktywów i nie zmieniono żadnego składnika aktywów w portfelu ani nie zmieniono żadnego składnika aktywów podlegającego zmianie alokacji w stosunku do okresu objętego poprzednim sprawozdaniem z alokacji. W takich przypadkach w odpowiednim sprawozdaniu z alokacji zamieszcza się oświadczenie dotyczące nieprzeprowadzenia kontroli poemisyjnej z powodu braku takich zmian.				
	7. Emitenci europejskich zielonych obligacji zapewniają, by roczne sprawozdania z alokacji oraz, w stosownych przypadkach, wyniki kontroli poemisyjnej wymaganej na podstawie niniejszego artykułu były podawane do wiadomości publicznej w terminie 270 dni od zakończenia każdego 12-miesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1. Emitenci zapewniają, by w tym okresie				

	270 dni kontroler zewnętrzny miał co najmniej 90 dni na przeprowadzenie kontroli sprawozdania z alokacji.				
	8. Wyniki kontroli poemisyjnej, o której mowa w ust. 4, 5 i 6 niniejszego artykułu, zawierają następujące elementy: a) ocenę, czy emitent alokował przychody z obligacji zgodnie z art. 4–8, na podstawie informacji przekazanych kontrolerowi zewnętrznemu; b) ocenę, czy emitent alokował przychody z obligacji zgodnie z przeznaczeniem określonym w arkuszu informacyjnym europejskiej zielonej obligacji, o którym mowa w art. 10, na podstawie informacji przekazanych kontrolerowi zewnętrznemu; c) elementy określone w załączniku IV.				
Art. 12	1. Emitenci europejskich zielonych obligacji, po dokonaniu pełnej alokacji przychodów i co najmniej raz w całym okresie trwania tych obligacji, sporządzają i podają do wiadomości publicznej sprawozdanie dotyczące wpływu europejskiej zielonej obligacji na temat wpływu wykorzystania przychodów z obligacji na środowisko, z wykorzystaniem wzoru określonego w załączniku III.	N			
	2. Sprawozdanie dotyczące wpływu europejskiej zielonej obligacji może dotyczyć więcej niż jednej emisji europejskich zielonych obligacji.	N			
	3. Emitenci europejskich zielonych obligacji mogą zwrócić się do kontrolera zewnętrznego o przeprowadzenie kontroli sprawozdania dotyczącego wpływu. Wyniki kontroli takich sprawozdań zawierają następujące elementy: a) ocenę, czy emisja obligacji pozostaje zgodna z szerszą strategią środowiskową emitenta; b) ocenę wskazanego wpływu przychodów z obligacji na środowisko; c) elementy określone w załączniku IV.	N			
Art. 13	1. Emitent długu państwowego poddaje swoje europejskie zielone obligacje kontroli poemisyjnej, którą przeprowadza:	N		*[Przepis ten stosuje się bezpośrednio i wiąże on w całości emitenta długu państwowego, każda próba doprecyzowania*	

	a) kontroler zewnętrzny; lub b) kontroler zewnętrzny i organ kontroli państwowej.			*tego przepisu mogłaby stanowić naruszenie przepisów rozporządzania.]*	
	2. W przypadku gdy emitent długu państwowego poddaje swoje europejskie zielone obligacje kontroli poemisyjnej przeprowadzanej przez kontrolera zewnętrznego i organ kontroli państwowej, organ kontroli państwowej dokonuje kontroli alokacji przychodów z obligacji, a kontroler zewnętrzny poświadcza zgodność działalności gospodarczej finansowanej z obligacji z wymogami w zakresie systematyki.				
Art. 14	1. W celu stosowania oznakowania „europejska zielona obligacja" lub „EuGB" emitent publikuje na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1129 prospekt, który spełnia następujące warunki: a) obligacje są oznaczone jako „europejska zielona obligacja" lub „EuGB" w całym prospekcie; b) w części prospektu zawierającej informacje na temat wykorzystania przychodów stwierdza się, że europejska zielona obligacja jest emitowana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.	N			
	2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, oznakowanie „europejska zielona obligacja" lub „EuGB" mogą być stosowane w odniesieniu do obligacji objętych art. 1 ust. 2 lit. b) i d) rozporządzenia (UE) 2017/1129.	N			
	3. Do celów niniejszego rozporządzenia termin „informacje regulowane", o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1129, obejmuje informacje zawarte w arkuszu informacyjnym europejskiej zielonej obligacji, o którym mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia.	N			
	4. W przypadku gdy prospekt jest publikowany na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1129, zawiera on streszczenie planu dotyczącego nakładów inwestycyjnych. W streszczeniu wymienia się najważniejsze projekty zrealizowane przez emitenta, których wartość mierzy się jako udział w całkowitych nakładach inwestycyjnych objętych planem dotyczącym nakładów inwestycyjnych, oraz określa się rodzaj, sektor,	N			

	lokalizację i przewidywany rok finalizacji tych projektów.				
Art. 15	1. Emitenci europejskich zielonych obligacji publikują na swoich stronach internetowych i udostępniają nieodpłatnie – zgodnie z art. 21 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2017/1129 –co najmniej przez 12 miesięcy od upływu terminu zapadalności tych obligacji, następujące elementy, w tym wszelkie ich zmiany lub korekty do nich: a) przed emisją obligacji – wypełniony arkusz informacyjny europejskiej zielonej obligacji, o którym mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia; b) przed emisją obligacji – wyniki kontroli przedemisyjnej związanej z arkuszem informacyjnym europejskiej zielonej obligacji, o którym mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia; c) przed emisją obligacji – link do strony internetowej, na której można zapoznać się z prospektem, w przypadkach gdy prospekt jest publikowany na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1129; d) bez zbędnej zwłoki po ich sporządzeniu zgodnie z art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia – sprawozdania z alokacji europejskiej zielonej obligacji; e) bez zbędnej zwłoki po ich uzyskaniu – wyniki kontroli poemisyjnych sprawozdań z alokacji europejskiej zielonej obligacji, o których mowa w art. 11 niniejszego rozporządzenia; f) bez zbędnej zwłoki po ich sporządzeniu zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia – sprawozdanie dotyczące wpływu europejskiej zielonej obligacji; g) w stosownym przypadku – plan dotyczący nakładów inwestycyjnych; h) w stosownym przypadku – wyniki kontroli sprawozdania dotyczącego wpływu, o którym mowa w art. 12 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego lit. d), w przypadku przeprowadzania kontroli poemisyjnej sprawozdania z alokacji europejskiej zielonej obligacji dane sprawozdanie z alokacji publikuje się bez zbędnej zwłoki po uzyskaniu wyników kontroli poemisyjnej.	N			

	2. Informacje zawarte w dokumentach, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), d) i f), przekazuje się – według uznania emitenta – w języku zwyczajowo używanym w sferze finansów międzynarodowych lub: a) jeżeli europejskie zielone obligacje są przedmiotem oferty publicznej lub są dopuszczone do obrotu tylko w jednym państwie członkowskim – w języku zaakceptowanym przez właściwy organ tego państwa członkowskiego; b) jeżeli europejskie zielone obligacje są przedmiotem oferty publicznej lub są dopuszczone do obrotu w co najmniej jednym państwie członkowskim – w języku zaakceptowanym przez właściwe organy każdego z tych państw członkowskich.	N			
	3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu, w przypadku gdy prospekt dotyczący europejskiej zielonej obligacji ma zostać opublikowany zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1129, informacje zawarte w dokumentach, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), d) i f) niniejszego artykułu, przekazuje się w języku lub językach, w których sporządzono ten prospekt.	N			
	4. W stosownych przypadkach emitenci powiadamiają właściwe organy, o których mowa w art. 44 ust. 1 i 2, o publikacji każdego z dokumentów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy niniejszego artykułu, bez zbędnej zwłoki po każdej publikacji.	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zt ust. 3 i 4)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: (…) 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zt. (…) 3. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1–3, narusza obowiązek, o którym mowa w art. 15 ust. 4 rozporządzenia 2023/2631, Komisja może, w drodze decyzji,	

				nakazać temu podmiotowi przekazanie Komisji informacji zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia 2023/2631. 4. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 3, Komisja może zalecić podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1–3, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo elektronicznej przekazanie Komisji informacji zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia 2023/2631.”	
	5. Emitenci powiadamiają ESMA o publikacji wszystkich dokumentów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, w terminie 30 dni od ich publikacji.	N			
Art. 15a (dodany rozp. 2023/2869)	1. Od dnia 10 stycznia 2030 r. emitent, podając do wiadomości publicznej: a) arkusz informacyjny, wyniki kontroli przedemisyjnej dotyczącej arkusza informacyjnego, roczne sprawozdania z alokacji, wyniki kontroli poemisyjnej dotyczącej jednego lub kilku rocznych sprawozdań z alokacji, sprawozdanie dotyczące wpływu, wyniki kontroli sprawozdania dotyczącego wpływu, o którym mowa w art. 15; b) informacje ujawniane przed emisją, o których mowa w art. 20, oraz okresowo ujawniane informacje po emisji, o których mowa w art. 21; przekazuje jednocześnie te informacje odpowiedniemu organowi zbierającemu dane, o którym mowa w ust. 3 lub 4 niniejszego artykułu, w celu ich udostępnienia w europejskim pojedynczym punkcie dostępu (ESAP) ustanowionym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2859 (2). Informacje te muszą spełniać następujące wymogi: a) zostały przekazane w formacie umożliwiającym ekstrakcję danych zgodnie z art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2859 lub – jeżeli wymaga tego prawo Unii – w formacie nadającym się do odczytu maszynowego zgodnie z art. 2 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2023/2859; b) towarzyszą im następujące metadane: (i) wszystkie imiona i nazwiska lub nazwy emitenta, którego dotyczą informacje;	N			

	(ii) identyfikator podmiotu prawnego emitenta określony zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) 2023/2859; (iii) wielkość emitenta według kategorii określonej zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. d) tego rozporządzenia; (iv) rodzaj informacji według klasyfikacji na podstawie art. 7 ust. 4 lit. c) tego rozporządzenia; (v) (v) wskazanie, czy informacje zawierają dane osobowe.				
	2. Do celów ust. 1 akapit drugi lit. b) pkt (ii) emitent uzyskuje identyfikator podmiotu prawnego.	N			
	3. W celu udostępniania w ESAP informacji, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) niniejszego artykułu, organem zbierającym dane zdefiniowanym w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2023/2859 jest ESMA.	N			
	4. Do dnia 9 stycznia 2030 r. w celu udostępniania w ESAP informacji, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b) niniejszego artykułu, państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jeden organ zbierający dane zdefiniowany w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2023/2859 i powiadamiają o tym ESMA.	N		*[Wdrożenie wskazanego przepisu nastąpi w ramach odrębnego procesu legislacyjnego mającego na celu zapewnienie stosowania rozporządzenia ESAP.]*	
	5. W celu zapewnienia wydajnego zbierania informacji przekazywanych zgodnie z ust. 1 oraz zarządzania nimi ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających: a) pozostałe metadane, które mają towarzyszyć informacjom; b) strukturę danych zawartych w informacjach; c) informacje, w przypadku których wymagany jest format nadający się do odczytu maszynowego, oraz jaki format nadający się do odczytu maszynowego należy stosować w takich przypadkach. Do celów lit. c) ESMA ocenia zalety i wady różnych formatów nadających się do odczytu maszynowego i przeprowadza odpowiednie testy praktyczne.	N			

	ESMA przedkłada Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych. Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
	6. W razie potrzeby ESMA przyjmuje wytyczne dla podmiotów, aby zapewnić poprawność metadanych przekazywanych zgodnie z ust. 5 akapit pierwszy lit. a).	N			
Art. 16	1. W przypadku obligacji sekurytyzacyjnych oznaczonych jako „europejska zielona obligacja” lub „EuGB”: a) odniesienia do „emitenta” w niniejszym rozporządzeniu należy rozumieć jako odniesienia do „jednostki inicjującej”; b) odniesienia do „przychodów” zawarte w art. 4 należy rozumieć jako odniesienia do przychodów uzyskanych przez jednostkę inicjującą ze sprzedaży SSPE ekspozycji sekurytyzacyjnych.	T		*[odniesienia zawarte w art. 44 rozporządzenia 2023/2631]*	
	2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a), odniesienia do „emitenta” zawarte w art. 9 i 15, art. 44 ust. 3, art. 45 ust. 1, art. 48 i art. 49 ust. 1 należy rozumieć jako odniesienia do „jednostki inicjującej” lub „SSPE”, a odniesienia do „emitenta” zawarte w art. 14 ust. 1 i art. 44 ust. 1 należy rozumieć jako odniesienia do „SSPE”.	T		*[odniesienia zawarte w art. 44 ust. 3 rozporządzenia 2023/2631]*	
	3. W przypadku gdy ekspozycje sekurytyzacyjne pochodzą od wielu jednostek inicjujących, obowiązują następujące zasady: a) każda jednostka inicjująca spełnia proporcjonalnie wymogi dotyczące wykorzystania przychodów określone w art. 4–8 w odniesieniu do jej udziału w puli ekspozycji sekurytyzowanych; b) jednostki inicjujące wspólnie spełniają wymogi określone w art. 10, 11, 12, 15, 18 i 19, wyraźnie wskazując zakres, w jakim każda z nich spełniła odpowiednie własne wymogi; c) jednostki inicjujące wspólnie spełniają wymogi dotyczące poddania się kontroli zewnętrznej określone w art. 10 i 11;	T		*[odniesienia zawarte w art. 44 rozporządzenia 2023/2631]*	

	d) w przypadku gdy wiele jednostek inicjujących postanawia zwrócić się o przeprowadzenie kontroli sprawozdania dotyczącego wpływu, o którym mowa w art. 12 ust. 3, wspólnie spełniają one wymogi dotyczące tej kontroli.				
Art. 17	Obligacje wyemitowane do celów sekurytyzacji syntetycznej nie kwalifikują się do stosowania oznaczenia „europejska zielona obligacja” lub „EuGB”.	N			
Art. 18	1. Do celów niniejszego rozporządzenia ekspozycje sekurytyzowane nie obejmują ekspozycji finansujących poszukiwanie, górnictwo, wydobycie, produkcję, przetwarzanie, magazynowanie, rafinację lub dystrybucję, w tym transport, paliw kopalnych ani handel paliwami kopalnymi.	N			
	2. Do puli ekspozycji sekurytyzowanych do celów niniejszego rozporządzenia można włączyć ekspozycje finansujące wytwarzanie energii elektrycznej z paliw kopalnych, kogenerację energii cieplnej/chłodniczej i energii elektrycznej z paliw kopalnych lub wytwarzanie energii cieplnej/chłodniczej z paliw kopalnych, jeżeli dana działalność spełnia kryteria zasady „nie czyń poważnych szkód” określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2021/2139.	N			
	3. Jednostka inicjująca wyjaśnia w arkuszu informacyjnym europejskiej zielonej obligacji, o którym mowa w art. 10, w jakim zakresie spełnione zostały wymogi ust. 1 niniejszego artykułu.	N			
	4. Na wniosek właściwego organu, o którym mowa w art. 44, jednostka inicjująca wykazuje zgodność z ust. 1 niniejszego artykułu.	N			
Art. 19	1. W przypadku obligacji sekurytyzacyjnej oznaczonej jako „europejska zielona obligacja” lub „EuGB” prospekt opublikowany na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1129 zawiera ona oświadczenie, że dana obligacja jest obligacją sekurytyzacyjną oraz że jednostka inicjująca jest odpowiedzialna za wypełnienie podjętych w prospekcie zobowiązań dotyczących wykorzystania przychodów.	N			

	2. Aby zapewnić przejrzystość w zakresie charakterystyki środowiskowej ekspozycji sekurytyzowanych, prospekt powinien zawierać informacje na temat poniższych aspektów na zasadzie najlepszych starań i najlepszych zdolności jednostki inicjującej, w oparciu o dostępne dane: a) udział ekspozycji sekurytyzowanych w puli ekspozycji sekurytyzowanych, które finansują działalność gospodarczą kwalifikującą się do systematyki zgodnie z art. 1 pkt 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/2178; b) w odniesieniu do poszczególnych działalności gospodarczych wymienionych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 2 lub art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/852, w puli ekspozycji kwalifikujących się do systematyki, o której mowa w lit. a) niniejszego ustępu, udział ekspozycji sekurytyzowanych zgodnych z wymogami w zakresie systematyki; c) w odniesieniu do poszczególnych działalności gospodarczych wymienionych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 2 lub art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/852, w puli ekspozycji kwalifikujących się do systematyki, o której mowa w lit. a) niniejszego ustępu, udział ekspozycji sekurytyzowanych, które nie spełniają celów zasady „nie czyń poważnych szkód”, o których mowa w art. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) 2020/852.	N			
	3. Informacje zawarte w prospekcie zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu zamieszcza się również w arkuszu informacyjnym europejskiej zielonej obligacji, o którym mowa w art. 10, oraz – na podstawie corocznych aktualizacji dokonywanych przez jednostkę inicjującą – w sprawozdaniu z alokacji europejskiej zielonej obligacji, o którym mowa w art. 11.	N			
Art. 20	1. Do dnia 21 grudnia 2024 r. Komisja publikuje wytyczne ustanawiające wzory formularzy na potrzeby dobrowolnego ujawniania informacji przed emisją w przypadku emitentów obligacji wprowadzanych do	N			

	obrotu jako zrównoważone środowiskowo i obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem.				
	2. We wzorach formularzy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wskazuje się, czy emitent zamierza skorzystać z usług kontrolera zewnętrznego oraz ze wspólnego wzoru formularza na potrzeby okresowego ujawniania informacji, o którym mowa w art. 21.	N			
	3. W przypadku emitentów obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo, wzory formularzy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawierają, oprócz wskazania, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, co najmniej następujące elementy, które odzwierciedlają zamiar emitenta w oparciu o dane dostępne w momencie emisji obligacji: a) w przypadku gdy emitent podlega obowiązkowi publikacji planów zgodnie z art. 19a ust. 2 lit. a) ppkt (iii) lub art. 29a ust. 2 lit. a) ppkt (iii) dyrektywy 2013/34/UE lub gdy dobrowolnie publikuje takie plany – sposób, w jaki przychody z obligacji mają przyczynić się do realizacji tych planów; b) w przypadku gdy emitent podlega obowiązkowi ujawnienia informacji zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852 – sposób, w jaki przychody z obligacji mają wnieść wkład w obrót, nakłady inwestycyjne i wydatki operacyjne emitenta zgodne z wymogami w zakresie systematyki; c) minimalny odsetek przychodów z obligacji, który ma być wykorzystany na działalność zrównoważoną środowiskowo zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) 2020/852.	N			
	4. W przypadku emitentów obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem, wzory formularzy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawierają, oprócz wskazania, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, co najmniej następujące elementy, które odzwierciedlają zamiar emitenta w oparciu o dane dostępne w momencie emisji obligacji: a) uzasadnienie, poziom ambicji, istotność i metodykę obliczania kluczowych wskaźników skuteczności działania określonych przez emitenta;	N			

	b) w przypadku gdy emitent podlega obowiązkowi publikacji planów zgodnie z art. 19a ust. 2 lit. a) ppkt (iii) lub art. 29a ust. 2 lit. a) ppkt (iii) dyrektywy 2013/34/UE lub gdy dobrowolnie publikuje takie plany – sposób, w jaki przychody z obligacji mają przyczynić się do realizacji tych planów; c) w stosownych przypadkach sposób, w jaki obligacje są powiązane z obrotem, nakładami inwestycyjnymi i wydatkami operacyjnymi emitenta zgodnymi z wymogami w zakresie systematyki, poprzez zastosowanie rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/2178; d) opis struktury obligacji, w tym mechanizmu korekty kuponu.				
Art. 21	1. Emitenci obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo i obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem mogą okresowo ujawniać informacje po emisji za pomocą wspólnych wzorów formularzy. W przypadku gdy emitent ujawnia okresowo informacje po emisji zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, art. 44 stosuje się do momentu upływu terminu zapadalności obligacji.	N			
	2. W przypadku emitenta obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo, wzory formularzy, o których mowa w ust. 1, obejmują co najmniej następujące elementy: a) w przypadku gdy emitent podlega obowiązkowi publikacji planów zgodnie z art. 19a ust. 2 lit. a) ppkt (iii) lub art. 29a ust. 2 lit. a) ppkt (iii) dyrektywy 2013/34/UE lub gdy dobrowolnie publikuje takie plany – sposób, w jaki przychody z obligacji przyczyniają się do realizacji tych planów; b) w przypadku gdy emitent podlega obowiązkowi ujawnienia informacji zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852 – sposób, w jaki przychody z obligacji wnoszą wkład w obrót, nakłady inwestycyjne i wydatki operacyjne emitenta zgodne z wymogami w zakresie systematyki; c) minimalny odsetek przychodów z obligacji wykorzystany na działalność zrównoważoną				

	środowiskowo zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) 2020/852.				
	3. W przypadku emitenta obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem, wzory formularzy, o których mowa w ust. 1, obejmują co najmniej następujące elementy: a) uzasadnienie, poziom ambicji, istotność i metodykę obliczania kluczowych wskaźników skuteczności działania określonych przez emitenta; b) w przypadku gdy emitent podlega obowiązkowi publikacji planów zgodnie z art. 19a ust. 2 lit. a) ppkt (iii) lub art. 29a ust. 2 lit. a) ppkt (iii) dyrektywy 2013/34/UE lub gdy dobrowolnie publikuje takie plany – sposób, w jaki przychody z obligacji mają przyczynić się do realizacji tych planów; c) w stosownych przypadkach sposób, w jaki przychody z obligacji są powiązane z obrotem, nakładami inwestycyjnymi i wydatkami operacyjnymi emitenta zgodnymi z wymogami w zakresie systematyki, poprzez zastosowanie rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/2178; d) opis struktury obligacji, w tym mechanizmu korekty kuponu.	N			
	4. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 68 do dnia 21 grudnia 2024 r. w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie treści, metodyki i prezentacji informacji, które należy ujawnić we wzorach formularzy, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu. Przy sporządzaniu tego aktu delegowanego, Komisja bierze pod uwagę informacje dotyczące aspektów środowiskowych, społecznych i zarządczych, które należy ujawnić na podstawie innych odpowiednich aktów ustawodawczych, w tym rozporządzenia (UE) 2017/1129, aby uniknąć powielania informacji ujawnianych przez emitentów. Przy sporządzaniu tego aktu delegowanego, Komisja uwzględnia również potrzeby informacyjne uczestników rynku finansowego, którzy podlegają wymogom	N			

	ujawniania informacji określonym w rozporządzeniu (UE) 2019/2088.				
Art. 22	1. Przed podjęciem czynności kontrolerzy zewnętrzni europejskich zielonych obligacji muszą zostać wpisani do rejestru ESMA.	N			
	2. Wpisani do rejestru ESMA kontrolerzy zewnętrzni muszą zawsze spełniać warunki dotyczące wpisu do rejestru określone w art. 23 ust. 2.	N			
	3. Organy kontroli państwowej nie podlegają przepisom tytułów IV i V niniejszego rozporządzenia.	N			
Art. 23	1. Wniosek o wpis do rejestru jako kontrolera zewnętrznego europejskich zielonych obligacji zawiera następujące informacje: a) pełną nazwę wnioskodawcy, adres siedziby statutowej w Unii, stronę internetową wnioskodawcy oraz, w miarę możliwości, identyfikator podmiotu prawnego (LEI); b) imię i nazwisko oraz dane kontaktowe osoby odpowiedzialnej za kontakty; c) formę prawną wnioskodawcy; d) strukturę własnościową wnioskodawcy; e) tożsamość członków kadry kierowniczej najwyższego szczebla i członków organu kierowniczego wnioskodawcy wraz z ich życiorysami przedstawiającymi co najmniej poziom ich kwalifikacji, doświadczenia i wyszkolenia; f) liczbę analityków, pracowników i innych osób bezpośrednio zaangażowanych w czynności w zakresie oceny oraz ich poziom wiedzy, doświadczenia i wyszkolenia zdobytych przed rozpoczęciem i podczas pracy dla wnioskodawcy w ramach przeprowadzania kontroli zewnętrznej lub świadczenia podobnych usług; g) opis procedur i metodyk wdrożonych przez wnioskodawcę w celu sporządzania wyników kontroli; h) zasady ładu korporacyjnego oraz strategie lub procedury wdrożone przez wnioskodawcę w celu wykrywania, eliminowania lub zarządzania oraz ujawniania w przejrzysty sposób wszelkich	N		*[Artykuł ten ma zastosowanie do kontrolerów zewnętrznych, którzy podlegają nadzorowi ESMA. Państwa członkowskie nie są uprawnione do doprecyzowywania kryteriów jakie musza spełniać kontrolerzy zewnętrzni w tym ich kadra kierownicza, tym bardziej, że rozporządzenie wprost wskazuje, że to KE europejska określi regulacyjne standardy techniczne w tym zakresie.]*	

	rzeczywistych lub potencjalnych konfliktów interesów, o których mowa w art. 35; i) w stosownych przypadkach dokumenty i informacje dotyczące wszelkich istniejących lub planowanych ustaleń dotyczących outsourcingu czynności kontrolera zewnętrznego objętych niniejszym rozporządzeniem, w tym informacje na temat podmiotów wykonujących funkcje zlecone w ramach outsourcingu; j) w stosownych przypadkach informacje na temat innej działalności prowadzonej przez wnioskodawcę.				
	2. ESMA wpisuje do rejestru wnioskodawcę jako kontrolera zewnętrznego tylko wówczas, gdy spełnione są następujące warunki: a) kadra kierownicza najwyższego szczebla i członkowie organu kierowniczego wnioskodawcy: a) cieszą się wystarczająco dobrą opinią; b) posiadają odpowiednie umiejętności, aby zapewnić wykonywanie przez wnioskodawcę zadań wymaganych od kontrolerów zewnętrznych na podstawie niniejszego rozporządzenia; c) posiadają odpowiednie kwalifikacje zawodowe; d) posiadają stosowne doświadczenie w zakresie czynności takich jak zapewnianie jakości, kontrola jakości, przeprowadzanie kontroli przedemisyjnych i poemisyjnych oraz kontroli sprawozdań dotyczących wpływu, wydawanie zewnętrznych opinii na temat dostosowania lub usługi finansowe; b) liczba analityków, pracowników i innych osób bezpośrednio zaangażowanych w czynności w zakresie oceny dokonywane przez wnioskodawcę oraz ich poziom wiedzy, doświadczenia i wyszkolenia są odpowiednie, aby wnioskodawca mógł wykonywać zadania wymagane od kontrolerów zewnętrznych na podstawie niniejszego rozporządzenia;	N			

	c) zasady wewnętrzne wnioskodawcy wprowadzone w celu zapewnienia zgodności z rozdziałem 2 niniejszego tytułu są odpowiednie i skuteczne. Przy ocenie warunków określonych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, ESMA może wziąć pod uwagę, czy wnioskodawca, w przypadku gdy świadczył usługi zgodnie z art. 69 i 70, dołożył najlepszych starań, aby spełnić wymogi określone w art. 24–38. W tym celu ESMA może zażądać od wnioskodawcy przedłożenia niezbędnych informacji.				
	3. W terminie 20 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku ESMA sprawdza jego kompletność. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, ESMA informuje o tym wnioskodawcę i wyznacza termin, w którym wnioskodawca ma przedłożyć dodatkowe informacje. Jeżeli wniosek jest kompletny, ESMA informuje o tym wnioskodawcę.	N			
	4. W terminie 45 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnego wniosku ESMA wpisuje wnioskodawcę do rejestru lub odmawia wpisu. ESMA może przedłużyć termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, o 15 dni roboczych, jeżeli wnioskodawca zamierza skorzystać z outsourcingu w przypadku niektórych czynności w zakresie kontroli zewnętrznej.	N			
	5. ESMA powiadamia wnioskodawcę na piśmie o wpisaniu go do rejestru jako kontrolera zewnętrznego lub o odmowie wpisu. Decyzja o wpisie lub odmowie wpisu wnioskodawcy zawiera uzasadnienie i staje się skuteczna piątego dnia roboczego od jej wydania.	N			
	6. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i b). ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 21 grudnia 2024 r. Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych	N			

	standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
	7. ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających standardowe formularze, wzory i procedury na potrzeby przedkładania informacji, o których mowa w ust. 1. Przy opracowywaniu projektów wykonawczych standardów technicznych, ESMA uwzględnia cyfrowe środki wpisywania do rejestru. ESMA przedkłada Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 21 grudnia 2024 r. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	N			
Art. 24	1. Kontroler zewnętrzny powiadamia ESMA o wszelkich istotnych zmianach w informacjach przekazanych zgodnie z art. 23 ust. 1, zanim takie zmiany zostaną wdrożone. Jeżeli ESMA wyraża sprzeciw wobec takich istotnych zmian, informuje o tym kontrolera zewnętrznego w terminie 45 dni roboczych od powiadomienia o tych zmianach, podając powody sprzeciwu. Zmiany, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, nie mogą zostać wdrożone, jeżeli ESMA wyrazi sprzeciw wobec nich w tym terminie.	N			
	2. ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających standardowe formularze, wzory i procedury na potrzeby przedkładania informacji, o których mowa w ust. 1. Przy opracowywaniu projektów wykonawczych standardów technicznych, ESMA uwzględnia cyfrowe środki wpisywania do rejestru. ESMA przedkłada Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 21 grudnia 2025 r. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których	N			

	mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 25	Wnioskodawca składa wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 23, w jednym z języków urzędowych instytucji Unii. Rozporządzenie nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. stosuje się odpowiednio do wszelkiej innej komunikacji między ESMA a wnioskodawcą i jego pracownikami.	N			
Art. 26	1. Kontrolerzy zewnętrzni stosują odpowiednie systemy, zasoby i procedury w celu wypełnienia obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.	N			
	2. Co najmniej raz w roku kontrolerzy zewnętrzni monitorują i oceniają adekwatność i skuteczność swoich systemów, zasobów i procedur ustanowionych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz podejmują odpowiednie środki w celu wyeliminowania wszelkich niedociągnięć w tym zakresie.	N			
	3. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria dokonywania oceny odpowiedniości, adekwatności i skuteczności stosowanych przez kontrolerów zewnętrznych systemów, zasobów i procedur, o których mowa w ust. 1 i 2. ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 21 grudnia 2025 r. Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	N			
Art. 27	1. Kadra kierownicza najwyższego szczebla i członkowie organu kierowniczego kontrolera zewnętrznego odpowiednio zapewniają lub nadzorują następujące elementy: a) prawidłowe i ostrożne zarządzanie kontrolerem zewnętrznym; b) niezależność czynności w zakresie oceny; c) właściwą identyfikację, eliminowanie lub zarządzanie oraz ujawnianie w przejrzysty sposób	N			

	wszelkich rzeczywistych lub potencjalnych konfliktów interesów; d) przestrzeganie przez kontrolera zewnętrznego w każdym czasie przepisów niniejszego rozporządzenia.				
	2. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria dokonywania oceny prawidłowego i ostrożnego zarządzania kontrolerem zewnętrznym, o którym mowa w ust. 1 lit. a), oraz zarządzania konfliktami interesów, o którym mowa w ust. 1 lit. c). ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 21 grudnia 2024 r. Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	N			
Art. 28	1. Kontrolerzy zewnętrzni zapewniają, aby ich analitycy i pracownicy oraz wszelkie inne osoby fizyczne, których usługi pozostają do ich dyspozycji lub pod ich kontrolą, i którzy są bezpośrednio zaangażowani w czynności w zakresie oceny, posiadali wiedzę, doświadczenie i wyszkolenie, które są niezbędne do wykonywania powierzonych im zadań.	N			
	2. Kontrolerzy zewnętrzni zapewniają, aby osoby, o których mowa w ust. 1, nie mogły inicjować negocjacji ani uczestniczyć w negocjacjach dotyczących opłat lub płatności z żadnym ocenianym podmiotem, powiązaną z nim osobą trzecią ani inną osobą bezpośrednio lub pośrednio związaną z ocenianym podmiotem przez kontrolę.	N			
	3. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria dokonywania oceny odpowiedniości wiedzy, doświadczenia i wyszkolenia osób, o których mowa w ust. 1. ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 21 grudnia 2024 r.	N			

	Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 29	1. Kontrolerzy zewnętrzni ustanawiają i utrzymują stałą, niezależną i skuteczną komórkę ds. zgodności na potrzeby czynności dokonywanych na podstawie niniejszego rozporządzenia.	N			
	2. Kontrolerzy zewnętrzni zapewniają, aby komórka ds. zgodności spełniała poniższe wymogi: a) posiadała uprawnienia umożliwiające właściwe i niezależne wykonywanie jej obowiązków; b) posiadała niezbędne zasoby i wiedzę ekspercką oraz dostęp do wszystkich istotnych informacji; c) nie monitorowała ani nie oceniała własnych czynności; d) nie otrzymywała wynagrodzenia w związku z wynikami działalności kontrolera zewnętrznego.	N			
	3. Ustalenia poczynione przez komórkę ds. zgodności udostępnia się organowi nadzorczemu lub organowi administracyjnemu kontrolera zewnętrznego.	N		*[Zgodnie z wcześniejszymi wyjaśnieniami - kontrolerzy zewnętrzni podlegają nadzorowi ESMA wszelkie doprecyzowania w tym zakresie mogłyby naruszać uprawnienia nadzorcze ESMA co do sprawowanego nadzoru.]*	
	4. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria dokonywania oceny, czy komórka ds. zgodności posiada uprawnienia umożliwiające właściwie i niezależnie wykonywanie jej obowiązków, o których mowa w ust. 2 lit. a), oraz kryteria dokonywania oceny, czy komórka ds. zgodności posiada niezbędne zasoby i wiedzę ekspercką oraz dostęp do wszystkich istotnych informacji, o których mowa w ust. 2 lit. b). ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 21 grudnia 2025 r. Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie	N			

	pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 30	1. Kontrolerzy zewnętrzni przyjmują i wdrażają wewnętrzne zasady i procedury należytej staranności, które zapewniają, aby ich interesy gospodarcze nie wpływały na niezależność ani dokładność czynności w zakresie oceny.	N			
	2. Kontrolerzy zewnętrzni przyjmują i wdrażają odpowiednie procedury administracyjne i księgowe, mechanizmy kontroli wewnętrznej oraz skuteczne rozwiązania w zakresie kontroli i zabezpieczeń systemów przetwarzania informacji.	N			
	3. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria dokonywania oceny odpowiedniości procedur administracyjnych i księgowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej, a także skuteczności rozwiązań w zakresie kontroli i zabezpieczeń systemów przetwarzania informacji, o których mowa w ust. 2. ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 21 grudnia 2025 r. Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	N			
Art. 31	1. Kontrolerzy zewnętrzni przyjmują i wdrażają środki zapewniające, aby wyrażona w wyniku prowadzonych przez nich kontroli opinia oparta była na dogłębnej analizie wszystkich dostępnych im informacji, które zgodnie z metodyką kontrolerów zewnętrznych są istotne dla dokonywanej przez nich analizy.	N			
	2. Kontrolerzy zewnętrzni podają do wiadomości publicznej najważniejsze etapy ich rozumowania prowadzące do wyciągnięcia wniosków z poszczególnych kontroli.	N			

	3. Dokonując kontroli, kontrolerzy zewnętrzni korzystają z informacji o wystarczającej jakości, pochodzących z wiarygodnych źródeł.	N			
	4. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria dokonywania oceny, czy informacje, o których mowa w ust. 3, są wystarczającej jakości oraz czy źródła, o których mowa w tym ustępie, są wiarygodne. ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 21 grudnia 2025 r. Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	N			
Art. 32	1. Kontrolerzy zewnętrzni, którzy dowiedzą się o błędach w swojej metodyce dokonywania oceny lub w jej stosowaniu, mających istotny wpływ na kontrolę, natychmiast powiadamiają o tych błędach ESMA i emitentów odpowiednich europejskich zielonych obligacji oraz wyjaśniają je.	N			
	2. Kontrolerzy zewnętrzni szybko usuwają błędy i jak najszybciej publikują na swoich stronach internetowych błędy, o których mowa w ust. 1, oraz, w stosownych przypadkach, zmienione i poprawione wyniki kontroli. W takich zmienionych dokumentach podaje się uzasadnienie zmian.	N			
Art. 33	1. Kontrolerzy zewnętrzni, którzy zlecają na zasadzie outsourcingu dostawcom usług będącym osobami trzecimi czynności w zakresie oceny, zapewniają, aby każdy taki dostawca usług będący osobą trzecią dysponował zdolnościami i możliwościami pozwalającymi na rzetelne i profesjonalne wykonanie tych czynności w zakresie oceny. Tacy kontrolerzy zewnętrzni zapewniają również, aby outsourcing nie wpływał w sposób istotny na jakość ich kontroli wewnętrznej ani na zdolność ESMA do sprawowania	N			

	nadzoru nad przestrzeganiem przez tych kontrolerów zewnętrznych przepisów niniejszego rozporządzenia.				
	2. Kontrolerzy zewnętrzni nie mogą zlecać na zasadzie outsourcingu wszystkich swoich czynności w zakresie oceny ani zadań swojej komórki ds. zgodności.	N			
	3. Kontrolerzy zewnętrzni powiadamiają ESMA o czynnościach w zakresie oceny, które zamierzają zlecić na zasadzie outsourcingu, w tym doprecyzowują poziom zasobów ludzkich i technicznych potrzebnych do wykonania każdej z tych czynności oraz powody takiego zlecenia na zasadzie outsourcingu.	N			
	4. Kontrolerzy zewnętrzni zlecający na zasadzie outsourcingu czynności w zakresie oceny zapewniają, aby takie zlecenie na zasadzie outsourcingu nie ograniczało ani nie osłabiało zdolności członków kadry kierowniczej najwyższego szczebla lub organu zarządzającego kontrolera zewnętrznego do wykonywania ich funkcji lub ich zadań.	N			
	5. Kontrolerzy zewnętrzni zapewniają, aby dostawcy usług będący osobami trzecimi współpracowali z ESMA i stosowali się do wniosków nadzorczych ESMA w związku z czynnościami w zakresie oceny zlecanymi na zasadzie outsourcingu.	N			
	6. Kontrolerzy zewnętrzni pozostają odpowiedzialni za czynności zlecone na zasadzie outsourcingu i wprowadzają środki w celu zapewnienia: a) oceny, czy dostawca usług będący osobą trzecią wykonuje czynności w zakresie oceny zlecone na zasadzie outsourcingu w sposób skuteczny i zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii i prawem krajowym oraz wymogami regulacyjnymi oraz czy w odpowiedni sposób usuwa stwierdzone uchybienia; b) identyfikacji potencjalnego ryzyka związanego z czynnościami w zakresie oceny zleconymi na zasadzie outsourcingu; c) odpowiedniego okresowego monitorowania czynności w zakresie oceny zleconych na zasadzie outsourcingu;	N			

	d) odpowiednich procedur kontrolnych w odniesieniu do czynności w zakresie oceny zleconych na zasadzie outsourcingu, w tym skutecznego nadzorowania tych czynności i potencjalnego ryzyka związanego z dostawcą usług będącym osobą trzecią; e) odpowiedniej ciągłości działań w zakresie czynności zleconych na zasadzie outsourcingu. Do celów akapitu pierwszego lit. e) kontrolerzy zewnętrzni uzyskują informacje na temat rozwiązań zapewniających ciągłość działań stosowanych przez dostawców usług będących osobami trzecimi, oceniają jakość tych rozwiązań oraz, w razie konieczności, zwracają się o poprawienie tych rozwiązań.				
	7. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria: a) dokonywania oceny, czy dostawcy usług będący osobami trzecimi dysponują zdolnościami i możliwościami pozwalającymi im na rzetelne i profesjonalne wykonywanie czynności w zakresie oceny; oraz b) mające na celu zapewnienie, aby wykonywanie czynności w zakresie oceny nie wpływało w sposób istotny na jakość kontroli wewnętrznej realizowanej przez kontrolerów zewnętrznych ani na zdolność ESMA do sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przez kontrolerów zewnętrznych przepisów niniejszego rozporządzenia. ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 21 grudnia 2024 r. Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	N			
Art. 34	1. Kontrolerzy zewnętrzni prowadzą stosowne rejestry następujących elementów: a) tożsamości osób uczestniczących w ustalaniu i zatwierdzaniu wyników kontroli oraz daty podjęcia decyzji o zatwierdzeniu wyników kontroli;	N			

	b) dokumentacji dotyczącej ustalonych procedur i metodyk stosowanych przez kontrolerów zewnętrznych do prowadzenia kontroli i sporządzania wyników kontroli; c) dokumentów wewnętrznych, w tym informacji niepublicznych i dokumentów roboczych, wykorzystanych jako podstawa wszelkich opublikowanych wyników kontroli; d) sprawozdań z procedur i środków wdrażanych przez kontrolerów zewnętrznych w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem; e) kopii wewnętrznej i zewnętrznej korespondencji dotyczącej czynności w zakresie oceny, w tym korespondencji elektronicznej, otrzymywanej i wysyłanej przez kontrolera zewnętrznego i jego pracowników; f) dokumentacji zawierającej ocenę przedumowną, o której mowa w art. 35 ust. 2.				
	2. Rejestry i dokumenty, o których mowa w ust. 1, przechowuje się co najmniej przez pięć lat od upływu terminu zapadalności danej obligacji i udostępnia się ESMA na jej wniosek.	N			
	3. W przypadku gdy ESMA cofnęła wpis do rejestru kontrolera zewnętrznego zgodnie z art. 59 ust. 1, kontroler zewnętrzny zapewnia przechowywanie tych rejestrów i dokumentów przez kolejne pięć lat. Rejestry i dokumenty, w których określono odpowiednie prawa i obowiązki kontrolera zewnętrznego i emitenta europejskiej zielonej obligacji na podstawie umowy o świadczenie usług w zakresie oceny, przechowuje się przez okres trwania stosunku umownego z tym emitentem.	N			
Art. 35	1. Kontrolerzy zewnętrzni identyfikują, eliminują lub zarządzają oraz ujawniają w przejrzysty sposób w wynikach kontroli wszelkie rzeczywiste lub potencjalne konflikty interesów, które dotyczą: a) ich analityków lub pracowników; b) akcjonariuszy posiadających co najmniej 10 % kapitału lub praw głosu kontrolerów zewnętrznych lub w przedsiębiorstwie, które jest uprawnione do	N			

	sprawowania kontroli lub wywierania dominującego wpływu na kontrolerów zewnętrznych; c) osób pozostających w stosunku umownym z kontrolerami zewnętrznymi i bezpośrednio zaangażowanych w czynności w zakresie oceny; lub d) osób zatwierdzających wyniki kontroli.				
	2. Kontroler zewnętrzny, przed zawarciem z emitentem umowy o świadczenie usług, dokonuje oceny przedumownej, aby sprawdzić, czy istnieje rzeczywisty lub potencjalny konflikt interesów, i sporządza dokumentację tej oceny. Kontroler zewnętrzny aktualizuje ocenę przedumowną i związaną z nią dokumentację w przypadku istotnej zmiany ryzyka konfliktu interesów po zawarciu umowy między kontrolerem zewnętrznym a emitentem. Kontroler zewnętrzny nie przeprowadza kontroli, jeżeli stwierdzi, że istnieje rzeczywisty konflikt interesów i nie jest w stanie wdrożyć środków mających na celu wyeliminowanie tego konfliktu interesów lub zarządzanie nim.	N			
	3. Opłaty pobierane przez kontrolerów zewnętrznych za usługi związane z oceną nie mogą zależeć od wyniku kontroli ani od żadnego innego wyniku lub rezultatu wykonanej pracy.	N			
	4. Analitycy, pracownicy kontrolera zewnętrznego oraz inne osoby pozostające w stosunku umownym z kontrolerami zewnętrznymi i bezpośrednio zaangażowane w czynności w zakresie oceny są zobowiązani do zachowania tajemnicy zawodowej.	N			
	5. Kontrolerzy zewnętrzni zapewniają, aby ich analitycy i pracownicy lub inne osoby fizyczne pozostające w stosunku umownym z kontrolerami zewnętrznymi i bezpośrednio zaangażowane w czynności w zakresie oceny spełniali następujące warunki: a) podejmowali wszelkie uzasadnione środki w celu ochrony majątku i rejestrów znajdujących się w posiadaniu kontrolera zewnętrznego przed oszustwem, kradzieżą lub użyciem niezgodnym z przeznaczeniem, z uwzględnieniem charakteru,	N			

	zakresu i złożoności jego działalności gospodarczej oraz charakteru i zakresu prowadzonych przez niego czynności w zakresie oceny; b) nie ujawniali informacji na temat kontroli ani możliwych przyszłych kontroli innym stronom niż emitenci, którzy zwrócili się z wnioskiem o dokonanie oceny przez kontrolera zewnętrznego; c) nie wykorzystywali ani nie przekazywali informacji poufnych w żadnym innym celu niż na potrzeby czynności w zakresie oceny.				
Art. 36	Kontrolerzy zewnętrzni świadczący inne usługi niż czynności w zakresie oceny zapewniają, aby te inne usługi nie powodowały konfliktu interesów z ich czynnościami w zakresie oceny europejskich zielonych obligacji. W prowadzonych przez siebie kontrolach ujawniają oni wszelkie inne usługi świadczone na rzecz ocenianego podmiotu lub powiązanych osób trzecich.	N			
Art. 37	Kontrolerzy zewnętrzni nie mogą w ramach prowadzonych przez siebie kontroli powoływać się na ESMA ani żaden właściwy organ w sposób, który mógłby wskazywać lub sugerować, że ESMA lub jakikolwiek właściwy organ zatwierdza lub aprobuje taką kontrolę lub jakiekolwiek działania czynności kontrolera zewnętrznego w zakresie oceny.	N			
Art. 38	1. Kontrolerzy zewnętrzni publikują i nieodpłatnie udostępniają na swoich stronach internetowych następujące dokumenty: a) w rozsądnym terminie przed emisją danej obligacji – sporządzone przez siebie wyniki kontroli przedemisyjnych; b) niezwłocznie po zakończeniu oceny sprawozdań z alokacji przez kontrolera zewnętrznego – sporządzone przez siebie wyniki kontroli poemisyjnych; c) niezwłocznie po dokonaniu przez kontrolera zewnętrznego oceny sprawozdań dotyczących wpływu – sporządzone przez siebie wyniki kontroli sprawozdań dotyczących wpływu.	N			

	2. Wyniki kontroli pozostają publicznie dostępne na stronie internetowej kontrolera zewnętrznego co najmniej do upływu terminu zapadalności danej obligacji.	N			
	3. Kontrolerzy zewnętrzni, którzy podejmują decyzję o zaprzestaniu przeprowadzania kontroli, podają powody takiej decyzji na swoich stronach internetowych niezwłocznie po jej podjęciu.	N			
Art. 39	1. Kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego może świadczyć usługi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na rzecz emitentów europejskich zielonych obligacji, jeżeli jest wpisany do rejestru kontrolerów zewnętrznych z państw trzecich prowadzonego przez ESMA zgodnie z art. 67.	N			
	2. ESMA wpisuje do rejestru kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego, który złożył wniosek o świadczenie usług kontrolera zewnętrznego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w całej Unii zgodnie z ust. 1 (zwanego dalej „składającym wniosek kontrolerem zewnętrznym z państwa trzeciego") wyłącznie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki: a) Komisja przyjęła decyzję na podstawie art. 40 ust. 1; b) składający wniosek kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego jest wpisany do rejestru lub posiada uprawnienia do świadczenia usług kontroli zewnętrznej, które mają być świadczone w Unii, i podlega skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa zapewniającym pełną zgodność z wymogami mającymi zastosowanie w tym państwie trzecim; c) ustalenia dotyczące współpracy zostały dokonane na podstawie art. 40 ust. 3.	N			
	3. W przypadku gdy kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego jest wpisany do rejestru zgodnie z niniejszym artykułem, nie można nakładać na niego żadnych dodatkowych wymogów w odniesieniu do spraw uregulowanych niniejszym rozporządzeniem.	N			
	4. Składający wniosek kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego składa swój wniosek do ESMA z wykorzystaniem formularzy i wzorów, o których mowa	N			

	w art. 23 ust. 7, po przyjęciu przez Komisję decyzji, o której mowa w art. 40 ust. 1, w odniesieniu do państwa trzeciego, w którym składający wniosek kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego jest wpisany do rejestru lub posiada uprawnienia.				
	5. Składający wniosek kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego przekazuje ESMA wszystkie informacje, które są niezbędne do wpisania go do rejestru.	N			
	6. W terminie 20 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku ESMA sprawdza jego kompletność. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, ESMA informuje o tym składającego wniosek kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego i wyznacza termin, w którym składający wniosek kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego ma przekazać dodatkowe informacje. Jeżeli wniosek jest kompletny, ESMA informuje o tym składającego wniosek kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego.	N			
	7. W terminie 45 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnego wniosku ESMA wpisuje składającego wniosek kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego do rejestru lub odmawia wpisu. ESMA może przedłużyć termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, o 15 dni roboczych, jeżeli składający wniosek kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego zamierza skorzystać z outsourcingu w przypadku niektórych czynności w zakresie kontroli zewnętrznej.	N			
	8. ESMA powiadamia na piśmie składającego wniosek kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego o wpisaniu go do rejestru lub o odmowie wpisu. Taka decyzja o wpisie lub odmowie wpisu składającego wniosek kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego zawiera uzasadnienie i staje się skuteczna piątego dnia roboczego od jej wydania.	N			
	9. Przed rozpoczęciem świadczenia jakichkolwiek usług na rzecz emitentów europejskich zielonych obligacji mających siedzibę w Unii, kontrolerzy zewnętrzni z	N			

	państw trzecich deklarują poddanie wszelkich sporów związanych z tymi usługami jurysdykcji sądu państwa członkowskiego lub trybunału arbitrażowego z siedzibą w państwie członkowskim.				
Art. 40	1. Komisja może przyjąć w odniesieniu do państwa trzeciego decyzję stanowiącą, że ramy prawne i nadzorcze tego państwa trzeciego zapewniają, aby: a) kontrolerzy zewnętrzni wpisani do rejestru lub posiadający uprawnienia w tym państwie trzecim spełniali prawnie wiążące wymogi w zakresie organizacji i prowadzenia działalności o skutku równoważnym z wymogami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu i w przepisach wykonawczych przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia; b) ramy prawne tego państwa trzeciego ustanawiały skuteczny równoważny system uznawania kontrolerów zewnętrznych wpisanych do rejestru lub posiadających uprawnienia zgodnie z prawem tego państwa trzeciego.	N			
	2. Komisja może uznać, że ramy organizacyjne i ramy prowadzenia działalności państwa trzeciego mają skutek równoważny z wymogami niniejszego rozporządzenia, jeżeli w tych ramach podmioty świadczące usługi kontroli zewnętrznej podlegają: a) wymogowi wpisania do rejestru lub posiadania uprawnień oraz bieżącemu skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa; b) odpowiednim wymogom organizacyjnym w obszarze funkcji kontroli wewnętrznej; c) odpowiednim zasadom prowadzenia działalności gospodarczej.	N			
	3. ESMA dokonuje ustaleń dotyczących współpracy z odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich, których ramy prawne i nadzorcze zostały uznane za faktycznie równoważne zgodnie z ust. 1. W ramach takich ustaleń określa się: a) mechanizm wymiany informacji między ESMA a właściwymi organami odpowiednich państw trzecich, obejmujący dostęp do wszystkich	N			

	informacji, jakich zażąda ESMA, dotyczących kontrolerów zewnętrznych z państw trzecich, którzy zostali wpisani do rejestru lub posiadają uprawnienia w państwach trzecich; b) mechanizm natychmiastowego powiadamiania ESMA w przypadku, gdy właściwy organ państwa trzeciego uzna, że kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego podlegający jego nadzorowi i wpisany przez ESMA do rejestru, o którym mowa w art. 67, narusza warunki wpisania do rejestru lub korzystania z posiadanych uprawnień lub obowiązujące przepisy; c) procedury dotyczące koordynacji działalności nadzorczej, w tym, w stosownych przypadkach, kontroli na miejscu.				
	4. Kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego mający siedzibę w państwie, którego ramy prawne i nadzorcze uznano za faktycznie równoważne zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, i który został wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 67, może świadczyć usługi stanowiące przedmiot wpisu do rejestru na rzecz emitentów europejskich zielonych obligacji w całej Unii.	N			
	5. Kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego nie może korzystać z praw przysługujących mu na podstawie art. 39, jeżeli Komisja odwoła swoją decyzję, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w odniesieniu do tego państwa trzeciego.	N			
Art. 41	1. ESMA cofa wpis do rejestru kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego, usuwając go z rejestru, o którym mowa w art. 67, jeżeli ma uzasadnione, oparte na udokumentowanych dowodach podstawy, aby sądzić, że podczas świadczenia usług na podstawie niniejszego rozporządzenia w Unii kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego: a) działa w sposób, który jawnie szkodzi interesom inwestorów lub prawidłowemu funkcjonowaniu rynków; lub b) poważnie naruszył przepisy ustawowe i wykonawcze mające do niego zastosowanie w danym państwie trzecim, na podstawie których Komisja przyjęła decyzję na podstawie art. 40 ust. 1.	N			

	2. ESMA podejmuje decyzję na podstawie ust. 1 po: a) przekazaniu sprawy do organu nadzoru danego państwa trzeciego, który następnie nie podjął środków niezbędnych do ochrony inwestorów oraz prawidłowego funkcjonowania rynków Unii lub nie zdołał wykazać, że dany kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego spełnia wymogi mające do niego zastosowanie w tym państwie trzecim; oraz b) poinformowaniu organu nadzorczego danego państwa trzeciego o swoim zamiarze cofnięcia wpisu do rejestru kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego co najmniej 30 dni przed jego cofnięciem.	N			
	3. ESMA niezwłocznie informuje Komisję o decyzji wydanej na podstawie ust. 1 i ogłasza decyzję na swojej stronie internetowej.	N			
	4. W przypadku cofnięcia wpisu do rejestru kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego Komisja ocenia, czy w odniesieniu do danego państwa trzeciego nadal spełnione są warunki, na podstawie których wydana została decyzja na podstawie art. 40 ust. 1.	N			
Art. 42	1. Do momentu wydania decyzji na podstawie art. 40 ust. 1 kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego może świadczyć usługi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, pod warunkiem że zostanie uznany przez ESMA zgodnie z niniejszym artykułem.	N			
	2. Kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego zamierzający uzyskać uznanie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu (zwany dalej „ubiegającym się o uznanie kontrolerem zewnętrznym z państwa trzeciego”), musi spełniać wymogi określone w art. 23–38 i art. 54–56.	N			
	3. Ubiegający się o uznanie kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego musi mieć przedstawiciela prawnego z siedzibą w Unii. Ten przedstawiciel prawny: a) odpowiada, wraz z ubiegającym się o uznanie kontrolerem zewnętrznym z państwa trzeciego, za zapewnienie, by świadczenie usług na podstawie niniejszego rozporządzenia przez ubiegającego się o	N			

	uznanie kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego spełniało wymogi, o których mowa w ust. 2, i w tym zakresie odpowiada przed ESMA za działania w Unii ubiegającego się o uznanie kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego; b) działa w imieniu ubiegającego się o uznanie kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego jako główny punkt kontaktowy z ESMA i wszelkimi innymi osobami w Unii w zakresie obowiązków kontrolera zewnętrznego wynikających z niniejszego rozporządzenia; oraz c) posiada wystarczającą wiedzę, wiedzę ekspercką i zasoby, aby wypełnić swoje obowiązki wynikające z niniejszego ustępu.				
	4. Wniosek o uznanie przez ESMA, o którym mowa w ust. 1, zawiera wszelkie informacje niezbędne do stwierdzenia przez ESMA, że ubiegający się o uznanie kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego dokonał wszystkich niezbędnych przygotowań w celu spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz, w stosownych przypadkach, wskazuje się w nim właściwy organ odpowiedzialny za nadzór w państwie trzecim nad ubiegającym się o uznanie kontrolerem zewnętrznym z państwa trzeciego.	N			
	5. W terminie 30 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku o uznanie, ESMA sprawdza jego kompletność. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, ESMA informuje o tym ubiegającego się o uznanie kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego i wyznacza termin, w którym ubiegający się o uznanie kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego ma przedłożyć dodatkowe informacje. Jeżeli wniosek jest kompletny, ESMA informuje o tym ubiegającego się o uznanie kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego.	N			
	6. W terminie 45 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnego wniosku o uznanie ESMA sprawdza, czy wymogi określone w ust. 2 i 3 zostały spełnione. ESMA może przedłużyć termin, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, o 15 dni roboczych, jeżeli ubiegający się o uznanie kontroler	N			

	zewnętrzny z państwa trzeciego zamierza skorzystać z outsourcingu w przypadku niektórych czynności w zakresie kontroli zewnętrznej.				
	7. ESMA powiadamia na piśmie ubiegającego się o uznanie kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego o swojej decyzji o uznaniu lub odmowie uznania kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego. Decyzja o uznaniu lub odmowie uznania kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego zawiera uzasadnienie i staje się skuteczna piątego dnia roboczego od jej wydania.	N			
	8. ESMA zawiesza lub, w stosownych przypadkach, cofa uznanie udzielone zgodnie z ust. 7, jeżeli ma uzasadnione, oparte na udokumentowanych dowodach podstawy, aby sądzić, że kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego działa ze szkodą dla interesów odbiorców jego usług lub prawidłowego funkcjonowania rynków lub poważnie naruszył niniejsze rozporządzenie lub złożył fałszywe oświadczenia, lub zastosował jakiekolwiek inne środki niezgodne z prawem, aby uzyskać uznanie.	N			
	9. ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających informacje zawarte we wniosku, o którym mowa w ust. 4, oraz jego formę i treść. ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 21 grudnia 2025 r. Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	N			
Art. 43	1. Kontroler zewnętrzny z siedzibą w Unii, który został wpisany do rejestru zgodnie z art. 23, może zwrócić się do ESMA o zgodę na zatwierdzenie usług świadczonych na bieżąco przez kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego w Unii, pod warunkiem że: a) kontroler zewnętrzny sprawdził i jest w stanie na bieżąco wykazać przed ESMA, że świadczenie usług na podstawie niniejszego rozporządzenia przez kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego spełnia	N			

	wymogi co najmniej tak samo rygorystyczne jak wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu; b) kontroler zewnętrzny dysponuje wiedzą ekspercką niezbędną do skutecznego monitorowania działalności związanej ze świadczeniem usług na podstawie niniejszego rozporządzenia przez kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego oraz do zarządzania związanym z nią ryzykiem; c) z usług kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego korzysta się z któregokolwiek z następujących obiektywnych powodów: (i) specyfika bazowych rynków lub inwestycji; (ii) bliskość kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego do rynków państw trzecich lub emitentów lub inwestorów z państw trzecich; (iii) wiedza ekspercka kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego w zakresie świadczenia usług kontroli zewnętrznej lub konkretnych rynków lub inwestycji.				
	2. Kontroler zewnętrzny składający wniosek, o którym mowa w ust. 1 (zwany dalej „zatwierdzającym kontrolerem zewnętrznym"), przekazuje wszelkie informacje niezbędne do stwierdzenia przez ESMA, że w momencie składania wniosku spełnione zostały wszystkie warunki, o których mowa w tym ustępie.	N			
	3. W terminie 20 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, ESMA sprawdza jego kompletność. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, ESMA informuje o tym zatwierdzającego kontrolera zewnętrznego i wyznacza termin, w którym zatwierdzający kontroler zewnętrzny ma przedłożyć dodatkowe informacje. Jeżeli wniosek jest kompletny, ESMA informuje o tym zatwierdzającego kontrolera zewnętrznego. W terminie 45 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnego wniosku ESMA rozpatruje ten wniosek i wydaje decyzję o udzieleniu zgody na zatwierdzenie albo o odmowie udzielenia zgody na zatwierdzenie. ESMA powiadamia zatwierdzającego kontrolera zewnętrznego o	N			

	swojej decyzji. Decyzja ta zawiera uzasadnienie i staje się skuteczna piątego dnia roboczego od jej wydania.				
	4. Usługi świadczone na podstawie niniejszego rozporządzenia przez kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego, którego usługi zostały zatwierdzone, uznaje się za usługi świadczone przez zatwierdzającego kontrolera zewnętrznego. Zatwierdzający kontroler zewnętrzny nie może wykorzystywać zatwierdzenia w celu uniknięcia spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia.	N			
	5. Zatwierdzający kontroler zewnętrzny ponosi pełną odpowiedzialność za usługi świadczone na podstawie niniejszego rozporządzenia przez kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego, którego usługi zostały zatwierdzone, oraz za przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia.	N			
	6. W przypadku gdy ESMA ma uzasadnione powody, aby uznać, że warunki określone w ust. 1 nie są już spełnione, ma prawo żądać od zatwierdzającego kontrolera zewnętrznego zaprzestania zatwierdzania.	N			
	7. Zatwierdzający kontroler zewnętrzny publikuje informacje, o których mowa w art. 38, na swojej stronie internetowej.	N			
	8. Zatwierdzający kontroler zewnętrzny co roku przedstawia ESMA sprawozdanie dotyczące usług, które zatwierdził w ciągu poprzednich 12 miesięcy.	N			
Art. 44	1. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego wyznaczony na podstawie art. 31 rozporządzenia (UE) 2017/1129 nadzoruje:	T	Art. 8 pkt 1 (w art. 1 dodano pkt 17)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 i 17 w brzmieniu: (…) 17) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2631 z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie europejskich zielonych obligacji oraz opcjonalnego ujawniania informacji na temat obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone	

				środowiskowo i obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem (Dz. Urz. UE L 2023/2631 z 30.11.2023, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/2631", z wyłączeniem emitentów europejskich zielonych obligacji będących emitentami papierów wartościowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b oraz d rozporządzenia 2017/1129."; 	
	a) emitentów europejskich zielonych obligacji w zakresie wypełniania przez nich obowiązków wynikających z tytułu II rozdział 2 oraz z art. 18 i 19;	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zq ust. 1 pkt 1-3)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: (…) 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d Nadzór nad emitentami europejskich zielonych obligacji Art. 18zq. 1. Komisja może przeprowadzać kontrolę: 1) emitenta europejskich zielonych obligacji w zakresie wypełniania obowiązków wynikających z przepisów tytułu II rozdziału 2 rozporządzenia 2023/2631; 2) jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia 2017/2402, która emituje obligacje sekurytyzacyjne w rozumieniu art. 2 pkt 22 rozporządzenia 2023/2631 mające oznakowanie „europejska zielona obligacja" lub „EuGB", w zakresie wypełniania obowiązków wynikających z art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 i art. 19 rozporządzenia 2023/2631; 3) jednostki inicjującej w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2017/2402 w zakresie wypełniania obowiązków wynikających z przepisów tytułu II rozdziału 2, art. 18 i art. 19 rozporządzenia 2023/2631 – w przypadku gdy korzysta ona ze środków pochodzących z emisji obligacji sekurytyzacyjnych, o których mowa w art. 2 pkt 22 rozporządzenia 2023/2631 mających oznakowanie „europejska zielona obligacja" lub „EuGB";	***Wyjaśnienia**:* *Art. 44 ust. 1 lit. a dotyczy zarówno emitentów zwykłych obligacji jak i sekurytyzacyjnych (patrz art. 16 ust. 2). Stąd w art. 44 ust. 1 lit. a zostały zawarte odwołania do art. 18 i 19, które dotyczą wyłącznie obligacji sekurytyzacyjnych emitowanych przez SSPE (jednostka inicjująca nie emituje bowiem bezpośrednio obligacji sekurytyzacyjnych tylko czyni to za pośrednictwem SSPE). Dlatego przepisy art. 18 i 19 nie będą miały zastosowania do emisji obligacji nie związanych z sekurytyzacją.* *Ponadto w celu usystematyzowania przepisów rozporządzenia 2023/2631 z art. 18zq ust. 1 pkt 1 (art. 44 ust. 1 lit. a) wydzielono SSPE oraz podmiotowi temu przypisano właściwe przepisy, do stosowania*

					których zobowiązuje go rozporządzenie 2023/2631, (art. 16 ust. 2), art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 (pewne wątpliwości czy ten przepis nie jest jednak wyłącznie skierowany do jednostki inicjującej) oraz art. 19 (który odnosi się do wymogów w zakresie prospektu, za który odpowiada SSPE - pewne wątpliwości, czy 19 ust. 1 i 2 gdyż ust. 3 odnosi się wyłącznie do jednostki inicjującej).
	b) emitentów, którzy korzystają ze wspólnych wzorów formularzy ustanowionych w art. 21, w zakresie zgodności z tymi wzorami formularzy.	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zq ust. 1 pkt 4)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: (…) 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d Nadzór nad emitentami europejskich zielonych obligacji Art. 18zq. 1. Komisja może przeprowadzać kontrolę: (…) 4) emitenta obligacji, w tym jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia 2017/2402, który korzysta ze wspólnych wzorów formularzy, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2023/2631, w zakresie zgodności ujawnianych informacji z tymi wzorami formularzy.”	***Wyjaśnienia:*** *Fragment: „**w tym jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia 2017/2402**” dodany z uwagi na brzmienie art. 16 ust. 2 (odniesienie zawarte w art. 44 ust. 1 dotyczy SSPE).*
	2. Właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 29 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402 nadzorują wypełnianie przez jednostki inicjujące obowiązków wynikających z	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zq	jw.	***Wyjaśnienia:*** *Art. 44 ust. 2 - potrzeba wydzielenia jednostki*

	tytułu II rozdział 2 oraz z art. 18 i 19 niniejszego rozporządzenia.		ust. 1 pkt 3)		*inicjującej wynika z faktu, że zgodnie z recitalem 31 rozporządzenia 2023/2631 to nie jednostka inicjująca jest emitentem europejskich zielonych obligacji tylko SSPE (jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w rozumieniu w art. 2 pkt 2 rozporządzenia 2017/2402).*
	3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, właściwe organy nie nadzorują emitentów europejskich zielonych obligacji, którzy są objęci art. 1 ust. 2 lit. b) i d) rozporządzenia (UE) 2017/1129.	T	Art. 8 pkt 1 i 6 (dodano art. 1 ust. 2 pkt 17 oraz art. 18zp)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 i 17 w brzmieniu: „(…) 17) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2631 z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie europejskich zielonych obligacji oraz opcjonalnego ujawniania informacji na temat obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo i obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem (Dz. Urz. UE L 2023/2631 z 30.11.2023, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/2631”, z wyłączeniem emitentów europejskich zielonych obligacji będących emitentami papierów wartościowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b oraz d rozporządzenia 2017/1129.”; 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d Nadzór nad emitentami europejskich zielonych obligacji Art. 18zp. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:	***Wyjaśnienia:*** *Przepis ma na celu wdrożenie art. 44 ust. 3, w związku z art. 16 ust. 2 i 3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, właściwe organy nie nadzorują emitentów europejskich zielonych obligacji, którzy są objęci art. 1 ust. 2 lit. b) i d) rozporządzenia (UE) 2017/1129.* *2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a), odniesienia do „emitenta" zawarte w art. 9 i 15, art. 44 ust. 3, art. 45 ust. 1, art. 48 i art. 49 ust. 1 należy rozumieć jako odniesienia do „jednostki inicjującej" lub „SSPE",*

				1) emitentów europejskich zielonych obligacji będących papierami wartościowymi, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b oraz d rozporządzenia 2017/1129; 2) jednostek inicjujących w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2017/2402, korzystających ze środków pochodzących z emisji obligacji sekurytyzacyjnych, o których mowa w art. 2 pkt 22 rozporządzenia 2023/2631, mających oznakowanie „europejska zielona obligacja" lub „EuGB", będących papierami wartościowymi, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia 2017/1129, wyłącznie w zakresie tych papierów wartościowych.	
Art. 45	1. Aby wywiązywać się z obowiązków spoczywających na nich na mocy niniejszego rozporządzenia, właściwe organy muszą posiadać – zgodnie z prawem krajowym – co najmniej uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe do następujących czynności:				
	a) zobowiązania emitentów do publikowania arkuszy informacyjnych europejskiej zielonej obligacji, o których mowa w art. 10, lub do zamieszczania w tych arkuszach informacji, o których mowa w załączniku I;	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zt ust. 1 i 2)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: (…) 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zt. 1. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1–3, nie udostępnia na swojej stronie internetowej: 1) arkusza informacyjnego europejskiej zielonej obligacji, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/2631, albo w przypadku gdy udostępniony arkusz nie zawiera informacji, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia 2023/2631, 2) wyników kontroli przedemisyjnej, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/2631, wyników kontroli poemisyjnej, o których mowa w art. 11 ust. 8 rozporządzenia 2023/2631, lub wyników kontroli sprawozdania dotyczącego	
	b) zobowiązania emitentów do publikowania wyników kontroli i ocen;				
	c) zobowiązania emitentów do publikowania rocznych sprawozdań z alokacji lub do zamieszczania w rocznych sprawozdaniach z alokacji informacji, o których mowa w załączniku II;				
	d) zobowiązania emitentów do publikowania sprawozdań dotyczących wpływu lub do zamieszczania w sprawozdaniach dotyczących wpływu informacji, o których mowa w załączniku III;				

				wpływu, o których mowa w art. 12 ust. 3 rozporządzenia 2023/2631, wraz z zawartymi w nich ocenami, 3) sprawozdania z alokacji, o którym mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2023/2631, albo w przypadku gdy udostępnione sprawozdanie nie zawiera informacji, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia 2023/2631, 4) sprawozdania dotyczącego wpływu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2023/2631, albo w przypadku udostępnione sprawozdanie nie zawiera informacji, o których mowa w załączniku III do rozporządzenia 2023/2631 – Komisja może, w drodze decyzji, nakazać podmiotowi udostępnienie tych dokumentów albo zawarcie w tych dokumentach wymaganych informacji. 2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja może zalecić podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1–3, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo elektronicznej udostępnienie dokumentów, o których mowa w ust. 1, albo zawarcie w tych dokumentach wymaganych informacji.	
	e) zobowiązania emitentów do powiadomienia właściwego organu o publikacji zgodnie z art. 15 ust. 4;	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zt ust. 3 i 4)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: (…) 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zt. (…) 3. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1–3, narusza obowiązek, o którym mowa w art. 15 ust. 4 rozporządzenia 2023/2631, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać temu podmiotowi przekazanie Komisji informacji zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia 2023/2631.	***Wyjaśnienia**:* *Tutaj celowo jest również art. 18zq ust. 1 pkt 2, gdyż niektóre obowiązki dotyczące zamieszczania informacji na stronie internetowej przewidziane art. 15 ust. 4 dotyczą również SSPE.*

				4. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 3, Komisja może zalecić podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1–3, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo elektronicznej przekazanie Komisji informacji zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia 2023/2631.”	
	f) jeżeli emitenci korzystają ze wspólnych wzorów formularzy ustanowionych w art. 21 zobowiązania emitentów do uwzględniania elementów, o których mowa w tym artykule, w ramach okresowego ujawniania informacji po emisji;	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zu)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: (…) 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zu. 1. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 4, narusza obowiązki, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2023/2631, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać podmiotowi zawarcie we wspólnych wzorach formularzy, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2023/2631, wymaganych informacji w ramach okresowego ujawniania informacji po emisji. 2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja może zalecić podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 4, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo elektronicznej zawarcie we wspólnych wzorach formularzy, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2023/2631, wymaganych informacji w ramach okresowego ujawniania informacji po emisji.”	
	g) zobowiązania biegłych rewidentów i członków kadry kierowniczej najwyższego szczebla emitenta do przekazywania odpowiednich informacji i dokumentów;	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zs ust. 1 i 2)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: (…) 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…)	

				Rozdział 2d (…) Art. 18zs. 1. Na żądanie Komisji lub osoby przez nią upoważnionej osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w art. 18zq ust. 1, lub wchodzące w skład jego organów zarządzających i nadzorczych albo pozostające z tym podmiotem w stosunku pracy albo umowy zlecenia, umowy o dzieło lub innej umowy o podobnym charakterze są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania na koszt podmiotu, o którym mowa w art. 18zq ust. 1, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień związanych z wypełnianiem obowiązków, o których mowa w art. 18zq ust. 1. 2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa również na biegłym rewidencie oraz osobach uprawnionych do reprezentowania firmy audytorskiej lub pozostających z tą firmą w stosunku pracy albo umowy zlecenia, umowy o dzieło lub innej umowy o podobnym charakterze, w zakresie dotyczącym czynności podejmowanych przez te osoby lub firmę w związku z wykonywaniem na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 18zq ust. 1, czynności rewizji finansowej, o których mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, lub świadczeniem na jego rzecz innych usług wymienionych w art. 47 ust. 2 tej ustawy. Nie narusza to obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.”	
	h) zawieszenia oferty lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym europejskich zielonych obligacji na okres jednorazowo nie dłuższy niż 10 kolejnych dni roboczych, jeżeli istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że emitent nie wypełnił obowiązku wynikającego z tytułu II rozdział 2 lub art. 18 lub 19;	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zv ust. 1 pkt 3 i 5)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: (…) 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…)	

				Art. 18zv. 1. W przypadku naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1, obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 rozporządzenia 2023/2631, podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 2, obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, lub naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 3, obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 lub art. 18, lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, Komisja może, w drodze decyzji: (…) 3) nakazać podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, oferującemu lub innemu podmiotowi uczestniczącemu w ofercie, subskrypcji lub sprzedaży w imieniu lub na zlecenie podmiotu, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, lub oferującego wstrzymanie rozpoczęcia oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży europejskich zielonych obligacji albo przerwanie ich przebiegu na okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych, wskazując nieprawidłowości, które należy usunąć w tym okresie, lub (…) 5) nakazać podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, podmiotowi, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, lub podmiotowi występującemu w ich imieniu lub na ich zlecenie wstrzymanie ubiegania się o dopuszczenie lub wprowadzenie europejskich zielonych obligacji do obrotu na rynku regulowanym na okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych, wskazując nieprawidłowości, które należy usunąć w tym okresie, lub (…)”	
	i) zakazania oferty lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym europejskich zielonych obligacji, jeżeli istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że emitent nadal nie wypełnia obowiązku wynikającego z tytułu II rozdział 2 lub art. 18 lub 19;	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zv ust. 1 pkt 4 i 6)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: (…) 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d	***Wyjaśnienia**:* *Art. 45 ust. 1 lit. i rozporządzenia 2023/2631.* *Analiza przepisów art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2023/2631 wskazuje, że zostały one wzorowane na przepisach art. 32 ust. 1 rozporządzenia*

				(…) Art. 18zv. 1. W przypadku naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1, obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 rozporządzenia 2023/2631, podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 2, obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, lub naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 3, obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 lub art. 18, lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, Komisja może, w drodze decyzji: (…) 4) zakazać podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, oferującemu lub innemu podmiotowi uczestniczącemu w ofercie, subskrypcji lub sprzedaży w imieniu lub na zlecenie podmiotu, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, lub oferującego rozpoczęcia oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży europejskich zielonych obligacji albo dalszego ich prowadzenia, lub (…) 6) zakazać podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, podmiotowi, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, lub podmiotowi występującemu w ich imieniu lub na ich zlecenie ubiegania się o dopuszczenie lub wprowadzenie europejskich zielonych obligacji do obrotu na rynku regulowanym.”	*2017/1129 (rozporządzenie prospektowe). W tym kontekście zauważenia wymaga, że w obu tych rozporządzeniach przewidziano uprawnienie dla organu nadzoru polegające na możliwości zakazu dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym (odpowiednio art. 45 ust. 1 lit. i oraz art. 32 ust. 1 lit. f). Przy tożsamych przepisach w tym zakresie rozporządzenie 2023/2631 nie przewiduje natomiast wprost tak jak ma to miejsce w rozporządzeniu prospektowym (art. 32 ust. 1 lit. g i h) uprawnienia do zawieszenia obrotu lub zakazania obrotu na rynku regulowanym europejskich zielonych obligacji, co sprawia, że w naszej ocenie takie uprawnienie dla krajowego organu nadzoru na gruncie rozporządzenia 2023/2631 nie jest przewidziane.*
	j) wstrzymania reklam na okres nie dłuższy niż 10 kolejnych dni roboczych lub zobowiązania emitentów europejskich zielonych obligacji lub odpowiednich pośredników finansowych do wstrzymania reklam na okres jednorazowo nie	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zv	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: (…)	

	dłuższy niż 10 kolejnych dni roboczych, jeżeli istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że emitent nie wypełnił obowiązku wynikającego z tytułu II rozdział 2 lub art. 18 lub 19;		ust. 1 pkt 1)	6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zv. 1. W przypadku naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1, obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 rozporządzenia 2023/2631, podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 2, obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, lub naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 3, obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 lub art. 18, lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, Komisja może, w drodze decyzji: 1) nakazać podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, oferującemu, podmiotowi, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, lub innemu podmiotowi działającemu w ich imieniu lub na ich zlecenie wstrzymanie rozpoczęcia prowadzenia reklamy europejskich zielonych obligacji lub przerwanie jej prowadzenia na okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych, wskazując nieprawidłowości, które należy usunąć w tym okresie, lub (…)”	
	k) zakazania reklam lub zobowiązania emitentów europejskich zielonych obligacji lub odpowiednich pośredników finansowych do zaprzestania reklam, jeżeli istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że emitent nadal nie wypełnia obowiązku wynikającego z tytułu II rozdział 2 lub art. 18 lub 19;	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zv ust. 1 pkt 2)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: (…) 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zv. 1. W przypadku naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez podmiot, o którym mowa w art.	

				18zq ust. 1 pkt 1, obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 rozporządzenia 2023/2631, podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 2, obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, lub naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 3, obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 lub art. 18, lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, Komisja może, w drodze decyzji: (…) 2) zakazać podmiotowi, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, oferującemu, podmiotowi, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, lub innemu podmiotowi działającemu w ich imieniu lub na ich zlecenie rozpoczęcia prowadzenia reklamy europejskich zielonych obligacji lub nakazać przerwanie jej prowadzenia, lub (…)”	
	l) podania do publicznej wiadomości faktu, że emitent europejskich zielonych obligacji nie przestrzega przepisów niniejszego rozporządzenia, oraz do zobowiązanie tego emitenta do opublikowania tej informacji na jego stronie internetowej;	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zw ust. 1)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: (…) 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zw. 1. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1, nie przestrzega przepisów rozporządzenia 2023/2631, Komisja może w drodze decyzji: 1) zdecydować o podaniu do publicznej wiadomości na koszt tego podmiotu informacji o nieprzestrzeganiu przez ten podmiot przepisów rozporządzenia 2023/2631, wskazując naruszenia prawa oraz 2) zobowiązać ten podmiot do udostępnienia tej informacji na jego stronie internetowej..”	

	m) zakazania emitentowi emisji europejskich zielonych obligacji na okres nieprzekraczający jednego roku, jeżeli emitent wielokrotnie i poważnie naruszył przepisy tytułu II rozdział 2 lub art. 18 lub 19;	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zz ust. 9)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: (…) 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zz. (…) 9. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1, poważnie i wielokrotnie naruszył obowiązki, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 rozporządzenia 2023/2631, podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 2, poważnie i wielokrotnie naruszył obowiązki, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, albo podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 3, poważnie i wielokrotnie naruszył obowiązki, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 lub art. 18, lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, Komisja może dodatkowo zakazać temu podmiotowi emitowania europejskich zielonych obligacji przez okres nie dłuższy niż rok.”	***Wyjaśnienia:*** *Jeśli chodzi o lit. m to taki zakaz potraktowaliśmy jako sankcję administracyjną i została ona wdrożona w art. 18zz ust. 9. Ponadto zauważenia wymaga, że uprawnienie, o którym mowa w lit. m zostało powtórzone w art. 49 ust. 4 lit. c rozporządzenia, jako kara administracyjna.*
	n) po upływie trzech miesięcy od zobowiązania, o którym mowa w lit. l) niniejszego akapitu podania do wiadomości publicznej faktu, że emitent europejskich zielonych obligacji nie przestrzega art. 3 w zakresie stosowania oznakowania „europejska zielona obligacja” lub „EuGB”, oraz zobowiązania tego emitenta do opublikowania tych informacji na jego stronie internetowej;	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zw ust. 2)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: (…) 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zw. (…)	

				2. Jeżeli w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania decyzji, o której mowa w ust. 1, podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1, nie zaprzestał naruszania przepisów rozporządzenia 2023/2631, Komisja może w drodze decyzji: 1) zdecydować o podaniu do publicznej wiadomości na koszt tego podmiotu informacji o zaprzestaniu spełniania przez ten podmiot wymogów rozporządzenia 2023/2631, które pozwalają na podstawie art. 3 tego rozporządzenia na stosowanie w odniesieniu do wyemitowanych przez ten podmiot obligacji oznakowania „europejska zielona obligacja" lub „EuGB" oraz 2) zobowiązać ten podmiot do udostępnienia tej informacji na jego stronie internetowej."	
	o) przeprowadzania kontroli na miejscu lub dochodzeń w miejscach innych niż prywatne miejsca zamieszkania osób fizycznych, oraz wchodzenia w tym celu do pomieszczeń, aby uzyskać dostęp do dokumentów i innych danych w jakiejkolwiek postaci, w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że dokumenty i inne dane związane z przedmiotem kontroli lub dochodzenia mogą mieć znaczenie dla udowodnienia naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia.	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zq ust. 4)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: (…) 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d Nadzór nad emitentami europejskich zielonych obligacji Art. 18zq. (…) 4. W toku kontroli pracownicy, o których mowa w ust. 2, mają prawo: 1) wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń kontrolowanego podmiotu; 2) żądania od kontrolowanego podmiotu lub od osoby przez niego upoważnionej udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień związanych z przedmiotem kontroli; 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności dokumentów finansowych, księgowych, handlowych, akt postępowań prowadzonych na podstawie właściwych przepisów prawa, ksiąg, ewidencji, dokumentów wewnętrznych, w tym regulaminów oraz instrukcji, dotyczących działalności kontrolowanego podmiotu, oraz żądania	

				sporządzenia na koszt tego kontrolowanego podmiotu kopii tych dokumentów lub wyciągów z nich, w tym w postaci dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia i zakończenia kontroli; 4) żądania od kontrolowanego podmiotu lub osoby przez niego upoważnionej poświadczenia za zgodność z oryginałem pozyskiwanych od tego podmiotu dokumentów, o których mowa w pkt 3; 5) wglądu do danych zawartych w systemie teleinformatycznym związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności dokumentów finansowych, księgowych, handlowych, akt postępowań prowadzonych na podstawie właściwych przepisów prawa, ksiąg, ewidencji, dokumentów wewnętrznych, w tym regulaminów oraz instrukcji, dotyczących działalności kontrolowanego podmiotu, oraz żądania sporządzenia na koszt kontrolowanego podmiotu kopii tych danych lub wyciągów z nich, w tym w postaci dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia i zakończenia kontroli.”	
	W przypadku gdy wymaga tego prawo krajowe, właściwe organy mogą zwrócić się do odpowiednich organów wymiaru sprawiedliwości z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie wykonywania uprawnień, o których mowa w akapicie pierwszym.				
	2. Właściwe organy wykonują swoje funkcje i uprawnienia, o których mowa w ust. 1, w następujący sposób: a) bezpośrednio; b) we współpracy z innymi organami; c) w drodze przekazania uprawnień organom, o których mowa w lit. b), zachowując odpowiedzialność za ich wykonanie; lub d) w drodze składania wniosków do właściwych organów wymiaru sprawiedliwości.				

	3. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie odpowiednich środków, aby właściwe organy dysponowały wszelkimi uprawnieniami nadzorczymi i dochodzeniowymi, które są niezbędne do wypełniania ich obowiązków.	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zq ust. 2-6)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d Nadzór nad emitentami europejskich zielonych obligacji Art. 18zq. (…) 2. Pracownicy Urzędu Komisji wykonują czynności kontrolne po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do kontroli wydanego przez Przewodniczącego Komisji lub upoważnioną przez niego osobę. 3. Upoważnienie do kontroli, o którym mowa w ust. 2, zawiera: 1) wskazanie podstawy prawnej do przeprowadzenia kontroli; 2) oznaczenie organu kontroli; 3) datę i miejsce jego wystawienia; 4) imię i nazwisko, stanowisko oraz numer legitymacji służbowej pracownika Urzędu Komisji prowadzącego czynności kontrolne; 5) oznaczenie kontrolowanego podmiotu; 6) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli; 7) zakres przedmiotowy kontroli. 4. W toku kontroli pracownicy, o których mowa w ust. 2, mają prawo: 1) wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń kontrolowanego podmiotu; 2) żądania od kontrolowanego podmiotu lub od osoby przez niego upoważnionej udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień związanych z przedmiotem kontroli; 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności dokumentów finansowych, księgowych,	

				handlowych, akt postępowań prowadzonych na podstawie właściwych przepisów prawa, ksiąg, ewidencji, dokumentów wewnętrznych, w tym regulaminów oraz instrukcji, dotyczących działalności kontrolowanego podmiotu, oraz żądania sporządzenia na koszt tego kontrolowanego podmiotu kopii tych dokumentów lub wyciągów z nich, w tym w postaci dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia i zakończenia kontroli; 4) żądania od kontrolowanego podmiotu lub osoby przez niego upoważnionej poświadczenia za zgodność z oryginałem pozyskiwanych od tego podmiotu dokumentów, o których mowa w pkt 3; 5) wglądu do danych zawartych w systemie teleinformatycznym związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności dokumentów finansowych, księgowych, handlowych, akt postępowań prowadzonych na podstawie właściwych przepisów prawa, ksiąg, ewidencji, dokumentów wewnętrznych, w tym regulaminów oraz instrukcji, dotyczących działalności kontrolowanego podmiotu, oraz żądania sporządzenia na koszt kontrolowanego podmiotu kopii tych danych lub wyciągów z nich, w tym w postaci dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia i zakończenia kontroli. 5. Dokumenty i informacje związane z kontrolą, w tym upoważnienie do kontroli, protokół kontroli i zalecenia pokontrolne, są sporządzane na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo elektronicznej. Upoważnienie do kontroli, o którym mowa w ust. 3, udzielone na piśmie utrwalonym w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym. Upoważnienie do kontroli udzielone na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną Komisji ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo tą pieczęcią. 6. Dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 5, sporządzone na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej doręcza się na adres do doręczeń elektronicznych..”	

	4. Uznaje się, że osoba udostępniająca informacje właściwemu organowi na podstawie niniejszego rozporządzenia nie narusza żadnego ograniczenia dotyczącego ujawniania informacji ustanowionego w umowie lub przez przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne; osoba ta nie może zostać pociągnięta do jakiejkolwiek odpowiedzialności w związku z udostępnieniem takich informacji właściwemu organowi.	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zq ust. 7)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zq. (…) 7. Przekazanie Komisji informacji na podstawie rozporządzenia 2023/2631 nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, a także innych obowiązków zachowania poufności informacji, wynikających z obowiązujących przepisów prawa lub umowy. Przekazanie Komisji informacji na podstawie rozporządzenia 2023/2631 nie może stanowić przyczyny rozwiązania z osobą przekazującą informacje stosunku pracy albo umowy zlecenia, umowy o dzieło lub innej umowy o podobnym charakterze.”	
Art. 46	1. Właściwe organy współpracują ze sobą do celów niniejszego rozporządzenia. Właściwe organy wymieniają się informacjami bez zbędnej zwłoki i współpracują przy dochodzeniach, nadzorze i egzekwowaniu przepisów. Państwa członkowskie, które postanowiły, zgodnie z art. 49 ust. 5, ustanowić sankcje karne za naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, zapewniają wprowadzenie odpowiednich środków, aby właściwe organy miały wszystkie niezbędne uprawnienia do współpracy z organami wymiaru sprawiedliwości w ramach ich właściwości w celu otrzymywania szczegółowych informacji dotyczących postępowań przygotowawczych lub postępowań sądowych wszczętych w związku z zarzucanymi naruszeniami przepisów niniejszego rozporządzenia oraz przekazywania takich informacji innym właściwym organom w celu wypełnienia ich obowiązku wzajemnej współpracy do celów niniejszego rozporządzenia.	T	Art. 6 pkt 3 (zmiana art. 20 ust. 1 pkt 1)	Art. 6. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1161 i 1222 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: (…) 3) w art. 20 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „oraz rozporządzeniem 2020/1503” zastępuje się wyrazami „ , rozporządzeniem 2020/1503 oraz rozporządzeniem 2023/2631”.	

	2. Właściwy organ może odmówić podjęcia działania na podstawie wniosku o informacje lub wniosku o współpracę przy czynnościach dochodzeniowych wyłącznie w następujących wyjątkowych okolicznościach: a) w przypadku gdy postępowanie zgodnie z wnioskiem może mieć niekorzystny wpływ na jego własne czynności dochodzeniowe, czynności związane z egzekwowaniem przepisów lub na postępowanie przygotowawcze; b) w przypadku gdy przed właściwymi organami państwa członkowskiego tego właściwego organu zostało już wszczęte postępowanie sądowe przeciwko tym samym osobom dotyczące tych samych czynów; c) w przypadku gdy w państwie członkowskim tego właściwego organu zostało już wydane prawomocne orzeczenie wobec osób, o których mowa w lit. b), za te same czyny.				
	3. Właściwe organy mogą wystąpić z wnioskiem o pomoc do właściwego organu innego państwa członkowskiego w zakresie kontroli na miejscu lub dochodzeń. W przypadku gdy właściwy organ otrzymuje od właściwego organu innego państwa członkowskiego wniosek o przeprowadzenie kontroli na miejscu lub dochodzenia, może wykonać następującą czynność: a) samodzielnie przeprowadzić kontrolę na miejscu lub dochodzenie; b) zezwolić właściwemu organowi, który wystąpił z wnioskiem, na udział w przeprowadzanej kontroli na miejscu lub dochodzeniu; c) zezwolić właściwemu organowi, który wystąpił z wnioskiem, na samodzielne przeprowadzenie kontroli na miejscu lub dochodzenia; d) wyznaczyć biegłych rewidentów lub ekspertów do przeprowadzenia kontroli na miejscu lub dochodzenia; e) wykonać określone zadania związane z działaniami nadzorczymi wspólnie z pozostałymi właściwymi organami.			*[Art. 46 ust. 3-5 - dodano zmianę w art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, który podobnie jak w przypadku rozporządzenia 2017/1129 zapewnia stosowanie wdrażanego rozporządzenia. Pozostałe przepisy w naszej ocenie stosuje się bezpośrednio i nie wymagają one wdrożenia.]*	

	4. W przypadku obligacji sekurytyzacyjnych, jeżeli właściwy organ, o którym mowa w art. 44 ust. 2, stwierdzi lub ma powody, aby uważać, że obowiązek wynikający z tytułu II rozdział 2 lub art. 18 lub 19 nie został wypełniony, w wystarczająco szczegółowy sposób informuje o swoich ustaleniach właściwy organ państwa członkowskiego podmiotu lub podmiotów podejrzewanych o takie niewypełnienie obowiązku. Po otrzymaniu tych informacji właściwy organ państwa członkowskiego podmiotu podejrzewanego o takie niewypełnienie obowiązku podejmuje w terminie 15 dni roboczych wszelkie niezbędne działania, aby usunąć stwierdzone niewypełnienie obowiązku, i powiadamia o tym inny zaangażowany właściwy organ. Jeżeli właściwy organ, o którym mowa w art. 44 ust. 2, nie zgadza się z innym właściwym organem co do procedury lub przedmiotu działania lub zaniechania, bez zbędnej zwłoki powiadamia o takim sporze wszystkie pozostałe zaangażowane właściwe organy.				
	5. W sytuacji gdy wniosek o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany informacji, zostanie odrzucony lub nie zostaną podjęte w jego sprawie żadne działania w rozsądnym terminie, właściwe organy mogą poinformować o tym fakcie ESMA. Bez uszczerbku dla art. 258 TFUE ESMA może w takich sytuacjach podjąć działania na podstawie uprawnień powierzonych jej na podstawie art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
	6. ESMA może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które mają być przedmiotem wymiany zgodnie z ust. 1. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
	7. ESMA może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, wzorów i procedur do celów współpracy i wymiany informacji, o których mowa w ust. 1.				

	Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 47	1. Wszystkie informacje wymieniane między właściwymi organami na podstawie niniejszego rozporządzenia, które dotyczą warunków biznesowych lub operacyjnych oraz innych spraw gospodarczych lub osobistych, są informacjami poufnymi oraz są objęte tajemnicą zawodową, z wyjątkiem przypadków gdy właściwy organ, przekazując takie informacje innemu właściwemu organowi, oświadczy, że informacje te mogą być ujawnione lub jeżeli ich ujawnienie jest niezbędne do celów postępowania sądowego.			*[Art. 47 - analogiczny przepis obejmujący swoim zakresem również przypadek z art. 47 jest już w art. 19 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz art. 16 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym w związku z tym nie ma potrzeby powielania tego przepisu.]*	
	2. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej ma zastosowanie do wszystkich osób, które pracują lub pracowały dla właściwego organu lub dla osoby trzeciej, której właściwy organ przekazał swoje uprawnienia. Informacji objętych tajemnicą zawodową nie ujawnia się żadnej innej osobie ani organowi, z wyjątkiem przypadków określonych w prawie Unii lub prawie krajowym.				
Art. 48	1. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, który ma wyraźne i możliwe do wykazania powody, aby sądzić, że emitent europejskiej zielonej obligacji dopuścił się nieprawidłowości lub że taki emitent naruszył przepisy niniejszego rozporządzenia, przekazuje te ustalenia właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego oraz ESMA.	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zza)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zza. 1. W przypadku gdy: 1) podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 rozporządzenia 2023/2631, albo wykonuje te obowiązki nienależycie,	
	2. W przypadku gdy mimo środków podjętych przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego emitent europejskiej zielonej obligacji nie zaprzestanie naruszania przepisów niniejszego rozporządzenia, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po poinformowaniu właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego oraz ESMA, podejmuje wszelkie odpowiednie środki w celu ochrony inwestorów oraz bez zbędnej zwłoki informuje o tym Komisję i ESMA.				

	3. Właściwy organ, który nie zgadza się z którymkolwiek ze środków podjętych przez inny właściwy organ na podstawie ust. 2, może poinformować o tym fakcie ESMA. ESMA może podjąć działania na podstawie uprawnień powierzonych jej na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.			2) podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 2, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, albo wykonuje te obowiązki nienależycie albo jego jednostka inicjująca w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2017/2402, która korzysta ze środków pochodzących z emisji obligacji sekurytyzacyjnych, o których mowa w art. 2 pkt 22 rozporządzenia 2023/2631, mających oznakowanie „europejska zielona obligacja" lub „EuGB" wyemitowanych przez ten podmiot, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 lub art. 18 lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, albo wykonuje te obowiązki nienależycie – Komisja przekazuje informację o tym zdarzeniu właściwemu organowi państwa macierzystego tego podmiotu oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. 2. W przypadku gdy mimo poinformowania przez Komisję właściwy organ państwa macierzystego podmiotu nie podejmuje działań mających zapobiec dalszemu naruszaniu przepisów prawa lub gdy te działania są nieskuteczne, Komisja może, w celu ochrony interesu inwestorów, po uprzednim poinformowaniu tego organu zastosować sankcje, o których mowa w art. 18zz ust. 1. Komisja niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informację o zastosowaniu tych sankcji."	
Art. 49	1. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych przysługujących właściwym organom na podstawie art. 45 oraz prawa państw członkowskich do ustanawiania i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie przyznają właściwym organom – zgodnie z prawem krajowym – uprawnienia do nakładania kar administracyjnych i podejmowania innych odpowiednich środków administracyjnych, które muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Te kary administracyjne i inne środki administracyjne stosuje się do: a) przypadków naruszenia przez emitentów spoczywających na nich obowiązków wynikających z tytułu II rozdział 2 lub art. 18, 19 lub 21;	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zz ust. 2) oraz pkt 9	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zz. 2. W przypadku gdy:	

	b) braku współpracy przy czynnościach dochodzeniowych, kontroli lub w przypadku zobowiązania określonego w art. 45 ust. 1 lub niezastosowania się do czynności dochodzeniowych, kontroli lub zobowiązania określonego w art. 45 ust. 1.			1) podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1–3, nie wykonuje nakazu, o którym mowa w art. 18zt ust. 1 lub 3, albo wykonuje go nienależycie, 2) podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 4, nie wykonuje nakazu, o którym mowa w art. 18zu ust. 1, albo wykonuje go nienależycie, 3) podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, oferujący, podmiot, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, inny podmiot działający w ich imieniu lub na ich zlecenie nie wykonują nakazu, o którym mowa w art. 18zv ust. 1 pkt 1, albo wykonują go nienależycie, albo naruszają zakaz, o którym mowa w art. 18zv ust. 1 pkt 2, 4) podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, oferujący lub inny podmiot uczestniczący w ofercie, subskrypcji lub sprzedaży w imieniu lub na zlecenie podmiotu, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, lub oferującego nie wykonują nakazu, o którym mowa w art. 18zv ust. 1 pkt 3, albo wykonują go nienależycie, albo naruszają zakaz, o którym mowa w art. 18zv ust. 1 pkt 4, 5) podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1 albo 2, podmiot, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, lub podmiot występujący w ich imieniu lub na ich zlecenie nie wykonują nakazu, o którym mowa w art. 18zv ust. 1 pkt 5, albo wykonują go nienależycie, albo naruszają zakaz, o którym mowa w art. 18zv ust. 1 pkt 6 – Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 5 000 000 zł. Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 9) w art. 20b w ust. 1 po wyrazach „art. 3d ust. 2,” dodaje się wyrazy „i kontroli, o której mowa w art. 18zc ust. 1 oraz art. 18zq ust. 1,”.	

	2. Do dnia 21 grudnia 2024 r. państwa członkowskie mogą postanowić, że nie ustanowią przepisów dotyczących uprawnień właściwych organów do nakładania kar administracyjnych, oraz podjąć inne odpowiednie środki administracyjne, o których mowa w ust. 1, jeżeli naruszenia, o których mowa w lit. a) lub b) tego ustępu, już podlegają sankcjom karnym określonym w ich prawie krajowym. W takim przypadku państwa członkowskie szczegółowo powiadamiają Komisję i ESMA o odpowiednich przepisach swojego prawa karnego.				
	3. Do dnia 21 grudnia 2024 r. państwa członkowskie szczegółowo powiadamiają Komisję i ESMA o przepisach, o których mowa w ust. 1 i 2. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję i ESMA o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.				
	4. Państwa członkowskie zapewniają, zgodnie z prawem krajowym, aby w odniesieniu do naruszeń, o których mowa w ust. 1 lit. a), właściwe organy miały uprawnienia do nakładania następujących kar administracyjnych i innych środków administracyjnych:				
	a) podanie do wiadomości publicznej informacji wskazującej odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną oraz charakter naruszenia, zgodnie z art. 45 ust. 1 lit. l);	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zzb ust. 1 pkt 1)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zzb. 1. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości, przez udostępnienie na swojej stronie internetowej: 1) informację o treści rozstrzygnięcia oraz rodzaju i charakterze naruszenia, zawierającą imię i nazwisko osoby fizycznej lub	

				firmę (nazwę) innego podmiotu, wobec którego zastosowano środek, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9;	
	b) nakaz zobowiązujący odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania określonego postępowania stanowiącego naruszenie;	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zz ust. 1 pkt 1)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zz. 1. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 rozporządzenia 2023/2631, podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 2, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 3, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 lub art. 18, lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, albo wykonuje je nienależycie albo podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 4, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2023/2631, albo wykonuje je nienależycie, Komisja może, w drodze decyzji: 1) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości lub (…)”	
	c) decyzja zakazująca odpowiedzialnej osobie fizycznej lub prawne emitowania europejskich zielonych obligacji przez okres nieprzekraczający jednego roku;	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zz ust. 8 i 9)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…)	

				Art. 18zz. (…) 8. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów tytułu II rozdziału 2, art. 18, art. 19 lub art. 21 rozporządzenia 2023/2631 przez osobę fizyczną Komisja może, w decyzji o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 1, zakazać tej osobie fizycznej udziału w procesie emisji europejskich zielonych obligacji na czas określony, nieprzekraczający roku. 9. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1, poważnie i wielokrotnie naruszył obowiązki, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 rozporządzenia 2023/2631, podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 2, poważnie i wielokrotnie naruszył obowiązki, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, albo podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 3, poważnie i wielokrotnie naruszył obowiązki, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 lub art. 18, lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, Komisja może dodatkowo zakazać temu podmiotowi emitowania europejskich zielonych obligacji przez okres nie dłuższy niż rok.”	
	d) maksymalne administracyjne kary pieniężne w wysokości co najmniej dwukrotnej wartości korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, o ile można je określić;	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zz ust. 3)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zz. (…) 3. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty w wyniku naruszenia przepisów wymienionych w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty. (…)”	

	e) w przypadku osoby prawnej – maksymalne administracyjne kary pieniężne w wysokości co najmniej 500 000 EUR lub – w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro – równowartości tej kwoty w walucie krajowej na dzień 20 grudnia 2023 r., lub 0,5 % całkowitych rocznych obrotów tej osoby prawnej według ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający;	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zz ust. 1 pkt 2)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zz. 1. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 rozporządzenia 2023/2631, podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 2, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 3, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 lub art. 18, lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, albo wykonuje je nienależycie albo podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 4, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2023/2631, albo wykonuje je nienależycie, Komisja może, w drodze decyzji: (…) 2) nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 2 170 650 zł lub kwoty stanowiącej równowartość 0,5 % całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, lub (…)”	
	f) w przypadku osoby fizycznej – maksymalne administracyjne kary pieniężne w wysokości co najmniej 50 000 EUR lub – w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro – równowartości tej kwoty w walucie krajowej na dzień 20 grudnia 2023 r..	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zz ust. 1 pkt 3)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…)	

				Art. 18zz. 1. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 1, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 rozporządzenia 2023/2631, podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 2, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 15, art. 18 lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 3, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w przepisach tytułu II rozdziału 2 lub art. 18, lub art. 19 rozporządzenia 2023/2631, albo wykonuje je nienależycie albo podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1 pkt 4, nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2023/2631, albo wykonuje je nienależycie, Komisja może, w drodze decyzji: (…) 3) nałożyć karę pieniężną do wysokości 217 065 zł na osoby fizyczne odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia.”	
	Do celów akapitu pierwszego lit. e) w przypadku gdy osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która jest zobowiązana do sporządzenia skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, stosowny całkowity roczny obrót stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu lub odpowiadający mu rodzaj dochodu zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa Unii w dziedzinie rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla.	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zz ust. 4)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zz. (…) 4. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 18zq ust. 1, jest jednostką dominującą albo jednostką zależną jednostki dominującej, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu jednostki dominującej najwyższego szczebla wykazana w ostatnim skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym jednostki dominującej za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający. (…)”	
	5.Państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe kary lub środki oraz wyższe administracyjne kary	N			

	pieniężne niż te, które został ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.				
Art. 50	1. Przy określaniu rodzaju i poziomu kar administracyjnych i innych środków administracyjnych właściwe organy biorą pod uwagę wszystkie istotne okoliczności, w tym w stosownych przypadkach: a) wagę naruszenia i czas jego trwania; b) stopień odpowiedzialności osoby odpowiedzialnej za naruszenie; c) sytuację finansową osoby odpowiedzialnej za naruszenie, której wyznacznikiem jest wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód i aktywa netto odpowiedzialnej osoby fizycznej; d) wpływ naruszenia na interesy inwestorów; e) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę odpowiedzialną za naruszenie lub strat poniesionych przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, o ile można je ustalić; f) zakres współpracy osoby odpowiedzialnej za naruszenie z właściwym organem, bez uszczerbku dla potrzeby zapewnienia rekompensaty zysków uzyskanych lub strat unikniętych przez tę osobę; g) poprzednie naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, których dopuściła się osoba odpowiedzialna za naruszenie; h) środki zastosowane po dopuszczeniu się naruszenia przez osobę odpowiedzialną za naruszenie w celu zapobieżenia powtórnemu naruszeniu.	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zz ust. 5)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zz. (…) 5. Komisja, ustalając rodzaj i wysokość kary, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 50 ust. 1 rozporządzenia 2023/2631.	
	2. W wykonywaniu swoich uprawnień do nakładania kar administracyjnych i innych środków administracyjnych na podstawie art. 49 właściwe organy ściśle współpracują w celu zapewnienia, aby wykonywanie przez nie uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych oraz nakładane przez nie kary administracyjne i inne środki administracyjne były skuteczne i odpowiednie. Koordynują one swoje działania w celu uniknięcia powtarzania i pokrywania się działań przy wykonywaniu przysługujących im uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych oraz przy nakładaniu kar	N			

	administracyjnych i innych środków administracyjnych w sprawach transgranicznych.				
Art. 51	Państwa członkowskie zapewniają, aby decyzje podejmowane na podstawie niniejszego rozporządzenia były właściwie uzasadnione i służyło od nich odwołanie do sądu.			*[Art. 51 - do postępowań prowadzonych przez KNF stosuje się przepisy KPA, zgodnie z którym decyzje nakładające sankcje muszą mieć uzasadnienie. Od decyzji przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie, natomiast ostateczna decyzja KNF może być zaskarżona do sądu administracyjnego. Nie ma potrzeby wdrażania tego przepisu, co więcej jak dotychczas przepis taki nie był wdrażany.]*	
Art. 52	1. Właściwe organy publikują na swojej urzędowej stronie internetowej decyzję o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka administracyjnego za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia natychmiast po poinformowaniu o tej decyzji osoby, której ta decyzja dotyczy. Publikacja taka obejmuje informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych. Obowiązek ten nie ma zastosowania do decyzji nakładających środki o charakterze dochodzeniowym.	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zzb ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zzb. 1. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości, przez udostępnienie na swojej stronie internetowej: 1) informację o treści rozstrzygnięcia oraz rodzaju i charakterze naruszenia, zawierającą imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) innego podmiotu, wobec którego zastosowano środek, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9; (…) 2. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, następuje niezwłocznie po doręczeniu decyzji stronie postępowania. (…)”	
	2. W przypadku gdy właściwy organ uzna, że opublikowanie tożsamości osób prawnych lub tożsamości lub danych osobowych osób fizycznych byłoby nieproporcjonalne w oparciu o indywidualną ocenę przeprowadzoną w odniesieniu do proporcjonalności publikacji takich danych, lub w przypadku gdy takie opublikowanie zagroziłoby	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zzb ust. 3 i 4)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…)	

	stabilności rynków finansowych lub toczącemu się dochodzeniu, właściwe organy: a) odraczają publikację decyzji o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka administracyjnego do momentu, kiedy powody nieopublikowania przestaną być aktualne; b) publikują decyzję o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka administracyjnego w sposób zanonimizowany, który jest zgodny z prawem krajowym, jeżeli taka anonimowa publikacja zapewnia skuteczną ochronę odpowiednich danych osobowych; lub c) nie publikują decyzji o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka administracyjnego, jeżeli warianty określone w lit. a) i b) uznaje się za niewystarczające w celu zapewnienia: (i) aby stabilność rynków finansowych nie została zagrożona; lub (ii) proporcjonalności publikacji takiej decyzji w odniesieniu do środków, których charakter uznaje się za nieznaczący. W przypadku podjęcia decyzji o publikacji informacji o karze administracyjnej lub innym środku administracyjnym w sposób zanonimizowany, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), publikacja stosownych danych może zostać odroczona o rozsądny okres, jeśli oczekuje się, że w takim okresie powody uzasadniające anonimową publikację przestaną być aktualne.			Rozdział 2d (…) Art. 18zzb. (…) 3. Komisja może, w drodze uchwały, opóźnić przekazanie do publicznej wiadomości informacji, o której mowa w ust. 1, lub przekazać taką informację bez wskazywania osoby fizycznej lub firmy (nazwy) innego podmiotu, wobec którego zastosowano środek, w przypadku stwierdzenia, że podanie takiej informacji do publicznej wiadomości: 1) wyrządziłoby niewspółmierną i znaczącą szkodę uczestnikom rynku finansowego; 2) jest nieproporcjonalne do wagi stwierdzonego naruszenia – w przypadku danych osobowych lub firmy (nazwy) podmiotu; 3) stanowiłoby poważne zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub będącego w toku postępowania administracyjnego, wyjaśniającego lub karnego. 4. Komisja może nie przekazywać do publicznej wiadomości informacji o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9, w przypadku stwierdzenia, że podanie takiej informacji do publicznej wiadomości mogłoby: 1) naruszyć stabilność systemu finansowego lub 2) wyrządzić niewspółmierną i znaczącą szkodę podmiotom, które dopuściły się naruszenia. (…)”	
	3. W przypadku gdy od decyzji o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka administracyjnego służy odwołanie do odpowiedniego sądu lub organu administracyjnego, właściwy organ, o którym mowa w art. 44 ust. 1 i 2, publikuje również natychmiast na swojej urzędowej stronie internetowej taką informację oraz wszelkie późniejsze informacje na temat rozstrzygnięcia takiego odwołania. Ponadto publikuje się również decyzję unieważniającą wcześniejszą decyzję o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka administracyjnego.	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zzb ust. 1 pkt 2–4)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…)	

				Art. 18zzb. 1. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości, przez udostępnienie na swojej stronie internetowej: (…) 2) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego w odniesieniu do decyzji o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9 – informację o ich złożeniu, jeżeli Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek lub ta skarga dotyczą; 3) informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9, a w przypadku gdy w odniesieniu do decyzji o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9, została wniesiona skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego – informację o treści prawomocnego wyroku sądu administracyjnego; 4) informację o uchyleniu, zmianie albo stwierdzeniu nieważności przez Komisję ostatecznej decyzji o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9.”	
	4. Właściwe organy zapewniają, aby wszelkie informacje opublikowane zgodnie z niniejszym artykułem pozostały na ich oficjalnej stronie internetowej przez okres co najmniej pięciu lat po ich publikacji. Opublikowane dane osobowe są ograniczone do tego, co jest niezbędne do celów danej sprawy i pozostawia się je na urzędowej stronie internetowej właściwego organu jedynie przez okres, który jest niezbędny zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych.	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zzb ust. 6)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zzb. (…) 6. Informacje, o których mowa w ust. 1, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez co najmniej 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia, z tym że informacje dotyczące imienia i nazwiska osoby fizycznej, wobec której został zastosowany środek, o którym mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9, są dostępne na tej stronie przez rok.”	

Art. 53	1. Właściwe organy corocznie przekazują ESMA zbiorcze informacje dotyczące wszystkich kar administracyjnych i innych środków administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 49. ESMA publikuje te informacje w sprawozdaniu rocznym.	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zzc ust. 3)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zzc. (…) 3. Komisja przekazuje corocznie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informację o przypadkach zastosowania w poprzednim roku kalendarzowym środków, o których mowa w art. 18zz ust. 1, 2, 8 i 9.	
	2. W przypadku gdy państwa członkowskie postanowiły, zgodnie z art. 49 ust. 5, ustanowić sankcje karne za naruszenia przepisów, o których mowa w tym ustępie, ich właściwe organy co roku przekazują ESMA zanonimizowane i zagregowane dane dotyczące wszystkich wszczętych postępowań przygotowawczych i nałożonych sankcji karnych. ESMA publikuje w sprawozdaniu rocznym dane dotyczące nałożonych sankcji karnych.	N		*[Art. 53 - dodano art. 18zw, który wdraża te przepisy. Jednocześnie należy zauważyć, że w związku z brakiem sankcji karnych ust. 2 nie podlega wdrożeniu.]*	
	3. Właściwy organ, który podał informacje o karach administracyjnych, innych środkach administracyjnych lub sankcjach karnych do wiadomości publicznej, równocześnie zgłasza te kary, środki lub sankcje ESMA. 4. Właściwe organy informują ESMA o wszystkich karach administracyjnych lub innych środkach administracyjnych nałożonych, lecz nieopublikowanych zgodnie z art. 52 ust. 2 akapit pierwszy lit. c), w tym o wszelkich dotyczących ich odwołaniach oraz o rozstrzygnięciu takich odwołań. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy otrzymywały informacje oraz prawomocne wyroki dotyczące wszelkich nałożonych sankcji karnych, oraz aby przedkładały te informacje ESMA. ESMA prowadzi	T	Art. 8 pkt 6 (dodano art. 18zzc ust. 1 i 2)	Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany: 6) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu: „Rozdział 2c (…) Rozdział 2d (…) Art. 18zzc. 1. Komisja równocześnie z przekazaniem do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 18zzb	

	centralną bazę danych zawierającą zgłoszone jej kary i sankcje wyłącznie do celów wymiany informacji między właściwymi organami. Do bazy tej dostęp mają wyłącznie właściwe organy i jest ona aktualizowana na podstawie informacji przez nie przekazywanych.			ust. 1, przekazuje te informacje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. 2. Po zastosowaniu środków, o których mowa w art. 18zzb ust. 3 i 4, Komisja niezwłocznie informuje o tym Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. (…)”	
Art. 54	1. ESMA może – w drodze zwykłego wezwania lub w drodze decyzji – zobowiązać następujące osoby do udzielenia wszelkich informacji niezbędnych do wykonywania przez ESMA jej obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia: a) osoby, które faktycznie prowadzą działalność jako kontroler zewnętrzny; b) członkowie organów nadzorczych, zarządzających lub administracyjnych kontrolera zewnętrznego; c) członkowie kadry kierowniczej najwyższego szczebla kontrolera zewnętrznego; d) inne osoby bezpośrednio zaangażowane w czynności kontrolera zewnętrznego w zakresie oceny; e) przedstawiciele prawni i pracownicy podmiotów, którym kontroler zewnętrzny zlecił na zasadzie outsourcingu realizację pewnych funkcji zgodnie z art. 33; f) osoby w inny sposób blisko i w sposób znaczący związane lub powiązane z procesem zarządzania kontrolera zewnętrznego, w tym akcjonariusze posiadający co najmniej 10 % kapitału lub praw głosu kontrolera zewnętrznego lub w przedsiębiorstwie, które jest uprawnione do sprawowania kontroli lub wywierania dominującego wpływu na kontrolera zewnętrznego; g) każda osoba, która bez wpisu do rejestru jako kontroler zewnętrzny działa w charakterze kontrolera zewnętrznego lub podaje się za niego, oraz każda osoba wykonująca w imieniu takiej osoby funkcje, o których mowa w lit. a)–f).	N			
	2. Wysyłając zwykłe wezwanie do udzielenia informacji na podstawie ust. 1 ESMA: a) wskazuje niniejszy artykuł jako podstawę prawną wezwania;	N			

	b) podaje cel wezwania; c) określa rodzaj informacji stanowiących przedmiot wezwania; d) wskazuje termin przekazania informacji; e) informuje osobę, którą wzywa do udzielenia informacji, że nie jest ona zobowiązana do ich przekazania, lecz w przypadku dobrowolnej odpowiedzi na wezwanie przekazane informacje muszą być zgodne z prawdą i nie mogą wprowadzać w błąd; oraz f) wskazuje możliwą grzywnę przewidzianą w art. 60, w przypadku gdy odpowiedzi na zadane pytania są niezgodne z prawdą lub wprowadzają w błąd.				
	3. Wzywając do udzielenia informacji w drodze decyzji na podstawie ust. 1, ESMA: a) podaje niniejszy artykuł jako podstawę prawną wezwania; b) podaje cel wezwania; c) określa rodzaj informacji stanowiących przedmiot wezwania; d) wskazuje termin przekazania informacji; e) wskazuje okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 61, nakładane w przypadku gdy przekazane informacje stanowiące przedmiot wezwania są niekompletne; f) wskazuje grzywnę przewidzianą w art. 60, w przypadku gdy odpowiedzi na zadane pytania są niezgodne z prawdą lub wprowadzają w błąd; g) informuje o prawie do odwołania od decyzji do Komisji Odwoławczej zgodnie z art. 58 i 59 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 i prawie do zaskarżenia tej decyzji do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwanego dalej „Trybunałem Sprawiedliwości”) zgodnie z art. 60 i 61 tego rozporządzenia.	N			
	4. Do udzielenia informacji stanowiących przedmiot wezwania zobowiązane są osoby, o których mowa w ust. 1, lub ich przedstawiciele, a w przypadku osób prawnych lub stowarzyszeń niemających osobowości prawnej – osoby upoważnione do ich reprezentowania zgodnie z ustawą. Należycie upoważnieni prawnicy mogą przedkładać informacje w imieniu swoich klientów.	N			

	Klienci pozostają w pełni odpowiedzialni, jeżeli przekazane informacje okażą się niepełne, niezgodne z prawdą lub wprowadzające w błąd.				
	5. ESMA niezwłocznie wysyła kopię zwykłego wezwania lub swojej decyzji, o których mowa w ust. 1, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym osoby, do których adresowane jest takie wezwanie lub decyzja, mają swoje miejsce zamieszkania lub siedzibę.	N			
Art. 55	1. W celu wypełniania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA może przeprowadzać niezbędne dochodzenia względem osób, o których mowa w art. 54 ust. 1. W tym celu urzędnicy ESMA i inne osoby upoważnione przez ESMA mają prawo do: a) wglądu we wszelkie dokumenty, dane, procedury i inne materiały istotne z punktu widzenia realizacji zadań ESMA, niezależnie od nośnika, na jakim są one przechowywane; b) wykonania lub uzyskania uwierzytelnionych kopii takich dokumentów, danych, procedur i innych materiałów lub wyciągów z nich; c) wzywania osób, o których mowa w art. 54 ust. 1, lub ich przedstawicieli lub członków ich personelu do złożenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień na temat sytuacji faktycznej lub dokumentów związanych z przedmiotem i celem kontroli oraz do zaprotokołowania odpowiedzi; d) prowadzenia rozmów z wszelkimi innymi osobami fizycznymi lub prawnymi, które wyrażą na to zgodę, w celu pozyskania informacji dotyczących przedmiotu dochodzenia; e) żądania rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych.	N			
	2. Urzędnicy ESMA i inne osoby upoważnione przez ESMA do prowadzenia dochodzeń, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel dochodzenia. W upoważnieniu tym wskazuje się również okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 61, nakładane w	N			

	przypadku, gdy stanowiące przedmiot wezwania dokumenty, dane, procedury lub inne materiały bądź odpowiedzi na pytania zadane osobom, o których mowa w art. 54 ust. 1, nie zostaną przekazane bądź udzielone lub gdy są niepełne, a także grzywny przewidziane w art. 60, w przypadku gdy odpowiedzi na pytania zadane osobom, o których mowa w art. 54 ust. 1, są niezgodne z prawdą lub wprowadzają w błąd.				
	3. Osoby, o których mowa w art. 54 ust. 1, mają obowiązek poddać się dochodzeniom wszczętym na podstawie decyzji ESMA. W decyzji określa się przedmiot i cel dochodzenia, okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 61 i środki odwoławcze przysługujące na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz informuje się o prawie do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości.	N			
	4. W rozsądnym terminie przed rozpoczęciem dochodzenia ESMA informuje właściwy organ, o którym mowa w art. 44, państwa członkowskiego, w którym ma być prowadzone dochodzenie, o samym dochodzeniu i o tożsamości upoważnionych osób. Na żądanie ESMA, urzędnicy danego właściwego organu udzielają tym upoważnionym osobom pomocy w wykonywaniu ich zadań. Na żądanie, urzędnicy danego właściwego organu mogą być obecni podczas dochodzeń.	N			
	5. Jeżeli wezwanie do przedstawienia rejestrów połączeń telefonicznych lub przesyłu danych, o którym mowa w ust. 1 lit. e), wymaga, aby właściwy organ uzyskał zezwolenie organu wymiaru sprawiedliwości zgodnie z prawem krajowym, ESMA występuje o takie zezwolenie. ESMA może również wystąpić o wydanie takiego zezwolenia w celach zapobiegawczych.	N			
	6. W przypadku wystąpienia o zezwolenie, o którym mowa w ust. 5, krajowy organ wymiaru sprawiedliwości sprawdza, czy decyzja ESMA jest autentyczna i czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne, uwzględniając przedmiot dochodzenia. Sprawdzając, czy środki przymusu są proporcjonalne, krajowy organ wymiaru sprawiedliwości może zwrócić się do ESMA o szczegółowe wyjaśnienia, w	N			

	szczególności w odniesieniu do przesłanek, na podstawie których ESMA podejrzewa, że doszło do naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, a także do wagi podejrzewanego naruszenia oraz charakteru udziału osoby, wobec której stosowane są środki przymusu. Krajowy organ wymiaru sprawiedliwości nie może jednak dokonywać kontroli konieczności przeprowadzania dochodzenia ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach sprawy ESMA. Zgodność z prawem decyzji ESMA podlega kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z procedurą określoną w z rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.				
Art. 56	1. W celu wypełniania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA może przeprowadzać wszelkie niezbędne kontrole na miejscu w dowolnych obiektach stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, na dowolnym terenie lub w składnikach majątku osób prawnych, o których mowa w art. 54 ust. 1. W przypadku gdy wymaga tego właściwe i skuteczne przeprowadzenie kontroli, ESMA może przeprowadzić kontrolę na miejscu bez uprzedzenia.	N			
	2. Urzędnicy i inne osoby upoważnione przez ESMA do przeprowadzenia kontroli na miejscu mogą wejść do dowolnych obiektów stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, na dowolne tereny lub uzyskać dostęp do składników majątku osób prawnych, których dotyczy decyzja o dochodzeniu wydana przez ESMA, i dysponują wszelkimi uprawnieniami, o których mowa w art. 55 ust. 1. Są oni również uprawnieni do opieczętowania wszelkich obiektów stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, wszelkich składników majątku oraz ksiąg lub dokumentów na czas kontroli i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.	N			
	3. Urzędnicy i inne osoby upoważnione przez ESMA do przeprowadzenia kontroli na miejscu wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel kontroli oraz okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 61, nakładane w przypadku, gdy odpowiednie osoby nie poddają się	N			

	kontroli. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed kontrolą ESMA powiadamia o niej właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzona kontrola.				
	4. Osoby, o których mowa w art. 54 ust. 1, poddają się kontrolom na miejscu zarządzonym na podstawie decyzji ESMA. W decyzji określa się przedmiot i cel kontroli, datę jej rozpoczęcia oraz okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 61, jak również środki odwoławcze przysługujące na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz prawo do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości. ESMA podejmuje takie decyzje po skonsultowaniu się z właściwym organem państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzana kontrola.	N			
	5. Urzędnicy właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzana kontrola, a także osoby upoważnione bądź wyznaczone przez ten organ pomagają aktywnie, na żądanie ESMA, urzędnikom ESMA i innym osobom upoważnionym przez ESMA. W tym celu przysługują im uprawnienia określone w ust. 2. Na żądanie, urzędnicy tego właściwego organu mogą również być obecni podczas kontroli na miejscu.	N			
	6. ESMA może zażądać od właściwych organów państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzona kontrola, przeprowadzenia w jej imieniu konkretnych czynności dochodzeniowych i kontroli na miejscu określonych w niniejszym artykule i w art. 55 ust. 1. W tym celu właściwym organom przysługują te same uprawnienia co ESMA, określone w niniejszym artykule i w art. 55 ust. 1.	N			
	7. W przypadku gdy urzędnicy ESMA i inne osoby towarzyszące upoważnione przez ESMA stwierdzą, że osoba sprzeciwia się kontroli zarządzonej na podstawie niniejszego artykułu, właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego udziela im niezbędnej pomocy, zwracając się w razie potrzeby o pomoc policji lub równorzędnego organu ścigania, aby umożliwić im przeprowadzenie kontroli na miejscu.	N			

	8. Jeżeli kontrola na miejscu określona w ust. 1 lub pomoc określona w ust. 7 wymaga udzielenia zezwolenia przez organ wymiaru sprawiedliwości zgodnie z obowiązującym prawem krajowym, ESMA występuje o takie zezwolenie. ESMA może również wystąpić o wydanie takiego zezwolenia w celach zapobiegawczych.	N			
	9. W przypadku wystąpienia o zezwolenie, o którym mowa ust. 8, krajowy organ wymiaru sprawiedliwości sprawdza, czy decyzja ESMA jest autentyczna i czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne, uwzględniając przedmiot kontroli. Sprawdzając, czy środki przymusu są proporcjonalne, krajowy organ wymiaru sprawiedliwości może zwrócić się do ESMA o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności w odniesieniu do przesłanek, na podstawie których ESMA podejrzewa, że doszło do naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, a także do wagi podejrzewanego naruszenia oraz charakteru udziału osoby, wobec której stosowane są środki przymusu. Krajowy organ wymiaru sprawiedliwości nie może jednak dokonywać kontroli konieczności przeprowadzania dochodzenia ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach sprawy ESMA. Zgodność z prawem decyzji ESMA podlega kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.	N			
Art. 57	Uprawnienia powierzone ESMA, urzędnikom ESMA lub innym osobom upoważnionym przez ESMA na podstawie art. 54, 55 lub 56 nie mogą być wykorzystywane, aby żądać ujawnienia informacji lub dokumentów, których tajemnica jest prawnie chroniona.	N			
Art. 58	1. Właściwe organy, o których mowa w art. 44, ESMA i inne odpowiednie organy bez zbędnej zwłoki wymieniają między sobą informacje wymagane do celów wykonywania ich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.	N			
	2. Właściwe organy, o których mowa w art. 44, ESMA, inne odpowiednie organy i inne podmioty lub osoby fizyczne i prawne, które otrzymują informacje poufne w ramach wykonywania obowiązków wynikających z	N			

	niniejszego rozporządzenia, wykorzystują takie informacje wyłącznie przy wykonywaniu ich obowiązków.				
Art. 59	1. Jeżeli zgodnie z art. 63 ust. 8 ESMA stwierdzi, że osoba dopuściła się naruszenia wymienionego w art. 60 ust. 1, wydaje decyzję o podjęciu co najmniej jednego z następujących działań: a) cofa wpis do rejestru kontrolera zewnętrznego; b) cofa uznanie kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego; c) tymczasowo zakazuje kontrolerowi zewnętrznemu prowadzenia działalności w rozumieniu niniejszego rozporządzenia na terenie całej Unii do czasu zaprzestania naruszenia; d) zawiesza wpis do rejestru kontrolera zewnętrznego z państwa trzeciego; e) zobowiązuje daną osobę do zaprzestania danego naruszenia; f) nakłada grzywnę na podstawie art. 60; g) nakłada okresowe kary pieniężne na podstawie art. 61; h) wydaje publiczne ogłoszenie.	N			
	2. ESMA cofa wpis do rejestru lub uznanie kontrolera zewnętrznego w następujących okolicznościach: a) kontroler zewnętrzny jednoznacznie zrzekł się wpisu do rejestru lub uznania lub nie skorzystał z wpisu do rejestru lub uznania w terminie 36 miesięcy od wpisu do rejestru lub przyznania uznania; b) kontroler zewnętrzny uzyskał wpis do rejestru lub uznanie na podstawie fałszywych oświadczeń lub w inny niezgodny z prawem sposób; c) kontroler zewnętrzny przestał spełniać warunki, na podstawie których został wpisany do rejestru lub uznany. Jeżeli ESMA zdecyduje o cofnięciu wpisu do rejestru lub uznania kontrolera zewnętrznego, przedstawia pełne uzasadnienie w swojej decyzji. Cofnięcie ma skutek natychmiastowy.	N			

	3. Do celów ust. 1 ESMA bierze pod uwagę charakter i wagę naruszenia, uwzględniając następujące kryteria: a) czas trwania i częstotliwość naruszenia; b) kwestię, czy naruszenie doprowadziło do przestępstwa finansowego, ułatwiło przestępstwo finansowe lub w inny sposób jest z nim związane; c) kwestię, czy naruszenie jest wynikiem działania umyślnego lub zaniedbania; d) stopień odpowiedzialności osoby odpowiedzialnej za naruszenie; e) sytuację finansową osoby odpowiedzialnej za naruszenie, której wyznacznikiem jest wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód i aktywa netto odpowiedzialnej osoby fizycznej; f) wpływ naruszenia na interesy inwestorów; g) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę odpowiedzialną za naruszenie lub strat poniesionych przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, w zakresie, w jakim można je ustalić; h) zakres współpracy osoby odpowiedzialnej za naruszenie z ESMA, bez uszczerbku dla konieczności wydania korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez tę osobę; i) poprzednie naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, których dopuściła się osoba odpowiedzialna za naruszenie; j) środki zastosowane po dopuszczeniu się naruszenia przez osobę odpowiedzialną za naruszenie w celu zapobieżenia powtórnemu naruszeniu.	N			
	4. ESMA niezwłocznie powiadamia osobę odpowiedzialną za naruszenie o działaniu podjętym na podstawie ust. 1, a także przekazuje tę informację właściwym organom państw członkowskich oraz Komisji. W terminie 10 dni roboczych od wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, ESMA ogłasza publicznie podjęte działania na swojej stronie internetowej. Publiczne ogłoszenie, o którym mowa w akapicie pierwszym, zawiera następujące elementy:	N			

	a) informację o prawie odwołania się od decyzji przysługującym osobie odpowiedzialnej za naruszenie; b) w stosownych przypadkach informację potwierdzającą złożenie odwołania oraz wyjaśnienie, że takie odwołanie nie ma skutku zawieszającego; c) informację o możliwości zawieszenia stosowania decyzji przez Komisję Odwoławczą ESMA zgodnie z art. 60 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 60	1. ESMA wydaje decyzję o nałożeniu grzywny zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, jeżeli zgodnie z art. 63 ust. 8 stwierdzi, że kontroler zewnętrzny lub którakolwiek z osób, o których mowa w art. 54 ust. 1, umyślnie lub w wyniku zaniedbania, dopuściła się co najmniej jednego z następujących naruszeń: a) nieprzestrzeganie art. 24 ust. 1 lub któregokolwiek przepisu tytułu IV rozdział 2 i 3; b) złożenie fałszywych oświadczeń przy ubieganiu się o wpis do rejestru jako kontroler zewnętrzny lub stosowanie innych niezgodnych z prawem środków w celu uzyskania takiego wpisu do rejestru; c) nieudzielenie informacji w odpowiedzi na decyzję wzywającą do udzielenia informacji na podstawie art. 54 lub udzielenie niezgodnych z prawdą lub wprowadzających w błąd informacji w odpowiedzi na wezwanie do udzielenia informacji lub decyzję; d) utrudnianie dochodzenia lub brak współpracy przy dochodzeniu prowadzonym na podstawie art. 55 ust. 1 lit. a), b), c) lub e); e) nieprzestrzeganie art. 56 poprzez nieprzedstawienie wyjaśnień na temat sytuacji faktycznej lub dokumentów związanych z przedmiotem i celem kontroli lub przedstawienie niezgodnych z prawdą lub wprowadzających w błąd wyjaśnień; f) podejmowanie działalności w charakterze kontrolera zewnętrznego lub podawanie się za kontrolera zewnętrznego bez uzyskania wpisu do rejestru jako kontroler zewnętrzny. Naruszenie uznaje się za popełnione umyślnie, jeżeli ESMA znajdzie obiektywne elementy stanowiące dowód na to, że osoba działała umyślnie w celu dopuszczenia się naruszenia.	N			

	2. Z zastrzeżeniem ust. 3 minimalna kwota grzywny, o której mowa w ust. 1, wynosi 20 000 EUR. Maksymalna kwota wynosi 200 000 EUR. Ustalając wysokość grzywny na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, ESMA bierze pod uwagę kryteria określone w art. 59 ust. 3.	N			
	3. W przypadku gdy osoba dopuściła się naruszenia wymienionego w ust. 1 i odniosła bezpośrednią lub pośrednią korzyść finansową z naruszenia, kwota grzywny musi być co najmniej równa tej korzyści finansowej.	N			
	4. W przypadku gdy działanie lub zaniechanie stanowi połączenie kilku naruszeń, ESMA nakłada jedną grzywnę. Grzywna ta musi być najwyższą z grzywien za takie działanie lub zaniechanie.	N			
Art. 61	1. ESMA w drodze decyzji nakłada okresowe kary pieniężne w celu nakłonienia: a) osoby do zaprzestania naruszenia, zgodnie z decyzją wydaną na podstawie art. 59 ust. 1 lit. e); b) osoby, o której mowa w art. 54 ust. 1: (i) do udzielenia kompletnych informacji, do których udzielenia wezwano w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 54; (ii) do poddania się dochodzeniu, a w szczególności do przedłożenia kompletnych dokumentów, danych, procedur i wszelkich innych żądanych materiałów, a także do uzupełnienia i skorygowania innych informacji przekazanych w trakcie dochodzenia wszczętego na podstawie decyzji wydanej na podstawie art. 55; lub (iii) do poddania się kontroli na miejscu zarządzonej decyzją wydaną na podstawie art. 56.	N			
	2. Okresową karę pieniężną nakłada się za każdy dzień opóźnienia.	N			
	3. Kwota okresowych kar pieniężnych wynosi 3 % średniego dziennego obrotu w poprzedzającym roku	N			

	obrotowym lub, w przypadku osób fizycznych, 2 % średniego dziennego dochodu w poprzedzającym roku kalendarzowym. Okresową karę pieniężną nalicza się od dnia określonego w decyzji o nałożeniu okresowej kary pieniężnej.				
	4. Okresową karę pieniężną nakłada się na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy od powiadomienia o decyzji ESMA. Po upływie tego okresu ESMA dokonuje przeglądu tego środka.	N			
Art. 62	1. ESMA podaje do wiadomości publicznej informację na temat każdej grzywny i każdej okresowej kary pieniężnej, które zostały nałożone na podstawie art. 60 i 61, chyba że takie podanie do wiadomości publicznej zagrażałoby poważnie rynkom finansowym lub wyrządzało nieproporcjonalną szkodę zainteresowanym stronom. Informacje podane do wiadomości publicznej nie mogą zawierać danych osobowych w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725.	N			
	2. Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone na podstawie art. 60 i 61 mają charakter administracyjny.	N			
	3. Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone na podstawie art. 60 i 61 podlegają egzekucji. Do celów egzekucji grzywien i okresowych kar pieniężnych ESMA stosuje przepisy postępowania cywilnego obowiązujące w państwie członkowskim lub państwie trzecim, w którym grzywna lub okresowa kara pieniężna podlega egzekucji.	N			
	4. Kwoty grzywien i okresowych kar pieniężnych są alokowane do budżetu ogólnego Unii.	N			
	5. Jeżeli ESMA w momencie zamykania dochodzenia postanowi nie nakładać grzywny ani kary pieniężnej, informuje o tym Parlament Europejski, Radę, Komisję i właściwe organy danego państwa członkowskiego, podając uzasadnienie swojej decyzji.	N			

Art. 63	1. Jeżeli w trakcie wykonywania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA stwierdzi, że wiele wskazuje na możliwe istnienie faktów mogących stanowić co najmniej jedno naruszenie wymienione w art. 60 ust. 1, ESMA wyznacza w swoich strukturach niezależnego urzędnika dochodzeniowego, który bada daną sprawę. Urzędnikiem dochodzeniowym nie może zostać osoba, która jest lub była bezpośrednio bądź pośrednio zaangażowana w nadzór nad danym kontrolerem zewnętrznym lub w procedurę dokonywania wpisu do rejestru tego kontrolera; urzędnik dochodzeniowy wykonuje swoje funkcje niezależnie od Rady Organów Nadzoru ESMA.	N			
	2. Urzędnik dochodzeniowy bada zarzucane naruszenia, uwzględniając wszelkie uwagi przedstawione przez osoby, w stosunku do których prowadzone jest dochodzenie, i przedkłada Radzie Organów Nadzoru ESMA kompletne akta sprawy zawierające dokonane przez niego ustalenia.	N			
	3. Aby wykonywać swoje zadania, urzędnik dochodzeniowy może wykonywać uprawnienia do wzywania do udzielenia informacji zgodnie z art. 54 i do prowadzenia dochodzeń i kontroli na miejscu zgodnie z art. 55 i 56. Wykonując te uprawnienia, urzędnik dochodzeniowy musi postępować zgodnie z art. 57.	N			
	4. W trakcie wykonywania swoich zadań urzędnik dochodzeniowy ma dostęp do wszystkich dokumentów i informacji zebranych przez ESMA w ramach czynności nadzorczych.	N			
	5. Urzędnik dochodzeniowy – po zakończeniu prowadzonego przez siebie dochodzenia i przed przekazaniem Radzie Organów Nadzoru ESMA akt sprawy zawierających jego ustalenia – zapewnia osobom, w stosunku do których prowadzone jest to dochodzenie, możliwość zajęcia stanowiska odnośnie do spraw będących przedmiotem dochodzenia. Podstawę ustaleń urzędnika dochodzeniowego mogą stanowić wyłącznie fakty, co do których osoby, w stosunku do których	N			

	prowadzone jest dochodzenie, miały możliwość zajęcia stanowiska.				
	6. W toku dochodzeń prowadzonych na podstawie niniejszego artykułu w pełni przestrzega się prawa do obrony przysługującego zainteresowanym osobom.	N			
	7. Urzędnik dochodzeniowy, z chwilą przedłożenia Radzie Organów Nadzoru ESMA akt sprawy zawierających dokonane przez niego ustalenia, powiadamia o tym fakcie osoby, w stosunku do których prowadzone jest dochodzenie. Osoby, w stosunku do których prowadzone jest dochodzenie, mają prawo dostępu do akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy zawodowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje informacji poufnych dotyczących osób trzecich.	N			
	8. Na podstawie akt sprawy zawierających ustalenia urzędnika dochodzeniowego oraz – na wniosek zainteresowanych osób – po zapoznaniu się ze stanowiskiem tych osób zgodnie z art. 64, ESMA decyduje, czy osoby, w stosunku do których prowadzone jest dochodzenie, dopuściły się naruszenia lub naruszeń wymienionych w art. 60 ust. 1, a jeżeli tak – stosuje środek nadzorczy zgodnie z art. 59 i nakłada grzywnę zgodnie z art. 60.	N			
	9. Urzędnik dochodzeniowy nie bierze udziału w obradach Rady Organów Nadzoru ESMA ani nie uczestniczy w żaden inny sposób w procesie podejmowania przez nią decyzji.	N			
	10. Komisja przyjmuje akty delegowane do dnia 21 grudnia 2024 r. zgodnie z art. 68 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez doprecyzowanie przepisów proceduralnych dotyczących wykonywania uprawnienia ESMA do nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, w tym przepisów dotyczących prawa do obrony, przepisów tymczasowych, przepisów dotyczących pobierania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, a także szczegółowych przepisów dotyczących terminów przedawnienia nakładania i egzekwowania kar.	N			

	11. ESMA przekazuje sprawy w celu wszczęcia postępowania karnego odpowiednim organom krajowym, jeżeli, wykonując swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, stwierdzi, że wiele wskazuje na możliwe istnienie faktów mogących stanowić przestępstwo. Ponadto ESMA odstępuje od nałożenia grzywien lub okresowych kar pieniężnych w przypadku, gdy – wskutek postępowania karnego prowadzonego na mocy prawa krajowego – uprawomocnił się wcześniejszy wyrok uniewinniający lub skazujący wydany na podstawie identycznych faktów lub faktów, które są zasadniczo takie same.	N			
Art. 64	1. Przed podjęciem decyzji na podstawie art. 59, 60 i 61 ESMA zapewnia osobom, do których skierowana jest taka decyzja, możliwość zajęcia stanowiska odnośnie do ustaleń ESMA. Podstawę decyzji ESMA stanowią wyłącznie ustalenia, co do których osoby te mogły zająć stanowisko.	N			
	2. Ust. 1 niniejszego artykułu nie stosuje się, jeżeli konieczne jest podjęcie pilnych działań zgodnie z art. 59 w celu zapobieżenia istotnym i bezpośrednio grożącym szkodom dla systemu finansowego. W takim przypadku ESMA może wydać decyzję tymczasową i zapewnia zainteresowanym osobom możliwość zajęcia stanowiska jak najszybciej po wydaniu decyzji.	N			
	3. W toku odpowiedniego postępowania w pełni przestrzega się prawa do obrony przysługującego osobom, do których skierowana jest decyzja ESMA. Osobom tym przysługuje prawo dostępu do akt sprawy prowadzonych przez ESMA, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych stron w zakresie ochrony ich tajemnicy zawodowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje dostępu do informacji poufnych ani wewnętrznych dokumentów przygotowawczych ESMA.	N			
Art. 65	Trybunał Sprawiedliwości ma nieograniczone prawo orzekania w odniesieniu do kontroli decyzji ESMA o nałożeniu grzywny lub okresowej kary pieniężnej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Trybunał	N			

	Sprawiedliwości może uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.				
Art. 66	1. ESMA pobiera od kontrolerów zewnętrznych opłaty na pokrycie wydatków związanych z ich wpisem do rejestru, uznaniem i nadzorem oraz wszelkich kosztów, jakie ESMA może ponieść w związku z wykonywaniem swoich zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia.	N			
	2. Wszystkie opłaty pobierane przez ESMA od kontrolerów zewnętrznych składających wniosek, wpisanych do rejestru kontrolerów zewnętrznych lub uznanych kontrolerów zewnętrznych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przeznaczone są na pokrycie kosztów administracyjnych poniesionych przez ESMA w związku z czynnościami związanymi ze wpisem do rejestru wszystkich kontrolerów zewnętrznych i nadzorem nad nimi. Jednocześnie opłaty muszą być proporcjonalne do obrotów danego kontrolera zewnętrznego. Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, kontrolerzy zewnętrzni, których roczny obrót nie przekracza określonej kwoty, mogą zostać zwolnieni z obowiązku uiszczenia opłaty, jak określono szczegółowo w akcie delegowanym, który ma zostać przyjęty przez Komisję na podstawie ust. 3.	N			
	3. Komisja przyjmuje akt delegowany do dnia 21 grudnia 2024 r. zgodnie z art. 68 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez doprecyzowanie, w szczególności, rodzajów opłat, spraw, za które są one pobierane, ich wysokości oraz sposobu ich uiszczania. Przy sporządzaniu aktu delegowanego, Komisja określa próg rocznego obrotu kontrolerów zewnętrznych na poziomie grupy, poniżej którego nie pobiera się opłaty, a także określa sposób obliczania rocznego obrotu do celów stosowania tego progu.	N			
	4. Przed przyjęciem aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 3, Komisja konsultuje się z ESMA w sprawie opłat, o których mowa w tym ustępie.	N			

Art. 67	1. ESMA prowadzi na swojej stronie internetowej publicznie dostępny rejestr zawierający wykaz: a) kontrolerów zewnętrznych wpisanych do rejestru zgodnie z art. 23; b) kontrolerów zewnętrznych, którzy mają tymczasowy zakaz prowadzenia działalności zgodnie z art. 59; c) kontrolerów zewnętrznych, których wpis do rejestru został cofnięty zgodnie z art. 59; d) kontrolerów zewnętrznych z państw trzecich, którzy zostali dopuszczeni do świadczenia usług w Unii zgodnie z art. 39; e) kontrolerów zewnętrznych z państw trzecich uznanych zgodnie z art. 42; f) kontrolerów zewnętrznych wpisanych do rejestru zgodnie z art. 23, którzy zatwierdzają usługi świadczone przez kontrolerów zewnętrznych z państw trzecich zgodnie z art. 43; g) kontrolerów zewnętrznych z państw trzecich, których wpis do rejestru został cofnięty i którzy nie korzystają już z praw przysługujących im na mocy art. 39, jeżeli Komisja cofnie swoją decyzję przyjętą na podstawie art. 40 ust. 1 w odniesieniu do tego państwa trzeciego; h) kontrolerów zewnętrznych z państw trzecich, których uznanie zostało zawieszone lub cofnięte; i) kontrolerów zewnętrznych wpisanych do rejestru zgodnie z art. 23, którzy nie mogą już zatwierdzać usług świadczonych przez kontrolerów zewnętrznych z państw trzecich zgodnie z art. 43.	N			
	2. Rejestr zawiera dane kontaktowe kontrolerów zewnętrznych, adresy ich stron internetowych oraz dzień, z którym decyzje ESMA dotyczące tych kontrolerów zewnętrznych stają się skuteczne.	N			
	3. W przypadku kontrolerów zewnętrznych z państw trzecich rejestr zawiera również informacje na temat usług, które świadczą kontrolerzy zewnętrzni z państw trzecich, oraz dane kontaktowe właściwego organu odpowiedzialnego za nadzór nad nimi w państwie trzecim.	N			

Art. 68	1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.	N			
	2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 21 ust. 4, art. 63 ust. 10 i art. 66 ust. 3, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 20 grudnia 2023 r.	N			
	3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 21 ust. 4, art. 63 ust. 10 oraz art. 66 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.	N			
	4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.	N			
	5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	N			
	6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 21 ust. 4, art. 63 ust. 10 i art. 66 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.	N			
Art. 69	1. Kontroler zewnętrzny, który zamierza świadczyć usługi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem od dnia 21 grudnia 2024 r. do dnia 21 czerwca 2026 r. świadczy takie	N			

	usługi wyłącznie po uprzednim powiadomieniu o tym ESMA i przekazaniu informacji, o których mowa w art. 23 ust. 1.				
	2. Do dnia 21 czerwca 2026 r. kontrolerzy zewnętrzni, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dokładają najlepszych starań, aby spełnić wymogi określone w art. 24–38, z wyjątkiem wymogów ustanowionych w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 24 ust. 2, oraz w aktach delegowanych, o których mowa w art. 26 ust. 3, art. 27 ust. 2, art. 28 ust. 3, art. 29 ust. 4, art. 30 ust. 3, art. 31 ust. 4 i art. 33 ust. 7.	N			
	3. Po dniu 21 czerwca 2026 r. kontrolerzy zewnętrzni, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, świadczą usługi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem wyłącznie po uzyskaniu wpisu do rejestru zgodnie z art. 23 i pod warunkiem że spełnią wymogi określone w art. 22 i art. 24–38 i uzupełnione aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.	N			
Art. 70	1. Kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego, który zamierza świadczyć usługi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem od dnia 21 grudnia 2024 r. do dnia 21 czerwca 2026 r., świadczy takie usługi wyłącznie po uprzednim powiadomieniu o tym ESMA i przekazaniu informacji, o których mowa w art. 23 ust. 1.	N			
	2. Kontrolerzy zewnętrzni z państw trzecich, o których mowa w ust. 1, muszą: a) dołożyć wszelkich najlepszych starań, aby spełnić wymogi określone w art. 24–38, z wyjątkiem wymogów ustanowionych w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 24 ust. 2, oraz w aktach delegowanych, o których mowa w art. 26 ust. 3, art. 27 ust. 2, art. 28 ust. 3, art. 29 ust. 4, art. 30 ust. 3, art. 31 ust. 4 i art. 33 ust. 7; b) posiadać przedstawiciela prawnego z siedzibą w Unii, który spełnia wymogi określone w art. 42 ust. 3.	N			
	3. ESMA może w dowolnym momencie od dnia 21 grudnia 2024 r. do dnia 21 czerwca 2026 r. egzekwować spełnianie wymogów przez kontrolera zewnętrznego z	N			

	państwa trzeciego w odniesieniu do ust. 2 lit. b) poprzez nałożenie środków nadzorczych zgodnie z tytułem V.				
Art. 71	1. Do dnia 21 grudnia 2028 r., a następnie co trzy lata Komisja po konsultacji z ESMA i platformą ds. zrównoważonego finansowania ustanowioną na mocy art. 20 rozporządzenia (UE) 2020/852 przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia. W sprawozdaniu tym ocenia się, w możliwym zakresie, co najmniej następujące elementy: a) korzystanie ze standardu europejskiej zielonej obligacji, w szczególności przez małe i średnie przedsiębiorstwa, oraz jego udział w rynku, zarówno w Unii, jak i na świecie; b) wpływ niniejszego rozporządzenia na przejście na zrównoważoną gospodarkę, na lukę inwestycyjną w zakresie inwestycji niezbędnych do osiągnięcia unijnych celów klimatycznych określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 oraz na przekierowanie przepływów kapitału prywatnego na zrównoważone inwestycje; c) funkcjonowanie rynku kontrolerów zewnętrznych i nadzór nad nim sprawowany przez ESMA; d) adekwatność aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 66 ust. 3 oraz wpływ tych aktów na kontrolerów zewnętrznych i na budżet ESMA; e) wiarygodność oraz wszelkie przypadki nadużyć oświadczeń środowiskowych na rynku zielonych obligacji; f) funkcjonowanie rynku obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem, w tym wiarygodność i jakość odpowiednich oświadczeń; g) potrzebę uznania kryteriów państwa trzeciego służących do określania zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej za równoważne z wymogami w zakresie systematyki, pod warunkiem że istnieją szczególne zabezpieczenia służące zapewnieniu równoważnych celów, na potrzeby zezwolenia na wykorzystanie przychodów z europejskiej zielonej obligacji zgodnie z takimi kryteriami państwa trzeciego; h) praktyczny wpływ art. 5 na wykorzystanie europejskich zielonych obligacji, na środowiskową	N			

	jakość wykorzystania przychodów z nich oraz na powody, dla których elastyczność przewidziana w tym artykule nie uniemożliwia przejścia na finansowanie działań zrównoważonych środowiskowo; i) wdrożenie tytułu III niniejszego rozporządzenia, w tym stosowanie wzorów formularzy, o których mowa w tym tytule, przez emitentów obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo lub obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem, niezależnie od tego, czy takie obligacje są wprowadzane czy też nie do obrotu w Europejskim Obszarze Gospodarczym, analizę upowszechnienia tych wzorów formularzy, rozwój rynku i spójność tych wzorów formularzy z odpowiednimi przepisami prawa Unii, w tym z rozporządzeniem (UE) 2019/2088.				
	2. Do sprawozdań, o których mowa w ust. 1, dołącza się, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy, w tym w odniesieniu do ujawniania informacji przez emitentów obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo oraz emitentów obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem.	N			
	3. Do dnia 21 grudnia 2026 r. Komisja publikuje sprawozdanie na temat potrzeby regulacji obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym.	N			
	4. Do dnia 31 grudnia 2024 r., a następnie co trzy lata, Komisja publikuje sprawozdanie w celu poinformowania emitentów europejskich zielonych obligacji o przeglądzie przeprowadzonym zgodnie z art. 19 ust. 5 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2020/852, w tym o zgodności technicznych kryteriów kwalifikacji z kryteriami ustanowionymi w art. 10 ust. 2 tego rozporządzenia, z uwzględnieniem zasad praw nabytych ustanowionych w art. 8 niniejszego rozporządzenia.	N			
	5. Do dnia 21 grudnia 2028 r. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i	N			

	Pracowniczych Programów Emerytalnych – EIOPA) ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 (zwanymi łącznie „Europejskimi Urzędami Nadzoru" lub „EUN"), publikuje sprawozdanie na temat wykonalności rozszerzenia kwalifikowalności do stosowania oznaczenia „europejska zielona obligacja" lub „EuGB" do celów sekurytyzacji syntetycznych.				
	6. Do dnia 21 grudnia 2029 r. Komisja może przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na podstawie sprawozdania, o którym mowa w ust. 5. W stosownych przypadkach Komisja może dołączyć do swojego sprawozdania wniosek ustawodawczy.	N			
	7. Do dnia 21 grudnia 2028 r., a następnie, w stosownych przypadkach, co trzy lata Europejskie Urzędy Nadzoru publikują za pośrednictwem Wspólnego Komitetu, o którym mowa w art. 54 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010, sprawozdanie na temat rozwoju rynku obligacji sekurytyzowanych. W sprawozdaniach tych ocenia się między innymi, czy wolumen aktywów zgodnych w wymogami w zakresie systematyki zwiększył się na tyle, aby można było dokonać przeglądu stosowania zasad wykorzystania przychodów w odniesieniu do obligacji sekurytyzowanych, których emitenci zamierzają stosować oznakowanie „europejska zielona obligacja" lub „EuGB".	N			
	8. Na podstawie sprawozdania, o którym mowa w ust. 7, Komisja przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W stosownych przypadkach Komisja dołącza do sprawozdania wniosek ustawodawczy.	N			
Art. 72	1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.				
	2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 21 grudnia 2024 r.				

	3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu, art. 20, art. 21 ust. 4, art. 23 ust. 6 i 7, art. 24 ust. 2, art. 26 ust. 3, art. 27 ust. 2, art. 28 ust. 3, art. 29 ust. 4, art. 30 ust. 3, art. 31 ust. 4, art. 33 ust. 7, art. 42 ust. 9, art. 46 ust. 6 i 7, art. 49 ust. 1, 2 i 3, art. 63 ust. 10, art. 66 ust. 3, art. 68, 69 i 70 stosuje się od dnia 20 grudnia 2023 r.				
	4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu, art. 40, art. 42 ust. 1–8 i art. 43 stosuje się od dnia 21 czerwca 2026 r.				
	5. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia spełnienia wymogów określonych w art. 45 i 49 do dnia 21 grudnia 2024 r.	T	Art. 20	Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.	

Odwrócona tabela zgodności do *projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji (UC11)*		
Lp.	**Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy**	**Uwaga/ Propozycja zmian zapisu**
1.	art. 8 pkt 8 projektu ustawy, w zakresie w jakim zmienia on art. 19e *ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym*	Projektowany art. 19e stanowi zmianę wynikową, związaną z wprowadzeniem kar pieniężnych za naruszenie rozporządzenia 2022/2554 oraz rozporządzenia 2023/2631.
2.	Art. 11 zmiany w ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach	Zmiany przewidziane art. 11 projektu w ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach pozostają w ścisłym związku z przewidzianym projektem zapewnieniem stosowania rozporządzenia 2023/2631. Modyfikacja art. 6 ust. 2 pkt 4 ustawy o obligacjach, ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych w zakresie wskazywania w warunkach emisji europejskich zielonych obligacji celu emisji. Z kolei celem proponowanego uchylenie art. 27p – 27r ustawy o obligacjach, jest usunięcie tzw. gold platingu, który z uwagi na przepisy art. 27p ust. 1, wiąże cel emisji obligacji transformacyjnej z tożsamym celem emisji europejskich zielonych obligacji (EuGB). Krajowi emitenci europejskich zielonych obligacji musieliby spełniać dodatkowe, nieprzewidziane rozporządzeniem 2023/2631 wymagania związane z emisją takich obligacji (np. uzyskanie ratingu, zapewnienie minimalnej wartości emisji w kwocie 20 mln zł, czy przyjęcie minimalnej wartość nominalnej dla europejskiej zielonej obligacji w kwocie 1 tys. zł.).
3.	Art. 12 zmiany w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej	Zmiany przewidziane art. 12 projektu w ustawi z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpotrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej, mają charakter wynikowy związany zapewnieniem stosowania rozporządzenia 2022/2554 oraz rozporządzenia 2023/2631. Rozporządzenia te zobowiązują państwa członkowskie do ustanowienia sankcji pieniężnych za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia, co zostało przewidziane w projekcie ustawy. W konsekwencji konieczne jest również, wskazanie miejsca ich przeznaczenia. Wzorem innych środków pochodzących z kar

		pieniężnych nakładanych przez KNF zdecydowane, że będą one stanowiły przychód Funduszu Edukacji Finansowej.
4.	Art. 15 ustawa z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń	Zmiany w ustawie dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń mają charakter korekt legislacyjnych. Zgodnie z art. 32 pkt 20 ustawy z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku dotychczasowa treść art. 80 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń została oznacza jako ust. 1 i został dodany ust. 2. Jednocześnie ustawa ta nie zaktualizowała właściwego odniesienia do poprawionego przepisu w art. 83, który określa możliwość nakładania przez organ nadzoru kar pieniężnych za odmowę udzielenia wyjaśnień lub informacji przez zakład ubezpieczeń (art. 80 pkt 1), agenta ubezpieczeniowego i agenta oferującego ubezpieczenia uzupełniające (art. 80 pkt 2) oraz brokera ubezpieczeniowego i brokera reasekuracyjnego (art. 80 pkt 2). Proponuje się więc odpowiednią korektę odesłania. Obecny stan prawny może powodować wątpliwości co do możliwości nałożenia kary pieniężnej przez KNF jeżeli zakład ubezpieczeń, agent ubezpieczeniowy agent oferujący ubezpieczenia uzupełniające, broker ubezpieczeniowy i broker reasekuracyjny odmawiają udzielenia wyjaśnień i informacji dotyczących ich działalności. Odpowiednie korekty zostały też uwzględnione w art. 62 określającym zakres nadzoru KNF nad działalnością agentów ubezpieczeniowych i agentów oferujących ubezpieczenia uzupełniające. Brak korekty może powodować wątpliwości odnośnie zakresu nadzoru.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A F I N A N S Ó W

z dnia

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju i formy dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej[1][2]

Na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. 2024 poz. 30, 731 i 1222 oraz z 2025 r. poz. 146 i …..) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 13 listopada 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju i formy dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej (Dz.U. 2020 poz. 2225), w § 10 w pkt 3 dodaje się lit. c w brzmieniu:

”c) zasady dokonywania ustaleń dotyczących korzystania z usług ICT zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2554”, wykazujące że zasady zarządzania ryzykiem i mechanizmy kontroli wewnętrznej są proporcjonalne, właściwe, rzetelne i adekwatne.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

---

[1] Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 listopada 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 2586).

[2] Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2022/2556 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE, 2014/65/UE, (UE) 2015/2366 oraz (UE) 2016/2341 w odniesieniu do operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 153).

UZASADNIENIE

Potrzeba wydania rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 13 listopada 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju i formy dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej (Dz.U. 2020 poz. 2225), wynika ze zmiany art. 61 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. 2024 poz. 30; dalej: UUP), procedowanej w projekcie ustawy z dnia … o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji.

Zmiany art. 61 ust. 1 pkt 6 UUP mają na celu uwzględnienie zmian wprowadzonych w art. 5 ust. 1 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE, w zakresie pkt 2 li. A (i), dokonanych Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011(dalej: rozporządzenie DORA).

Zmiana UUP w ww. zakresie polega na dodaniu do dokumentacji dołączonej do wniosku o wydanie zezwolenia na działalność jako krajowa instytucja płatnicza, a dokładniej, do opisu systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej, dołączanego do ww. wniosku (art. 61 ust. 1 pkt 6 UUP), również ustaleń dotyczących korzystania z usług ICT zgodnie z rozporządzeniem DORA. Jednocześnie, zgodnie z dalszą częścią zmienianego art. 61 ust. 1 pkt 6, ustalenia te mają wykazywać, że ww. zasady zarządzania ryzykiem i mechanizmy kontroli wewnętrznej są proporcjonalne, właściwe, rzetelne i adekwatne.

1) W związku z powyższym, w § 1 projektowanej zmiany rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 13 listopada 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju i formy dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej, do § 10 w pkt 3 dodaje się lit. c w brzmieniu: zasady dokonywania ustaleń dotyczących korzystania z usług ICT zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2554”, wykazujące że zasady zarządzania ryzykiem i mechanizmy kontroli wewnętrznej są proporcjonalne, właściwe, rzetelne i adekwatne;

2) W § 2 projektowanej zmiany rozporządzenia określono jej wejście w życie, które następuje z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w tych przepisach.

Projektowane rozporządzenie nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju i formy dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Jurand Drop, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu**	**Data sporządzenia** 11 kwietnia 2025 r. **Źródło:** Upoważnienie ustawowe - art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. 2024 poz. 30). **Nr w wykazie prac ……..:**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba wydania rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 13 listopada 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju i formy dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej (Dz.U. 2020 poz. 2225), wynika ze zmiany art. 61 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. 2024 poz. 30; dalej: UUP), procedowanej w projekcie ustawy z dnia … o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji.

Zmiany art. 61 ust. 1 pkt 6 UUP mają na celu uwzględnienie zmian wprowadzonych w art. 5 ust. 1 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE, w zakresie pkt 2 li. A (i), dokonanych Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (dalej: rozporządzenie DORA).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zmiana UUP w ww. zakresie polega na dodaniu do dokumentacji dołączonej do wniosku o wydanie zezwolenia na działalność jako krajowa instytucja płatnicza, a dokładniej, do opisu systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej, dołączanego do ww. wniosku (art. 61 ust. 1 pkt 6 UUP), również ustaleń dotyczących korzystania z usług ICT zgodnie z dalej rozporządzeniem DORA. Jednocześnie, zgodnie z dalszą częścią zmienianego art. 61 ust. 1 pkt 6, ustalenia te mają wykazywać, że ww. zasady zarządzania ryzykiem i mechanizmy kontroli wewnętrznej są proporcjonalne, właściwe, rzetelne i adekwatne.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozwiązania zawarte w projekcie rozporządzenia wynikają z przepisów prawa polskiego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Komisja Nadzoru Finansowego	1	Ustawa z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym	– konieczność dostosowania działalności do zmienianych regulacji w zakresie m.in.: sprawowanego przez KNF nadzoru nad krajowymi instytucjami płatniczymi – działania nadzorcze wobec krajowych instytucji płatniczych.
Krajowe Instytucje Płatnicze	42	https://e-rup.knf.gov.pl/?type=PSD_PI	– konieczność dostosowania działalności do zmienianych regulacji w zakresie informacji oraz rodzaju i formy dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na

			prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
.Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wejście w życie rozporządzenia będzie miało wpływ na działalność dużych przedsiębiorców, ponieważ zmienia zakres informacji oraz rodzaj i formę dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wpływ analogiczny jak w przypadku dużych przedsiębiorstw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w tym seniorzy i osoby niepełnosprawne	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
	Inwestorzy i konsumenci:	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						

	Podmioty rynku finansowego	Konsekwencją wejścia w życie projektowanego rozporządzenia będzie objęcie nowymi obowiązkami w zakresie informacji oraz rodzaju i formy dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej.
Niemierzalne		nie dotyczy
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Nie wpłynie również na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: …	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: …
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z jego wejściem w życie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana na bieżąco, na podstawie wniosków wynikających z działań nadzorczych KNF.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie informacji niezbędnych do opracowania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji oraz szczegółowych kryteriów dokonywanej przez Fundusz oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji[2)]

Na podstawie art. 87 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 487 oraz z 2025 r. poz. 146 i ….) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres, sposób, tryb i terminy przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, zwanemu dalej „Funduszem”, przez podmioty informacji niezbędnych do opracowania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji oraz szczegółowe kryteria dokonywanej przez Fundusz oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji.

---

1) Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 listopada 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 2586).

2) Niniejsze rozporządzenie:
   1) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190 oraz Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68);
   2) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2022/2556 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE, 2014/65/UE, (UE) 2015/2366 oraz (UE) 2016/2341 w odniesieniu do operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 153);
   3) służy stosowaniu rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1624 z dnia 23 października 2018 r. ustanawiającego wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do procedur i standardowych formularzy i szablonów stosowanych do przekazywania informacji do celów sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE oraz uchylającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1066 (Dz. Urz. UE L 277 z dnia 07.11.2018, str. 1oraz Dz. Urz. UE L 69 z dnia 03.03.2022, str. 60. zm.).

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) podmiocie – rozumie się przez to podmiot w rozumieniu art. 64 pkt 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zwanej dalej „ustawą”;
2) podmiocie krajowym – rozumie się przez to bank lub firmę inwestycyjną;
3) rozporządzeniu 2018/1624 – rozumie się przez to rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1624 z dnia 23 października 2018 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do procedur i standardowych formularzy i szablonów stosowanych do przekazywania informacji do celów sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1066 (Dz. Urz. UE L 277 z 07.11.2018, str. 1 z późn. zm.[3)]);

§ 3. 1. Podmioty krajowe przekazują Funduszowi informacje w zakresie:

a) siedziby, zakresu zezwolenia na działalność i faktycznie wykonywanej działalności,
b) struktury właścicielskiej, w tym rodzaju praw właścicielskich,
c) systemu zarządzania w rozumieniu art. 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 222 i 525), w tym członków zarządu odpowiedzialnych za zarządzanie ryzykiem i za przekazywanie informacji,
d) struktury organizacyjnej, z uwzględnieniem informacji kadrowo-płacowych,
e) funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych, w tym rodzaju, kwoty i waluty istotnych aktywów, oraz zobowiązań przypisanych do tych funkcji i linii biznesowych,
f) zobowiązań, które są zobowiązaniami kwalifikowalnymi,
g) procedur ustalania:
   – podmiotów, którym podmiot krajowy udzielił zabezpieczenia, oraz przepisów, zgodnie z którymi udzielono tego zabezpieczenia,
   – podmiotów, od których podmiot krajowy przyjął zabezpieczenia, oraz przepisów, zgodnie z którymi udzielono tego zabezpieczenia,

---

[3)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L

– sposobu ewidencjonowania przez podmiot krajowy udzielonych lub przyjętych zabezpieczeń,

h) istotnych kontrahentów wraz z analizą skutków upadłości tych kontrahentów dla sytuacji finansowej podmiotu krajowego,

i) rozwiązań, które w przypadku przymusowej restrukturyzacji zagwarantują Funduszowi informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 330 ust. 6 ustawy, niezbędne do zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji i wykonania uprawnień Funduszu w zakresie przymusowej restrukturyzacji,

j) kopii awaryjnych planów płynności,

k) kopii planów ciągłości działania,

l) kopii planów strategicznych,

m) kopii zawartych umów, o których mowa w art. 6a ust. 1 pkt 1 lit. k-m i ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, oraz rejestrów umów outsourcingowych,

n) wykazu istotnych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi,

o) wykazu spraw sądowych, w których podmiot krajowy jest pozwanym lub powodem, w których wartość przedmiotu sporu wynosi co najmniej 100 tys. zł lub 0,5% sumy bilansowej,

p) wykazu umów powiernictwa,

q) kopii statutów lub umów spółek zależnych, współzależnych oraz stowarzyszonych,

r) listy pracowników, kluczowych w ocenie pracodawcy,

s) wykazu umów zawartych z kluczowymi dostawcami,

t) wykazu użytkowanych systemów informatycznych z podziałem na podstawowe, pomocnicze i systemy bezpieczeństwa, wraz z informacją o podmiocie pełniącym nadzór administracyjny i operacyjny, z uwzględnieniem nazwy dostawcy systemu, zasad korzystania z tych systemów, funkcji systemu, architektury, dostawców usług i serwisu

u) informacji o wykorzystywanym systemie bankowości elektronicznej z uwzględnieniem opisu systemu, dostawcy, serwisu i podmiotu pełniącego nadzór administracyjny i operacyjny,

v) wewnętrznych procedur dotyczących zarządzania ryzykiem,

w) wykazu umów dotyczących współpracy z placówkami franczyzowymi oraz ich kopii,

x) pozycji pozabilansowych, ich waluty i przypisania do funkcji krytycznych oraz głównych linii biznesowych,

y) systemów płatności, systemów rozliczeń papierów wartościowych lub systemów rozrachunku papierów wartościowych, których podmiot krajowy jest bezpośrednim lub pośrednim uczestnikiem lub z których korzysta w celu realizacji transakcji, oraz zasad korzystania z tych systemów,

z) związków zawodowych,

za) oceny ratingowej,

zb) aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązań banku,

zc) aktywów nieobciążonych,

zd) osób odpowiedzialnych za współpracę z Funduszem,

ze) pełnomocnictw i prokur,

zf) wykazu administratorów technicznych, w tym procedur nadawania, odbierania dostępów oraz zasad ochrony obiektów,

zg) zasad zabezpieczenia ryzyka walutowego i ryzyka stopy procentowej uwzględniających zabezpieczenia tych ryzyk w zakresie portfela kredytów, wykazu instrumentów finansowych zabezpieczających powyższe ryzyka oraz kopii umów ramowych dotyczących zawierania tych instrumentów,

zh) informacji istotnych z punktu widzenia zachowania ciągłości operacyjnej podczas przymusowej restrukturyzacji, w tym infrastruktury teleinformatycznej niezbędnej do funkcjonowania podmiotu,

zi) wykazu komitetów lub innych zespołów mających kompetencje decyzyjne lub opiniujące,

zj) procesu gromadzenia i przetwarzania informacji zarządczej i sprawozdawczej, a także procedury i procesu zamknięcia ksiąg rachunkowych,

zk) komunikacji w sytuacji kryzysowej,

zl) wykazu dziesięciu największych pod względem zdeponowanych środków deponentów oraz kopii umów dotyczących zobowiązań z tytułu depozytów, z wyjątkiem umów zawartych z klientami detalicznymi,

zm) wyników testowania operacyjnej odporności cyfrowej przeprowadzanego przez podmiot krajowy na podstawie rozporządzenia (UE) 2022/2554;

2. Kasy przekazują Funduszowi informacje, w zakresie:

a) siedziby, statutu i faktycznie wykonywanej działalności,

b) struktury właścicielskiej, w tym struktury udziałów,

c) systemu zarządzania, w tym członków zarządu odpowiedzialnych za zarządzanie ryzykiem i przekazywanie informacji,

d) struktury organizacyjnej, z uwzględnieniem informacji kadrowo-płacowych,

e) funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych, w tym rodzaju, kwoty i waluty istotnych aktywów, oraz zobowiązań przypisanych do tych funkcji i linii biznesowych,

f) istotnych kontrahentów, w tym wielkości, rodzaju, kwoty i waluty ekspozycji oraz istotnych zabezpieczeń udzielonych tym kontrahentom oraz przyjętych od tych kontrahentów,

g) struktury zobowiązań z podziałem na rodzaje, z uwzględnieniem podziału na zobowiązania wobec osób fizycznych, mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, zobowiązania krótkoterminowe i długoterminowe, zobowiązania zabezpieczone i niezabezpieczone oraz podporządkowane,

h) udzielonych zabezpieczeń, w tym ich rodzaju, kwoty i waluty,

i) pozycji pozabilansowych, ich waluty i przypisania do funkcji krytycznych oraz głównych linii biznesowych,

j) wykazu systemów płatności, systemów rozliczeń papierów wartościowych lub systemów rozrachunku papierów wartościowych, których kasa jest bezpośrednim lub pośrednim uczestnikiem lub z których korzysta dla realizacji transakcji, oraz zasad korzystania z tych systemów,

k) systemów informacyjnych,

l) podmiotów powiązanych z kasą i zależnych od kasy,

m) powierzenia czynności osobom trzecim oraz zależności działalności kasy od usług świadczonych przez te osoby trzecie,

n) struktury zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji,

o) kopii planów ciągłości działania,

p) wykazu zawartych umów outsourcingowych,

q) wykazu użytkowanych systemów informatycznych, z podziałem na podstawowe, pomocnicze i systemy bezpieczeństwa, wraz z informacją o podmiocie pełniącym nadzór administracyjny i operacyjny, z uwzględnieniem nazwy dostawcy, zasad

korzystania z tych systemów, funkcji systemu, architektury, dostawców usług i serwisu,

r) kopii planów strategicznych,

s) wykazu istotnych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi,

t) wykazu spraw sądowych, w których kasa jest pozwanym lub powodem, w których wartość przedmiotu sporu wynosi co najmniej 100 tys. zł lub 0,5% sumy bilansowej,

u) kopii statutów lub umów spółek zależnych, współzależnych oraz stowarzyszonych,

v) schematów organizacyjnych spółek zależnych,

w) listy pracowników, kluczowych w ocenie kasy,

x) wykazu umów zawartych z dostawcami,

y) informacji o systemie bankowości elektronicznej wykorzystywanym przez kasę, z uwzględnieniem opisu systemu, dostawcy, serwisu i podmiotu pełniącego nadzór administracyjny i operacyjny,

z) wewnętrznych procedur dotyczących obszaru zarządzania ryzykiem,

za) wykazu umów dotyczących współpracy z placówkami franczyzowymi oraz ich kopii,

zb) związków zawodowych,

zc) aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązań kasy,

zd) aktywów nieobciążonych,

ze) osób odpowiedzialnych za współpracę z Funduszem,

zf) pełnomocnictw i prokur,

zg) wykazu administratorów technicznych, w tym procedur nadawania, odbierania dostępów oraz zasad ochrony obiektów,

zh) zasad zabezpieczenia ryzyka walutowego i ryzyka stopy procentowej uwzględniających zabezpieczenia tych ryzyk w zakresie portfela kredytów, wykazu instrumentów finansowych zabezpieczających powyższe ryzyka oraz kopii umów ramowych dotyczących zawierania tych instrumentów,

zi) informacji istotnych z punktu widzenia zachowania ciągłości operacyjnej podczas przymusowej restrukturyzacji, w tym infrastruktury teleinformatycznej niezbędnej do funkcjonowania podmiotu,

zj) wykazu komitetów lub innych zespołów mających kompetencje decyzyjne lub opiniujące,

zk) procesu gromadzenia i przetwarzania informacji zarządczej i sprawozdawczej, a także procedury i procesu zamknięcia ksiąg rachunkowych,

zl) komunikacji w sytuacji kryzysowej,

zm) wykazu dziesięciu największych pod względem zdeponowanych środków deponentów oraz kopii umów dotyczących zobowiązań z tytułu depozytów, z wyjątkiem umów zawartych z klientami detalicznymi,

zn) wyników testowania operacyjnej odporności cyfrowej przeprowadzanego przez kasę na podstawie rozporządzenia (UE) 2022/2554;

3. Podmioty należące do grupy oraz krajowy podmiot dominujący, przekazują Funduszowi informacje, o których mowa w pkt 1, a także informacje w zakresie:

a) struktury zobowiązań podmiotów grupy, z podziałem na rodzaje, z uwzględnieniem podziału na typy wierzycieli, zobowiązania krótkoterminowe i długoterminowe, zobowiązania zabezpieczone i niezabezpieczone oraz podporządkowane,

b) opisu ekspozycji pozabilansowych podmiotów grupy ze wskazaniem ich powiązań z ich funkcjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi,

c) systemów, za pośrednictwem których podmioty grupy przeprowadzają transakcje w istotnej liczbie lub o istotnej wartości, wraz z ich powiązaniem z funkcjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi,

d) systemów płatności, systemów rozliczeń papierów wartościowych i systemów rozrachunku papierów wartościowych, których podmioty grupy są bezpośrednimi lub pośrednimi uczestnikami, wraz z ich powiązaniem z ich funkcjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi,

e) wykazu i opisu systemów informacji zarządczej wykorzystywanych przez podmioty grupy, w tym systemów zarządzania ryzykiem, systemów księgowych oraz systemów sprawozdawczości finansowej i sprawozdawczości nadzorczej, wraz z ich powiązaniem z jego funkcjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi,

f) wskazania właściciela systemów, o których mowa w lit. c, lub podmiotów pełniących nadzór administracyjny i operacyjny nad tymi systemami, jeżeli nie jest nim właściciel, a także związanych z tymi systemami umów o gwarantowanym poziomie usług,

g) oprogramowania i innych systemów lub licencji, z których korzystają podmioty grupy, wraz z powiązaniem z ich funkcjami krytycznymi i głównymi liniami

biznesowymi, jak również ze wskazaniem kluczowych zewnętrznych dostawców usług ICT zdefiniowanych w art. 3 pkt 23 rozporządzenia (UE) 2022/2554,

h) powiązań i zależności między podmiotami grupy w zakresie:
   – wspólnego personelu, infrastruktury lub systemów,
   – porozumień dotyczących wsparcia kapitałowego, finansowania lub zapewnienia płynności,
   – istniejących lub warunkowych ekspozycji kredytowych,
   – umów gwarancji, porozumień dotyczących zabezpieczeń, porozumień i postanowień umownych, które mają zastosowanie w przypadku niewywiązywania się z zobowiązań oraz porozumień dotyczących kompensowania sald,
   – przeniesienia ryzyka oraz porozumień dotyczących transakcji zabezpieczających,
   – umów o gwarantowanym poziomie usług,
i) właściwego organu przymusowej restrukturyzacji dla każdego podmiotu grupy,
j) osób odpowiedzialnych za przekazanie informacji niezbędnych do przygotowania, przeglądu, aktualizacji i oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji oraz przygotowania przymusowej restrukturyzacji, a jeżeli są to różne osoby - osób odpowiedzialnych w poszczególnych podmiotach grupy za poszczególne funkcje krytyczne i główne linie biznesowe,
k) umów zawartych przez podmioty grupy z osobami trzecimi, do których rozwiązania może doprowadzić decyzja o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, wraz z informacjami o zasadach ich rozwiązania,
l) zabezpieczenia potencjalnych źródeł płynności w przymusowej restrukturyzacji,
m) obciążenia aktywów, w tym aktywów płynnych oraz polityki zabezpieczeń i polityki rachunkowości,
n) struktury grupy, w szczególności podmiotów, których prawa właścicielskie posiada podmiot przekazujący informacje, oraz innych podmiotów kontrolowanych przez ten podmiot, bez względu na sposób wykonywania kontroli,
o) zabezpieczeń udzielonych podmiotom grupy,
p) wykazu transakcji wewnątrzgrupowych - zestawienia pozycji bilansowych i pozabilansowych z podmiotami wchodzącymi w skład tej samej grupy,
q) schematów organizacyjnych spółek zależnych,

r) wykazu istotnych umów zawartych przez podmioty zależne z usługodawcami zewnętrznymi oraz spółką macierzystą i podmiotami powiązanymi.

§ 4. 1. Informacje, o których mowa w § 3, podmioty przekazują do Funduszu na wniosek Funduszu.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz określa termin przekazania informacji oraz poziom ich konsolidacji, biorąc pod uwagę zakres i złożoność wymaganych informacji, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 30 dni.

3. Informacje są przekazywane przez podmioty według stanu na dzień określony we wniosku, o którym mowa w ust. 1.

4. W razie wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, Fundusz bierze pod uwagę udział banków spółdzielczych w systemie ochrony instytucjonalnej.

§ 5. Podmioty krajowe, a w przypadku grup krajowe podmioty dominujące, przekazują Funduszowi informacje zgodnie z rozporządzeniem 2018/1624, w tym:

1) informacje określone w szablonach Z 01.00, Z 03.00, Z 04.00, Z 05.01, Z 05.02, Z 06.00, Z 07.01, Z 07.02, Z 07.03, Z 07.04, Z 08.00, Z 09.00, Z 10.01 i Z 10.02 załącznika I do rozporządzenia 2018/1624 - na wniosek Funduszu, przy czym zawarty we wniosku termin przekazania informacji nie może być krótszy niż 7 dni;
2) informacje określone w szablonie Z 02.00 załącznika I do rozporządzenia 2018/1624 - rocznie, najpóźniej do dnia 30 kwietnia każdego roku w odniesieniu do ostatniego dnia poprzedniego roku obrachunkowego;
3) informacje niewchodzące w zakres żadnej z kategorii określonych w załączniku I do rozporządzenia 2018/1624, wyłącznie w zakresie wynikającym z § 3 lub w zakresie niezbędnym dla oceny spełnienia warunków, o których mowa w art. 2 pkt 90a ustawy - na wniosek Funduszu, przy czym zawarty we wniosku termin przekazania informacji nie może być krótszy niż 7 dni;

§ 6. 1. Zrzeszone banki spółdzielcze przekazują informacje do Funduszu za pośrednictwem właściwych banków zrzeszających.

2. Bank spółdzielczy niebędący zrzeszonym bankiem spółdzielczym może przekazywać Funduszowi informacje za pośrednictwem banku zrzeszającego pod warunkiem przedstawienia Funduszowi umowy lub innego dokumentu, z których wynika zobowiązanie banku zrzeszającego do przekazywania tych informacji, wraz z pisemnym oświadczeniem banku

zrzeszającego określającym dzień, od którego taki tryb przekazywania informacji będzie stosowany. Bank zrzeszający niezwłocznie zawiadamia Fundusz o każdym przypadku wygaśnięcia jego zobowiązania do wykonywania tych czynności.

3. Informacje, o których mowa w § 5 pkt 3, Fundusz może pozyskiwać bezpośrednio od banku spółdzielczego.

§ 7. 1. Kasy przekazują informacje do Funduszu za pośrednictwem Kasy Krajowej.

2. Informacje, o których mowa w § 5 pkt 3, Fundusz może pozyskiwać bezpośrednio od kasy.

§ 8. 1. Podmioty informują Fundusz o okolicznościach istotnych dla oceny wykonalności planów:

1) istotnej zmianie w strukturze właścicielskiej podmiotów grupy,
2) istotnej zmianie profilu działalności oraz zmianie głównych linii biznesowych podmiotów grupy,
3) zmianie struktury grupy,
4) istotnej zmianie w zakresie powierzania czynności przez podmioty grupy podmiotom trzecim,
5) zawarciu lub rozwiązaniu umów mających istotny wpływ na strukturę finansowania podmiotów grupy,
6) istotnej zmianie w zakresie wykorzystywanej infrastruktury teleinformatycznej,
7) istotnych nowych umowach zawieranych przez podmioty grupy,
8) braku lub niedostatecznej realizacji przez podmiot planu działań, o którym mowa w art. 91 ust. 5 ustawy,
9) niezastosowaniu przez podmiot zaleceń, o których mowa w art. 95 ustawy

- nie później niż w ciągu 14 dni od dnia zaistnienia tych okoliczności.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, podmioty należące do grupy przekazują za pośrednictwem krajowego podmiotu dominującego, banki spółdzielcze - za pośrednictwem banku zrzeszającego, a kasy - za pośrednictwem Kasy Krajowej. Przepis § 6 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. Informacje, o których mowa w § 3, § 5 i § 8, przekazywane są za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego przez Fundusz w postaci plików:

1) opatrzonych przez osoby upoważnione do składania oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych podmiotu zobowiązanego przesyłającego informacje

kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym;

2) szyfrowanych kluczem publicznym Funduszu za pomocą certyfikatu pobranego ze strony internetowej Funduszu.

2. Informacje, o których mowa w § 5 pkt 1 i pkt 2, są przekazywane w postaci plików XML utworzonych zgodnie ze schematami XSD udostępnionymi albo wskazanymi przez Fundusz na stronie internetowej Funduszu, w stronie kodowej UTF-8 bez BOM; poszczególne elementy składające się na plik XML znajdują się w kolejnych liniach i są oddzielone znakiem końca linii.

3. W przypadku braku możliwości przekazania informacji, o których mowa w § 3 i § 5, za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, informacje mogą być przekazywane Funduszowi na informatycznym nośniku danych jednokrotnego zapisu osobiście przez osobę upoważnioną przez podmiot zobowiązany albo za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640).

§ 10. Oceniając możliwość przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji podmiotu oraz podmiotu należącego do grupy, Fundusz bierze pod uwagę kryteria obejmujące**:**

1) prawne i proceduralne działanie podmiotu lub podmiotu należącego do grupy, jego strukturę i funkcjonowanie linii biznesowych:
   a) przyporządkowanie przez podmiot głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych do poszczególnych osób prawnych,
   b) dostosowanie struktur prawnych i korporacyjnych w odniesieniu do głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych,
   c) obowiązywanie uzgodnień zapewniających podstawowy personel, infrastrukturę, finansowanie, płynność i kapitał oraz wspierających i pozwalających utrzymać główne linie biznesowe i funkcje krytyczne,
   d) ustanowienie przez podmiot odpowiednich procedur gwarantujących przekazywanie Funduszowi informacji niezbędnych do wskazania deponentów i kwot objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów,
   e) negatywny wpływ struktury prawnej grupy na stosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji związany z liczbą osób prawnych, złożonością struktury grupy lub trudnością w przyporządkowaniu linii biznesowych do podmiotów grupy,

f) możliwość zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji w sposób odpowiadający celom przymusowej restrukturyzacji, biorąc pod uwagę dostępne instrumenty i strukturę podmiotu,

g) uzgodnienia i środki mogące ułatwić przymusową restrukturyzację w przypadkach grup, które posiadają jednostki zależne z siedzibą w różnych jurysdykcjach,

h) obowiązujące plany awaryjne i środki pozwalające utrzymać ciągłość dostępu do systemów płatniczych i rozliczeniowych;

2) specyfikę świadczonych usług**:**

a) solidność i egzekwowalność umów dotyczących świadczenia usług, w tym ustaleń umownych dotyczących korzystania z usług technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT), w razie przymusowej restrukturyzacji podmiotu,

b) adekwatność struktury zarządzania podmiotem do celów zarządzania i zapewnienia zgodności z wewnętrznymi strategiami podmiotu w odniesieniu do jego umów o gwarantowanym poziomie usług,

c) posiadane przez podmiot procedury umożliwiające przeniesienie na rzecz osób trzecich usług świadczonych w ramach umów o gwarantowanym poziomie usług w przypadku oddzielenia funkcji krytycznych lub głównych linii biznesowych,

d) istnienie i solidność umów o gwarantowanym poziomie usług;

3) obsługę systemów informacji zarządczej:

a) adekwatność systemów informacji zarządczej, jeżeli chodzi o zagwarantowanie, by Fundusz był w stanie zgromadzić dokładne i kompletne informacje dotyczące głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych, które ułatwią mu szybkie podejmowanie decyzji,

b) zdolność systemów informacji zarządczej do dostarczania informacji istotnych dla przeprowadzenia skutecznej przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do podmiotu w dowolnym momencie, w tym w szybko zmieniających się warunkach,

c) wyniki przeprowadzonych przez podmiot testów systemów informacji zarządczej w scenariuszach warunków skrajnych, zdefiniowanych przez Fundusz,

d) zapewnienie przez podmiot ciągłości systemów informacji zarządczej zarówno w odniesieniu do tego podmiotu, jak i podmiotu który powstał w przypadku

oddzielenia funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych od pozostałych funkcji i linii biznesowych;

4) stosowanie gwarancji wewnątrzgrupowych, transakcji zabezpieczających oraz możliwości wsparcia organów unijnych i państw trzecich:

a) udzielanie na warunkach rynkowych gwarancji wewnątrzgrupowych stosowanych przez grupę, oraz solidność systemów zarządzania ryzykiem związanym z tymi gwarancjami,

b) zawieranie przez grupę na warunkach rynkowych wewnątrzgrupowych transakcji zabezpieczających oraz solidność systemów zarządzania ryzykiem dotyczącym tych transakcji,

c) nasilenie efektu domina w ramach grupy związane ze stosowaniem gwarancji wewnątrzgrupowych lub księgowych wewnątrzgrupowych transakcji zabezpieczających,

d) kwotę oraz rodzaj zobowiązań podmiotu mogące podlegać umorzeniu lub konwersji,

e) dysponowanie przez organy państw trzecich instrumentami przymusowej restrukturyzacji niezbędnymi dla wsparcia działań w ramach przymusowej restrukturyzacji podejmowanych przez unijne organy przymusowej restrukturyzacji, a także możliwości podejmowania skoordynowanych działań przez te organy i organy państw trzecich;

5) operacyjną odporność cyfrowej sieci i systemów informatycznych:

a) operacyjną odporność cyfrową sieci i systemów informatycznych wspierających funkcje krytyczne i główne linie biznesowe podmiotu, z uwzględnieniem zgłoszeń dotyczących poważnych incydentów związanych z technologiami informacyjno-komunikacyjnymi (ICT) oraz wyników testowania operacyjnej odporności cyfrowej na podstawie rozporządzenia (UE) 2022/2554;

6) wpływ, jaki przymusowa restrukturyzacja miałaby na podmioty powiązane, w tym wierzycieli, kontrahentów, pracowników, a także funkcjonowanie systemów płatniczych, rozliczeniowych oraz całego systemu finansowego i gospodarki:

a) jeżeli ocena obejmuje holding mieszany, ewentualne negatywne skutki dla niefinansowej części grupy, w jakim przymusowa restrukturyzacja w stosunku do podmiotów grupy, które są instytucjami lub instytucjami finansowymi, może mieć negatywne,

b) wpływ struktury grupy na przeprowadzenie skutecznej przymusowej restrukturyzacji całej grupy lub przynajmniej jednego z podmiotów grupy bez bezpośredniego lub pośredniego negatywnego skutku dla systemu finansowego, zaufania rynku lub gospodarkę, mając na uwadze cel zmaksymalizowania wartości grupy jako całości,

c) możliwość wiarygodnego zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji w sposób odpowiadający celom przymusowej restrukturyzacji, biorąc pod uwagę możliwe skutki dla wierzycieli, kontrahentów, klientów i pracowników oraz działania, które mogą podjąć organy państw trzecich,

d) możliwość właściwego oszacowania wpływu przymusowej restrukturyzacji podmiotu na system finansowy i zaufanie rynków finansowych,

e) ewentualny znaczący bezpośredni lub pośredni negatywny skutek jaki przymusowa restrukturyzacja podmiotu może mieć dla systemu finansowego, zaufanie rynku lub gospodarkę,

f) ewentualne ograniczenie efektu domina względem innych podmiotów lub rynków finansowych dzięki zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia przymusowej restrukturyzacji,

g) ewentualne istotne skutki jakie przymusowej restrukturyzacji podmiotu ma dla funkcjonowania systemów płatniczych i rozliczeniowych**.**

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 87 *ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji* (Dz. U. z 2024 r. poz. 487), zwanej dalej ,,ustawą o BFG" w brzmieniu nadanym ustawą z dnia […] o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji (Dz. U. […]), dalej: „ustawa – DORA".

Aktualnie, kwestie objęte art. 87 ustawy o BFG, w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy – DORA, reguluje *rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 25 maja 2017 r. w sprawie informacji niezbędnych do opracowania, aktualizacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji* (t.j. Dz. U. 2021 r. poz. 1124), które utraci moc z dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia, na podstawie art. 18 ustawy – DORA.

Projekt rozporządzenia w znacznym stopniu powtarza regulacje zawarte w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu, a ponadto uwzględnia konieczność zapewnienia implementacji art. 5 pkt 2 lit. b) i lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2022/2556 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE, 2014/65/UE, (UE) 2015/2366 oraz (UE) 2016/2341 w odniesieniu do operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 153) dalej: „dyrektywy 2022/2556", które przewidują odpowiednio:

- zmianę brzmienia pkt 14 oraz dodanie pkt 14a w sekcji B „Informacje, których organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zażądać od instytucji do celów sporządzenia i utrzymania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji" załącznika do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 19 z późn. zm.), dalej: „dyrektywy BRR" oraz

- zmianę brzmienia pkt 4 oraz dodanie pkt 4a w sekcji C „Kwestie, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi przeanalizować przy ocenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy" załącznika do dyrektywy BRR.

Ponadto, projektowane rozporządzenie uzupełni implementację dyrektywy BRR poprzez zapewnienie pełnej transpozycji sekcji C załącznika do dyrektywy BRR.

Jednocześnie w ramach weryfikacji treści rozporządzenia niektóre przepisy zostały przeredagowane w celu uporządkowania lub doprecyzowania, zrezygnowano w tym m.in. z określania informacji przewidzianych załącznikami 1 i 2 do dotychczas obowiązującego rozporządzenia.

Przepis **§ 1** określa zakres przedmiotowy rozporządzenia.

Przepis **§ 2** zawiera słownik stosowanych pojęć. W porównaniu z dotychczas obowiązującym rozporządzeniem, usunięto definicję rozporządzenia nr 680/2014 ze względu na brak odwołania do tego aktu prawnego w treści rozporządzenia oraz definicję kanału teletransmisji, ponieważ nowe rozporządzenie już się nimi nie posługuje (w § 9 wskazano na system teleinformatyczny, którego definicja funkcjonuje na gruncie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne).

Przepis **§ 3** określa zakres informacji jakie do Funduszu przekazują podmioty krajowe (ust. 1), kasy (ust. 2) oraz podmioty należące do grupy oraz krajowy podmiot dominujący (ust. 3).

Przepis § 3 w ust. 1 lit. zm), ust. 2 lit. zn) oraz w ust. 3 lit. g) zapewnia implementację art. 5 pkt 2 lit. b) ppkt (i) oraz ppkt (ii) dyrektywy 2022/2556, przewidującym zmianę brzmienia pkt 14 oraz dodanie pkt 14a w sekcji B „Informacje, których organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zażądać od instytucji do celów sporządzenia i utrzymania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji" załącznika do dyrektywy BRR.

Przepis **§ 4** reguluje tryb oraz minimalny termin przekazywania informacji do Funduszu. W porównaniu z dotychczas obowiązującym rozporządzeniem treść przepisu została skrócona i uproszczona.

Przepis **§ 5** określa sposób i terminy przekazywania informacji przez podmioty krajowe i krajowe podmioty dominujące. W porównaniu z dotychczas obowiązującym rozporządzeniem wskazano minimalne terminy przekazywania informacji oraz wprowadzono odwołanie do aktualnych zasad kwalifikowalności zobowiązań zdefiniowanych w art. 2 pkt 90a ustawy o BFG w związku z uchyleniem art. 97 ust. 5 tej ustawy. Art. 2 pkt 90a ustawy o BFG został dodany przez art. 1 pkt 1 lit. u ustawy z dnia 8 lipca 2021 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2024, poz. 487).

Przepis **§ 6,** podobnie jak w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu**,** przewiduje możliwość przekazywania informacji przez banki spółdzielcze za pośrednictwem właściwego banku zrzeszającego, zgodnie z praktyką typową dla sektora banków spółdzielczych. Zwiększa to jakość przekazywanych informacji, jak również ogranicza obciążenia sprawozdawcze, co jest szczególnie istotne w przypadku mniejszych podmiotów zobowiązanych. Ponadto, zachowano możliwość przekazywania do Funduszu informacji przez bank zrzeszający także w imieniu banku spółdzielczego niebędącego zrzeszonym bankiem spółdzielczym oraz możliwość pozyskania niektórych informacji bezpośrednio od banku spółdzielczego.

Przepis **§ 7** zachował realizację obowiązku informacyjnego kas względem Funduszu przez Kasę Krajową oraz możliwość pozyskania przez Fundusz niektórych informacji bezpośrednio od kasy.

Przepis **§ 8** przewiduje obowiązek informowania Funduszu przez podmioty o okolicznościach istotnych dla oceny wykonalności planów wraz z terminem poinformowania Funduszu.

Przepis **§ 9** określa, że Fundusz będzie otrzymywał informacje za pomocą systemu teleinformatycznego w postaci pliku XML. Przepis określa także wymogi techniczne dla plików XML. W przepisie przewidziano także, iż przekazywane informacje będą podpisywane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Ponadto, przepis w ust. 3 przewiduje iż w przypadkach szczególnych, takich jak np. awaria systemu teleinformatycznego, informacje będą mogły zostać przekazane do Funduszu także na informatycznym nośniku danych jednokrotnego zapisu, osobiście albo za pomocą operatora pocztowego.

Przepis **§ 10** określa **uszczegółowienie** kryteriów dokonywanej przez Fundusz oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, określonych w art. 80 ust. 2a ustawy o BFG. Przepis stanowi uzupełnienie implementacji sekcji C załącznika do dyrektywy BRR oraz jednocześnie zapewnia implementację art. 5 pkt 2 lit. c), ppkt (i) oraz ppkt (ii) dyrektywy 2022/2556, odpowiednio w pkt 4 oraz pkt 29 przepisu § 10 rozporządzenia.

W **§ 11** określono termin wejścia w życie rozporządzenia.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, str. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania

krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie informacji niezbędnych do opracowania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji oraz kryteriów dokonywanej przez Fundusz oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** p. Jurand Drop, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Monika Wojczak, specjalista Departament Rozwoju Rynku Finansowego e-mail: monika.wojtczak@mf.gov.pl, tel. 22 694 35 83	**Data sporządzenia** 11.04.2025 **Źródło:** Prawo UE **Nr w wykazie prac …….**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 87 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 487), zwanej dalej „ustawą o BFG" w brzmieniu nadanym ustawą z dnia […] o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji (Dz. U. […]), dalej: „ustawa – DORA".

Aktualnie, kwestie objęte art. 87 ustawy o BFG, w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy – DORA, reguluje rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 25 maja 2017 r. w sprawie informacji niezbędnych do opracowania, aktualizacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. 2021 r. poz. 1124), które utraci moc z dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia, na podstawie art. 18 ustawy – DORA.

Ponadto, implementacji do krajowego porządku prawnego wymagają zmiany przewidziane dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2022/2556 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE, 2014/65/UE, (UE) 2015/2366 oraz (UE) 2016/2341 w odniesieniu do operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 153), dalej: „dyrektywa 2022/2556", która przewiduje:

- w art. 5 pkt 2 lit. b): zmianę brzmienia pkt 14 oraz dodanie pkt 14a w sekcji B „Informacje, których organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zażądać od instytucji do celów sporządzenia i utrzymania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji" załącznika do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 19 z późn. zm.), dalej: „dyrektywy BRR" oraz

- w art. 5 pkt 2 lit. c): zmianę brzmienia pkt 4 oraz dodanie pkt 4a w sekcji C „Kwestie, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi przeanalizować przy ocenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy" załącznika do dyrektywy BRR.

W związku z koniecznością implementacji zmian przewidzianych dyrektywą 2022/2556 zidentyfikowano także konieczność pełnej implementacji do krajowego porządku prawnego sekcji C załącznika do dyrektywy BRR.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia stanowiący wykonanie upoważnienia zawartego w art. 87 ustawy o BFG:
- w przepisie § 3 w ust. 1 lit. zm), ust. 2 lit. zn) oraz w ust. 3 lit. g) zapewnia implementację art. 5 pkt 2 lit. b) dyrektywy 2022/2556 oraz
- w przepisie § 10 w pkt 4 oraz pkt 29 zapewnia implementację art. 5 pkt 2 lit. c) dyrektywy 2022/2556; natomiast całość przepisu § 10 stanowi uzupełnienie implementacji sekcji C załącznika do dyrektywy BRR;

Projekt rozporządzenia zawiera regulacje w znacznym stopniu analogiczne do zawartych w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu *Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 25 maja 2017 r. w sprawie informacji niezbędnych do opracowania, aktualizacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji* (Dz. U. 2021 r. poz. 1124), jednakże w ramach weryfikacji treści dotychczas obowiązującego rozporządzenia niektóre przepisy zostały przeredagowane w celu ich uporządkowania lub doprecyzowania, zrezygnowano w tym m.in. z określania informacji przewidzianych załącznikami 1 i 2 do dotychczas obowiązującego rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Bankowy Fundusz Gwarancyjny	1	Ustawa o BFG	- zwiększenie zakresu informacji otrzymywanych od podmiotów celem ich uwzględnienia w planach przymusowej restrukturyzacji lub grupowych planach przymusowej restrukturyzacji - wprowadzenie zakresu kryteriów celem dokonywania przez BFG oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji.
Banki w formie spółek akcyjnych	29	www.knf.gov.pl	Zwiększenie zakresu informacji przekazywanych do BFG.
Banki spółdzielcze	492	www.knf.gov.pl	Zwiększenie zakresu informacji przekazywanych do BFG.
Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe (SKOK)	18	www.knf.gov.pl	Zwiększenie zakresu informacji przekazywanych do BFG.
Kasa Krajowa	1	www.knf.gov.pl	Zwiększenie zakresu informacji przekazywanych przez SKOK do BFG.
Domy maklerskie	18	www.knf.gov.pl	Zwiększenie zakresu informacji przekazywanych do BFG.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji publicznych i opiniowania, w ramach których zostanie przedstawiony następującym podmiotom: Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Spółdzielczemu Systemowi Ochrony SGB, Systemowi Ochrony Zrzeszenia BPS, Związkowi Banków Polskich, Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Izbie Domów Maklerskich i Krajowemu Związkowi Banków Spółdzielczych.

Przewiduje się ustalenie 7-dniowego terminu na zgłoszenie uwag.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki sektora finansów publicznych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
0W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w tym seniorzy i osoby niepełnosprawne	Nie dotyczy.						
Niemierzalne	brak							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:
Obciążenia związane z dodatkowymi obowiązkami informacyjnymi wynikają z konieczności przekazywania przez podmioty objęte zakresem projektu rozporządzenia, informacji niezbędnych do przygotowania planów przymusowej restrukturyzacji.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przewiduje się wejście w życie rozporządzenia w terminie zbieżnym z wejściem w życie aktualnie procedowanej ustawy – DORA. Jednocześnie mając na uwadze art. 18 ustawy - DORA dotychczas obowiązujące rozporządzenie z art. 87 ustawy o BFG pozostanie w mocy do dnia wejścia w życie nowego rozporządzenia, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy - DORA.

Wykonanie przepisów projektowanego rozporządzenia nastąpi przez przekazywanie przez podmioty stosownych informacji na wniosek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Efekty wprowadzanych zmian będą oceniane w toku bieżącej działalności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego realizowanej w kontekście opracowywania planów przymusowej restrukturyzacji lub grupowych planów przymusowej restrukturyzacji oraz oceny ich wykonalności.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.